

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်စာရေးဆရာကြီး

ရာဂဂဏီ

လူဆုတော်ချောင်ထောင်

၁၆

အာသာဝတီရွှေစား

BURMESE
CLASSIC

အ သစ် စက် စက် လုံး ချင်း ၀ ဩ ၇၃၆-၀ / ၁

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၉၀၆၀၀၀၇
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၉၀၆၀၀၀၇

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဆန်း(ရဲဘော်ကျော်ဆန်း) (မြ-၀၉၃၂)

ရဲအောင်စာပေတိုက်၊

အမှတ်(၂)၊ ချွန်းလမ်း(၁)

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာပုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးဇော်မင်းအေး (မြ-၀၇၁၂၅) ဇော်ပုံနှိပ်တိုက်၊

အမှတ်-၃၈၆၊ အင်ကြင်းမြိုင်လမ်း ၂၃-ရပ်ကွက်၊

သယံနန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ။

တန်ဖိုး - ၉၀၀ ကျပ် အုပ်ရေ - ၅၀၀

အဲဒီစိန်လက်စွပ်နဲ့အရည်အသွေးအမျိုးအစားတူတဲ့
စိန်အပွင့်တစ်ရာကျော်လောက်ကို...
လက်ငင်းဝယ်ယူနိုင်တဲ့ဝေါက်သည်မျိုး
ရာပေးပါလား...ဦးပြောင်း။

မောင်မိုးကြီး

ထူးဆန်းသောမောင်ပိုးကြီး၏စိန်ပျား

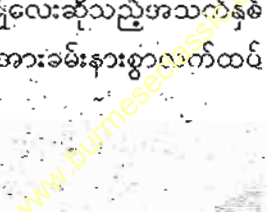
ရန်ကုန်မြို့၏ ကမ်းနားလမ်းပေါ်၌တည်ရှိနေသောမြောင်းပွဲရုံကြီးသည် မော်တင်သင်္ဘောဆိပ်နှင့်နီးကပ်စွာတည်ရှိနေကာပွဲရုံပိုင်ရှင်သူဌေးကြီးဦးမြောင်းသည်ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်သူဖြစ်ပြီး အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်သောကြောင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသမှကုန်သည်များသည် ဦးမြောင်း၏ပွဲရုံကြီးတွင် ရင်းနှီးစွာဖြင့်ရောင်းဝယ်လုပ်ကိုင်နေကြလေသည်။

မြောင်းပွဲရုံသည်နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးဖြစ်ကာအောက်ထပ်တွင်

ကုန်ပစ္စည်းများကိုထားရှိပြီး တိုက်အပေါ်ထပ်တွင်နယ်မှအရောင်းအဝယ်ကိစ္စဖြင့်ရောက်လာကြသောကုန်သည်များ ညအိပ်ညနေတည်းခိုနိုင်ရန်အတွက်အိပ်ခန်းများဖွဲ့စည်းပေးထားလေသည်။ မြောင်းပွဲရုံကြီးနှင့်ဆက်သွယ်ရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်နေကြသောကုန်သည်ပွဲစားများသည် သင်္ဘောဆိုက်ကပ်သည်နှင့်မြောင်းပွဲရုံသို့တိုက်ရိုက်ရောက်ရှိလာကြကာ ကုန်ပစ္စည်းများခေတ္တအိပ်နွှဲထားပြီးမှ တိုက်အပေါ်ထပ်ရှိအိပ်ခန်းတွင်ရေမိုးချိုးအနားယူကာစိတ်အေးလက်အေးအရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်နိုင်ကြသဖြင့် မြောင်းပွဲရုံနှင့်ဆက်ဆံရောင်းဝယ်ခြင်းကို အလွန်သဘောကျကျေနပ်နေကြလေသည်။

ပွဲရုံပိုင်ရှင်သူဌေးကြီးဦးမြောင်းမှာ အသက်လေးဆယ်နှင့်နှစ်အရွယ်ခန့်ရှိပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ထွားကြိုင်းသန်မာလှသူတစ်ဦးဖြစ်ကာ အသားအရည်မှာကြမ်းတမ်းညိုမောင်းနေသဖြင့် ဦးမြောင်းအားမြင်လိုက်သည်နှင့်ပင် ငယ်စဉ်ကကြမ်းတမ်းပင်ပန်းစွာနေထိုင်လှုပ်ရှားခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကိုသိရှိနိုင်ပေသည်။

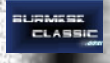
ဦးမြောင်းသည် လွန်ခဲ့သောငါးနှစ်ခန့်ကမှမြောင်းပွဲရုံကြီးကိုစတင်တည်ထောင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ပွဲရုံကြီးကိုတည်ထောင်ပြီး၍ ခြောက်လခန့်ကြာသောအခါတွင်မှ မြို့လေးဆိုသည့်အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ခန့်ရှိသောမိန်းမချောလေးအားခမ်းနားစွာလက်ထပ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်မေသည်။

မညီလေး၏မိဘများသည်လည်းငွေကြေးပြည့်စုံကြွယ်ဝသောကုန်သည်ပွဲစားများပင်ဖြစ်ကြကာ သမီးငယ်မညီလေးထက် အသက်နှစ်ဆခန့်ပိုကြီးနေသောဦးမြဝင်းနှင့်လက်ထပ်ရန်ကိစ္စကို မူလကသဘောမတူကြသော်လည်း . . . သူဌေးကြီးဦးမြဝင်းက မြဝင်းပွဲခွဲကြီးနှင့်ကပ်လျှက်တည်ရှိနေသောနှစ်ထပ်တိုက်သစ်ကြီးအားဝယ်ယူလိုက်ကာ စိန်တစ်ဆင့်စာနှင့်ထိုတိုက်သစ်ကြီးအားမင်္ဂလာခန်းဝင်ပစ္စည်းအဖြစ်တင်တောင်းလိုက်သောကြောင့် သမီးငယ်လေးကောင်းစားရေးအတွက် သဘောတူလိုက်ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဦးမြဝင်းတို့ဇနီးမောင်နှံသည် ပွဲခွဲကြီးနှင့်ကပ်လျှက်ရှိနေသောတိုက်သစ်ကြီးတွင်နှစ်ယောက်တည်းနေထိုင်ကြပြီး တိုက်ကြီး၏တံခါးမကြီး၏အနီးတွင် ဂေါ်ရခါးလူမျိုးအစောင့်တစ်ဦးကတူမီးသေနတ်ကြီးဖြင့်အမြဲစောင့်ကြပ်လျှက်ရှိနေပေသည်။

ကုန်သည်ပွဲစားကြီးများလောကတွင် ပြောစမှတ်ပြုနေကြရသောသူဌေးကြီးဦးမြဝင်း၏ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ . . . ဦးမြဝင်းဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို မြဝင်းပွဲခွဲကြီးမဖွင့်မီအချိန်ကာလက ရန်ကုန်မြို့၏စီးပွားရေးလောကတွင်မည်သူမျှတွေ့မြင်ဖူးခြင်းမရှိခဲ့ကြဘဲ ဦးမြဝင်းသည် . . . မိုးကျရွှေကိုယ်လူသားတစ်ဦးအလား စီးပွားရေးလောကတွင်ရှုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာကာ ပွဲခွဲလုပ်ငန်းကိုစတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီး . . . ယင်းနောက်ပိုင်းတွင်ကျွန်ုပ်လတ် ဖျာပုံ၊ ဒေးဒရဲမြို့များ၌ဆန်စက်များဝယ်ယူကာ လုပ်ငန်းများစွာတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်

နေသူတစ်ဦးဖြစ်ကာ ဦးမြဝင်း၏လုပ်ငန်းများမှာအလွန်အောင်မြင်နေပြီး ဦးမြဝင်းသည်လုပ်ငန်းများကိုတစ်ခုပြီးတစ်ခုထပ်မံတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နေနိုင်သဖြင့် ဦးမြဝင်း၏ငွေကြေးချမ်းသာကြွယ်ဝသည့်ဝမာဏကို မည်သူကမျှခန့်မှန်း၍ပင်ပြောဆိုနိုင်ခြင်းမရှိကြတော့ပေ။

ယနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ဖျာပုံသဘောကြီးဆိုက်ကပ်လာသဖြင့် မြဝင်းပွဲခွဲ၏အပေါ်ထပ်တွင်သဘောကြီးပေါ်မှဆင်းသက်လာသောကုန်သည်လေးဦးအား တည်းခိုနိုင်ရန်နေရာချထားပေးရလေသည်။ ထိုကုန်သည်လေးဦးထဲတွင် . . . ထူးထူးခြားခြားပင်အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်သာရှိသေးသည့်ကုန်သည်လေးတစ်ဦးလည်းပါဝင်နေသဖြင့် . . . ဧည့်သည်များအားနေရာချထားပေးရန်တာဝန်ယူရသည့်ပွဲခွဲစာရေးကြီးဦးဘချိုမှာ မိမိထက်အသက်ထက်ဝက်ခန့်ငယ်သော ကုန်သည်လေးအား အခန်းတစ်ခန်းတွင်နေရာချထားပေးလိုက်ပြီးလျှင် . . . သူဌေးဦးမြဝင်းအား အကျိုးအကြောင်းကိုတင်ပြအစီရင်ခံရမည်ဖြစ်၍ ထိုကုန်သည်လေးအကြောင်းကိုလိုက်လံစုံစမ်းစပ်စုရလေတော့သည်။

ထိုကုန်သည်လေးမှာ ဥပမိရုပ်အလွန်ကောင်း၍ဝတ်ဆင်ထားသည့်အဝတ်အစားများမှာလည်း . . . ဇွဲကုမ္ပဏီတွင်သာဝယ်ယူရရှိနိုင်သည့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှတိုက်ရိုက်မှာယူရောင်းချသောဘလေဇာကုတ်အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီနှင့်ဖိနပ်များကိုဝတ်ဆင်သားကာ လက်

တွင်ပတ်ထားသည့်ရွှေသားစစ်စစ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့်ရိုးလက်(စ)
 နာရီနှင့် ဘယ်ဖက်လက်သို့ကြွယ်တွင်ဝတ်ဆင်ထားသည့်ခဲရောင်
 ဖိတ်ဖိတ်လက်လတ်ထနေသည့် အဖိုးတန်စွဲနံ့လက်စွပ်ကြီးတို့၏
 အရှိန်အဝါကြောင့် . . . ပွဲရုံစာရေးကြီးဦးဘအိုအနေဖြင့် ကုန်သည်
 လေးအားတိုက်ရိုက်မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းမပြုဘဲ ဖျာပုံသင်္ဘောဖြင့်
 လိုက်မျီလာသော . . . မိမိနှင့်ရင်းနှီးနေသည့်ကုန်သည်ကြီးဦးစိုးမြ
 အားသွားရောက်မေးမြန်းရလေသည်။

“ဘိုဝတ်စုံသားသားနားနားဝတ်ထားတဲ့ကောင်လေးဟာ
 ဘာပစ္စည်းတွေအရောင်းအဝယ် လုပ်တဲ့ကုန်သည်မှန်းလည်းမသိ
 ပါဘူး ဦးစိုးမြရယ်။ ဒီကောင်လေးဟာ . . . ဖျာပုံမြို့ကလိုက်လာတာ
 ပဲလား။”

ကုန်သည်ကြီးဦးစိုးမြသည် ခေါင်းကုတ်၍ စိတ်ရှုပ်နေသော
 စာရေးကြီးဦးဘအိုအားသဘောကျစွာပြော၍ကြည့်နေလိုက်ပြီး . . .

“ဟုတ်ပဲ . . . မောင်ဘအိုရယ်။ ဖျာပုံကနေသင်္ဘောစထွက်
 ကတည်းကပါလာတာပါ။ သင်္ဘောပေါ်မှာတုန်းကတော့ . . . သူဌေး
 သားတစ်ယောက်လိုပဲထင်နေတာပျ။ ကျုပ်တို့ နဲ့လိုက်လာပြီး ပွဲရုံ
 အပေါ်ထပ်မှာတည်းဖို့ပြင်နေတော့မှ . . . အရောင်းအဝယ်သမား
 ကုန်သည်မှန်းသိရတော့တယ်။ စတိုင်ထွားထွား၊ လူ့မလိုင်သားသ
 မီးပုံစံနဲ့ဒီမောင်ရင်လေးက ဘာပစ္စည်းတွေကိုအရောင်းအဝယ်
 လုပ်သလဲဆိုတာတော့ ကျုပ်လည်းမသိဘူးပျ။ ကျုပ်တို့ ဖျာပုံဘက်

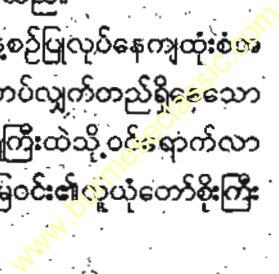
ကကုန်သည်ပွဲစားလောကထဲမှာတော့ ဒီမောင်ရင်လေးကိုတစ်ခါ
 မှမမြင်ဖူးတာအမှန်ပဲ . . .”

စာရေးကြီးဦးဘအိုသည် သူ၏ရှုပ်ပွဲနေသောဦးခေါင်းကို
 တဖျင်းဖျင်းမြည်အောင်ကုတ်လိုက်ပြန်ပြီးလျှင် . . .

“စိတ်ရှုပ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာဗျာ . . . မြစ်ဝကျွန်းပေါ်
 ဘက်ကကုန်သည်တွေထဲမှာ . . . ဒီလိုသူငယ်နှပ်စားအရွယ်နဲ့စတိုင်
 ကျကျဝတ်စားတတ်တဲ့ကုန်သည်မျိုးမရှိပါဘူး။ သူဌေးကိုအကျိုး
 အကြောင်းပြောပြလိုက်ပြီး . . . သူဌေးကိုယ်တိုင်တွေ့ကြည့်ဖို့ပဲ ပြော
 လိုက်ပါတော့မယ် . . .”

စာရေးကြီးဦးဘအိုသည် ကုန်သည်လေးတည်းခိုနေသော
 အခန်းအားလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အခန်းတံခါးပိတ်ထားသည်ကို
 သာတွေ့ရပြီး . . . မည်သည့်အသံမျှမကြားရဘဲတိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်
 အောက်ထပ်ပွဲရုံသို့ပြန်ဆင်းလာကာ ကုန်ပစ္စည်းအရောင်းအဝယ်
 လုပ်ငန်းများကိုဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေတော့ရာ အလုပ်များပြား
 လွန်းလှသဖြင့် . . . ထူးဆန်းသောကုန်သည်လေးအကြောင်းကို ဦး
 နှောက်ထဲ၌မေ့ပျောက်၍ သွားလေတော့သည်။

သူဌေးကြီးဦးမြဝင်းသည် . . . နေ့စဉ်ပြုလုပ်နေကျထုံးစံအ
 တိုင်းနံနက်ဆယ်နာရီတိတိတွင် ပွဲရုံနှင့်ကပ်လျှက်တည်ရှိနေသော
 သူ၏တိုက်သစ်ကြီးပေါ်မှဆင်းကာ ပွဲရုံကြီးထဲသို့ဝင်ရောက်လာ
 လေသည်။ သူ၏နံဘေးတွင်ကား . . . ဦးမြဝင်း၏လူယုတော်စိုးကြီး

သည် မီးခိုးရောင်အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကိုဟန်ပါဝတ်ဆင်ကာ
တစ်လှမ်းခြင်းလှမ်းရင်းလိုက်ပါလာသည်ကိုတွေ့မြင်နေရပေသည်။
စိုးကြီးဆိုသူမှာအသက်သုံးဆယ်ကျော်ခန့်သာရှိသေးပြီး ကိုယ်လုံး
ကိုယ်ပေါက်မှာပိန်ပိန်သွယ်သွယ်နှင့်မျက်နှာစုတ်ချွန်းချွန်းဖြစ်နေ
ကာ သူ၏မျက်လုံးများမှာကြမ်းတမ်းရက်စက်မည့်အရိပ်အငွေ့များ
ယှက်သန်းနေပေသည်။

သတင်းကြားရသလောက်ဆိုလျှင် စိုးကြီးသည်ကျိတ်လတ်
မြို့တွင် . . . လူတိုင်းဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင်ကြောက်ရွံ့ကြရသည့်လူမိတ်
တစ်ဦးဖြစ်ကာ ဦးမြဝင်း၏စိုးကြီးအားသဘောကျသဖြင့်သူ၏လူ
ယုံတော်အဖြစ်အနီးတွင်ခေါ်ယူထားပြီး သူသွားလေရာတွင်လိုက်ပါ
ခိုင်းထားခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။

ဦးမြဝင်းသည် ပွဲရုံထဲရှိသူ၏စားပွဲကြီးတွင်ဝင်ထိုင်လိုက်
ပြီးလျှင် စာရေးကြီးဦးဘချိုဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“ဒီမနက်ဖျာပုံသင်္ဘောဆိုက်တာ ကျုပ်တို့ကုန်သည်တွေပါ
လာကြသေးလားဦးဘချို . . .”

“ကုန်သည်လေးယောက်ပါလာလို့ အပေါ်ထပ်မှာနေရာ
ချထားပြီးပါပြီဆရာကြီး။ သုံးယောက်ကတော့ . . . လူဟောင်းတွေပါ။
ထူးထူးခြားခြားပြောစရာဆိုလို့ လူသစ်တစ်ယောက်အကြောင်းပဲ
ရှိပါတယ် . . .”

အဲဒီလူသစ်တစ်ယောက်က အာတွေများထူးခြားနေလို့

လဲဦးဘချို . . .”

စာရေးကြီးဦးဘချိုသည် ဦးမြဝင်း၏စားပွဲကြီးရှေ့၌ဝင်
ထိုင်လိုက်ပြီးလျှင် သူတွေ့မြင်ခဲ့ရသည့်ကုန်သည်လေးအကြောင်း
တို့ ခရေစေတွင်းကျပြန်လည်ဖောက်သည်ချလိုက်လေသည်။

ဦးမြဝင်းသည်လည်း အတန်ငယ်မျှခေါင်းရွပ်သွားဟန်ဖြင့်
နဖူးကြောများရှုံ့သွားအောင်စဉ်းစားနေလိုက်ပြီးမှ . . .

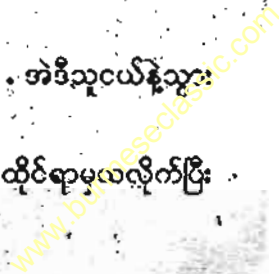
“ခင်ဗျားပြောတဲ့သူငယ်မျိုးက ကျုပ်ရဲ့အသိအကျွမ်းတွေ
ထဲမှာလုံးဝမရှိပါဘူးဗျား။ သူ့မှာ . . . ဘာကုန်ပစ္စည်းတွေများရောင်း
ဦ့ပါလားလဲ . . .”

“ကျွန်တော်လည်း . . . ဘာမှ တိတိကျကျမသိသေးပါဘူး
ဆရာကြီး။ သူနဲ့အတူပါလာတဲ့ကျွန်းသေတ္တာကြီးတစ်လုံးကိုတော့
အထင်းသမားတွေကို သူ့အိပ်ခန်းထဲအထိသယ်သွားခိုင်းပါတယ်။
သူပုံစံက . . . အတော်ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ပုံစံမျိုးပို
ဆရာကြီးနဲ့ပတ်သက်နေတဲ့လူဖြစ်နေရင် အားနာစရာကောင်းလို့
ကျွန်တော့်အနေနဲ့ . . . ဘာမှမမေးသေးတာပါ . . .”

ဦးမြဝင်း၏စိတ်ထဲတွင် ထိုကုန်သည်လူငယ်အားအလွန်
စိတ်ဝင်စားနေမိသဖြင့် . . .

“ကောင်းပြီလေ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပဲ . . . အဲဒီသူငယ်နဲ့သွား
တွေ့ပြီးမေးလိုက်ပါတော့မယ် . . .”

ဦးမြဝင်းကပြောပြောဆိုဆိုဖြင့်ပင် ထိုင်ရာမှယလိုက်ပြီး

တိုက်အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရန်ပြင်လိုက်လေရာ လူယုံတော်စိုးကြီးသည်လည်း ဦးမြောင်း၏အနောက်မှကပ်၍ လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

* * *

“ဒေါက်.. ဒေါက်.. ဒေါက်..”

စိုးကြီးကအခန်းတံခါးကိုခေါက်လိုက်ရာ.. တံခါးကပွင့်မလာဘဲ အခန်းထဲမှအသံမှာမာမာဖြင့်မေးမြန်းလိုက်သည့်စကားသံကို သာကြားလိုက်ကြရလေသည်။

“ဘယ်သူလဲဟေ့..။ ဘာကိုစွန့်လိုလဲ..။”

“ကျုပ်က.. ဒီပွဲရုံပိုင်ရှင်ဦးမြောင်းပါ။ ကုန်သည်အသစ်တစ်ယောက်လာတယ်ကြားလို့ နှုတ်ဆက်ဖို့ လာတာပါ..”

တံခါးချက်ဖြတ်သံကိုကြားလိုက်ရပြီးလျှင် အခန်းတံခါးက အနည်းငယ်မျှပွင့်ဟလာကာ..

“ကျွန်တော်က.. ဦးမြောင်းတစ်ယောက်တည်းနဲ့တွေ့ဆုံပြီး အရောင်းအဝယ်ကိစ္စပြောချင်တာပါ။ ဦးမြောင်းတစ်ယောက်တည်းပဲဝင်လာခဲ့ဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်..”

လူယုံတော်စိုးကြီးသည် စိတ်ထဲ၌ အတော်မကျေမနပ်ဖြစ်စွာ သွားသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာပြန်လည်ပြောကြားရန်ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်

ဦးမြောင်းကပဲခုံးကိုလက်ဖြင့်လှမ်းတို့လိုက်ပြီး.. တိတ်တိတ်နေရန် အမူအရာဖြင့်ပြလိုက်သောကြောင့် ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေလိုက်ရလေတော့သည်။

“မောင်ရင်လေးအရောင်းအဝယ်လုပ်တဲ့ပုံစံက.. တစ်မျိုးပဲလားကွယံ။ အေးလေ.. ကျုပ်ကအိမ်ရှင်ဆိုတော့ ဧည့်သည်ရဲ့ စိတ်ကြိုက်ကိုလိုက်လျှော့ပေးရမှာပေါ့။ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းပဲ ဆင်ခဲ့ပါမယ်လေ..”

ဦးမြောင်းကရယ်မော၍ ပြောဆိုလိုက်ရင်း.. ခပ်ဟဟဖွင့်ပေးထားသည့်အိမ်ခန်းလေးထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

အခန်းထဲတွင်စားပွဲနှင့်ထိုင်ခုံနှစ်လုံးခင်းကျင်းပေးထားလေရာ ဦးဘချိုပြောခဲ့သည့်အတိုင်းသားနားထည်ဝါစွာဝတ်ဆင်ထားသောလူငယ်အားတွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ဦးမြောင်းကဘိုဆန်ဆန်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

“ကျုပ်ကတော့.. မြောင်းပွဲရုံပိုင်ရှင်ဦးမြောင်းပါ။ မောင်ရင်လေးရဲ့နာမည်နဲ့လုပ်ငန်းကိုလည်းပြောပြပါဦး။ ကျုပ်ဆီကိုလာနေကျကုန်သည်ပွဲစားတွေက မောင်ရင်လေးနဲ့မတူကြတာမို့ ကျုပ်ဆီထဲမှာအံ့ဩနေမိတာအမှန်ပါပဲ..”

“နာမည်ကျော်သူဌေးကြီးဦးမြောင်းနဲ့ ခုလိုတွေ့ဆုံခွင့်ရတာခမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော့်နာမည်က.. မောင်စိုးကြီးပါ။ ကျွန်တော့်မိဘတွေကတော့ ဖျာပုံဖြူကနေဆယ်မိုင်လောက်သွား

www.dhammadownload.com

ရတဲ့ ကျွဲကုခွန်းရွာကြီးမှာနေထိုင်ခဲ့ကြတာပါ။ ကျွန်တော့်မိဘတွေက စပီးအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းတွေလုပ်ကြတော့ ဦးမြဝင်းရဲ့ပွဲရုံနဲ့ပဲဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ကျွဲကုခွန်းရွာကြီးက ဦးလှမောင်၊ ဒေါ်မေခတို့ဆိုရင် . . . ဦးမြဝင်း သိလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဖေဖေနဲ့မေမေတို့ဟာ ကုန်သည်ကြီးဦးကြိုင်က တစ်ဆစ်ဦးမြဝင်းရဲ့ပွဲရုံနဲ့ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြတာပါခင်ဗျာ . . . ”

ဦးမြဝင်းသည် ဖျာပုံမြို့ပေါ်မှ ကုန်သည်ကြီးဦးကြိုင်နှင့် ကောင်းစွာရင်းနှီးသိကျွမ်းသော်လည်း . . . ကျွဲကုခွန်းရွာကြီး မှ ဦးလှမောင်နှင့် ဒေါ်မေခဆိုသူတို့ကို ကား . . . လုံးဝသိကျွမ်းခြင်းမရှိသလို အမည်ကိုပင် ကြားဖူးခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း . . . ကုန်သည်ပွဲစားကြီးပီသစွာ ဟန်ဆောင်၍ ပြုံးရယ်လိုက်ကာ . . .

“ဪ . . . ဦးကြိုင်ပြောပြောနေတဲ့ ကျွဲကုခွန်းရွာကြီးက ဦးလှမောင်နဲ့ဒေါ်မေခတို့ကို ပြောနေတာနဲ့ ပါရဲ့။ သူတို့နဲ့က . . . လူခြင်းမမြင်ဖူးပေမယ့် ဦးကြိုင်က တစ်ဆစ်ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်ကွယ်။ ဦးလှမောင်နဲ့ဒေါ်မေခတို့ရော ကျန်းကျန်းမာမာရှိကြပါရဲ့လား . . . ”

မောင်မိုးကြီး၏ မျက်နှာမှာ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲသည့် အမူအရာများ အထင်အရှားပေါ်လွင်လာပြီးလျှင် . . .

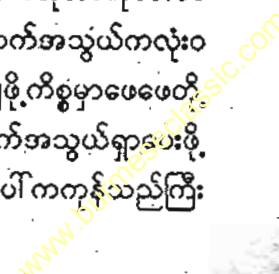
“လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလကျော်ကျော်လောက်က . . . အိမ်ကို စားပြုတွေဝင်တိုက်ကြရာမှာ သူတို့လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ မပေးလို ဆိုပြီး

ဖေဖေနဲ့မေမေကို သတ်ဖြတ်သွားကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျွန်တော်ဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံက ဒါဂျီလင်မြို့မှာ ကျောင်းသွားတက်နေခဲ့တာမို့ . . . ဖေဖေနဲ့မေမေတို့ရဲ့ ဈာပနကို တောင်မမိနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်ခဲတဲ့ တစ်လကျော်ကမှ . . . ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်လာတာပါ။”

ဦးမြဝင်းအနေနှင့် မောင်မိုးကြီး၏ မိဘများအကြောင်း ထိခိုက်မဝင်စားသော်လည်း . . . မောင်မိုးကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အတော်စိတ်ဝင်စားနေမိသောကြောင့် ဧည့်ထောက်ခံစကားကို ဆက်လက်ပြောဆိုနေရလေသည်။

“ဪ . . . ဦးလှမောင်နဲ့ ဒေါ်မေခတို့တောင် ဆုံးပါးသွားကြပြီကိုး။ ဦးတောင် . . . သတင်းမကြားလိုက်ရဘူးကွယ်။ ခုလိုပြန်ကြားရတော့လည်း . . . စိတ်မကောင်းဘူးကွယ်။ ဓားပြတွေက ဘာကြောင့်များ . . . လူကိုပါ သတ်သွားကြပါလိမ့်ကွယ် . . . ”

“အဲဒီအကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဦးမြဝင်းဆီကို ကျွန်တော်ရောက်လာရတာပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ဟာ ငယ်ငယ်လေးက တည်းက ဒါဂျီလင်မြို့က ကျောင်းမှာပဲနေခဲ့ရတော့ အခုလိုအချိန်မျိုးမှာ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လိုရောင်းရမလဲဆိုတာကို တောင်သိတော့ဘူးခင်ဗျာ။ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်မှာ အဆက်အသွယ်ကလုံးဝမရှိလေတော့ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းတွေရောင်းချဖို့ကိစ္စမှာ ဖေဖေတို့နဲ့မီးပွားဘက်လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ ဦးမြဝင်းကို အဆက်အသွယ်ရှာပေးဖို့သာ ပြီးအကူအညီတောင်းတာပါ။ ဖျာပုံမြို့ပေါ်က ကုန်သည်ကြီး

တွေကိုအတူအညီတောင်းဖို့ကလည်း.. သူတို့ကို သိပ်မယုံကြည်
တာကတစ်ကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်လုပ်မယ့်ငွေကြေးပမာဏကို
တတ်နိုင်မယ့်လူကလည်းမရှိတာကတစ်ကြောင်းမို့၊ ဦးမြဝင်းလို
သူဌေးကြီးကိုပဲ တိုက်ရိုက်လာဆက်သွယ်တာပါခင်ဗျာ.. ”

အရောင်းအဝယ်လုပ်မည့်ငွေကြေးပမာဏမှာ ဖျာပုံမြို့မှ
သူဌေးကြီးများပင်မတတ်နိုင်လောက်အောင်များပြားသည်ဆိုသော
စကားကြောင့် ဦးမြဝင်းအလွန်စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

“အရောင်းအဝယ်ထုံးစံအတိုင်း ပေးရမယ့်ပွဲခပွဲညွန့်တွေ
ကိုလည်း.. ကျွန်တော့်ဘက်ကအပြည့်အဝပေးမှာပါဦးမြဝင်း.. ”

မောင်မိုးကြီးကား ဘာမျှနားမလည်သည့်ကလေးဆိုးကြီး
ထစ်ယောက်သဖွယ် သူ့ဖြစ်ချင်သည့်ကိစ္စများကိုသာ ဇွတ်အတင်း
ပြောဆိုနေလေသည်။

“နေပါဦး.. မောင်မိုးကြီးရဲ့။ မောင်ရင်လေးရောင်းချင်
တဲ့ပစ္စည်းကဘာပစ္စည်းမျိုးလဲဆိုတာကိုတောင်.. ဦးကမသိရသေး
ဘူးလေ။ ပစ္စည်းအကြောင်းသိရမှ.. ဦးဘက်ကကူညီလိုက်နိုင်
မဖြစ်နိုင်ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်လို့ ရမှာပေါ့ကွယ်.. ”

မောင်မိုးကြီးဆိုသောလူငယ်သည် မိမိဆန္ဒစောနေသည့်
အဖြစ်ကိုယခုမှရိပ်မိသွားဟန်ဖြင့် သူ့ဘာသာကိုတင်၍ ပြီးလိုက်ပြီး
လျှင်..

“ဆော့ရိပ်.. ဦးမြဝင်း။ ကျွန်တော်ဘက်က စိတ်ဆန္ဒစော

သွားတယ်။ ဒီပစ္စည်းတွေအကြောင်းမပြောခင်မှာ.. ဦးမြဝင်းကို
တစ်ခုတော့ ကြိုပြီးတောင်းပန်ထားချင်ပါတယ်။ ဒီပစ္စည်းတွေ
အကြောင်း.. မလိုအပ်တဲ့လူတွေကိုလုံးဝမပြောပါနဲ့ဦးမြဝင်းရယ်။
ဖေဖေနဲ့မေမေတို့စားပြသတ်လို့ သေခဲ့ရတာဟာလည်း ဒီပစ္စည်း
တွေကြောင့်ပါ။ အခုလည်း.. ဒီပစ္စည်းတွေကြောင့် ကျွန်တော့်
အသက်ကိုရန်ရှာခံရမှာကြောက်လို့ပါခင်ဗျာ.. ”

ဦးမြဝင်းကိုယ်တိုင်သည်လည်း အလွန်စိတ်ဝင်စားနေပြီ
ဖြစ်သောကြောင့်..

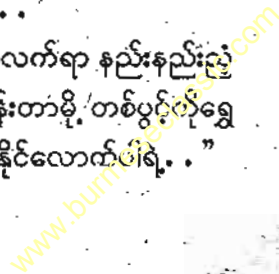
“အင်းပါ.. မောင်မိုးကြီးရယ်။ ကျုပ်တို့စီးပွားရေးသမား
ကြီးတွေဟာ မလိုအပ်ဘဲဘာစကားမှမပြောတတ်ပါဘူး.. ”

မောင်မိုးကြီး၏မျက်နှာတွင်ပြုံးရောင်သမ်းသွားပြီးလျှင်
ဘယ်ဖက်လက်သူကြွယ်တွင်ဝတ်ဆင်ထားသော ခဲသားရောင်စိန်
လက်စွပ်ကြီးကိုချွတ်၍ ဦးမြဝင်းထံသို့ ကမ်းပေးလိုက်ကာ..

“ဟောဒီစိန်အရည်အသွေးနဲ့ ဒီအပွင့်လောက်ရတီချိန်ဆို
ရင်.. တစ်ပွင့်ကိုဘယ်လောက်တန်ဖိုးရှိနိုင်သလဲဦးမြဝင်း.. ”

ဦးမြဝင်းသည် စိန်လက်စွပ်ကြီးအားအလင်းရောင်တွင်
ထောင်၍ သေချာစွာကြည့်ရှုလိုက်ပြီးလျှင်..

“ရှေးစိန်ဆိုတော့.. သွေးထားတဲ့လက်ရာ နည်းနည်းညှဲ
ပေမယ့်စိန်အမျိုးအစားကသိပ်ကောင်းလွန်းတာမို့ တစ်ပွင့်တိုရွှေ
ဒဂါးသုံးဆယ်လောက်တော့ အနည်းဆုံးရနိုင်လောက်ပါရဲ့.. ”

မောင်မိုးကြီးကသဘောကျစွာပြုံးလိုက်ပြန်ပြီးလျှင်..

“အဲဒီစိန်လက်စွပ်နဲ့ အရည်အသွေးအမျိုးအစားတူတဲ့ စိန်အပွင့်တစ်ရာကျော်လောက်ကို.. လက်ငင်းဝယ်ယူနိုင်တဲ့ဖောက်သည်မျိုးရှာပေးပါလားဦးမြောင်း..”

“ဟေ့..”

စောင်မိုးကြီး၏စကားကြောင့် သူဌေးကြီးဦးမြောင်းကဲ့သို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝသောသူဌေးကြီးသည်ပင် နှုတ်ဖျားမှအာမေဓိတ်သံထွက်ပေါ်သွားလေသည်။

ဤအရည်အသွေးကောင်းမွန်လှသော စိန်အပွင့်တစ်ရာကျော်၏တန်ဖိုးမှာများပြားလွန်းလှသဖြင့် တော်ရုံချမ်းသာကြွယ်ဝသူများအနေဖြင့်အနားသို့ပင်မကပ်နိုင်သောငွေကြေးပမာဏဖြစ်နေသလို ဤစိန်မျိုးအလုံးတစ်ရာကျော်တစ်စုတစ်စည်းတည်းပိုင်ဆိုင်ထားဖို့ဆိုသည်မှာလည်း ဖြစ်နိုင်ရန်ခက်ခဲလွန်းသောကိစ္စမျိုးပင်ဖြစ်သည်။

“အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ရင်.. ဦးမြောင်းကို ပွဲခဲတစ်ဆယ်ကွိုင်နဲ့ပေးမှာပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကိုအကူအညီပေးနိုင်မှာလားဦးမြောင်း..”

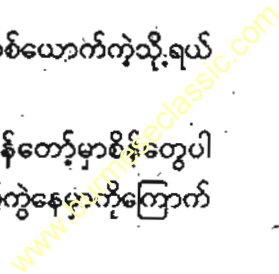
ဦးမြောင်းသည်အံ့ဩတကြီးဖြစ်နေရာမှ.. စိတ်ပြန်လှည့်တည်ငြိမ်လာပြီဖြစ်၍ မောင်မိုးကြီးအားပြုံး၍သာကြည့်နေလိုက်တော့သည်။

မောင်မိုးကြီးကဲ့သို့သော မလောက်လေးမလောက်စား အရွယ်ချာတိတ်ကလေး၌.. ဤမျှတန်ဖိုးကြီးမားလှသောစိန်များသာပါလာသည်ဆိုလျှင်.. ရောင်းအဝယ်ဖြစ်ပြီးမှရရှိမည့်တစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းဆိုသောပွဲခဲမှာ သူ့အတွက်ဘာမျှစာဖွဲ့လောက်သောငွေကြေးမဟုတ်တော့ပေ။ သူနှင့်ထိုက်တန်၍ရောက်ရှိလာသောစိန်အားလုံးသည်သူ့ကိုယ်ပိုင်သာဖြစ်ရပေမည်ဟုတွေးရင်း လောဘစိတ်ရိုင်းများက.. ဦးမြောင်း၏ရင်ထဲတွင် တလိမ့်လိမ့်တက်လာလေတော့သည်။ ဦးမြောင်း၏မျက်နှာသည်.. လောဘအရောင်ကြောင့်တောက်ပြောင်၍လာပြီးလျှင်..

“မောင်မိုးကြီးအကူအညီတောင်းတဲ့ကိစ္စကို.. ဦးအနေနဲ့ တူညီနိုင်ပါတယ်ကွယ်။ လက်ငင်းဝယ်နိုင်တဲ့စိန်ဘာဘူသူဌေးကြီးတွေလည်း ဦးမိတ်ဆွေတွေထဲမှာအဆင်သင့်ရှိပါတယ်။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကြရမယ့်ငွေကြေးပမာဏက သိပ်များလွန်းနေတာမို့ အရောင်းအဝယ်ထုံးစံအရ ဟိုဘက်ကလူတွေကိုမဆက်သွယ်ခင်မှာ.. ဦးအနေနဲ့ပစ္စည်းတွေကို အကြမ်းဖျင်းလောက်တော့ကြည့်ထားမှဖြစ်မယ့်ကွယ့်..”

မောင်မိုးကြီးသည်.. ကလေးလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ရယ်မောလိုက်ပြန်ပြီးလျှင်..

“ဟင်း.. ဟင်း။ ဦးမြောင်းက.. ကျွန်တော့်မှာစိန်တွေပါလောရင် ဟိုဘက်မှာသွားစစ်ထားပြီးမှအရှက်ကွဲနေမှာကိုကြောက်

လို့မဟုတ်လား။ ရပါတယ်။ ဦးမြဝင်းရယ်။ ကျွန်တော့်စိန်တွေကို ပြပါမယ်။ ဒီစိန်တွေကို ဖေဖေနဲ့မေမေတို့ကလျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားခဲ့ကြပြီး စိန်တွေဖွတ်ထားတဲ့နေရာကို ကျွန်တော့်တစ်ယောက်တည်းကိုသာပြောပြထားခဲ့လို့လည်း ဓားပြတွေလက်ထဲပါမသွားခဲ့တာပေါ့ခင်ဗျာ။ . .”

မောင်မိုးကြီးသည်ရယ်မော၍ပြောဆိုနေရင်း သူ၏ဘလေဇာကုတ်အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲမှရှည်မျောမျောသံဘူးလေးကိုထုတ်ယူလိုက်ကာ . . . အဖေကိုလှည့်၍ဖွင့်လိုက်ပြီးလျှင် ဘယ်ဘက်လက်ဖဝါးပေါ်သို့သံဘူးလေးကိုစောင်းချလိုက်လေသည်။

“ဂျလောက် . . . ဂျလောက်”

သံဘူးလေးအတွင်းမှ သွေးပြီးသားစိန်လုံးချောအလုံးနှစ်ဆယ်ခန့်ထွက်ကျလာချိန်တွင် ဘယ်ဘက်လက်ဖဝါးပေါ်၌ပြည့်လှသွားသဖြင့် သံဘူးကိုပြန်တည့်လိုက်လေသည်။

မောင်မိုးကြီးက ဘယ်ဘက်လက်ကိုဦးမြဝင်း၏မျက်နှာအနီးသို့တိုးကပ်ပေးလိုက်ပြီးလျှင် . . .

“စိတ်တိုင်းကျစစ်ဆေးကြည့်ပါ . . . ဦးမြဝင်း။ ဒီဘူးလေးထဲမှာ . . . စိန်လုံးရေတစ်ရာတစ်ဆယ်နှစ်လုံးတိတိပါလာတယ်။ . .”

အခန်းလေးထဲသို့တိုးဝင်နေသောနေရောင်အောက်တွင် မောင်မိုးကြီး၏ဘယ်ဖက်လက်ပေါ်မှစိန်များမှာတဖျတ်ဖျတ်လက်နေသလိုပင် ဦးမြဝင်း၏လောဘမီးတောက်မှာလည်းတစ်ရှိုက်ညိး

ဦးတောက်လောင်လျှက်ရှိနေတော့သည်။ ဦးမြဝင်းသည် စိန်များတိုရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်ရန်သာဆန္ဒဇောကပ်လျှက်ရှိနေသဖြင့် မောင်မိုးကြီး၏လက်ပေါ်မှစိန်များကိုယူ၍ပင်ကြည့်မနေတော့ဘဲ . . .

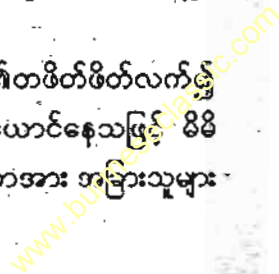
“ရပါတယ် . . . မောင်မိုးကြီးရယ်။ မောင်မိုးကြီးကို ဦးယုံကြည်ပါပြီ။ ဒီစိန်တွေအရောင်းအဝယ်ဖြစ်ဖို့ကို . . . အမြန်ဆုံးစီစဉ်လိုက်ပါတော့မယ်။ . .”

မောင်မိုးကြီးသည်သံဘူးလေးကိုပြန်ဖွင့်၍ ဘယ်ဖက်လက်ဖဝါးပေါ်မှစိန်များကိုဂရုတစိုက်ထည့်သိမ်းလိုက်ကာ သံဘူးလေးကိုဘလေဇာကုတ်အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲ၌ပြန်ထည့်လိုက်လေသည်။

“မောင်မိုးကြီးက . . . ဘယ်တော့လောက်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွေကိုအပြီးအစီးလုပ်ချင်တာလဲ . . .”

“ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ . . . ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းမှာအပြီးလုပ်လိုက်ချင်ပါတယ်ဦးမြဝင်း။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စကိုလည်း ဦးမြဝင်းအိမ်မှာပဲလုပ်ဖို့စီစဉ်ပေးပါ။ ကျွန်တော်က . . . ဒါကျီလင်မြို့မှာအခြေသွားချမှာမို့ အိန္ဒိယကိုသင်္ဘောမထွက်ခင်အချိန်အတွင်းမှာတော့ . . . အဲဒီရွှေဒင်္ဂါးတွေကို ဦးမြဝင်းဆီမှာပဲအပ်ထားရမှာပါခင်ဗျာ။ . .”

ဦးမြဝင်း၏မျက်စိထဲတွင် စိန်များ၏တဖိတ်ဖိတ်လက်၌နေသောအရောင်များကိုသာပြန်လည်မြင်ယောင်နေသဖြင့် မိမိပါးစပ်ထဲသို့အဆင်သင့်ရောက်နေသောအစာအား အခြားသူများ

ကဝင်လှသွားမည်ကိုအလွန်စိုးရိမ်နေမိကာ မောင်မိုးကြီးအနေနှင့် မြို့ထဲတွင်သွားလာလည်ပတ်ရင်း.. စိန်အရောင်းအဝယ်သမား တစ်ဦးဦးနှင့်မတော်တဆဆုံစည်းမိသွားလျှင် မိမိ၏အစီအစဉ် များပျက်စီးသွားနိုင်သဖြင့် မောင်မိုးကြီးအားမျက်စိအောက်မှပင် အပျောက်မခံချင်တော့ဘဲ..

“ရပါတယ်ကွယ်..။ ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းမှာ ကိစ္စ အားလုံးပြီးစီးသွားရစေမယ်လို့.. ဦးတာဝန်ယူပါတယ်။ မောင်မိုး ကြီးအနေနဲ့ လောလောဆယ်ရန်ကုန်မှာဘာတွေများလုပ်စရာရှိ နေသေးလဲ။ ဦးက.. ဘာတွေများကူညီပေးရဦးမလဲ”

“ဘာအလုပ်မှတော့.. တွေတွေထူးထူးမရှိပါဘူးဦးမြဝင်း။ ဦးမြဝင်းဆီကအရောင်းအဝယ်သတင်းကိုပဲ ထိုင်စောင့်နေရမှာပါ။ ဒီစိန်တွေနဲ့လည်ပတ်သွားလာနေဖို့ကလည်း အန္တရာယ်များလွန်း ပါတယ်ခင်ဗျာ..”

“အေးကွယ်။ ဦးကလည်း.. အဲဒီကိစ္စကိုပြောမလို့ပါပဲ။ မောင်မိုးကြီးရဲ့စိန်တွေနဲ့ဆိုရင်.. ဒီပွဲရုံအပေါ်ထပ်မှာတောင် တည်းဖို့မသင့်လှဘူးကွယ်။ ဒီအပေါ်ထပ်မှာက.. နယ်ပေါင်းစုံက ကုန်သည်တွေ၊ ပွဲစားတွေတည်းခိုနေကြတာဆိုတော့ ညအိပ်ချိန် ကျရင်.. မောင်မိုးကြီးအတွက်အန္တရာယ်များလှပါတယ်..”

ဦးမြဝင်းသည် ခေတ္တမျှစဉ်းစားနေလိုက်ပြီးမှ..

“မောင်မိုးကြီးကလူငယ်ဖြစ်ပြီး မောင်မိုးကြီးရဲ့မိဘတွေ

တဦးနဲ့စီးပွားအတူတူလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့မိတ်ဆွေရင်းတွေပို့.. ဦးအနေနဲ့ တူညီစောင့်ရှောက်ရမယ့်ဝတ္တရားရှိနေတယ်လေ။ မောင်မိုးကြီးရဲ့ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွေမပြီးသေးခင်မှာ.. ဦးနေတဲ့ဟိုဘက်က တိုက်အိမ်ကြီးမှာပဲ အေးအေးဆေးဆေးလိုက်တည်းခိုနေပါလား။ အိန္ဒိယကိုသွားတဲ့အချိန်ထိ မောင်မိုးကြီးအနေနဲ့တည်းခိုနေလို့ရ ပါတယ်လေ..”

မောင်မိုးကြီးသည် ဦးမြဝင်း၏စကားကြောင့်အတန်ကြာ မျှတွေဝေ၍နေလေရာ..

“ဘာလဲ.. ဦးကိုအားနာနေလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် မောင် မိုးကြီးမှာ.. ဘာတွေများအကြောင်းထူးရှိနေလို့လဲကွယ်..”

“ဘာအကြောင်းထူးမှမရှိပါဘူး.. ဦးမြဝင်း။ အဲဒီတိုက် အိမ်ကြီးမှာက.. ဦးတို့ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်တည်းနေကြတာဆို တော့ ကျွန်တော့်ကြောင့်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေမှာကိုစိုးရိမ်လို့ ပါခင်ဗျာ..”

“ဟား.. ဟား..။ ဘာမှအနှောင့်အယှက်မဖြစ်ပါဘူး မောင်မိုးကြီးရယ်။ ဦးရဲ့ဇနီးသည်က သူ့မိခင်ကြီးနေမကောင်းဖြစ် နေလို့.. သူ့မိဘများအိမ်မှာသွားနေတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိနေ ပါပြီ။ အိမ်မှာက.. ဦးနဲ့အတူမောင်မိုးကြီးဆိုတဲ့ဦးရဲ့တပည့်တစ် ယောက်ပဲရှိနေတာပါ။ မောင်မိုးကြီးအနေနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်ပါတယ်ကွယ်..”

“ဒီလိုဆိုရင်တော့.. အတိုင်းထက်အလွန်ပဲပေါ့ဦးမြဝင်းရယ်။ ကျွန်တော်သာဒီအခန်းထဲမှာတည်းရရင်လည်း ကြောက်နေလန့်နေတာနဲ့ပဲတစ်ညလုံးအိပ်လို့တောင်ပျော်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်က.. သရဲလည်းကြောက်တတ်တယ်ဗျ..”

ဦးမြဝင်းသည် ကလေးဆန်စွာပြောဆိုနေသည့်မောင်မိုးကြီးအားသဘောကျစွာကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“မောင်မိုးကြီးအတွက် အခန်းနေရာတွေပြင်ဆင်ပြီးတာနဲ့ ကျုပ်တပည့်မောင်မိုးကြီးကိုလွှင့်လိုက်ပါမယ်။ သူလာခေါ်ရင်စိတ်ချလက်ချသာလိုက်ခဲ့ပေတော့..”

“ကျေးဇူးပါပဲ.. ဦးမြဝင်းရယ်။ ဒီလိုမျိုး စိတ်ကောင်းရှိလို့လည်း.. ဦးမြဝင်းရဲ့ပွဲရုံကနာမည်ကျော်ကြားနေတာပေါ့..”

ဦးမြဝင်းကအခန်းပြင်သို့ပြန်ထွက်လိုက်ပြီးသည်နှင့် လူယုံတော်စိုးကြီးအား.. တိတ်တိတ်နေရန်အမူအရာဖြင့်အချက်ပြလိုက်ကာအောက်ထပ်သို့ပြန်ဆင်းလာပြီးလျှင် ပွဲရုံထဲသို့ပင်ပြန်မဝင်တော့ဘဲသူ၏တိုက်အိမ်ကြီးဆီသို့လျှောက်သွားနေသဖြင့် စိုးကြီးသည်လည်းနောက်မှအပြေးလိုက်သွားရလေတော့သည်။

တူမီးသေနတ်ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ဂေါ်ရခါးအစောင့်ကြီးကသံတံခါးမကြီးကိုဖွင့်ပေးချိန်တွင်.. ဦးမြဝင်းက ဂေါ်ရခါးအစောင့်ကြီးအား..

“ဧည့်သည်ကောင်လေးတစ်ယောက် ရောက်လာလိမ့်မယ်။

အဲဒီကောင်လေးကို.. သူဝင်ချင်ထွက်ချင်တဲ့အချိန်တွေမှာ ဝင်ထွက်ခွင့်ပြုလိုက်ပါ။ သို့သော်ဘာကျသာ နေခွင့်ပေးထားလိုက်ပါ။ ကျုပ်ပြောတာ.. သဘောပေါက်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့.. သဘောပေါက်ပါတယ်သူဌေးမင်း”

ဧည့်ခန်းထဲတွင်ထိုင်မိကြသည်နှင့်.. ဦးမြဝင်းက သူနှင့်မောင်မိုးကြီးတို့တွေ့ဆုံ၍ပြောဆိုခဲ့ကြသည့်အကြောင်းအရာများကို လူယုံတော်စိုးကြီးအားအသေးစိတ်ပြောပြလိုက်လေသည်။

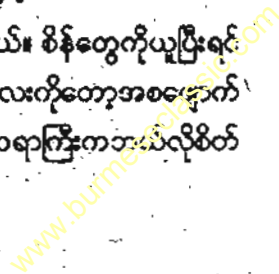
စိုးကြီးကသဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင်..

“စားရက်ကြုံတော့.. မှတ်ဆိတ်ကိုပျားလာစွဲတာပဲ ဆရာကြီးရေ။ ဆရာကြီးပြောသလိုဆိုရင်.. ဒီကောင်လေးရဲ့စိန်တွေက တစ်သက်သုံးလို့မတုန်အောင်တန်ဖိုးရှိနေတာပေါ့နော်..”

ဦးမြဝင်းကလည်း.. အားပါးတရရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင်လက်ညှိုးနှင့်လက်ခလယ်နှစ်ချောင်းကိုထောင်ပြလိုက်ပြီး..

“တစ်သက်မဟုတ်ဘူး.. စိုးကြီးရေ။ နှစ်သက်တောင်သုံးလို့မကုန်နိုင်ဘူးကွ။ ငါအခုချမ်းသာသမျှထက် ငါးဆလောက်ပိုပြီးတန်ဖိုးရှိနေတယ်။ သဘောပေါက်ပြီလား..”

“သဘောပေါက်ပါပြီဆရာကြီးရယ်။ စိန်တွေကိုယူပြီးရင်နောက်ကြောင်းရှင်းသွားအောင် ဒီကောင်လေးကိုတော့အစေ့အနက်ပစ်မှဖြစ်မယ်နော်.. ။ အဲဒီကိစ္စအတွက် ဆရာကြီးကဘယ်လိုစိတ်တူးထားလဲ..”

“ဒီလို . မလောက်လေးမလောက်စား ချာတိတ်လေးတစ်ယောက်ကို အစဖျောက်ဖို့ဆိုတာ ဘာများစိတ်ကူးနေစရာလိုသေးလို့လဲစိုးကြီးရာ။ ရိုက်သတ်စားရမယ့်ကြက်ကိုတောင် အိမ်ထဲမှာခေါ်သွင်းထားနိုင်ပြီပဲ။ ကြိုက်တဲ့အချိန်မှာ . ရိုက်သတ်ပြီး ချက်စားလိုက်ကြရုံပေါ့ကွ . . ဟား . . ဟား . . ”

စိုးကြီးသည်လည်း အလွန်ပျော်ရွှင်နေကာ ဦးမြဝင်းနှင့်အတူလိုက်လံရယ်မောနေရင်း . .

“ဆရာကတော်ကိစ္စကို . . ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဆရာကြီး။ မောင်မိုးကြီးအိမ်ကိုရောက်လာလို့ . . ဆရာကတော့ကိုတွေ့သွားရင် မယုံသင်္ကာဖြစ်နေတော့မှာပေါ့ . . ”

“လွယ်ပါတယ် စိုးကြီးရာ။ ငါတို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် အရေးကြီးတဲ့အလုပ်ကိစ္စနဲ့ကျွတ်လတ်ကိုသွားကြရမှာမို့ သူ့မိဘတွေအိမ်မှာခဏပြန်နေဖို့ ပြောရတော့မှာပေါ့။ မင်းဆရာကတော့ကိုလိုက်ပို့ဖို့ . . ကားဒရိုင်ဘာကို ကားအဆင်သင့်ပြင်ခိုင်းထားလိုက်ကွာ . . ”

စိုးကြီးက . . မော်တော်ကားကိစ္စသွားရောက်စီစဉ်နေစဉ် ဦးမြဝင်းကဇနီးသည်ဒေါ်ညိုလေးအား ကျွတ်လတ်သို့သွားရမည့်အကြောင်းပြောပြကာ မိဘများအိမ်၌တစ်ပတ်ခန့်ခေတ္တသွားနေရန်ပြောကြားလိုက်တော့သည်။ ယခင်ကလည်း . . ဦးမြဝင်းနယ်သို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့်သွားရလျှင် . . မိဘများအိမ်၌ ပြန်အိပ်နေကျဖြစ်

သည်မို့ မညိုလေးကလည်းတွေထွေထွေထူးထူးမေးမြန်းမနေတော့ဘဲ တိုက်ရှေ့၌အဆင်သင့်စောင့်နေသည့်တားပေါ်သို့တက်၍ သူမ၏မိဘများအိမ်သို့ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

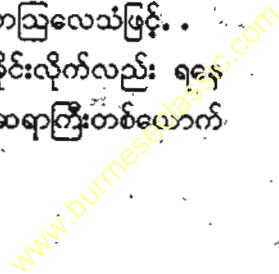
ဦးမြဝင်းသည် သူ့ညီမဖြစ်သောဒေါ်သိန်းအားလှမ်းခေါ်လိုက်ပြီးလျှင် . .

“ငါတို့အိပ်ခန်းဘေးကအခန်းကိုရှင်းလင်းပြီး ဧည့်သည်တစ်ယောက်တည်းခိုနိုင်ဖို့ . . ခြင်ထောင်တွေစောင်တွေကို အဆင်သင့်ပြင်ထားလိုက်ပါ မသိန်း . . ”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ဦးမြဝင်း၏မီးခံသေတ္တာကြီးကို အိမ်အပေါ်ထပ်ရှိသူတို့၏အိပ်ခန်းကြီးထဲတွင်ထားရှိပြီး . . တိုက်အိမ်ကြီး၏အပေါ်ထပ်သို့ ဦးမြဝင်းတို့လင်မယားနှင့်ဒေါ်သိန်းမှလွဲ၍ မည်သူ့ကိုမျှတက်ခွင့်မပြုပေ။ လူယုံတော်စိုးကြီးနှင့်ဂေါ်ရခါးအစောင့်ကြီးကိုပင် အိမ်အပေါ်ထပ်သို့လုံးဝတက်ခွင့်မပြုဘဲ တင်းကျပ်စွာစည်းကမ်းထုတ်ထားလေရာ ဦးမြဝင်းကသူ၏အိပ်ခန်းဘေးတွင်လူစိမ်းဧည့်သည်အားတည်းခိုရန်ပြင်ဆင်ခိုင်းနေသဖြင့် ဒေါ်သိန်းမှာအလွန်အံ့ဩသွားသလို စိုးကြီးကိုယ်တိုင်မှာလည်းတအံ့တဩလေသဖြင့် . .

“ဟာ . . အောက်ထပ်မှာပဲတည်းခိုင်းလိုက်လည်း ရနေတာပဲဆရာကြီးရယ်။ အပေါ်ထပ်မှာက . . ဆရာကြီးတစ်လောက်တည်းနေရတာဆိုတော့ အန္တရာယ်ရှိ . . ”

“ရပါတယ်... စိုးကြီးရာ။ ဒီသူငယ်နှစ်စားအရွယ်ကောင်
လေးဟာ... ဘာမှအန္တရာယ်မရှိနိုင်ပါဘူးကွ။ အပေါ်ထပ်အခန်း
တွေက... အသံလုံခန်းတွေဆိုတော့ လိုအပ်လို့အကြမ်းကိုင်ရမယ်
ဆိုရင်လည်းအဆင်ပြေတယ်လေကွာ... ဟား... ဟား...”

“ကောင်းပါလေ့ ဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီးကတော့ ကြံ
တင်အကွက်ဆင်ထားပြီနဲ့တူပါရဲ့ဗျာ... ဟဲ... ဟဲ...”

“ငါစိတ်ကူးထားတာတော့... မနက်ဖြန်ညကျရှင်အပြတ်
ရှင်းပစ်လိုက်ဖို့ပဲကွ။ အသေးစိတ်အစီအစဉ်ကိုတော့... ညကျမှ
အေးအေးဆေးဆေးတိုင်ပင်ကြတာပေါ့စိုးကြီးရာ...”

“ဖြစ်ပါတယ်... ဆရာကြီး။ ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ အ
မြဲတမ်းအဆင်သင့်ပါပဲ... ဟဲ... ဟဲ...”

ဦးမြဝင်းတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်၏ရယ်မောသံက
တိုက်ခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင်ဟိန်း၍နေလေလေ သည်။

လူတစ်ယောက်အတွက်...အခွင့်အရေးဆိုတာ
နှစ်ခါပြန်မလာဘူးဦးမြဝင်း။ ခင်ဗျားကိုကျွပ်က...
စားနှစ်လက်ကိုင်တိုက်ဖို့အခွင့်အရေးပေးထားတယ်နော်။
အဲဒီအခွင့်အရေးကို...အချိန်ရှိတုန်းအလှူထားပါ။

မောင်မိုးကြိုး

သားကောင်ဖြစ်သွားသောမုဆိုး

ညခြောက်နာရီခန့်က မောင်မိုးကြိုးသည် အာက်ထပ်သို့ ဆင်း၍ ထမင်းစားပြီးလျှင် . . သူ့အတွက်နေရာ . . သားထားသော အိပ်ခန်းထဲ၌သာအခန်းအောင်းနေသည်ဟု . . ညီမဒေါ်သိန်းက ပြောပြသောကြောင့် ပွဲရုံတွင်ငွေစာရင်းများတွက်ချက်၍ပြန်လာ ကြသောဦးမြဝင်းတို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်မှာ ထမင်းစားခန်းထဲ တွင်ယမကာမှီဝဲရင်း စိတ်အေးလက်အေးဆွေးနှော့တိုင်ပင်နေကြ လေတော့သည်။

“မနက်ဖြန်ညကျရင်အပြတ်ရှင်းမယ်ဆိုတော့ . . ဒီကောင်

လေးကို ဘယ်လိုရှင်းမယ်လို့စိတ်ကူးထားလဲဆရာကြီး . . ”

“ဒီကောင်စားမယ့်ညစာမှာ အိပ်ဆေးခတ်ထားလိုက်ပြီး အိပ်ပျော်နေတဲ့အချိန်ကျမှစိန်တွေကိုယူပြီး . . ရန်ကုန်မြစ်ထဲပစ်ချ လိုက်ကြတာပေါ့ဦးကြီးရာ။ အလောင်းပြန်ပေါ်မလာအောင် ခဲဆွဲ ပြီးပစ်ချမှဖြစ်မှာနော် . . ”

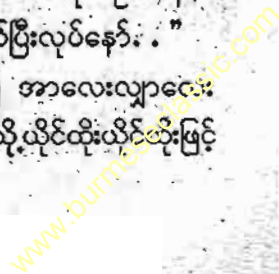
“စိတ်ချပါ . . ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော်သေသေချာချာ လုပ်လိုက်ပါမယ်။ အိပ်ဆေးခတ်တဲ့ကိစ္စကိုလည်း ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင်ပဲစီစဉ်လိုက်ပါမယ် . . ”

“မင်းကိုစိတ်ချပါတယ် . . ဦးကြီးရယ်။ စိတ်ချလို့လည်း နေရာတိုင်းမှာလူယုံတော်အဖြစ်နဲ့ တာဝန်တွေလွှဲပေးထားတာပေါ့။ ဒီတိစ္စတွေပြီးသွားရင် . . မင်းအတွက်လည်း စိန်ဆယ်လုံးဝေစုပေး နာပါကွ . . ဟဲ . . ဟဲ . . ”

ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် . . သောက်လိုက်စားလိုက်ဖြင့် အချိန်များတရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးလာလေရာ ညဆယ်နာရီကျော်ချိန် မှုတ်ခိုင်းသိမ်းဖြစ်ကြတော့သည်။

“မင်းလည်း အေးအေးဆေးဆေးသွားအိပ်လိုက်ဦး။ မနက် ဖြန်လုပ်ရမယ့်ကိစ္စတွေကို . . သေချာဂရုစိုက်ပြီးလုပ်နော် . . ”

ဦးမြဝင်းသည်အမူးလွန်နေပြီဖြစ်၍ အာလေးလျှာလေး ဖြင့်ပြောဆိုလိုက်ပြီးနောက် အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုးဖြင့် တက်သွားလေတော့သည်။

အိမ်အပေါ်ထပ်၍ သူ၏အိမ်ခန်းရှေ့သို့ရောက်သောအခါ ခါးကြားတွင်အမြဲချိတ်၍သိမ်းဆည်းထားသည့်သော့တွဲကြီးကို ဖြုတ်ယူလိုက်... အိမ်ခန်းတံခါးကြီးကိုဖွင့်ရန် သော့ပေါက်ထဲသို့သော့တန်ကိုထိုးထည့်နေသော်လည်း... အမူးလွန်နေသဖြင့်သော့ပေါက်လွဲချော်နေကာ ဖွင့်၍မရနိုင်ဘဲဖြစ်နေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်... နံဘေးခန်းတံခါးကရုတ်တရက်ပွင့်သွားပြီးလျှင် မောင်မိုးကြီးဆိုသောလူငယ်လေးကိုတွေ့လိုက်ပြီ... .

“ဦးမြဝင်းက အရက်မူးလာတာကိုး။ ကျွန်တော်... တံခါးဖွင့်ပေးပါမယ်ဦးမြဝင်းရယ်... .”

မောင်မိုးကြီးသည်... ဦးမြဝင်း၏လက်ထဲမှသော့တွဲကို ရုတ်တရက်လှမ်းယူလိုက်ပြီးလျှင် သော့တန်တစ်ချောင်းကိုရွှေ့ချယ်၍သော့ပေါက်ထဲသို့ထိုးဖွင့်လိုက်ရာ... အိမ်ခန်းတံခါးကြီးသည်ပွင့်ထွက်သွားလေတော့သည်။

“အထဲဝင်လေ... ဦးမြဝင်း။ ကျွန်တော်အိပ်ရာအထိလိုက်ပို့ပေးပါမယ်... .”

ဦးမြဝင်း၏ခန္ဓာကိုယ်အား အသာတွန်း၍... အခန်းထဲသို့ရောက်အောင်ပို့လိုက်ပြီးလျှင် မောင်မိုးကြီးဆိုသောလူငယ်သည်လည်းအိမ်ခန်းထဲသို့လိုက်ဝင်လာကာ... တံခါးကြီးအား ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီးတံခါးချက်ကိုအတွင်းမှထိုး၍ပိတ်လိုက်လေသည်။

“ဂျောက်... ဂျလောက်... .”

ထိုအဖြစ်ကိုသတိပြုမိလိုက်သောဦးမြဝင်းသည် မောင်မိုးကြီးအားလွန်စွာဒေါသထွက်သွားသဖြင့်... .

“ဘာလုပ်တာလဲ... မောင်မိုးကြီး။ ဦးရဲ့သော့တွဲကို ပြန်ပေးစမ်းကွာ။ မင်းနဲ့ စိန်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွေရှိနေလို့သာ ဘာသည်ခံနေတာနော်။ ဦးရဲ့သော့တွဲကို... ဘယ်သူ့မှကိုင်ခွင့်မရှိဘူးဘူးကွ... .”

မောင်မိုးကြီးသည် ဦးမြဝင်း၏အဖြစ်ကိုကြည့်၍ အားပါးအရရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင်... .

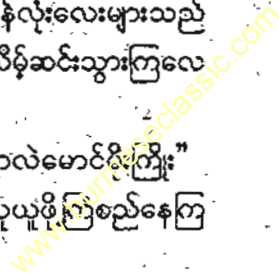
“ဟောဒီသော့တွဲကြီးထဲက မီးခံသေတ္တာသော့ကိုလှိုချင်လို့ စိန်အတုတွေနဲ့ဇာတ်လမ်းဆင်ပြီး... ဒီအခြေအနေရောက်အောင် အဝင်ပန်းခံကြိုးစားခဲ့ရတာပါဦးမြဝင်း။ အဲဒီသော့တွဲကို... ခုလိုပြန်တောင်းလို့ရနိုင်မယ်များထင်နေသလား... ဟား... ဟား... .”

“ဟင်... မင်း... မင်းက... .”

မောင်မိုးကြီးဆိုသောလူငယ်သည်... ကုတ်အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲမှ စိန်များသိမ်းဆည်းထားသည်ဆိုသောသံဘူးကိုဖွင့်လိုက်ကာကြမ်းပြင်ပေါ်သို့သွန်ချလိုက်သဖြင့်... စိန်လုံးလေးများသည် ခြမ်းပြင်ပေါ်၌ အရောင်တစ်လက်လက်ဖြင့်လိမ့်ဆင်းသွားကြလေတော့သည်။

“မင်း... မင်း... ဘာတွေလုပ်နေတာလဲမောင်မိုးကြီး”

“ခင်ဗျားတို့က... ကျုပ်ကိုသတ်ပြီးလူယူဖို့ကြံစည်နေကြ

တုံစိန်တွေကိုအပိုင်ပေးလိုက်တာလေ...။ ခင်ဗျားဟာ သူတစ်ပါး ပစ္စည်းကိုအချောင်လိုချင်တဲ့လောဘစိတ်တွေကြောင့် စိန်အတုတွေကိုသေချာ ရတနာစိုက်မကြည့်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ခင်ဗျားတွေ ခွဲရတဲ့စိန်တွေဟာ... ကျုပ်လက်သူကြွယ်မှာဝတ်ထားတဲ့စိန်တစ်ပွင့်ကလွဲပြီး ကျန်တာအားလုံးအတုတွေချည်းပဲဗျ... ဟား... ဟား...

မောင်မိုးကြီး၏စကားကြောင့်... ဦးမြဝင်း၏မျက်နှာမှာ ဒေါသဖြင့်နီရဲ၍ သွားပြီးလျှင်...

“မင်းလို့... မလောက်လေးမလောက်စားချာတိတ်လေးက များ ကျုပ်လို့လူကိုတစ်ပတ်ရှိကုန်ပြီးစားနေတာအံ့ဩပါရဲ့ကွာ မင်းလို့ချာတိတ်ကို... ကျုပ်ရဲ့လက်တစ်ဖက်တည်းနဲ့တောင် သတ်ပစ်လိုက်လို့ရတယ်ကွ။ နားလည်ရဲ့လား...”

မောင်မိုးကြီးကလက်ပိုက်လျှက်... အားပါးတရရယ်မော လိုက်ပြန်ကာ...

“လက်တစ်ဖက်နဲ့မလုံလောက်ဘူး... ဦးမြဝင်း။ ခင်ဗျားရဲ့ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းအပြင် ဟောဟိုနံရံမှာ... ထားတဲ့ငှက်ကြီးတောင်စားနှစ်လက်ကိုပါသွားယူလိုက်ဦး။ ခင်ဗျား ကိုကျုပ်က... လက်နက်မဲ့ရင်ဆိုင်ပြလိုက်မယ်...”

ဦးမြဝင်းအနေနှင့် မိမိကြုံတွေ့နေရသည့်အဖြစ်အပျက် များမှာ... အမှန်တကယ်အသက်အန္တရာယ်နှင့်ရင်ဆိုင်နေရပြီဖြစ် ကြောင်းကောင်းစွာသဘောပေါက်သွားသောကြောင့် အရက်မူးမေ

ခြင်းများပင်အတန်ငယ်ပြေပျောက်၍ သွားကာ မိမိအားရင့်သီးစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံနေသောလူဗလံချာတိတ်လေးအား သတ်ဖြတ်ပစ် ခဲ့စိတ်များတဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့်... ရုတ်တရက် ချွေသို့တိုးထွက်လိုက်ပြီး... ဟင်္သာမိုးကြိုးအားပူးကပ်၍ တိုက်ခိုက်ရန် ခြင်းဆင်လိုက်တော့သည်။

“ဟား... ဟား... ဒီလောက်မလွယ်ပါဘူးဦးမြဝင်းရယ်”

ဦးမြဝင်းမှာခွန်အားပလကြီးမားထွားကြိုင်းသူဖြစ်သော ကြောင့် ပူးကပ်မိလျှင်မောင်မိုးကြီးအားအပိုင်ချုပ်ကိုင်၍ အသေ သတ်ပစ်နိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း လျှင်မြန်ပေါ့ပါးလွန်းသောမောင် မိုးကြီးကလျှပ်တစ်ပြက်ခုန်ရှောင်လိုက်ရာ... ဦးမြဝင်း၏လက်နှစ် ဖက်မှာ လေကိုသာထိုးမိသွားလေတော့သည်။

“လူတစ်ယောက်အတွက်... အခွင့်အရေးဆိုတာနှစ်ခါပြန် သောဘူးဦးမြဝင်း။ ခင်ဗျားကိုကျုပ်က... ဓားနှစ်လက်ကိုင်တိုက် အခွင့်အရေးပေးထားတယ်နော်။ အဲဒီအခွင့်အရေးကို... အချိန် ချိတ်နားအရလူထားပါ...”

ဦးမြဝင်းမှာဒေါသပေါက်ကွဲနေပြီဖြစ်၍ မောင်မိုးကြီး၏ စကားကိုပြီးဆုံးအောင်မစောင့်တော့ဘဲ... ညာခြေဖြင့်ဟန်ပြလှမ်း ခြံထန်လိုက်ပြီးလျှင် ဘယ်ညာလက်သီးများဖြင့်ဆက်တိုက်ထိုးနှက် ခဲ့စိန်ရန်ပြင်ဆင်လိုက်တော့သည်။

“ဒုတ်... ဒုတ်...”

“အား.. အင့်..”

မောင်မိုးကြိုးဆိုသောလူငယ်သည်.. ဦးမြဝင်းကဟန်ပြ
ချောက်လှန်၍ကန်လိုက်သောခြေကန်ချက်အား လုံးဝရှောင်တိမ်း
ခြင်းပင်မပြုတော့ဘဲ.. ရုတ်တရက် ရှေ့သို့တိုးကပ်၍ဝင်လိုက်ပြီး
လျှင် ဦးမြဝင်း၏ညာခြေအားဘယ်ညာလက်ဝါးစောင်းနှစ်ဖက်ဖြင့်
ဆက်တိုက်ရိုက်ချလိုက်ရာ.. ဦးမြဝင်းသည်မောင်မိုးကြိုး၏လှုပ်
ရှားမှုကိုမြင်လိုက်ရသော်လည်း.. မောင်မိုးကြိုးလိုချာတ်တိလေး
တစ်ယောက်၏ခွန်အားကိုဂရုစိုက်ရန်မလိုဟု သဘောပိုက်ထားသူ
ဖြစ်သောကြောင့်ညာခြေကိုပြန်မရုပ်သိမ်းတော့ဘဲ မောင်မိုးကြိုး
အားဆက်လက်ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်လိုက်စဉ် သူ၏ညာဘက်
ခြေထောက်သည်.. သံမဏိချောင်းဖြင့်ရိုက်နှက်သကဲ့သို့ ခံစား
လိုက်ရပြီး အမြီးများကျိုးကြောသွားသည်အသံကိုနားထဲတွင်ပြန်ကြား
လိုက်ရကာ နာကျင်မှုကြောင့်ညည်းညူအော်ဟစ်ရင်းလဲကျသွား
လေတော့သည်။

မောင်မိုးကြိုးဆိုသောလူငယ်သည် ရုတ်တရက်ရှေ့သို့တိုး
ထွက်လာပြီးလျှင် ဦးမြဝင်း၏ပါးစပ်ကိုလက်ဝါးဖြင့်အုပ်လိုက်ပြီး
ဦးမြဝင်း၏နားရွက်နားသို့ သူ၏နှုတ်ခမ်းကိုတိုးကပ်လိုက်ကာ..

“ခင်ဗျားမသေခင်မှာ သိသွားအောင်ပြောပြလိုက်ဦးမယ်။
ကျုပ်ကိုဆရာကြီးအာသာဝတီရွှေစားက သူ့ပစ္စည်းတွေပြန်ယူဖို့
လွှတ်လိုက်တာပဲ။ ခင်ဗျားကိုလည်း.. သစ္စာဖောက်တို့ရဲ့ပြစ်ဒဏ်

ဖြစ်တဲ့သေမိန့်ချမှတ်လိုက်ပြီဆိုတာကိုအသိပေးဖို့ အမှာပါးလိုက်
ပါတယ်..”

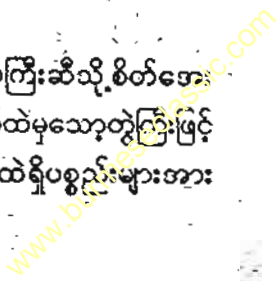
ဦးမြဝင်း၏မျက်နှာမှာ.. အာသာဝတီရွှေစားဆိုသော
အမည်ကိုကြားလိုက်ရသည်မှာ အလွန်ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သွား
သည့်အမူအရာများပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင်..

“ပစ္စည်းတွေအားလုံး.. မင်းကိုပေးလိုက်ပါမယ်။ ငါ့ကို
တော့မသတ်ပါနဲ့ကွာ။ ဒီပစ္စည်းတွေနဲ့တစ်နေရာရာမှာဇာတ်မြုပ်
နေမယ်ဆိုရင်.. မင်းဟာသူဌေးကြီးတစ်ယောက်လိုနေနိုင်မှာပါ။”

“ခင်ဗျားဟာ.. ကိုယ်တိုင်ကသစ္စာဖောက်လုပ်ရပ်တွေကို
တူးလွန်ခဲ့တဲ့အပြင် ကျုပ်တို့ပါသစ္စာဖောက်ဖို့တိုက်တွန်းနေသေး
တာကိုး။ ဆရာကြီးကိုသစ္စာဖောက်ဝံ့တဲ့တပည့်ဆိုလို့ ခင်ဗျားတစ်
ယောက်တည်းပဲရှိခဲ့တာပါ။ သစ္စာဖောက်တို့ရဲ့သေခြင်းမျိုးကို..
ခင်ဗျားပဲရင်ဆိုင်လိုက်ပါတော့..”

မောင်မိုးကြိုး၏ဘယ်ဖက်လက်က ဦးမြဝင်း၏ပါးစပ်ကို
လှမ်းပိတ်လိုက်ပြီးလျှင်.. ညာဘက်လက်ဖြင့်လည်ပင်းသို့ရိုက်ချ
လိုက်သဖြင့်.. ဦးမြဝင်းမှာ အနှောင့်အယှက်သို့လန်ထွက်သွားလေ
တော့သည်။

မောင်မိုးကြိုးသည်.. မီးခံသေတ္တာကြီးဆီသို့စိတ်အေး
လက်အေးလျှောက်သွားပြီးလျှင်.. သူ့လက်ထဲမှသော့တုံကြီးဖြင့်
မီးခံသေတ္တာကိုဖွင့်လိုက်ကာ မီးခံသေတ္တာထဲရှိပစ္စည်းများအား

အိတ်ကြီးတစ်လုံးထဲသို့ ထည့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်... သူ၏ကုတ်အင်္ကျီထဲမှစာအိတ်တစ်အိတ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးလျှင် ပြောင်သလင်းခါနေပြီဖြစ်သောမီးခံသေတ္တာထဲသို့ စာအိတ်ကိုထည့်လိုက်ကာ... မီးခံသေတ္တာအားသော့ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီးလျှင် သော့တွဲအားအိပ်ခန်းထောင့်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး အိတ်ကြီးကိုထမ်း၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

တိုက်တံခါးဝတွင် အစောင့်တာဝန်ယူထားသောဂေါ်ရခါး အစောင့်ကြီးသည် အိတ်ထမ်း၍ ထွက်လာသောမောင်မိုးကြီးအား တွေ့လိုက်သည်နှင့် မတ်တစ်ရပ်၍ အရိုအသေပေးလိုက်ပြီးလျှင်...

“ကျွန်တော်... ဘာများအတူအညီပေးရမလဲ...”

ဟု မေးလိုက်သဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန်အဆင်သင့်ပြင်ထားသောမောင်မိုးကြီးကပြုံးပြလိုက်ပြီး...

“သင်္ဘောဆိပ်ကို... ပစ္စည်းသွားဖို့ ချင်လို့ပါ။ ဝိုပြီးတာနဲ့ ပြန်လာခဲ့မယ်...”

အစောင့်ကတံခါးဖွင့်ပေးသဖြင့်... မောင်မိုးကြီးသည် လေချွန်သံပေးရင်း အမှောင်ထုထဲသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သတည်း။

သင်တို့ခြောက်ယောက်ဟာ...

ကျွန်ုပ်ရွှေချွန်တိုက်ခိုက်မယ့် ပစ်မှတ်ခြောက်ခုဖြစ်ပြီး....

အီဟဟာ... သင်တို့ခြောက်ယောက်အတွက်

သေမိန့်စာချွန်လွှာဖြစ်ပေတယ်...။

အာသာဝတီရွှေစား

သေပိန်စာချွန်လွှာ

ကျွန်ုပ်အငြိမ်းစားသတင်းထောက်ကြီးဦးသိန်းမောင်သည် နံနက်စောစောစာမင်းလျှောက်ပြီး၍ အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် သူ့ရိယ သတင်းစာကိုဖတ်ရှုရင်း ဇနီးသည်ခင်ခင်ကြီးကပြင်ဆင်ပေးထား သည့် ပေါင်မုန့်မီးကင်ထောပတ်သုတ်နှင့်ကော်ဖီတို့ကိုသုံးဆောင် ကာစည်းစိမ်ယစ်၍နေပေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းမှာ လွန်ခဲ့ သည့်တစ်ပတ်ကျော်တ မှုရွာအနီးရှိအိမ်တောင်တွင်အဓိဋ္ဌာန်ခံ နေရာမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြောင်းသတင်းကြားရသော်လည်း

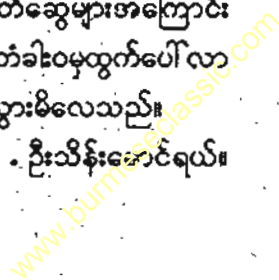
ဆရာကြီးအားသွားရောက်နှုတ်ဆက်ရန်အရေးမှာ စုံထောက်ကြီး ဦးလင်ယော်တစ်ယောက်ပျောက်ချက်သားကောင်းနေသဖြင့် ယခင် တိုင်မသွားရောက်နိုင်သေးဘဲဖြစ်နေရပေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ... သတင်းထောက်ဘဝမှအငြိမ်းစားယူထားပြီ ဖြစ်သော်လည်း အမှုအခင်းများကိုလိုက်လံစုံစမ်းရန်ဝါသနာထုံ သည့်အကျင့်အားဖျောက်ဖျက်၍မရနိုင်သောကြောင့် စုံထောက်ကြီး ဦးလင်ယော်နှင့်အဖော် အဖြစ်လိုက်ပါရင်း ထူးဆန်းသောမူခင်းများ စွာတို့ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီးသူပင်ဖြစ်သည်။

စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်သည်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့်သက်တူ ရွယ်တူပင်ဖြစ်ကာ... အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှအငြိမ်းစားယူပြီးချိန်တွင် စုံထောက်မင်းကြီးကအကူအညီတောင်းသောကြောင့်... စီအိုင်ဒီစုံ ထောက်အဖွဲ့ကြီး၏အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်တာဝန်ယူနေရကာ... စုံထောက်မင်းကြီး၏အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော ဗြိတိသျှအစိုး ရုဏဆာဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံထားရသည့် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင် တစောင်းနှင့်တွဲဖက်၍ ရာဇဝတ်မှုများစွာကိုဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့ ပေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာပျင်းပျင်းရှိသည်နှင့်... မိတ်ဆွေများအကြောင်း တောင်တောင်အိအိတွေးတောနေစဉ် အိမ်တံခါးဝမှထွက်ပေါ်လာ သောအသံကြောင့် ရုတ်တရက်ထိတ်လန့်သွားမိလေသည်။

“ဘာတွေစိတ်တူးယဉ်နေတာလဲ... ဦးသိန်းမောင်ရယ်။

ကျပ်ကားတစ်စီးလုံးအိမ်ရှေ့မှာရပ်လိုက်တဲ့စက်သံကိုတောင် မကြားနိုင်ဘူးဆိုတော့. . လူဆိုးဓားပြတွေသာတက်လာရင် ရှိစုမဲ့စုအိုစာမင်းစာလေးကုန်ပြီပေါ့ဗျာ. . ”

“ခင်ဗျားကိုမျှော်နေတာရောက်မလာလို့ ခင်ဗျားနဲ့ဆရာကြီးတို့ အကြောင်းတွေကိုပြန်စဉ်းစားရင်း အတွေးလွန်နေတာဗျ။ ဆရာကြီးဖိုးဝင်းတောင်ကပြန်ရောက်နေတာ. . တစ်ပတ် ကျပ်လောက်ရှိပြီ။ ကျပ်တဆရာကြီးနဲ့သွားချင်လို့. . ခင်ဗျားကိုစောင့်နေရတာ”

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ကျွန်ုပ်အားသဘောကျစွာ ပြုံး၍ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်. .

“ဆရာကြီးနဲ့တွေ့ချင်ရင်. . ကျုပ်နဲ့သာလိုက်ခဲ့ပေတော့ဦးသိန်းမောင်. . ”

ဟုပြောလိုက်လေရာ ချက်ဆိုလျှင်နားခွက်ကမီးတောက်သောကျွန်ုပ်က. .

“ဧကန္တတော့. . ရာဇဝတ်မှုကြီးကြီးမားမားတစ်ခုဖြစ်နေပြီနဲ့တူတယ်။ ဘယ်မှာဖြစ်တာလဲ. . ဦးဇင်ယော်”

“လမ်းမတော်ကမြဝင်းပွဲရုံကြီးနဲ့ကပ်လျှက်မှာရှိနေတဲ့ ပွဲရုံပိုင်ရှင်သူဌေးကြီးဦးမြဝင်းနေတဲ့တိုက်အိမ်ကြီးမှာ လူဇာတ်မှုဖြစ်နေလို့ အမြန်သွားစုံစမ်းဖို့. . စုံထောက်မင်းကြီးကဖုန်းဆက်ပြီးအမိန့်ပေးတာပဲဗျ။ ခရုကြီးလည်း. . အဲဒီတိုက်အိမ်ကြီးကိုရောက်လာ

မယ်လို့ စုံထောက်မင်းကြီးကဖုန်းထဲမှာပြောလိုက်တာပဲ။ အသေးစိတ်ကိုတော့. . ဟိုရောက်မှသိရမှာပေါ့ဗျာ. . ”

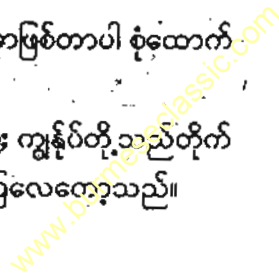
ကျွန်ုပ်သည်လည်း မည်သည့်မေးခွန်းကိုမျှထပ်မေးမနေတော့ဘဲ. . ကျွန်ုပ်၏လွယ်အိတ်ကြီးကို နံရံတွင်ချိတ်ထားရာမှဖြုတ်ယူလိုက်ကာ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်နှင့်လိုက်ပါသွားရန်ပြင်ဆင်လိုက်လေသည်။ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်ရောက်လာမည်ဟု စုံထောက်မင်းကြီးကဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားထားသည်ဆိုကတည်းက အမှုမှာသာမန်အမှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ ခက်ခဲနက်နဲ၍ ထူးခြားသည့်အမှုမျိုးဖြစ်မည်ကို ကျွန်ုပ်သဘောပေါက်လိုက်ပြီးဖြစ်ပေသည်။

မြဝင်းပွဲရုံနံဘေးရှိတိုက်အိမ်ကြီးရှေ့တွင် စီအိုင်ဒီမှကားနှစ်စီးနှင့်လမ်းမတော်ဌာနမှကားတစ်စီးတို့ ရပ်ထားသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

တိုက်အိမ်ကြီးထဲသို့ ကျွန်ုပ်တို့ဝင်ရောက်သွားသောအခါ တံခါးဝတွင်အစောင့်ကျနေသည့်. . လမ်းမတော်ဌာနမှပုလိပ်က စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်အားဆလုရိုက်၍ အရိုအသေပေးလိုက်ပြီးလျှင်. .

“တိုက်အပေါ်ထပ်ကအိပ်ခန်းထဲမှာဖြစ်တာပါ စုံထောက်ကြီး။ အပေါ်ထပ်ကိုကြွပါခင်ဗျာ. . ”

ဦးဇင်ယော်ကခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့သည်တိုက်အပေါ်ထပ်သို့လှေခါးအတိုင်းတက်သွားကြလေကော့သည်။

ခမ်းနားစွာပြင်ဆင်ထားသည့် တိုက်အပေါ်ထပ်ရှိအိပ်ခန်းကြီးထဲတွင် ထွားကျင်းသည့်လူကြီးတစ်ဦးလဲကျသေဆုံးလျက်ရှိပေရာ. . အလောင်းနားတွင်ဒူးထောက်၍ အနီးတပ်စစ်ဆေးနေသည့် စီအိုင်ဒီစုံထောက်ကျော်မောင်းထောင်းကိုကြီးသည် ဦးလင်ယော်အားမြင်လိုက်ရသည်နှင့်. .

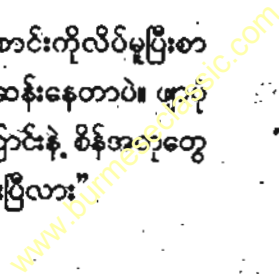
“မနေ့ညဆယ်နာရီကျော်ကျော်လောက်မှာဖြစ်သွားတာပါစုံထောက်ကြီး။ သူဌေးကြီးဦးမြဝင်းဟာ လုံခြုံရေးကိုအတော်ဂရုစိုက်တယ်လို့ နာမည်ကြီးတဲ့လူပါ။ မနေ့ကတော့ ပွဲရုံမှာအရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ရောက်လာပြီးတည်းခိုနေတဲ့ ဖျာပုံသင်္ဘောနဲ့ပါလာတဲ့ သူဌေးသားချာတိတ်တစ်ယောက်ကို. . အိမ်အပေါ်ထပ်ကသူ့အိပ်ခန်းတေးကအခန်းမှာတည်းဖို့ ထူးထူးခြားခြားနေရာချထားပေးတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ညဆယ်နာရီလောက်မှာ ဒီအောက်ထပ်မှာ သူ့လူယုတော်စိုးကြီးနဲ့သောက်စားနေကြပြီး ပေါ်ထပ်ကသူ့အခန်းကိုတက်အိပ်ပါတယ်။ ညဆယ်နာခွဲလောက်မှာ သူဌေးသားချာတိတ်ဟာ အိတ်တစ်လုံးဆွဲပြီးအိမ်အပြင်ကိုထွက်သွားပါတယ်။ ဦးမြဝင်းက. . သူဌေးသားချာတိတ်လေးစိတ်ချမ်းသာသလိုဝင်စေထွက်စေလို့ အမိန့်ထုတ်ထားတာမို့. . တံခါးစောင့်တဲ့ဂေါ်ရခါးအစောင့်ကြီးကလည်း အေးအေးဆေးဆေးပဲတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ညဆယ်နာရီနာရီလောက်အထိ သူဌေးသားချာတိတ်လေးက ပြန်ရောက်မလာလို့. . ဂေါ်ရခါးအစောင့်ကြီးကမသင်္ကာဖြစ်လာပြီး

လူယုတော်စိုးကြီးကိုနှိုးပြီးပြောတော့မှ ဦးမြဝင်းအသတ်ခံရတာကို သိကြပြီးလမ်းမတော်ဌာနကိုအကြောင်းကြားတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ရောက်လာပြီး. . ဦးမြဝင်းရဲ့အိပ်ခန်းထဲမှာလိုက်ရှာတော့ အိပ်ခန်းထောင့်မှာပစ်ထားတဲ့သော့တွဲကိုတွေ့လို့ မီးခံသေတ္တာကိုဖွင့်ကြည့်တော့. . ဘာအဖိုးတန်ပစ္စည်းမှမရှိတော့ဘဲ ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆီကိုလိပ်မူပြီးရေးထားတဲ့ စာအိတ်တစ်အိတ်ကိုပဲတွေ့ရပါတော့တယ်။ အဲဒီစာအိတ်ကိုတော့. . ဆရာကြီးသာရင်ပေးဖို့ သိမ်းထားပါတယ်. .”

“နောက်တစ်ချက်ထူးခြားတာက. . ဦးမြဝင်းရဲ့အိပ်ခန်းထဲမှာ. . စိန်အတုတွေတစ်ခန်းလုံးပြန်ကြဲနေတာပါပဲ။ ဒီစိန်အတုတွေဟာလူသတ်မှုနဲ့ပတ်သက်မှုရှိနိုင်ပါတယ်။ သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ်ကျွန်တော်တို့ သိမ်းဆည်းထားတာ. . စိန်အပွင့်ပေါင်းတစ်ရာတစ်ဆယ့်နှစ်လုံးတိတိရှိပါတယ်စုံထောက်ကြီး. .”

မောင်းထောင်းကိုကြီးက အဖြစ်အပျက်များကိုအသေးစိတ်အစီရင်ခံလိုက်လေရာ ဦးလင်ယော်ကမှတ်စုစာအုပ်လေးဖြင့် ညီတိလ်မှတ်သားနေရင်း. .

“ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းကိုလိပ်မူပြီးစာရေးထားခဲ့တယ်ဆိုတာကတော့ အတော်ထူးဆန်းနေတာပဲ။ ဖျာပုံသင်္ဘောနဲ့လိုက်ပါလာတဲ့ချာတိတ်လေးအကြောင်းနဲ့ စိန်အတုတွေအကြောင်း. . လူယုတော်စိုးကြီးကိုစစ်မေးပြီးပြီလား”

“သူကတော့.. ဘာမှမသိပါဘူးဆိုပြီး ဇွတ်မှိတ်ငြင်းနေလို့ စုံထောက်ကြီးရောက်လာရင်စစ်ဆေးလို့ ရအောင် ဟိုအခန်းထဲမှာ ချုပ်ထားပါတယ်..”

“မင်းစီစဉ်ထားတာ.. ကောင်းပါတယ်မောင်ကိုကိုကြီး၊ ဦးမြဝင်းအလောင်းကိုစစ်ဆေးတော့ ဘာတွေများထူးထူးခြားခြား တွေ့ရသေးလဲ..”

“ဦးမြဝင်းရဲ့ညာဘက်ခြေထောက်မှာ အရိုးတွေကျိုးကြေနေတဲ့ဒဏ်ရာနှစ်ချက်တွေ့ရပြီး လည်ပင်းနားမှာလည်း အလားတူ ဒဏ်ရာတစ်ချက်တွေ့ရပါတယ် စုံထောက်ကြီး။ လည်ပင်းနားက ဒဏ်ရာကြောင့်.. အသက်သေဆုံးသွားတာပါ။ ဒဏ်ရာတွေဟာ အသွားမပါတဲ့သံတုတ်လိုခပ်တုံးတုံးအရာဝတ္ထုမျိုးနဲ့ ရိုက်နှက်ခံထားရတဲ့ဒဏ်ရာမျိုးတွေပါပဲ..”

ဦးဇင်ယော်သည်.. ဦးမြဝင်း၏အလေ မှဒဏ်ရာများ အား သေချာစွာစစ်ဆေးကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“အင်း.. ဒဏ်ရာတွေက အတော့်ကိုထူးဆန်းနေတာပဲ မောင်ကိုကိုကြီး။ သံတုတ်လို မာကြောတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုခုနဲ့ရိုက်မယ် ဆိုရင်လည်း ဒဏ်ရာတွေရဲ့ဘေးကအရေပြားတွေမှာပွန်းပဲ့နေရမယ်ကွယ်။ ခုဟာက.. ပွန်းပဲ့နေတာလုံးဝမတွေ့ရတဲ့အချက်က အတော်ထူးဆန်းနေတယ်”

“မထူးဆန်းပါဘူး.. ဦးဇင်ယော်ရယ်။ လက်ဝါးစောင်းနဲ့

ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်ဆိုရင်.. ဒီလိုဒဏ်ရာမျိုးဖြစ်နိုင်တာပေါ့..”

နောက်မှရွတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသော ဆရာကြီးလူသူ တော်သျှောင်တစောင်း၏စကားသံကြောင့်.. ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားကာ ဆရာကြီးအားလှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

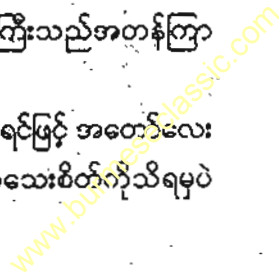
နံ့သာရောင်ပိုးသားအင်္ကျီနှင့်ရှမ်းဘောင်းဘီကို.. ထက်အောက်ဆင်ထူဝတ်ဆင်ထားပြီး သျှောင်တစောင်းကိုဘေးဘက်သို့ ချကာသေသပ်ကျနစွာထုံးနှောင်ထားသောဆရာကြီးသည် ကျွန်ုပ်အားပြုံးပြန့်တစ်ဆတ်လိုက်ပြီးလျှင်.. ဦးဇင်ယော်၏ဝေခွဲမရဖြစ်နေသေးဟန်ရှိသောမျက်နှာအားအား သတိပြုမိလိုက်သဖြင့်..

“ဒဏ်ရာတွေက.. ကျုပ်ပြောသလိုမဖြစ်နိုင်လို့လား ဦးဇင်ယော်။ ဘာတွေများ.. ပိုပြီးထူးထူးခြားခြားဖြစ်နေလို့လဲဗျ”

“ဒဏ်ရာတွေကတော့.. ဆရာကြီးပြောတဲ့အတိုင်းဖြစ်နေတာပါတယ်ဆရာကြီး။ ထူးဆန်းနေတာက.. ဦးမြဝင်းကိုတိုက်ခိုက်သွားတဲ့လူဟာ အသက်နှစ်ဆယ်လောက်ပဲရှိသေးတဲ့ လူငယ်ချာတိတ်လေးဖြစ်နေတာပါပဲ..”

ဦးဇင်ယော်၏စကားကြောင့် ဆရာကြီးသည်အတန်ကြာမျှတွေ့ဝိုင်၍ သွားပြီးလျှင်..

“အင်း.. ဦးဇင်ယော်ပြောသလိုဆိုရင်ဖြင့် အတော်လေး ဦးစားစရာဖြစ်နေပြီ.. ။ အဖြစ်အပျက်အသေးစိတ်ကိုသိရမှပဲ

တိတိကျကျမှတ်ချက်ပေးနိုင်တော့မယ်ဗျာ . . ”

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်က . . မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးထံမှကြားသိထားရသည့်အချက်များကို မှတ်စုစာအုပ်လေးကိုဖွင့်၍ဖတ်ရင်း အသေးစိတ်ပြန်လည်ပြောပြနေလေသည်။

လူသတ်တရားခံကမီးခံသေတ္တာထဲတွင် မိမိ၏အမည်ဖြင့် လိပ်မူ၍ စာက စောင်ထားခဲ့သည့်အကြောင်းကိုကြားလိုက်ရသော အခါ . . ဆရာကြီး၏ထူထဲသောမျက်နှာများရွတ်တရက်ကြုံ၍ သွားသော်လည်း ဟန်မပျက်ရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် . .

“အတော်တော့ထူးဆန်းနေပြီ . . ဦးဇင်ယော်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း . . ဒီအမှုကိုအတော်စိတ်စင်စားနေပြီဗျာ။ အဖြစ်အပျက်တွေအားလုံးကိုသိထားပြီးမှ . . အဲဒီစာကိုဖတ်လို့ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်မှာမို့ စုံစမ်းတဲ့ကိစ္စတွေပြီးသွားမှပဲဖတ်ကြည့်လိုက်တာပေါ့ . . ”

ဦးဇင်ယော်က အဖြစ်အပျက်များကိုဆက်လက်ပြောပြပြီးသောအခါ ဆရာကြီးက . .

“ဒီလူသတ်မှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး လူယုတော်စိုးကြီးဟာ တာတော်များများသိထားလိမ့်မယ်ဗျာ။ သူ့ကို . . ခေါ်စစ်လိုက်တော့ဗျာ။ သူ့နဲ့ဦးမြဝင်းတို့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ချာတိတ်ကိုတစ်ခုခုလုပ်ဖို့ ကြံစည်ထားကြတာမှာ . . သူတို့ဘာမှမလုပ်ရသေးခင် ချာတိတ်က လက်ဦးသွားတာဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီအချက်ကို ကျုပ်တို့ဘက်ကသိထားသလိုနဲ့မေးပြီးစစ်လိုက်ရင် အဲဒီဖြုန်ပေါ်လာမှာပါ . . ”

ဦးဇင်ယော်ကမျက်နှာအရိပ်အကဲပြုလိုက်သည်နှင့် မောင်းထောင်းတို့ကိုကြီးက . . ဦးမြဝင်း၏လူယုတော်စိုးကြီးကိုခေါ်ထုတ်လာလေသည်။

“စီအိုင်ဒီက စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်ဆိုတာ . . ဟောဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပဲကွ။ မင်းကို . . စစ်ဆေးရင်ကောင်းကောင်းဖြေပါ”

စိုးကြီး၏အမူအရာမှာ . . မည်သူ့ကိုမျှထိမထင်ဟန်ဖြင့် မျက်နှာကိုတစ်ဘက်သို့ လှည့်ထားလေသည်။

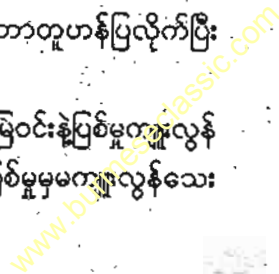
“မင်းနဲ့ဦးမြဝင်းတို့နှစ်ယောက်ပူးပေါင်းပြီး . . ဖျာပုံကရောက်လာတဲ့ချာတိတ်လေးကိုသတ်ဖို့ ကြံစည်ထားပြီးမှ ဘယ်လို ဖြစ်သွားရတာလဲ . . ”

ဦးဇင်ယော်၏မေးခွန်းကြောင့် . . စိုးကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဆတ်ကနဲတုန်ခါသွားပြီးလျှင် . . ကြောက်ရွံ့သည့်အမူအရာများက မျက်နှာတွင်ထင်ထင်ရှားရှားပေါ်လာလေတော့သည်။

“နှစ်ယောက်ပူးပေါင်းပြီးသတ်ဖို့ကြံစည်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး . . မြဝင်းက . . သူ့ဘာသာတစ်ယောက်တည်းကြံစည်တာပါခင်ဗျာ . . ”

ဦးဇင်ယော်ကခေါင်းညိတ်၍ သဘောတူဟန်ပြလိုက်ပြီးလျှင် . .

“ဟုတ်ပြီလေ။ မောင်ရင်ဟာ . . ဦးမြဝင်းနဲ့ပြစ်မှုတူလွန် ဒို့တိုင်ပင်ခဲ့တာကလွဲပြီး လက်တွေ့မှာဘာပြစ်မှုမှမဟုတ်လွန်သေး

ဘူးဆိုတာကို ကျုပ်သိထားပါတယ်။ မောင်ရင်အနေနဲ့ အဖြစ်မှန် အတိုင်းဖွင့်ပြောပြီးရင် မောင်ရင်သွားလိုရာကိုလွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားခွင့်ပြုလိုက်ဖို့ ကျုပ်စဉ်းစားထားပါတယ်။ အရေးကြီးတာက ကျုပ်ကိုမှန်မှန်ကန်ကန်ဖွင့်ပြောဖို့ပါပဲ။”

စိုးကြီးမင်းတင်းမာနေသောမျက်နှာအမူအရာမှာ ချက်ခြင်း ပျော့ပြောင်းသွားပြီးလျှင် . .

“ဟုတ်ကဲ့ . . ကျွန်တော်အမှန်အတိုင်းဖွင့်ပြောပါတော့မယ် စုံထောက်ကြီးရဲ့ကတိအတိုင်းသာ ကျွန်တော့်ကိုလွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားခွင့်ပြုပါ။”

ထိုမှစ၍ . . “ဖျာပုံမှရောက်လာသောသူဌေးသားမောင်မိုး ကြီးအကြောင်းနှင့် မောင်မိုးကြီး၏စိန်များကိုဦးမြောင်းကအပိုင် စီးရန်ကြံစည်ခဲ့ပုံများကို အားလုံးဖွင့်ဟပြောပြလေတော့သည်။

စိုးကြီး၏စကားဆုံးသောအခါ စုံထောက်ကြီးဦးဝင်ယော် ကပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် . .

“အင်း . . ဦးမြောင်းဟာ မြွေပွေးကိုရေမြွေထင်ပြီးခု များသွားရှာတာပဲ။ မင်းကိုနောက်ဆုံးတစ်ချက်ပဲမေးပါတော့မယ်။ မင်းဟာဦးမြောင်းရဲ့လူယုတ်လုပ်နေတာဆိုတော့ သူနဲ့ပတ်သက် ပြီးဘာတွေသိထားသလဲ။ သူ့ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ၊ သူနဲ့ရင်းရင်း နှီးနှီးပေါင်းသင်းနေတဲ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းသိထား သလောက်ပြောပြစမ်းကွာ။”

“အဲဒီအချက်ကတော့ အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့အချက်ပါပဲ ဆောက်ကြီး။ ဦးမြောင်းဟာလွန်ခဲ့တဲ့ငါးနှစ်လောက်ကမှ အရောင်း သူငယ်လောကထဲမှာလူကြိုက်ပေါ်ပေါက်လာပြီး ငွေတွေရင်းနှီး ခဲ့နိုင်လို့ပဲရဲ့ကြီးကိုအောင်အောင်မြင်မြင်ထူထောင်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် သူနဲ့ပတ်သက်နေတဲ့ . . ဆွေမျိုးသားချင်း၊ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေကို ခင်မောင်မောင်မယ့်အတိုင်း ဖွင့်ပြောဖို့နဲ့ပတ်သက်တော့ . . ကျွန်တော့်ကို . . သူ့ရဲ့လူယုတ်တော် မြစ်တာဝန်ပေးခဲ့တဲ့လေးနှစ်ကျော်ကာလအတွင်းမှာ သူ့ရဲ့မိတ် မြွေဟောင်း၊ သူငယ်ချင်းဟောင်းတွေနဲ့ . . တစ်ခါမှမကြုံဖူးပါဘူး။ သူ့ဟာအကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်ဇာတ်မြုပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ပဲတူပါတယ်။”

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်သက်စွာဆိုင်နားထောင်နေခဲ့သော ဆရာ ကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ထိုင်ရာမှထရပ်လိုက်ပြီး . .

“ဆက်မေးနေလည်း . . ဘာမှမထူးခြားနိုင်တော့ဘူးဦးဝင် ယော်။ ကျုပ်ဆီကိုလိပ်မူပြီးရေးထားတဲ့စာကို . . ဖတ်ရမယ့်အချိန် ရောက်လာပြီ။”

ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်အောက်ထပ်ရှိဧည့်ခန်းထဲတွင်ဝိုင်းဖွဲ့ ဖြစ်ထိုင်လိုက်ကြပြီး မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးကစာအိတ်ကိုထုတ်ပေး ခဲ့က်ရာ . . ဆရာကြီးသည်စာအိတ်ကိုဖောက်၍ဖတ်ရှုလိုက်လေ၏။ စာကိုအေးဆေးစွာဖတ်ရှုနေရင်း . . ဆရာကြီး၏အမြဲတမ်း ခြေထောက်နေသောမျက်နှာတွင် တစ်ချက်မျှပျက်သွားသည်ကိုကျွန်ုပ်

သတိပြုလိုက်မိပေသည်။ ဆရာကြီးသည် စာကိုပြီးဆုံးအောင်ဖတ် ရှုလိုက်ပြီးမှ . .

“ဒီစာဟာကျုပ်တို့အားလုံးနဲ့ပတ်သက်နေတာမို့ အားလုံး သိထားသင့်တယ်။ ဦးသိန်းမောင်က . . အားလုံးကြားနိုင်အောင် အသံထွက်ပြီးဖတ်ပြလိုက်ပါဗျာ . .”

ဆရာကြီးကကျွန်ုပ်၏လက်ထဲသို့စာရွက်ကိုကမ်းပေးလိုက် ရာ . . စာရွက်အချောစားပေါ်တွင် ဝိုင်းစက်ညီညာသောလက်ရေး ဖြင့်ရေးသားထားသောစာများအား ကျွန်ုပ်၏နှုတ်မှအသံထွက်၍ ဖတ်ပြလိုက်လေသည်။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်း . .

ကျွန်ုပ်ဟာ . . တိဗက်မှာရှိတဲ့ရေးဟောင်းပညာကျမ်းတစ်ခု ကိုရရှိဖို့အတွက် . . ကျွန်ုပ်ရဲ့တပည့်လေးယောက်နဲ့ ခြောက်နှစ်ကျော် အချိန်ယူပြီးစွန့်စားစားသွားရောက်ကြိုးစားခဲ့တယ် . . ။

ကျွန်ုပ်ကိစ္စတွေအောင်မြင်စွာပြီးသွားခဲ့လို့ ရန်ကုန်ကိုပြန်ရောက် လာတဲ့အခါ . . ကျွန်ုပ်တပည့်သိန်းတန်ဟာ ကျွန်ုပ်ပစ္စည်းတွေကိုနီးယူပြီး ပြောင်းဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ပွဲရုံသူဌေးလုပ်နေတာကိုတွေ့ရသလို . . ကျွန်ုပ်တပည့်ဟောင်းတွေနဲ့မိတ်ဆွေဟောင်းတွေဟာလည်း သင်တို့အုပ် ရဲ့လက်ချက်ကြောင့် . . အသက်ဆုံးရှုံးသူတွေ၊ အချုပ်အနှောင်ခံနေ သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ရပေပြီ . . ။

သင်တို့အုပ်စုဆိုတာက . . (၁)လူသူတော်သျှောင်တစောင်း

(၂)စုံထောက်ဇင်ယော် (၃)သတင်းထောက်သိန်းမောင် (၄)စုံထောက် မင်းကြီးစတီဝင် (၅)အိုင်ပီအေးမောင် (၆)စုံထောက်ကိုကိုကြီးတို့ကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်တယ်။

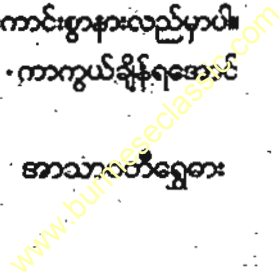
သင်တို့ခြေ . . . ဟာ . . ကျွန်ုပ်ရွေးချယ်တိုက်ခိုက်မယ့် ပစ်မှတ်ခြောက်ခုဖြစ်ပြီး . . ဒီစာဟာ သင်တို့ခြောက်ယောက်အတွက် သေမိန့်စာချွန်လွှာဖြစ်ပေတယ်။

ကျွန်ုပ်တပည့်ဟောင်း သစ္စာဖောက်သိန်းတန်(သူဌေးပြောင်း)ကို တစ်ရက်တည်းနဲ့အပြီးအပြတ်သုတ်သင်ပြီး ကျွန်ုပ်ထံမှနီးယူသွားတဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေကိုရအောင်ပြန်ယူနိုင်ခဲ့တဲ့မောင်မိုးကြီးဟာ ကျွန်ုပ် ခဲ့တဲ့တက္ကသိုလ်ဆောက်ဆောက်တပည့်သာဖြစ်တယ်။ သူ့စွမ်းရည်ကိုကြည့် ပြီး ကျန်တဲ့တပည့်ကြီးသူ့ယောက်ျားစွမ်းရည်ကိုသင်တို့ခန့်မှန်းနိုင်အေး ထပ်ချက်ခတ်နှစ်ချက်ပြတ်စီစဉ်ပြလိုက်တာပဲ။

ကျွန်ုပ်အကြောင်းကောင်းစွာသိရှိတဲ့ လူသူတော်သျှောင်တ စောင်းအနေနဲ့ . . ဒီစာဟာ ခြောက်လှန့်ရေးသားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း နားလည်မှာပဲ။

သားကောင်ကို . . အသိပေးပြီးမှသတ်ဖြတ်ရတဲ့မုဆိုးတွေရဲ့ အရသာကို . . လူသူတော်သျှောင်တစောင်းကောင်းစွာနားလည်မှာပဲ။ သင့်မိတ်ဆွေတွေအတွက်၊ သင့်အတွက် . . ကာကွယ်ချိန်ရအောင် ကြိုတင်အသိပေးလိုက်ခြင်းပဲ။

အာသာဝတီရွှေစား

ကျွန်ုပ်သည် . . စာကိုတစ်ပိုဒ်ခြင်းဖတ်ပြနေရင်း ကြောက်လန့်စိတ်ကြောင့် အသံများပင်မသိမသာတုန်ယင်လာမိလေသည်။ အာသာဝတီရွှေစားဆိုသူကိုကျွန်ုပ်မသိသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကိုပါသတ်ဖြတ်မည်ဟုခြိမ်းခြောက်ထားသောစာပိုဒ်ကို အသံထွက်ဖတ်ပြနေရချိန်တွင် . . ကြက်သီးများတဖျင်းဖျင်းထလာမိသည့်အဖြစ်မှန်ကိုကား ကျွန်ုပ်ဝန်ခံရပေမည်။

ကျွန်ုပ်သည်စာရွက်ကိုပြန်ခေါက်၍ ဆရာကြီးအားကမ်းပေးလိုက်ရာ . .

“သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ်သိမ်းဆည်းထားဖို့ ဦးဇင်ယော်ဆီမှာပဲအပ်ထားလိုက်ပါဦးသိန်းမောင် . .”

ကျွန်ုပ်စာဖတ်ပြနေချိန်တွင် . . မျက်နှာကြီးနီရဲ၍ဒေါသတကြီးဖြစ်နေသော မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးက . .

“အာသာဝတီရွှေစားဆိုတာက . . ဘယ်သူလဲဆရာကြီး။ သူဟာ . . ဆရာကြီးလိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနဲ့စီအိုင်ဒီစုံထောက်အဖွဲ့ကြီးကစုံထောက်မင်းကြီးအပါအဝင်ကျွန်တော်တို့စုံထောက်တွေကိုတောင်သတ်ဖြတ်ဖို့ခြိမ်းခြောက်နေပြီး သေမိန့်စာချွန်တွေဘာတွေကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပြောနေတယ်ဆိုတော့ သူ့ကိုအမြန်ဆုံးဖမ်းဆီးအရေးယူနိုင်ဖို့လိုအပ်နေပါပြီ . .”

“ဟုတ်ပ . . ဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီးတို့ဦးဇင်ယော်တို့လို . . သန်သန်စွမ်းစွမ်း၊ တိုက်ရဲခိုက်ရဲတဲ့လူစွမ်းကောင် ကြီးတွေကို

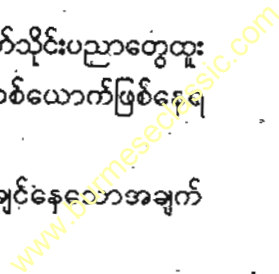
သတ်မယ်လိုခြိမ်းခြောက်ရုံမကဘူး။ ကျွန်တော့်လိုဂီလာနအဖွဲ့ကြီးဆိုပါသတ်မယ်လိုခြိမ်းခြောက်တာကတော့ လွန်လွန်းလှပါတယ်။ ဒီအာသာဝတီရွှေစားဆိုတဲ့လူဆိုဟာ . . ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲ ဆရာကြီးရဲ့ . .”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် . . သက်ပြင်းစစ်ချက်ကိုလေးပင်စွာချလိုက်ပြီးလျှင် . .

“အာသာဝတီရွှေစားဟာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ပညာရှိကြီးတစ်ယောက်ပဲ။ သူဟာ . . သိုင်းပညာနဲ့နက္ခတ္တဗေဒပညာဆိုင်ရာတွေမှာထူးချွန်ထက်မြက်လွန်းသလို သူ့ရဲ့သိုင်းပညာတွေကလည်းအလွန်ဆန်းပြားလှပါတယ်။ မနေ့ညတုန်းက . . မောင်မိုးကြီးဆိုတဲ့လူပလံလေးက ဦးမြဝင်းလိုထွားထွားကျိုင်းကျိုင်းလူကြီးကို သတ်ဝါးစောင်းနဲ့ . . အရိုးတွေကိုရိုက်ချိုးပြီးတိုက်ခိုက်လိုက်နိုင်တာဘာလည်း သူသင်ပေးထားတဲ့လျှို့ဝှက်သိုင်းပညာကြောင့်ပါပဲ။ ဒါထောင် . . မောင်မိုးကြီးဟာသူ့ရဲ့စတုတ္ထမြောက်တပည့်လိုဆိုထားသတော့ ကျန်တဲ့တပည့်ကြီးသုံးယောက်ရဲ့ပညာအဆင့်ကိုခန့်မှန်းခြင်းလို့ ရနေပါပြီလေ . .”

“အာသာဝတီရွှေစားဟာ . . ဒီလောက်သိုင်းပညာတွေထူးချွန်နေပြီးမှ ဘာကြောင့်များဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်ဖြစ်နေရတာလဲ ဆရာကြီး . .”

ဟုကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင် လွန်စွာသိချင်နေသောအချက်

ကိုမေးမြန်းစပ်စုလိုက်ပြန်ရာ..

“သူဟာ.. ပညာလောဘသိပ်ကြီးမားတဲ့လူတစ်ယောက်
သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ.. ထူးဆန်းတဲ့ပညာရပ်တွေနောက်
လိုက်စားကျင့်ကြံရင်းနှဲ့ပဲ ပညာရပ်တစ်ခုကိုရရှိဖို့ဆိုရင်.. တရာ
တယ်၊ မတရားတယ်ဆိုတာကိုမစဉ်းစားတော့ဘဲ ထင်ရာစိုင်းပြီးလုပ်
တတ်လို့ ဥပဒေနှဲ့ငြိစွန်းတဲ့လုပ်ရပ်မျိုးတွေအကြိမ်ကြိမ်ကူးလွန်း
ခဲ့တာပါပဲ။ သူ့ဟာလူထူးထူးဆန်းတစ်ယောက်မို့ သူ့စိတ်ထဲမှာမှ
တယ်လို့ထင်ရင်.. ရာဇဝတ်တောင်တွေဘက်ကဖြစ်နေရင်လည်း
ဂရုမစိုက်ဘဲဝင်ပြီးကူညီပေးတတ်လို့.. ဒုစရိုက်လောကမှာ တပည့်
တပန်းတွေ၊ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေတွေအများကြီးရှိနေတာပေါ့။”

“သူကဒီလောက်အကြာကြီး ဒုစရိုက်လောကမှာလှုပ်ရှား
နေတာကို.. ကျွန်တော်တို့ကဘာကြောင့် သူ့နာမည်ကိုတောင်
သိဘဲဖြစ်နေရတာလဲဆရာကြီး..”

မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးသည် အာသာဝတီရွှေစားဆိုသူ
နှင့်ပတ်သက်၍မကျေမနပ်ဖြစ်နေသဖြင့် ထပ်မံမေးမြန်းစပ်စုလိုက်
ပြန်လေသည်။

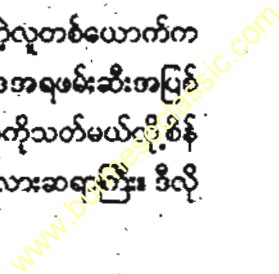
“သူ့အသက်က.. ခြောက်ဆယ်လောက်ရှိနေပြီမောင်ကို
ကိုကြီး။ သူ့ဟာရန်ကုန်မြို့မှာအနေနည်းပြီး နေရာအနှံ့လျှောက်
သွားနေတာမို့ မောင်ကိုကိုကြီးတို့စီအိုင်ဒီနဲ့သိပ်မပတ်သက်သလို
ဖြစ်နေတာပေါ့။ သူ့သတင်းကိုမကြားရတာ ဆယ်နှစ်နီးပါးကြာ

ပြီးပြီ။ ကျုပ်ကသူ့သေပြီလို့တောင်ထင်နေမိတာ။ လက်စသတ်
ဆရာ.. သူကတိတိကိုရောက်မိနတာကိုး။ တိတိမှာ ဘာပညာ
ရပ်တွေများ ထူးထူးခြားခြားလိုက်စားလာခဲ့သလဲတော့.. မသိနိုင်
သေးဘူး။ သူ့ရဲ့.. ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့တိုက်ခိုက်နေပညာတွေဟာ
အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ငွေဟောင်းပညာရပ်တွေပါရှိ
ပါတာမို့ သူ့ကိုရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့တော့စိတ်မကူးကြပါနဲ့..”

“သူ့ရဲ့အရည်အချင်းများစွာထဲက.. အထူးခြားဆုံးအရည်
အချင်းကတော့.. ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်လွန်းတာပါပဲ။ မနေ့ညက
တောင်ဒီကြီးကူးလွန်းသွားတဲ့အမှုတိုလှေလာကြည့်လိုက်ရင် သူ့ငွေ
ကြီးဦးမြောင်းအမည်ခံသိန်းတန်ဆိုတဲ့လူက သူ့ပစ္စည်းတွေခိုးယူ
သွားပြီး လူယုံတော်တွေသေနတ်ကိုင်အစောင့်တွေနဲ့တိုက်ကြီးထဲ
တဖိခံသေတ္တာထဲမှာလုံလုံခြုံခြုံသိမ်းထားတာကိုတောင်.. သေချာ
အကွက်ဆင်ပြီး တစ်ရက်တည်းနှံ့ပြန်လုပ်ကြံသွားတာဟာ သူ့ရဲ့
အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့အရည်အချင်းတစ်ခုပေါ့..”

ဦးလင်ယော်သည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်၍ နားထောင်
နေရင်း..

“သူ့လို ဉာဏ်ကောင်းလွန်းတယ်ဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်က
သူ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့တပည့်တပန်းတွေကို ဥပဒေအရမင်းဆီးအပြစ်
ပေးခဲ့တဲ့အချက်ကြောင့်.. စီအိုင်ဒီအရာရှိတွေကိုသတ်မယ်လို့စိန်
ခေါ်လိုက်တာဟာ နည်းနည်းထူးဆန်းမနေဘူးလားဆရာကြီး။ ဒီလို

အလုပ်မျိုးတွေဟာ ဦးနှောက်မရှိတဲ့လမ်းဘေးလူမိုက်တွေရဲ့အကျင့်အကြံမျိုးတွေပါ။ "

"ဦးဇင်ယော်ပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း အဲဒီအချက်ကိုပဲ... စိတ်ထဲမှာမသက်သာဖြစ်နေမိတယ်။ ကျုပ်ခန့်မှန်းမိသလောက်ပြောရရင်ဖြင့်... အာသာဝတီရွှေစားဟာ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ရာဇဝတ်မှုကြီးတစ်ခုကိုကျူးလွန်တော့မှာမို့ ကျုပ်တို့ကိုလမ်းကြောင်းလွဲတဲ့သဘောနဲ့... ဒီခြိမ်းခြောက်စာကို တမင်ရေးခဲ့တာပဲဖြစ်လိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ မစွတာစတီးဝပ်ဆီမှာအစီရင်ခံရင်ဒီစာအကြောင်းကိုချွင်းချွန်ထားလို့မဖြစ်လေတော့... ကျုပ်တို့ခန့်မှန်းထားတဲ့အချက်ကို သူနားလည်အောင်ကြိုးစားရှင်းပြလိုက်ပေါ့ဗျာ။ လိုအပ်လာရင်တော့... ကျုပ်လည်းဝိုင်းပြီးရှင်းပြပေးပါမယ်လေ။ "

ထိုသို့ဖြင့်... ကျွန်ုပ်တို့သည် စုံထောက်မင်းကြီးမစွတာစတီးဝပ်နှင့်တွေ့ဆုံရန် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီဇွဲကြီးသို့ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

အာသာဝတီဆိုတာကတော့...
ကျွန်ုပ်တို့ကွဲသွားသောအခါတွေရဲ့တာဝန်သန့်တိပြည်က
စိတ္တလတာဆိုတဲ့ဥယျာဉ်ကြီးမှာသာရှိနေတဲ့...
အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ပန်းပွယ်ပင်တစ်ပျိုးပါပဲ။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်း

စိတ်ဝါတ်ကျနေသောစုံထောက်မင်းကြီး

စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်... အစည်းအဝေး... စားပွဲကြီး၏ထိပ်ဆုံးမှဆုံလည်ခုံကြီးတွင် စိတ်လှ... လက်ဖျက်အမှ... အရာဖြင့်မှီ၍ထိုင်နေရင်း... စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်၏အမှ... အကြောင်းအစီရင်ခံချက်များကို ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေလေ... သည်။

အာသာဝတီရွှေစား၏ သေမိန့်စာချွန်လွှာအကြောင်းပြော... ပြုပြီးသောအခါ မစ္စတာစတီးဝပ်သည်ထိုင်နေရာမှခုန်၍ထလိုက်... ပြီးလျှင်...

“အိုးမိုင်ဂေါ့... ဒီရာဇဝတ်ကောင်က ကျွန်ုပ်ကိုဝမ်နပ်ပေး... သိက်တာ ဟုတ်သလား။ ကျွန်ုပ်ကိုပါသတ်မယ်လို့... ဝမ်နပ်ပေး... သိက်တယ်ပေါ့လေ...”

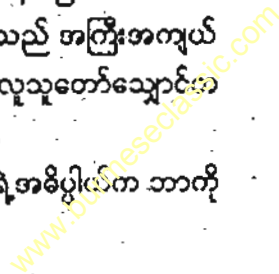
“မှန်ပါတယ်... စုံထောက်မင်းကြီး။ စုံထောက်မင်းကြီးအ... ဖြင့် စီအိုင်ဒီကစုံထောက်သုံးယောက်၊ ဆရာကြီးလှသုတော်သျှောင်... ဘေးစောင်းနဲ့ဦးသိန်းမောင်တို့ကိုပါသတ်ပေးထားပါတယ်...”

“ကျွန်ုပ်တို့က... ရာဇဝတ်ထောင်ကို ဒီအတိုင်းလွှတ်ထား... ဆိုဖြစ်မလား။ သူ့ကိုမမိမချင်း... ကျွန်ုပ်အနေနဲ့စိတ်ချမ်းသာနိုင်... ဘာဟုတ်ဘူးလေ...”

“မှန်ပါတယ်... စုံထောက်မင်းကြီး။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့... သူတို့အမြန်ဆုံးဖမ်းမိနိုင်ဖို့ကြိုးစားနေပါတယ်။ ပွဲရုံသွေးကြီးဦးပြ... ဝင်းတို့သတ်သွားတဲ့အမှုမှာ... ဘာသဲလွန်စမှချန်မထားခဲ့ပေမယ့်... သူသတ်သမားဟာမောင်မိုးကြီးဆိုတာနဲ့မောင်မိုးကြီးရဲ့ဆရာဟာ... အာသာဝတီရွှေစားဆိုတာကိုအတိအကျသိရပြီမို့... သူတို့နဲ့ပတ်... သက်တဲ့သတင်းတွေကို... ကျွန်တော်တို့စီအိုင်ဒီအဖွဲ့သားတွေက... အရွိတ်လောကထဲမှာလိုက်လံစုံစမ်းဖို့စီစဉ်နေပါပြီ...”

စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်သည် အကြီးအကျယ်... ချက်နာပျက်လျှက်ရှိနေပြီးလျှင်... ဆရာကြီးလှသုတော်သျှောင်က... စောင်းဘက်သို့ ရုတ်တနက်လှည့်လိုက်ပြီး...

“အာသာဝတီရွှေစားဆိုတဲ့နာမည်ရဲ့အဓိပ္ပါယ်က ဘာကို

ဆိုလိုတာလဲမစွတာသျှောင်တစောင်း.. ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်ပြန်လေသည်။

“အာသာဝတီဆိုတာကတော့.. ကျွန်ုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့.. တာဝတိံသာနတ်ပြည်က စိတ္တလတာဆိုတဲ့ဥယျာဉ်ကြီးမှာသာရှိနေတဲ့ အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့နတ်ပန်းနွယ်ပင်တစ်မျိုးပါပဲ။ အဲဒီနွယ်ပင်ဟာ.. နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကြာမှ တစ်ခါသာ သီးတတ်တာမို့.. ရှားပါးလွန်းတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုအနေနဲ့ စံပြုထားကြတာပါ။ အာသာဝတီရွှေစားဆိုတဲ့လူဟာ.. ရွှေသားစစ်စစ်နဲ့ပြုလုပ်ထားတဲ့စားကိုကိုင်ဆွဲပြီးတိုက်ခိုက်တတ်တာမို့.. သူ့ကိုယ်သူလည်း ထူးထူးဆန်းဆန်းရှားရှားပေးပေးလှူသားတစ်ဦးအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး အာသာဝတီရွှေစားဆိုတဲ့နာမည်ကိုယူထားတာပါ.. ”

“ဒီလူဟာ.. သူ့ကိုယ်သူ အတော်အလှီးကြီးနေတဲ့ပုံစံလားဗျ။ အဲဒီလိုစိတ်ကြီးဝင်နေလို့လည်း ကျုပ်တို့ ဒိုင်ဒီအဖွဲ့ကြီးကိုစိန်ခေါ်ဝံ့နေတာပေါ့။ သူ့ပညာဟာ.. မစွတာသျှောင်တစောင်းရဲ့ပညာနဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် ဘယ်လိုအခြေအနေရှိသလ.. ”

“သူနဲ့မတွေ့ရတာဆယ်နှစ်လောက်ရှိခဲ့ပြီဆိုတော့ လက်အခြေအနေမှာသူ့ပညာကိုခန့်မှန်းလို့မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်.. သူ့ရဲ့စတုတ္ထအပည့်ဖြစ်တဲ့ မောင်မိုးကြီးရဲ့ပညာကိုအကဲဖြတ်ခွင့်ကြုံခဲ့ရတာမို့ အာသာဝတီရွှေစားနဲ့တပည့်လေးယောက်သာဝိုင်းပြီးတိုက်ခိုက်ကြမယ်ဆိုရင်.. ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ သူတို့ကိုရှုံးမှာသေချာ

ဘယ်မစွတာစတီးဝပ်.. ”

“အို.. ဒီရာဇဝင်ကောင်တွေဟာ အတော်ကြောက်စရာဘာင်းနေပါလား။ ကျွန်ုပ်ရဲ့တစ်သက်မှာမစွတာသျှောင်တစောင်းဆိုတာ.. အရှုံးဆိုတဲ့စကားကိုဒီတစ်ခါပဲကြားဖူးသေးတယ်.. ”

“မှန်ပါတယ်.. မစွတာစတီးဝပ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြန်မာစကားပုံမှာလည်း.. တောင်တစ်တောင်ထက်မြင့်သောတောင်ဟာ အမြင့်ရှိတယ်လို့ဆိုထားပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ထက်စွမ်းရည်သာလွန်တဲ့သူတွေ.. လောကကြီးမှာအများကြီးရှိကြပါတယ်.. ”

“ကျွန်ုပ်သဘောပေါက်ပါပြီ မစွတာသျှောင်တစောင်း။ ဒီရာဇဝင်ကောင်တွေက တွန့်တို့တို့သတ်မယ်လို့ဝမ်းနင်ဖေးတဲ့ကိစ္စပုံစံသက်ပြီး မစွတာသျှောင်တစောင်းရဲ့သဘောထားကိုပြောပြခဲ့.. ”

“အာသာဝတီရွှေစားဆိုတဲ့လူဟာ.. ရာဇဝင်မှကျူးလွန်တဲ့အကွက်ဆင်ညွှန်ကစားပြီးကျူးလွန်ရက်တဲ့လူမျိုးပါ။ ဒီလိုသတ်ဖြတ်မယ်ဆိုတဲ့စာမျိုးကိုရေးထားခဲ့တာကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ကိုတစ်စိလည်သွားအောင်၊ လမ်းကြောင်းပျောက်သွားအောင် တမင်ညွှယ်ပြီးလုပ်ထားခဲ့တာပါ.. ”

“အဲဒီလိုလုပ်လို့.. သူ့အတွက်ဘာများအကျိုးရှိသွားနိုင်သလဲ မစွတာသျှောင်တစောင်း.. ”

“ကျွန်ုပ်တို့က.. သူ့အန္တရာယ်ကိုထိတ်လန့်လို့.. ကာကွယ်

ဖို့ကြီးစားနေတဲ့အချိန်မှာ သူဟာအလွန်ကြီးမားတဲ့ရာဇဝတ်မူကြီး တစ်ခုကိုလွတ်လွတ်လပ်လပ်ကျူးလွန်ဖို့ အခွင့်အရေးရနေမှာပေါ့ မစ္စတာစတီးဝပ်။”

လူက.. ရာဇဝတ်မူကြီးတစ်ခုကိုထပ်ကျူးလွန်မယ်ဆို တဲ့ကိစ္စဟာဖြစ်နိုင်ပါ့မလား မစ္စတာသျှောင်တစောင်း။”

“ကျွန်ုပ်ရဲ့သဘောထားကို မစ္စတာစတီးဝပ်ကမေးနေတာ မို့ ကျွန်ုပ်ယူတည်တာကိုဆက်ပြောပြပါမယ်။ ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက် အတွင်း.. အာသာဝတီရွှေစားဆိုတဲ့လူဟာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုတုန့်လှုပ် ခြောက်ခြားသွားအောင် နည်းမျိုးစုံနဲ့ခြောက်လှန့်အန္တရာယ်ပေးပေး ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာပဲ.. လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ သတ်မှတ်ထားကြတဲ့ရာဇဝတ်မူကြီးတစ်ခုကို အာသာဝတီရွှေစားတို့က ကျူးလွန်ကြပါလိမ့်မယ်..”

မစ္စတာစတီးဝပ်သည်.. အလွန်စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားသော အမူအရာဖြင့် ဦးခေါင်းကိုတဖျင်းဖျင်းမြည်အောင်ကုတ်လိုက်ပြီး လျှင်..

“အိုးမိုင်ဂေါ့.. ဒီရာဇဝတ်ကောင်တွေက ရာဇဝတ်မူကြီး တစ်ခုကိုထပ်ပြီးကျူးလွန်ကြဦးမယ်လား။ ဒီလိုသာ.. နောက်ထပ် ကျူးလွန်ကြရင်ဖြင့်.. ကျွန်ုပ်လည်း စုံထောက်မင်းကြီးရာထူးက နှုတ်ထွက်လိုက်ဖို့ပဲရှိတော့တယ်။ မစ္စတာသျှောင်တစောင်းအနေနဲ့ ဒီရာဇဝတ်ကောင်တွေကို အချိန် ဘားဆီးပေးလို့မဖြစ်နိုင်တော့

လား။”

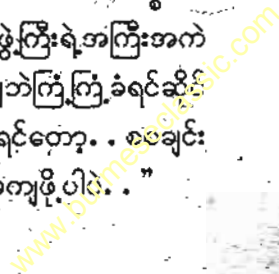
ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် စုံထောက် မူကြီး၏အမူအရာကိုကြည့်၍ သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး

“..”

“မစ္စတာစတီးဝပ်အနေနဲ့ ရာထူးကနှုတ်ထွက်ရတဲ့အထိ သာ.. အခြေအနေမဆိုးနိုင်ပါဘူး။ သူတို့လှုပ်ရှားမယ့်အစီအစဉ် သူတို့ ကျွန်ုပ်တို့ကကြိုတင်ခန့်မှန်းတွက်ချက်ထားနိုင်ပြီဆိုတော့ ကျွန်ုပ်တို့ဘတ်ကပြန်အကွက်ချပြီး ဉာဏ်ရည်ချင်းပြိုင်ကြရမှာပါ။ ဒီအတွက်လည်း.. ကျွန်ုပ်အမြန်စီစဉ်ပါမယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘတ်မှာ အားနည်းနေတဲ့အချက် ရတော့.. ကျွန်ုပ်တို့ကသူတို့အကြောင်း သူတို့သိရ.. နှစ်နာရီလောက်စီစဉ်သေးတဲ့အချက်ပါပဲ..”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းက အားပေးသည့် အားဖြင့်ပြီးပြလိုက်ပြီးလျှင်..

“အာသာဝတီရွှေစားဟာ.. ကျွန်ုပ်တို့အကြောင်းတွေကို အချိန် သူစုံစမ်းပြီးအကွက်ဆင်ထားတာမို့.. ပထမပိုင်းမှာတော့ ကျွန်ုပ်တို့ဘတ်ကအလူးအလဲခံစားရမှာကျိန်းသေပါတယ် မစ္စတာ စတီးဝပ်။ အဲဒီအချိန်တွေမှာ.. စုံထောက်အဖွဲ့ကြီးရဲ့အကြီးအကဲ ဖြစ်တဲ့မစ္စတာစတီးဝပ်အနေနဲ့ စိတ်ဓါတ်မကျဘဲကြံကြံခံရင်ဆိုင် နိုင်ဖို့ပဲအရေးကြီးပါတယ်။ လိုရင်းကိုမြှောရရင်တော့.. စေချင်း အဖွဲ့နဲ့ရင်ဆိုင်ရတဲ့အချိန်တွေမှာ စိတ်ဓါတ်မကျဖို့ပါပဲ..”

စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်သည် ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်ကထူးထူးခြားခြားအနွဲ့စကားဆိုနေခြင်းကြောင့် မျက်နှာသိပ်မကောင်းလှဘဲ စိတ်ပျက်နေသောအမူအရာဖြင့်..

“မစ္စတာသျှောင်တစောင်းပြောနေတာကို ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာသဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒီရာဇဝတ်ကောင်တွေကို အမြန်ဖမ်းဆီးနိုင်အောင်သာကြိုးစားပါတော့မစ္စတာသျှောင်တစောင်း..”

အစည်းအဝေးခန်းအပြင်သို့ရောက်သည်နှင့် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးဘက်သို့လှည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“ကျုပ်.. အိမ်ကိုခဏပြန်ပြီး လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းလေးတွေသွားယူလိုက်ဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့အားလုံး.. ဦးလင်ယော်ရုံးခန်းကပဲစောင့်နေကြပေတော့..”

ဟုပြောကြားလိုက်ကာ မုဆိုးကြီးဘိုးသာကတံခါးဖွင့်ဖေးထားသော အနက်ရောင်စတူရီဘေကာကားကြီးပေါ်သို့တက်သွားလေတော့သည်။

အေးဗျာ...အပြစ်ကတော့ပြေမယုံလောက်အောင်ပါပဲ။
လူဆိုးကစုံထောက်တွေကို...
အသက်အန္တရာယ်ပြုပယ်လို့ခြိမ်းခြောက်တာဟာ...
ကျွန်ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံးကြုံဖူးတာပဲလျှာ။

စုံထောက်ကျော်မောင်းထောင်းတို့ကိုကြီး

ကျွန်ုပ်တို့သည် စီအိုင်ဒီဝင်းကြီးထံမှအချိန်ပြင်းထန်စွာ မောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားသော အနက်ရောင်စတူရီဘေကာကားကြီးအား အချိန်အတန်ကြာမျှငေးမော၍ကြည့်နေမိကြလေသည်။

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်း၏ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ အလွန်တန်ဖိုးကြီးမားသောစတူရီဘေကာအမျိုးအစားအနက်ရောင်နှင့်အဖြူရောင်ကားကြီးနှစ်စီးကိုဝယ်ယူထားရှိပြီး လူသူတော်အဖြစ် ကောင်းမှုကောင်းကျိုးများဆောင်ရွက်နေချိန်တွင် လူပုလေးဝွန်ရှိုင်းမောင်းနှင့်သောအဖြူရောင်စတူရီဘေကာကားကြီးကိုစီးနင်းသွားလာတတ်ကာ... သျှောင်တစောင်းဘဝဖြင့်ပစ္စုပ္ပန်

စီအိုင်ဒီတွင်လုပ်ကြံခြင်း

ကားများကိုရင်ဆိုင်ရပြီဆိုလျှင် မုဆိုးကြီးဘိုးသာမောင်းနှင့်သော အနက်ရောင်စတူရီဘေကာကားကြီးကိုစီးနင်းတတ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်... စိတ်တိုတို... နန်းသလို ကားမောင်းရာတွင်ကြမ်းတမ်းလွန်းသောမုဆိုးကြီးဘိုးသာ၏ စတူရီဘေကာကားကြီးအား ခြင်းဘမ်းစွာမောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားပုံကို ငေးမောကြည့်နေမိကြခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

“ဆရာကြီးပြန်လာတဲ့အချိန်ထိစောင့်ကြရဦးမှာဆိုတော့ သူ့ဗွဲ့ခန်းထဲမှာပဲ အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောရင်းထိုင်စောင့်ကြတာပေါ့ဗျာ...”

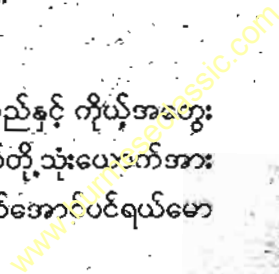
ဦးဇင်ယော်၏စကားကြောင့်... မောင်းထောင်းကိုကိုကြီး၊ ဦးဦးအေးမောင်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့သည် ဦးဇင်ယော်၏ဗွဲ့ခန်းဘက်ခြေဦးလှည့်လိုက်ကြလေတော့သည်။

ဦးဇင်ယော်၏ဗွဲ့ခန်းထဲတွင်... ဝိုင်းဖွဲ့၍ထိုင်လိုက်ကြပြီး ဦးဇင်ယော်ကပြောတာမောင်အေးအားလှမ်းခေါ်လိုက်ကာ...

“လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ကို ကော်ဖီလေးခွက်နဲ့မုန့်တွေလာ ဝယ်ဖို့ပြောလိုက်စမ်းပါမောင်အေးရာ...”

“ဟုတ်ကဲ့... စုံထောက်ကြီး”

ပြောတာမောင်အေးထွက်ခွာသွားသည်နှင့် ကိုယ့်အဖွားကိုယ်ငြိမ်သတ်စွာထိုင်နေကြသော ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်အား ခြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ဦးဇင်ယော်ကအသံထွက်အောင်ပင်ရယ်မော

လိုက်လေတော့သည်။

“ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ညစ်နေချိန်မှာ ခင်ဗျားကဘာကိုသဘော ကျပြီးရယ်နေတာလဲ ဦးဇင်ယော်ရဲ့”

ကျွန်ုပ်ကဘုတော၊တောလိုက်သော်လည်း ဦးဇင်ယော်ထ ထပ်မံရယ်မောလိုက်ပြီး..

“အာသာဝတီရွှေစားတို့က သတ်မယ်လို့ဝမ်းနင်ပေးထား တဲ့လူလေးနဲ့ယောက်ဖာ.. အခန်းတစ်ခန်းထဲမှာစုထိုင်မိနေကြတဲ့ အဖြစ်ကိုတွေးမိပြီး သဘောကျလို့ရယ်နေတာပါဗျ။ အာသာဝတီ ရွှေစားသာကျုပ်တို့အဖြစ်ကိုသိရင် လေးယောက်ကိုတစ်ခါတည်း ရှင်းပစ်လို့ရသွားမှာပဲလေ..”

ဦးဇင်ယော်ကရှင်းပြလိုက်မှပင်.. ကျွန်ုပ်တို့၏အဖြစ်ကို ပြန်တွေးမိတာ ကျွန်ုပ်သည်လည်းရယ်မောလိုက်မိသည်။

“အေးဗျာ.. အဖြစ်ကတော့ပြောမယုံလောက်အောင်ပါပဲ။ လူဆိုးကစုံထောက်တွေကို.. အသက်အန္တရာယ်ပြုမယ်လို့ဒြိမ်ခြောက်တာဟာ ကျုပ်ဘဝမှာပထမဦးဆုံးကြုံဖူးတာပဲဗျ။ ဒီကောင် တွေကိုတွေ့လို့ကတော့.. သူသေကိုယ်သေရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်မှာပဲ”

ဒေါသကြောင့်မျက်နှာကြီးနီရဲနေသော မောင်းထောင်း ကိုကိုကြီးကမှတ်ချက်ပြုလိုက်ပြီးလျှင်.. ခါးတွင်ချိတ်ဆွဲထားသော ခြောက်လုံးဖြူသေနတ်အိတ်ကိုပုတ်ပြုလိုက်လေသည်။

“စိတ်အေးအေးထားစမ်းပါ.. မောင်ကိုကိုကြီးရယ်။ ရန်သူ

တွေက.. ကျုပ်တို့ကိုဒေါသထွက်စေချင်လို့တမင်ဆွဲပေးနေတာဗျ။ ဒေါသထွက်လို့အမှားကူးလွန်မိရင်.. သူတို့စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သွား တော့မှာပေါ့..”

ကျွန်ုပ်သည် မောင်းထောင်းကိုကိုကြီး၏ဒေါသကြီးလွန်း သည့်သဘောကိုကောင်းစွာနားလည်ထားသောကြောင့် ဒေါသကြီး သွင်အမှားပါတတ်ကြောင်းကိုနားချပြောကြားလိုက်လေသည်။

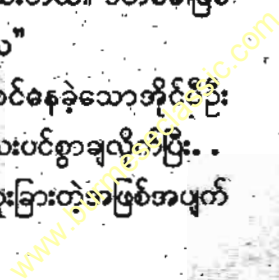
ထိုအချိန်တွင်.. လက်ဘတ်ရည်ဆိုင်မှစားပွဲထိုးလေးက တော်ဖိပန်းကန်နှင့်မုန့်များကို လင်ပန်းတစ်ခွံဖြင့်ထည့်ယူလာပြီး သွင် ဦးဇင်ယော်၏ဈောမရုံးစားပွဲကြီးပေါ်၌လာရောက်ချထား ထေလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည်.. ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းက ထူးထူးခြားခြားအိမ်သို့တစ်ခေါက်ပြန်သွားပြီးမှ ပြန်လာခဲ့မည်ဟု ဆိုသွားခြင်းအတွက်အလွန်အံ့ဩနေမိကာ အကိုးအကြောင်းသိရှိ လို့သဖြင့်..

“ဆရာကြီးကလည်း.. ဒီနေ့မှထူးထူးခြားခြားအိမ်ကိုပြန် သွားပြီး ကျုပ်တို့ကိုစောင့်နေဖို့မှာသွားသေးတယ်။ ဒီတစ်ခါဖြစ် တဲ့အမှုကတော့.. ထူးခြားလွန်းပါတယ်လေ”

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေခဲ့သောအိုင်ဦးဦး အေးမောင်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုလေးပင်စွာချလိုက်ပြီး..

“ကျုပ်စိတ်ထဲမှာတော့.. ဒီထုတ်ထူးခြားတဲ့အဖြစ်အပျက်

တွေ့ဆက်ဖြစ်လာဦးမယ်လို့ ထင်နေမိတယ်။ ဒီတစ်ခါကျုပ်တို့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ရန်သူတွေဟာ . . . အတော်ရက်စတ်ပြီးကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်အစွမ်းထက်တဲ့လူတွေပဲဗျ . . . ”

ကျွန်ုပ်အနေနှင့် အိုင်ပီဦးအေးမောင်၏စကားတွင်နားမဝင်နိုင်တော့ဘဲ . . . တစ်စုံတစ်ခုကို အလွန်စိတ်ဝင်စားနေသည့်ပုံစံဖြင့် ရှေ့တည့်တည့်သို့ ဖွဲ့စိုက်ကြည့်နေသောဦးလင်ယော်အားကြည့်လိုက်မိရာ . . . ဦးလင်ယော်စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေသူမှာ မကြာမီက ကော်ဖီနှင့်မုန့်များလာချပေးသွားသော စားပွဲထိုးလူငယ်လေးဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် . . . ကျွန်ုပ်သည်လည်းထိုလူငယ်အား အာရုံစိုက်၍ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

စားပွဲထိုးလူငယ်လေးသည် နောက်သို့လုံးဝလှည့်မကြည့်ဘဲရှေ့သို့ခပ်သွက်သွက်လျှောက်သွားနေရာ နှိုးဂိတ်ဝန်းရှိုလက်ဘက်ရည်ဆိုင်လေးကိုကျော်ဖြတ်သွားပြီးလျှင် ဂိတ်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သည်နှင့်ဘယ်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏မြင်ကွင်းမှပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ဦးလင်ယော်သည်နေရာမှထရပ်လိုက်ပြီး ထိုစားပွဲထိုးလေး နောက်သို့ပြေးလိုက်ရန်ပြင်လိုက်ချိန်တွင် . . . အိုင်ပီဦးအေးမောင် တစ်ယောက်ကော်ဖီခွက်ကိုမော့သောက်ရန် နှုတ်ခမ်း၌တော့လိုက်သည်ကိုမြင်လိုက်ရသောကြောင့် အိုင်ပီဦးအေးမောင်အားလျှပ်တစ်ပြက်ခုန်အုပ်လိုက်လေတော့သည်။

“ဝုန်း . . . ”

“ဟာ . . . ”

“ဦးလင်ယော် . . . ဘာလုပ် . . . ”

အိုင်ပီဦးအေးမောင်မှာ . . . ဦးလင်ယော်က ရုတ်တရက်ခုန်အုပ်လိုက်သောအရှိန်ကြောင့် နောက်သို့ပက်လက်လန်ကျသွားပြီး ဦးလင်ယော်မှာလည်း . . . အိုင်ပီဦးအေးမောင်နှင့်ထပ်ရက်ဖြစ်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌နှစ်ယောက်သားလိမ့်၍ သွားကြလေတော့သည်။

ဦးလင်ယော်သည် လဲကျနေရာမှလှလဲထလိုက်ပြီးလျှင် . . .

“ကော်ဖီနဲ့မုန့်တွေကို . . . လီးဝမထိကျနဲ့ဗျို့။ ကျုပ် . . . ဟိုကောင့်နောက်ကိုလိုက်ကြည့်ဦးမယ် . . . ”

ဦးလင်ယော်သည် . . . အခန်းထဲမှတစ်ရှိုန်တိုးပြေးထွက်ကာ စီအိုင်ဒီဗွဲကြီး၏ဂိတ်ဝဘက်သို့ အားသွန်ပြေးသွားသဖြင့် မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးသည်လည်းအခြေအနေကိုခိုင်မိလိုက်ကာ နောက်မှအပြေးအလွှားလိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

ဦးလင်ယော်နှင့်မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးတို့ နှစ်ယောက်သားပြေးလွှားနေကြသည့်အဖြစ်ကိုမြင်လိုက်ကြရသောစီအိုင်ဒီဗွဲကြီးထံမှလူများမှာတဖန်တပြုဖြစ်နေကြလျက် အပေါ်ထပ်နံ့ခန်းမှစုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်သည်လည်း သူ့မျက်စိလိုပင် ဖယ်ကြည်နိုင်တော့ဘဲ . . . စီအိုင်ဒီဗွဲဝင်းကြီးထံမှအဖြစ်အပျက်ကို အံ့ဩတကြီးပင် ကြည့်ရှုနေမိလေတော့သည်။

မကြာမီ... ဦးဇင်ယော်နှင့်မောင်းထောင်းကိုကြီးတို့ နှစ်ယောက်သည် နှဲခန်းရှိရာဘက်သို့ မောပန်းစွာဖြင့်ပြန်ရောက် လာကြပြီးလျှင်...

“ဒီကောင်ကို ကားတစ်စီးက အဆင်သင့်စောင့်နေတော့ ကျုပ်တို့ရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ... မော်တော်ကားမီးခိုးတွေပဲမြင် လိုက်ရတော့တယ်။ အတော်လျှင်တဲ့ကောင်တွေပဲ...”

အိုင်ပီဦးအေးမောင်၏လှူနီပေါင်းမှာ ကော်ဖီရည်များဖြင့် ပေကျဲလျှက်ရှိသဖြင့်ဦးဇင်ယော်က...

“ခင်ဗျားယူနီဖောင်းတို့ သွားလဲလိုက်ပါအိုင်ပီ။ ခင်ဗျား သောက်ဖို့ပြင်နေတဲ့ကော်ဖီခွက်ထဲမှာ ပြင်းထန်တဲ့အဆိပ်တွေခတ် ထားတယ်ဗျ...”

အိုင်ပီဦးအေးမောင်မှာအကြီးအကျယ်မျက်နှာပျက်သွား ပြီးလျှင်...

“တောက်... အတော်ယုတ်မာပြီး အတင့်ရဲတဲ့ကောင်တွေ ပါလား။ စီအိုင်ဒီဇိုကြီးထဲမှာတောင်... လာလုပ်ကြံတဲ့တယ်ဆိုတော့ ဒီတောင်တွေကို အတော်သတိထားရလိမ့်မယ်...”

ဦးဇင်ယော်သည် နှဲခန်းအပေါက်ဝနားတွင်ရပ်ကြည့်နေ ကြသူများထဲမှဆာသင်ဘိုးအောင်အားလှမ်းခေါ်လိုက်ကာ...

“ဒီကော်ဖီခွက်တွေနဲ့မှန်တွေကို... ဓါတ်ခွဲခန်းဖို့ပြီးချက် ခြင်းစစ်ဆေးခိုင်းလိုက်စမ်း။ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ကိုလည်း

အခုချက်ခြင်းလာခဲ့ဖို့သွားပြောလိုက်စမ်းဟေ့...”

ကျွန်ုပ်သည်လျှင်မြန်စွာဖြစ်ပျက်သွားသော အဖြစ်အပျက် များကြောင့်အလွန်အံ့ဩနေမိတာ...

“ကော်ဖီတွေမှာ အဆိပ်ခတ်ထားတာကို... ဦးဇင်ယော် ဘာဘယ်လိုနည်းနဲ့များရိပ်မိလိုက်တာလဲဗျာ”

“ကျုပ်အခန်းမှာနည်းသည်လာလို့ အဲဒီလက်ဘက်ရည် ဆိုင်ကစားသေ့စိစရာတွေမှာရင်... ကျုပ်ရှေ့က စားပွဲကြီးပေါ်

တင်ရဘူးလို့ ဆိုင်ရှင်ကိုသေသေချာချာထားတာဗျ။ အဲဒီ ဆောင်လေးကစားပွဲပေါ်လာတင်တာဆိုတော့... ဆိုင်ရှင်နဲ့တောင်

သေချာမတွေ့ရသေးတဲ့လူသစ်တစ်ယောက်ဖြစ်ရမယ်လို့ထင်လိုက် ငြီးကောင်လေးပြန်သွားတဲ့လမ်းကိုသတိထားကြည့်နေလို့တော့

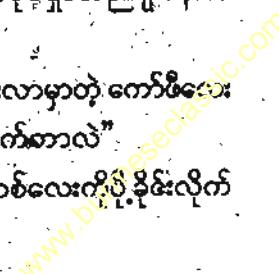
ဆိုင်ထဲကိုပြန်မဝင်ဘဲဂိတ်ပေါက်ဘက်ကိုလျှောက်ထွက်သွားတာ ခြင်လိုက်ရလို့... မသင်္ကာဖြစ်သွားတာပဲ။ ကောင်လေးလျှောက်နေ

ဆွဲပုံကလည်းသိပ်မြန်လွန်းနေတော့ ကျုပ်တို့ကိုတစ်ခုခုလုပ်သွား ခြိလို့တွေ့မိလိုက်တာပေါ့ဗျာ...”

မကြာမီပင်... လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင်သည်နှဲခန်းထဲ ဆို့အပြေးအလွှားရောက်ရှိလာရာ...

“ခုနတုန်းက... ပြာတုာမောင်အေးလာမှာတဲ့ ကော်ဖီလေး ခွက်နဲ့မှန်တွေကို မင်းအယ်သူ့ကိုပို့ခိုင်းလိုက်တာလဲ”

“မောင်မိုးကြီးဆိုတဲ့ စားပွဲထိုးအသစ်လေးကိုပို့ခိုင်းလိုက်

တာပါ စုံထောက်ကြီး”

“ဟင်..”

“ဟာ..”

ယမန်နေညကပင် သူငှားကြီးဦးမြဝင်းအားသတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အားဆက်လက်သတ်ဖြတ်ရန်ကြံစည်ဝံ့သောမောင်မိုးကြီး၏ သတ္တိကိုတွေ့မိလိုက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏နှုတ်မှအာမေဓိတ်သံများပင်ထွက်ပေါ် သွားရလေသည်။

ဦးလင်ယော်သည်.. စိတ်ထဲတွင်မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသောကြောင့်..

“အဲဒီမောင်မိုးကြီးဆိုတဲ့ကောင်လေးက ခင်ဗျားဆိုင်မှာ အလုပ်ဝင်တာ ဘယ်နှ့်ရက်ရှိပြီလဲ..”

“လွန်ခဲ့တဲ့တစ်လလောက်တည်းက အလုပ်လုပ်နေတာပါ စုံထောက်ကြီး။ သူ့အမေနေမကောင်းလို့ ရွာက ဘစ်ပတ်လောက်ခွင့်ယူပြန်သွားပြီး.. မနက်ကမှပြန်ရောက်လာ ပါခင်ဗျာ”

ရန်သူသည်မိမိတို့ထက်အချိန်တစ်လခန့်စောပြီး စီအိုင်ဒီရုံးကြီးထဲ၌လှုပ်ရှားစုံစမ်းနေခဲ့သည်ကို သိလိုက်ရသောကြောင့် ဦးလင်ယော်မှာမျက်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်သွားပြီးလျှင်..

“ဒီကောင်တွေဟာ.. ကျုပ်တို့ အကြောင်းကိုသေသေချာချာစုံစမ်းထားပြီးပြီဗျာ။ ကျုပ်တို့ဘက်က.. အစစအရာရာမှာသတိပိရိယထားနိုင်မှဖြစ်တော့မယ်။ သူတို့ အကြောင်းကို ကျုပ်တို့က

ဘာမှမသိသေးပေမယ့်.. ကျုပ်တို့အကြောင်းကို သူတို့ကအားလုံးသိနေကြပြီပဲ”

ဦးလင်ယော်ကစိတ်ပျက်စွာညည်းတွားလိုက်ပြီးလျှင်..

“မောင်မိုးကြီးကထွက်ပြေးသွားပြီဆိုတော့ သူ့ပစ္စည်းတွေ ဖျန်ခဲ့သေးလား..”

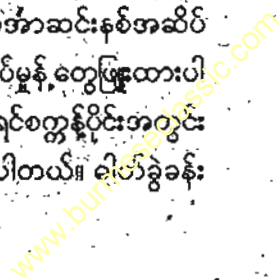
“သူ့အိမ်တဲ့ကွပ်ပျစ်ဘေးမှာ.. သူ့ခရီးဆောင်အိတ်တော့ ဖျန်ခဲ့ပါတယ်စုံထောက်ကြီး..”

ဦးလင်ယော်က.. မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးဘက်သို့လှည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“အဲဒီမိုးကြီးဆိုတဲ့ကောင်လေး တစ်လလောက်နေခဲ့တဲ့နေ့မှာ အနီးအနားမှာလွန်စလိုက်ရှာကြည့်လိုက်ပါမောင်ကိုကိုကြီး။ ခရီးဆောင်အိတ်ကိုတော့.. သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ်သိမ်းယူလာပေးတော့..”

မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးထွက်သွားပြီးမကြာမီပင် ဓါတ်ခွဲခန်းတွင်သွားရောက်စစ်ဆေးခိုင်းထားသော ဆာသင်ဘိုးအောင်က ဝန်ထောက်ရုံးခန်းထဲသို့ရောက်ရှိလာလေသည်။

“ကော်ဖီထဲမှာ.. အလွန်ပြင်းထန်တဲ့အာဆင်းနစ်အဆိပ်တွေထည့်ထားပြီး မုန့်တွေပေါ်မှာလည်းအဆိပ်မုန့်တွေဖြူးထားပါမယ်။ ဒီအဆိပ်ဟာ အစာအိမ်ထဲဝင်သွားပြီးရင်စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာတို့သေစေတဲ့အထိပြင်းထန်ကြောင်း သိရပါတယ်။ ဓါတ်ခွဲခန်း

စစ်ဆေးချက်ကိုလည်း ယူလာခဲ့ပါတယ်။”

အိုင်ပီဦးအေးမောင်၏ မျက်နှာမှာ ဒီစေ့ခန့်သေးငယ်သွားသလို . . . ကျွန်ုပ်တို့ယုံတိုင်မှာလည်း ကံကောင်းလွန်း၍ သာဏှိမျှပြင်းထန်သော အဆိပ်ဘေးမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ရပေသည်ဟု တွေးမိလိုက်ပြီး ကြက်သီးနွေးလေးများပင်ထလာမိလေတော့သည်။

“တောက် . . . တော်တော်လူမဆန်တဲ့ကောင်တွေပဲ။ ကျုပ်တို့လေးယောက်လုံးကို မထင်မှတ်တဲ့အချိန်မှာ အပိုင်ရှင်းပစ်တာမျှသာမှ . . . ကြောက်မနေကြပါနဲ့ဗျာ။ အဲဒီလိုအပိုင်စီစဉ်ထားတဲ့လူတွေဟာ . . . သူတို့လုပ်သမျှဖြစ်မယ်လို့ ထင်ထားလေတော့ တစ်ချို့ကိစ္စလေးတွေမှာ ပေါ့ပေါ့ဆဆနဲ့ အမှားတွေကူးလွန်ထားမိတတ်ပါတယ်။ ဆွဲ(လ်)တွန်ဖီးဒန်(စ)လို့ခေါ်တဲ့ . . . ကိုယ့်တိုယ်ကိုယ်ကြည့်လွန်းသူတွေရဲ့ စိတ်ဓါတ်ဟာ အင်မတန်အရှေ့ကြီးတဲ့ကိစ္စတွေကို တောင်အရှေ့ကြီးတယ်လို့ မထင်မှတ်တော့ဘဲ . . . ပါတီးပေါ့ဆနေတတ်ကြတာမို့ . . . ကျုပ်တို့အတွက် သဲလွန်စတစ် . . . တာမှမကြာခင်ရလာမှာပါ။ အဲဒီအချိန်ကျမှပဲ . . . ကျားနဲ့ဆင်လယ်ပြင်မှာတွေ့ကြရမှာပေါ့လေ။”

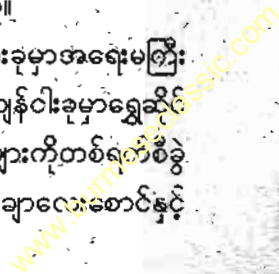
ဦးဇင်ယော်၏စကားသံမှာ ဒေါသကြောင့်တင်းမာစက်ထန်နေပြီး . . . အာသာဝတီရွှေစားတို့အဖွဲ့၏လှုပ်ရပ်အားနာကျည်ခံပြင်းနေသည့်အသွင်ကို အထင်အရှားတွေ့မြင်နေရပေသည်။ မကြာမီပင် . . . မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးသည်ရုံးခန်းထဲ

ပြန်ဝင်လာရာ သူ၏မျက်နှာသည် တစ်စုံတစ်ခုအတွက်ကျေနပ်နေခြင်း . . . အိတ်ကြီးတစ်လုံးကိုထမ်း၍ နောက်မှလိုက်လာသောအခါ . . . အခန်းထောင့်တွင် အိတ်ကြီးကိုချထားရန်အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

“အကြောင်းတော့ထူးလာပြီ . . . ဦးဇင်ယော်။ မောင်မိုးကြီးတစ်ပါးကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ အိပ်တာဆိုတော့ စာရွက်အတိုအစတွေကို ခြစ်လုံးခြေပြီး အောက်ကိုပစ်ချထားတာတွေ့လို့ ကျွန်တော်အား ခြောက်သိမ်းလာခဲ့တယ်။ ဒီစာရွက်တွေကို . . . ပြန်ဆက်ကြည့်ရင် နှစ် သဲလွန်စတစ်ခုခုတော့ ရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်တယ်။ စာရွက်တစ်ခုရဲ့ ခေါင်းစည်းက . . . ရွှေဆိုင်ကြီးတစ်ခုရဲ့ ထောက်ချာခေါင်းစည်းဗျ။ အဲဒီခေါင်းစည်းကို အရင်ဆက်ကြည့်ရင် သိရအောင် . . .”

မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးက . . . စက္ကူအိတ်ကြီးတစ်လုံးတစ်လုံးထည့်လာသော စာရွက်အပိုင်းအစများကိုစားပွဲကြီးပေါ်သို့ ချပေးလိုက်ကာ . . . ဦးဇင်ယော်၊ အိုင်ပီဦးအေးမောင်တို့နှင့်အတူ အိတ်ပိုင်းများအား ဆက်စပ်နေကြတော့သည်။

စာရွက်အပိုင်းရှစ်ခုရရှိရာတွင် . . . သုံးခုမှာ အရေးမကြီးဘဲ အာမန်စာရွက်များသာဖြစ်သော်လည်း ကျန်ငါးခုမှာ ရွှေဆိုင်ကြီးတစ်ခုတည်းတွင် ရွှေဆွဲကြီး၊ ရွှေလက်စွပ်များကို တစ်ရက်စီခွဲအလီလီဝယ်ယူထားသော ရွှေဆိုင်မှဘောက်ချာလေးစောင်နှင့်

ကျန်တစ်ရွက်မှာ . . . ၂၄ရက်နေ့၊ ည(၇)နာရီ၊ မွေးနေ့ပွဲဟု လေး
ရေးဖြင့်သော့၍ ရေးထားသောစာရွက်ပိုင်းလေးဖြစ်နေပေသည်။
ရွှေထည်များဝယ်ယူထားသောရွှေဆိုင်မှာ ရွှေတုံသာလ
တွင်ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာဖွင့်လှစ်ထားသော စိန်ဘာဘူချင်းနရား
၏စိန်ထည်ရွှေထည်များရောင်းချသောရွှေဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်တည်း
မှဖြစ်နေလေသည်။

ရွှေဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်တည်းမှာ . . . ရွှေတုံရွှေစပစ္စည်း
မျိုးကိုတစ်ရက်စီခွဲပြီးဝယ်တဲ့အဖြစ်ကတော့ . . . အတော့်ကိုဆန်းပြ
တယ်လို့ဆိုရမှာပဲ။ ပြီးတော့ ၂၄ရက်နေ့၊ ည(၇)နာရီ၊ မွေးနေ့
ဆိုတဲ့စာဟာ . . . ဒီရွှေဆိုင်ကြီးနဲ့ဆက်စပ်မှုရှိမရှိစုံစမ်းကြည့်ရမယ်
တစ်ခုခုတော့ . . . ထူးခြားလာမှာပါလေ။”

ဦးလင်ယော်သည် စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်နှင့်အာသာ
ဘူးမောင်တို့အားခေါ်ယူ၍ စိန်ဘာဘူချင်းနရား၏စိန်ရွှေရတနာ
ဆိုင်ကြီးသို့အမြန်သွားရောက်စုံစမ်းရန် အမိန့်ပေးလိုက်တော့သည်။

ထရေစီစတီးဝပ်ဆိုတဲ့သူသမီးလေးက...
ဘာပြဿနာတွေများပြစ်လာလို့လဲ... ဦးလင်ယော်၊
အပြစ်အပျက်တွေကတော့... တစ်ခုပြီးတစ်ခု
ထူးထူးခြားခြားသက်ပြစ်နေတော့တာပဲဗျာ။

အငြိမ်းစားသူရိယသတင်းထောက်ဦးသိန်းမောင်

ရန်ထွက်သွားကြသဖြင့် နွဲကြီးထဲတွင်လူများရှင်းလင်းနေချိန်တွင်
ထရေစီစတီးဝပ်သည်လည်း သူမ၏ရုံးခန်းထဲတွင်ထမင်းစားရန်
ပြင်ဆင်နေလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်... ကုမ္ပဏီရုံးခန်းရှေ့၌ကားကြီးတစ်စီးထိုး
ဆိုက်လာပြီးလျှင်... ကားပေါ်မှ မီးခိုးရောင်အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ
ဆင်တူဝတ်ဆင်ထားကြသောလူနှစ်ဦးသည် အပြေးအလွှားဆင်း
သက်လာကြလေသည်။

ထိုလူနှစ်ဦးသည် ထရေစီစတီးဝပ်ရှိနေသောလက်ထောက်
နော်ရော့ရုံးခန်းထဲသို့... ခြေလှမ်းကျကြီးများဖြင့်လှမ်းဝင်လာကြ
ပြီးလျှင်...

“မစ္စထရေစီစတီးဝပ်ဆိုတာ... ဒီကညီမလေးလား။ ကျုပ်
တို့က... စိအိုင်ဒီနွဲကြီးကစုံထောက်အရာရှိတွေပါ။ စုံထောက်မင်း
ကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်ဟာ ရုတ်တရက်နုလုံးရောဂါဖြစ်ပေါ်လာလို့
ဆေးရုံကြီးကိုပို့လိုက်ရပါတယ်။ အခုသတိပြန်ရလာတော့ညီမလေး
တို့တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ သူ့ရဲ့ဆန္ဒအတိုင်းကျုပ်တို့ကလာခေါ်ပေး
တာပါ...”

ထရေစီစတီးဝပ်မှာ ဖခင်ကြီးအတွက်အလွန်စိတ်ပူသွား
သောကြောင့် ဘာကိုမျှစဉ်းစားမနေနိုင်တော့ဘဲ...

“ဒက်ဒီအခြေအနေ ဘယ်လိုရှိလဲ။ ကျွန်... ကျွန်...
တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့ပါမယ်ရှင်...”

စုံထောက်မင်းကြီးအားသတိပေးခြင်း

သောမတ်(စ)အင်ဘရားသားကုမ္ပဏီကြီးသည်ပန်းဆိုး
တန်းလမ်းမကြီးပေါ်တွင်တည်ရှိသော... စက်ပစ္စည်းများရောင်းချ
သည့်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။

ထိုကုမ္ပဏီကြီး၏ လက်ထောက်မန်နေဂျာထရေစီစတီး ဝပ်
မှာရုပ်ရည်ချောမောလှပ၍ အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်သာရှိသေးသော
မိန်းမချောလေးဖြစ်ကာ သူမ၏အရည်အချင်းနှင့်ဖခင်စုံထောက်
မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်၏ အရှိန်အဝါတို့ကြောင့် ကြိုက်နှစ်သက်
သူများစိုင်းစိုင်းလည်နေပေသည်။

နေ့လယ်(၁၂)နာရီထိုးပြီဖြစ်၍ ဝန်ထမ်းများထမင်းစား

ထရေစိစတီးဝပ်သည်။ မိန်းမကိုင်အိတ်လေးကိုကောက်လွယ်လိုက်ကာ။ ကုမ္ပဏီအစောင့်အား အကျိုးအကြောင်းပြောပြလိုက်ပြီး။ ကားနက်ကြီး၏နောက်ခန်းသို့အကဲထိုင်လိုက်သည်နှင့် မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူနှစ်ယောက်တို့က ကားရှေ့ခန်းတွင်ဝင်ထိုင်လိုက်ကြကာ ကားနက်ကြီးသည်အချိန်ပြင်းစွာမောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ကမ်းနားလမ်းအတိုင်း အချိန်ပြင်းစွာမောင်းနှင်နေချိန်တွင်။ ကားမောင်းသူနဘေးမှလိုက်ပါလာသူသည် ရှုတ်တရက်ကားနောက်ခန်းသို့ ခုန်ကူးလာသဖြင့်ထရေစိစတီးဝပ်က။

“ရှင်။ ရှင်။ ဘာလုပ်။”

ထိုလူ၏သန်မာသောလက်ဝါးတစ်ဘက်က ထရေစိစတီးဝပ်၏ပါးစပ်ကိုပိတ်လိုက်သဖြင့် အော်သံဓာတစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်ရပ်တန့်သွားရလေသည်။

ထိုလူသည် ကားတံခါးမှန်များကိုလျှင်မြန်စွာဆွဲတင်လိုက်ပြီး။ ထရေစိစတီးဝပ်၏လည်ပင်းကို ထက်မြိနေသောစားမြောင်တစ်ချောင်းဖြင့်ထောက်လိုက်ရာ ထရေစိစတီးဝပ်ကအတင်းရုန်းလိုက်သဖြင့်။ စားသွားက စပါးလုံးတစ်ထောက်စာမျှစူးဝင်သွားလေတော့သည်။

“အား။ အွတ်။”

ထရေစိစတီးဝပ်မှာ နာကျင်လွန်းသောဝေဒနာကြောင့်

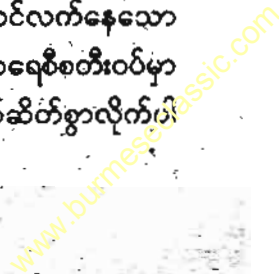
အာဟာရရန်ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း ပါးစပ်ကိုလက်ဝါးဖြင့်အုပ်ထားသောကြောင့် အသံတလုံးထွက်မလာနိုင်တော့ပေ။

“ကျုပ်တို့က။ မင်းစားဖစုံထောက်မင်းကြီးကို ခြောက်နှုတ်လောက်ပဲလုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာကို မင်းကစိတ်ဆိုးအောင် သိလုပ်နေရင်တော့ မင်းတာဝန်ပယ်ပေးစေ။ မင်းထပ်ပြီးရုန်းနေရင်တော့။ စားနဲ့ထိုးပြီးအသေသတ်ပစ်လိုက်တော့မယ်”

“မ။ မလုပ်ပါနဲ့ရှင်။ ကျွန်။ ကျွန်မ။ ရှင်တို့ပြောတဲ့အတိုင်းလိုက်နာပါမယ်”

“ကောင်းပြီလေ။ မင်းကလိပ်လိပ်မာမာနဲ့လိုက်နာရင်သာ။ ကျုပ်တို့ဘက်ကလည်းတတ်တည်ရမှာပေါ့။ ကျုပ်တို့ကား ဦးစီအိုင်ဒီဇွန်းနားမှာရပ်ပေးမယ်။ မင်းဘာသာကားပေါ်ကအေးအေးဆေးဆေးဆင်းသွားပြီး။ ဟောဒီစာအိတ်လေးကို မင်းအဖေထောက်မင်းကြီးလက်ထဲအပ်လိုက်ပေးတော့။ မင်းလည်ပင်းထက်ရာကသွေးတွေထွက်နေတော့ လက်ကိုင်ပုဝါတစ်ထည်နဲ့ပတ်သွားလိုက်ဦး။ ကားပေါ်ကဆင်းပြီးမှအော်လားဟစ်လားလုပ်နေရင်တော့။ ကျုပ်ကသေနတ်နဲ့လှမ်းပစ်မှာနော်။”

ထိုလူ၏လက်ထဲတွင်။ ဒန်ရောင်ပြောင်လက်နေသော ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ထရေစိစတီးဝပ်မှာ ကားဟဟပင်မပြောရဲတော့ဘဲ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာလိုက်ပါသွားခဲ့လေတော့သည်။

ကားနက်ကြီးသည်ရန်ကုန်အင်းစိန်လမ်းမကြီးပေါ်တွင် တစ်ရွှံ့တိုးပြေးလွှားနေရာမှ... အင်းစိန်စီအိုင်ဒီဇီနဲ့ကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာတော့သည်။

“မင်းကိုရှေ့နားမှာရပ်ပေးမယ်!” ကျုပ်သတိပေးထားတာတွေမမှေပါနဲ့။ ရုတ်ရုတ်သဲသဲလှုပ်ရင်တော့ ကျုပ်ကသေနတ်နဲ့ပစ်ပဲ...”

ကားနက်ကြီးကိုစီအိုင်ဒီဇီတစ်ပေါက်နှင့်ခါတ်တိုင်နှစ်တိုင် ကွာခန့်တွင်ရပ်တန့်ပေးလိုက်ပြီးလျှင် ကားတံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်သည်နှင့်... ထရေစီစတီးဝပ်သည်နောက်ကြောမှသေနတ်ဖြင့်ပစ်လိုက်မည်ကိုစိုးရိမ်နေသောကြောင့်... ကားနံဘေးမှလုံးဝမခွာဘဲ ရပ်နေချိန်တွင် ကားနက်ကြီးသည်အရှိန်ဖြင့်မောင်းထွက်သွားလေတော့သည်။

ထရေစီစတီးဝပ်သည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမကြုံဖူးခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့်သွေးလန့်ကာ နေရာတွင်ပင်မင်တက်မိပြီး ရပ်နေမိလေရာ... သူမအားမြင်တွေ့ဖူးနေသောပြာတာမောင်အေးက စုံထောက်မင်းကြီး၏ရုံးခန်းပြတင်းပေါက်မှလှမ်းမြင်လိုက်သဖြင့် စုံထောက်မင်းကြီးမစွတာစတီးဝပ်အား..

“ဟိုမှာ... မမလေးထရေစီထစ်ထောက် ဘာဖြစ်နေလဲ မသိဘူး။ လမ်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်းရပ်နေပါဌာယ်စုံထောက်မင်းကြီး..”

ဟုပြောလိုက်လေရာ စုံထောက်မင်းကြီးမစွတာစတီးဝပ်သည်လည်းပြတင်းပေါက်နားမှလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“အိုးမိုင်ဂေါ့... ကျွန်ုပ်သမီးလေး ဘာများဖြစ်လာသလဲ မသိဘူး။ တစ်ခုခုတော့ထူးခြားနေတာအမှန်ပဲ..”

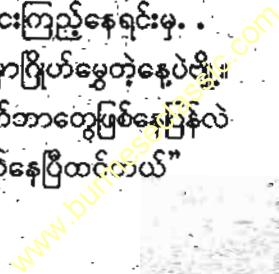
မစွတာစတီးဝပ်သည်... တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေးအားအလွန်ချစ်မြတ်နိုးသူဖြစ်သောကြောင့် ဟန်ဆောင်မနေနိုင်တော့ဘဲ လှေကားအတိုင်းပြေးဆင်းကာဂိတ်ပေါက်ဝဘက်သို့ခပ်သုတ်သုတ်လှမ်းထွက်သွားလေတော့သည်။

“ဟာ... စုံထောက်မင်းကြီးတစ်ယောက် ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲမသိဘူးဗျို့..”

ထိုအဖြစ်ကိုမြင်လိုက်ရသောကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုမှာ အလွန်အံ့ဩနေကြပြီးလျှင်... ဦးဇင်ယော်ကလျှင်မြန်စွာနောက်မှပြေးလိုက်သွားပြီး မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးကလည်းဦးဇင်ယော်နောက်မှတပ်၍လိုက်ပါသွားလေသည်။

ယူနီဖောင်းတွင် ကော်ဖီရည်များစွန်းထင်းနေသဖြင့် အပြင်သို့မထွက်ဘဲ ထိုင်၍ကျန်နေရစ်ခဲ့သောအိုင်ပီဦးအေးမောင်က စီအိုင်ဒီဇီနဲ့ဝင်းကြီးထံသို့စိတ်ပျက်စွာငေးကြည့်နေရင်းမှ..

“ဒီနေ့ကတော့ ကျုပ်တို့စီအိုင်ဒီမှာဖြိုဟ်မွေ့တဲ့နေ့ပဲဗျို့။ အခုလည်း... စုံထောက်မင်းကြီးတစ်ယောက်ဘာတွေဖြစ်နေပြန်လဲ မသိဘူး။ ပြဿနာတစ်ခုခုတော့ ထပ်တက်နေပြီထင်တယ်”

ကျွန်ုပ်တို့ပြောဆိုနေသည့်အချိန်မှာပင် စုံထောက်မင်းကြီး မစ္စတာစတီးဝပ်သည်မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးအားဖက်တွဲ၍ခေါ်ယူလာပြီး... ထိုမိန်းမပျိုလေးမှာတစ်ခွဲခွဲကြွေးနေကာ မိန်းမပျိုလေး၏လည်ပင်း၌ပတ်ထားသောလက်ကိုင်ပုဝါတွင်လည်း သွေးစများစွန်းထင်းနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့်... ကျွန်ုပ်မှာလွန်စွာထိတ်လန့်သွားမိလေတော့သည်။

“ဘယ်က... မိန်းကလေးများလည်းမသိဘူး။ လည်ပင်းမှာလည်း... ဒဏ်ရာတစ်ခုခုရလာတဲ့ပုံပဲဗျ”

အိုင်ပီဦးအေးမောင်သည် ထိုမိန်းမပျိုလေး၏မျက်နှာအားသေချာစွာစူးစိုက်ကြည့်ရှုလိုက်ပြီးလျှင်...

“ဟာ... အဲဒါ စုံထောက်မင်းကြီးရဲ့တစ်ဦးတည်းသော သမီး ထရေစီစတီးဝပ်ဆိုတာပဲဗျ။ ပန်းဆိုးတန်းကကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ... လက်ထောက်မန်နေဂျာလုပ်နေတာ။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒဏ်ရာနဲ့မိနေရာကိုရောက်လာပါလိမ့်။ ဧကန္တ... ဟိုရာဇဝတ်ကောင်တွေရဲ့လက်ချက်များလားမသိဘူး။ မဟုတ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းနေရတော့မှာပဲ...”

အိုင်ပီဦးအေးမောင်သည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့်ပင်နေရာမှထ၍ပြေးထွက်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်လည်းအိုင်ပီဦးအေးမောင်၏နောက်မှအပြေးလိုက်သွားရလေတော့သည်။

“စုံထောက်မင်းကြီးတော့... ဒေါသတွေ ထိန်းမရသိမ်းမရ

ဖြစ်အောင်ပေါက်ကွဲနေပြီဦး။ ကျုပ်တို့အားလုံးကိုအစည်းအဝေးနန်းထဲမှာအမြန်ဆုံးတွေ့ချင်တယ်လို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်ပြန်ပြီ”

အလွန်သပ်ယပ်စွာနေထိုင်တတ်သော ဦးဇင်ယော်ကိုယ်အိုင်သည်လည်း... အလွန်စိတ်ညစ်နေဟန်ဖြင့် ဆံပင်များကိုလက်ဖြင့်ထိုးဖွကာ ဦးခေါင်းကိုတဖျင်းဖျင်းမြည်အောင်ပင်ကုတ်နေလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် စုံထောက်မင်းကြီး၏သမီးလေးအကြောင်းကို အလွန်စိတ်ဝင်စားနေမိသဖြင့်...

“ထရေစီစတီးဝပ်ဆိုတဲ့သူ သမီးလေးက... ဘာပြဿနာတွေများဖြစ်လာလို့လဲ ဦးဇင်ယော်။ အဖြစ်အပျက်တွေကတော့တစ်ခုပြီးတစ်ခုထူးထူးခြားခြားဆက်ဖြစ်နေတော့တာပဲဗျာ...”

“အဲဒီကိစ္စကြောင့် အစည်းအဝေးကိုချက်ခြင်းခေါ်လိုက်တာပေါ့ဦးသိန်းမောင်။ ကလေးမရဲ့လည်ပင်းမှာ ဓားဦးချွန်နဲ့ထိုးလိုက်တဲ့ပေါက်ပြဲနေတဲ့ဒဏ်ရာကိုလည်းတွေ့လိုက်ရတယ်။ အဖြစ်အပျက်မှန်ကို... မကြာခင်သိကြရမှာပေါ့။ သေချာနေတာကတော့ကလေးမလေးကိုစုကွပေးသွားတာဟာ အာသာဝတီရွှေစားတို့အဖွဲ့ကပဲဗျ။ ကျုပ်တို့လေးယောက်အဆိပ်ခတ်ပြီးလုပ်ကြံခံရတဲ့အဖွဲ့တို့လည်း... အစည်းအဝေးမှာ တစ်ခါတည်းတင်ပြရတော့မှာ။ စိန်ဘာဘူချင်းနရားရဲ့ရွှေခိုင်ကြီးမှာသွားစုံစမ်းခိုင်းထားတဲ့ ထောက်မောင်သိန်းဟန်နဲ့စာသင်ဘူးမောင်တို့နှစ်ယောက် အချိန်

မိပြန်ရောက်လာရင်ကောင်းမယ်ဗျာ..”

“ဟုတ်ပဲဗျာ.. ♦ ခင်ဗျားရဲ့စိအိုင်ဒီစုံထောက်နှစ်ယောက် အချိန်မိပြန်ရောက်လာဖို့အရေးကြီးနေသလို ကျုပ်တို့ဆရာကြီးလည်း အချိန်မီရောက်လာရင်ကောင်းမယ်ဗျာ။ ဒီမှာထပ်ဖြစ်စေတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကို ဆရာကြီးလုံးဝမသိသေးဘူးလေ”

ဦးလင်ယော်၏မုန်မှိုင်းနေသောမျက်နှာတွင်.. အပြုံးတစ်ချက်လင်းလက်၍ သွားပြီးလျှင်..

“ခင်ဗျားဆန္ဒတော့ပြည်ဝသွားပြီ ဦးသိန်းမောင်”

ဟူပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဂိတ်ဝေမှုချိုးတွေ့ဝင်လာသောဆရာကြီး၏အနက်ရောင်စတုရီဆောကာကားကြီးအားတွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

စိန်ဘာဘူချင်းနယားဟာ...လွန်ခဲ့တဲ့ခြောက်လလောက်က

စိန်လည်တံကြီးတစ်ခုလုပ်ထားတာ...

အကောင်းစားရေစိန်အဖွင့်တစ်ရာကျော်ပါဝင်ပြီး...

လက်ရာကလည်းသိပ်ကောင်းလွန်းတာပို့...

တန်ဖိုးတောင်မပြတ်နိုင်ကြသေးဘူးလို့ပြောကြပါတယ်။

စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်

ရှင်သိုင်ယုတ်ပြင်ရန် ပြင်ဆင်ခြင်း

စီအိုင်ဒီမူးကြီး၏သတ်တမ်းဝန်လျှောက်တွင် ပုံမှန် ဟုတ်သောအရေးပေါ် အစည်းအဝေးဖို့ ၀ ရက်တည်းတွင် ကြိမ်ခေါ်ယူခြင်းမှာ . . . ယခုတစ်ခါသာရှိလိမ့် . . . ဟုပင်ယူဆနေ တော့သည်။

စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်သည် အစည်းအဝေး ခန်းထဲသို့ဒေါသတကြီးလျှောက်လှမ်း၍ဝင်လာပြီး စားပွဲထိပ်ဆုံး သူထိုင်နေကျခုံတွင် ဆောင့်ကြီးအောင်ကြီးထိုင်ချလိုက်လေသည်။

“မနက်ပိုင်းအစည်းအဝေးလုပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ဆက်လက် လာတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကများလွန်းနေတာပဲ၊ အချိန်ပိုင်းအလို

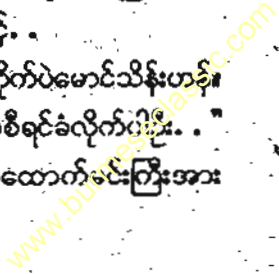
ခွဲပြီးဆွေးနွေးကြရင်ပိုကောင်းမယ်။ စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်တို့ အဖြစ်ကိုစပြီးဆွေးနွေးကြရင်ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ် မစ္စတာစတီးဝပ် . . .”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းက အကြံပြုလိုက်ရာ စုံထောက်မင်းကြီးကခေါင်းညိတ်၍သဘောတူလိုက်သဖြင့် ဦးဇင်ယော်ကထိုင်ခုံမှထကာ မိမိတို့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်အဖြစ်အပျက်များကိုအသေးစိတ်ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

အခန်းထဲရှိစီအိုင်ဒီစုံထောက်များမှာ အလွန်ပြင်းထန်သော အာအာဆင်းနစ်အဆိပ်ခတ်ထားသည့်ကျော်ဖိခွက်အား အိုင်ပီဦးအေးမောင်ကမော့သောက်တော့မည့်အချိန်တွင် ဦးဇင်ယော်က နိုင်ငံထိုး၍ကယ်တင်လိုက်သည့်အဖြစ်ကိုကြားရပြီး အိုင်ပီဦးအေးမောင်၏ယူနီဖောင်းတွင်ယခုတိုင်စွန်းထင်းနေသောကော်ဖီရည်များ ထိုးကြည့်ကာအံ့ဩထိတ်လန့်လျှက်ရှိကြပြီး လူသတ်သမားများ၏ လုပ်ရပ်ကိုအလွန်ခံပြင်းနေကြလေသည်။

ဦးဇင်ယော်တို့၏အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြီးချိန်တွင် စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်နှင့်စာသင်ဘူးမောင်တို့ အစည်းအဝေးခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် . . .

“မင်းတို့ရောက်လာတာ . . . အချိန်ကိုက်ပဲမောင်သိန်းဟန်၊ မင်းတို့စုံစမ်းခဲ့တဲ့သတင်းတွေကို ဆက်ပြီးအစီရင်ခံလိုက်ပါဦး . . .” စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်သည် စုံထောက်မင်းကြီးအား

ဦးညွတ်၍ အရိအသေပြလိုက်ပြီး . .

“စိန်ဘာဘူချင်းနရားရဲ့ ရွှေဆိုင်ဟာ ရွှေဘုံသာလမ်းထဲမှာ အလတ်တန်းစားအဆင့်လောက်ပဲရှိတဲ့ဆိုင်ပါ။ သူပိုင်တဲ့သုံးထပ် တိုက်ကြီးရဲ့အောက်ဆုံးထပ်မှာဖွင့်ထားပါတယ်။ သူဟာ ရတနာရွှေ ဆိုင်လုပ်ငန်းကိုဟန်ပြလောက်ပဲဖွင့်ထားပြီး စိန်ထည်အကောင်းစား လက်ဝတ်ရတနာတွေကို နိုင်ငံခြားကလာတဲ့စိန်ကုန်သည်သူဌေး ကြီးတွေနဲ့မှသာ အရောင်းအဝယ်လုပ်တယ်လို့ သိခဲ့ရပါတယ်။ စိန်ထည်တွေလုပ်တဲ့ပန်းထိမ်ဖိုကို သူ့တိုက်ကြီးရဲ့ ဒုတိယထပ်မှာဖွင့် ထားပြီး အိန္ဒိယကအကျော်အမော်ပန်းထိမ်ဆရာကြီးသုံးယောက် ကိုခေါ်ထားတယ်လို့ပြောကြပါတယ်။ သူ့ရွှေဆိုင်လေးကသေးပေ မယ့် . . အတွင်းသိတွေရဲ့ပြောစကားအရ သူဟာရွှေဘုံသာလမ်းထဲ မှာအချမ်းသာဆုံးစိန်ဘာဘူကြီးတစ်ယောက်ပါ . .”

“စိန်ဘာဘူချင်းနယားဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ခြေ ပလောက်က စိန်လည်တုံကြီးတစ်ခုလုပ်ထားတာ . . အကောင်းစားရှေးစိန်အဖွင့် တစ်ရာကျော်ပါဝင်ပြီး လက်ရာကလည်းသိပ်ကောင်းလွန်းတာမို့ တန်ဖိုးတောင်မဖြတ်နိုင်ကြသေးဘူးလို့ပြောကြပါတယ်။ အဲဒီစိန် လည်တုံကြီးကို . . အင်္ဂလန်ကလာတဲ့ကုန်သည်ကြီးတစ်ယောက်က တောင်းသလောက်ဖျေးပေးပါမယ်ဆိုပြီး အတင်းလိုက်ဝယ်နေပေ မယ့် စိန်ဘာဘူချင်းနယားက . . သူ့သမီးရဲ့မွေးနေ့ပွဲမှာလက် ဆောင်ပေးဖို့အမှတ်တရလုပ်ထားတာမို့ လုံးဝမရောင်းသေးဘူးလို့

ပြောကြားခဲ့ရပါတယ်”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် အဖြစ်အ ဖြားကိုဆက်စပ်တွေးမိလိုက်ပြီဖြစ်၍ . .

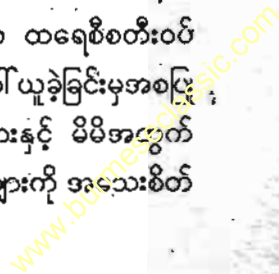
“သူ့သမီးရဲ့မွေးနေ့ပွဲက . . ဒီနေ့(၂၄)ရက်နေ့ည(၇)နာရီ ကျင်းပတော့မှာပေါ့ . . ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ဆရာကြီး။ ဒီနေ့ည(၇)နာရီတိတိမှာ ညွှတ်တိုက်ကြီးရဲ့အပေါ်ဆုံးထပ်မှာကျင်းပမယ်လို့ . . သတင်းရခဲ့ တယ်ခင်ဗျာ . .”

ဆရာကြီးသည် ဦးခေါင်းကိုတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြန် ကြား . .

“စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်တို့လေးယောက်ကို အဆိပ်ခတ် ကြည့်သွားတဲ့ကိစ္စကတော့ . . စုံစမ်းသင့်တာတွေကို စုံစမ်းလို့ပြီး သိပါပြီ။ အတော်လေးတန်ဖိုးရှိတဲ့သတင်းတွေကိုလည်း ရလိုက် တယ်လေ။ မစွတာစတီးဝပ်ရဲ့သမီးလေး မစွထရေစီစတီးဝပ် သူ့ကြီးရဲ့ရတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကိုလည်း . . သိခွင့်ရရင် သိချင်ပါ တယ် . .”

စုံထောက်မင်းကြီးမစွတာစတီးဝပ်က ထရေစီစတီးဝပ် ကပန်းဆိုးတန်းရှိကုမ္ပဏီတွင်လိမ်လည်၍ခေါ်ယူခဲ့ခြင်းမှအစပြု ကြီး . . လမ်းခရီးတွင်ပြောဆိုခဲ့သောစကားများနှင့် မိမိအတွက် အဆိပ်တစ်အိတ်ပေးလိုက်သည့်အကြောင်းများကို အသေးစိတ်

ပြန်လည်ပြောပြလိုက်ပြီး စာအိတ်ကိုဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းလက်ထဲသို့ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

“သူတို့နေထားတာတွေကို” မစ္စတာသျှောင်တစောင်းကပဲ အားလုံးကိုအသိပေးလိုက်ပါတော့”

ဆရာကြီးသည်စာအိတ်ထဲမှစာရွက်ကိုသေချာစွာဖတ်လိုက်ပြီးလျှင်

“သူတို့က... မစ္စတာစတီးဝပ်ကိုစိတ်ဝင်ကျသွားအောင်တမင်အနှောင့်အယှက်ပေးလိုက်တာပဲ။ ကျုပ်တို့က... ဒီကိစ္စမှာအာရုံစိုက်နေရင် သူတို့လုပ်မယ့်အလုပ်ကိုစိတ်အေးလတ်လတ်လို့ရသွားပြီပေါ့။ မနက်ကအစည်းအဝေးမှာကျွန်ုပ်ပြောခဲ့လို့... အားလုံးရဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့မစ္စတာစတီးဝပ်ကိုစိတ်ဝင်ကျဆင်းပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်တွေမှားယွင်းသွားအောင်လုပ်လိုက်ပါ။ သူတို့ရဲ့ခြိမ်းခြောက်စာကို ဦးဇင်ယော်ကအားလုံးသိအောင်ဖတ်ပြလိုက်ပါ။”

ဦးဇင်ယော်သည်စာရွက်ကိုလှမ်းယူလိုက်ပြီး လက်ဖေးကြည့်လိုက်ကာ

“လက်ရေးကတော့ ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆီကိုနေတဲ့ အာသာဝတီရွှေစားရဲ့လက်ရေးနဲ့အတူတူပါပဲ”

ဟုမှတ်ချက်ပြုလိုက်ပြီးလျှင် စာရွက်ထဲမှစာသားများအားလုံးကြားအောင်ဖတ်ပြလိုက်လေတော့သည်။

စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်

ကျွန်ုပ်တို့အစွမ်းကြောင့် သင်၏အိုင်ဒီအဖွဲ့မှစုံထောက်များအဆိပ်မိ၍သေဆုံးသွားသည့်အဖြစ်ကို သင်သိရှိပြီဖြစ်ပေမည်။ ယခုသည်သင်၏သမီးငယ်ထရေစီစတီးဝပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့်သတ်လိုက်သတ်ဖြတ်နိုင်ပြီး ပြန်ပေးဆွဲခြင်းမျိုးပြုလုပ်လိုက် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ သင့်အား နောက်ဆုံးအကြိမ်သတိပေးခြင်းအဖြစ်သတ်မှတ်ထား... သင်၏အိုင်ဒီရုံးရှေ့သို့ရောက်အောင်ပြန်ပို့ပေးလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏အစွမ်းကိုသင်ကိုယ်တွေ့ကြုံရပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏လှစ်ငန်းများအားဝင်ရောက်မနှောင့်ယှက်ပါနှင့်။ ယနေ့ည(သို့) မနက်ဖြန်ညတွင် လုပ်လမ်းပေါ်၌ကျွန်ုပ်တို့၏လှစ်ငန်းတစ်ခုတောင်ရွက်ရန်ရှိသည့်အတွက်... ထိုအချိန်တွင် သင့်တပည့်စုံထောက်နှင့်ပုလိပ်များအားအလုံတက်တွင်တာဝန်ချထားခြင်းမပြုလုပ်ဘဲ အခြားနေရာများတွင်ပြောင်းလဲ၍တာဝန်ချပေးထားပါ။ (ညွှန်ကြားချက်အတိုင်းတိတိကျကျ လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါ)

နောက်နောင်အရေးကြီးသည့်ကိစ္စမျိုးရှိမှသာ သင့်အားဆက်သွယ်၍အကူအညီတောင်းမည်။

(ဤစာကို... သင်နှင့်သင့်သမီးငယ်တို့မှလွဲ၍ မည်သူ့ကိုမျှ ပြသခြင်းမပြုရန်သတိပေးလိုက်သည်)

ဦးလင်ယော်၏အသံတိတ်သွားသည်နှင့် စစ်ရဲအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မေဂျာဒါနန်း၏တောက်ခေါက်သံက ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

“တော်တော်ဆိုးရွားတဲ့... ရာဇဝတ်ကောင်တွေပါလား။ စီအိုင်ဒီအဖွဲ့ကြီးရဲ့စုံထောက်မင်းကြီးကိုတောင်ခြိမ်းခြောက်အကြပ်ကိုင်ပုံတယ်ဆိုတော့... ဒီရာဇဝတ်ကောင်တွေကို အမြန်ဆုံးကြီးစင်ပို့မှဖြစ်တော့မယ်...”

အခန်းထဲရှိစုံထောက်များ၏... မကျေမနပ်ဝေဖန်ပြောဆိုသံများက တစ်ခန်းလုံးပွက်ပွက်ညံ့သွားလေတော့သည်။

စုံထောက်မင်းကြီးမစွတာစတီးဝပ်သည်လည်း စီအိုင်ဒီအကြီးအကဲတစ်ယောက်၏ဂုဏ်သိက္ခာကိုကျဆင်းအောင်ရေးသားဆက်ဆံခြင်းခံထားရသဖြင့်... အလွန်စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေကာ မျက်နှာကြီးနီရဲနေပြီးလျှင်...

“ဒီလောက်ဆိုးရွားတဲ့ရာဇဝတ်ကောင်တွေရဲ့လုပ်ရပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့က ဘယ်လောက်ကြာကြာလက်ပိုက်ကြည့်နေရဦးမှာ... မစွတာသျှောင်တစောင်း...”

ဟုစိတ်မရှည်နိုင်တော့သောအသံဖြင့် ဒေါသတကြီးမေးမြန်းလိုက်လေသည်။

မေဂျာဒါနန်း၏နီစပ်စပ်အသားအရည်မှာ ငရုပ်ဆီရောင်တမှုန့်ရေချိုးနေပြီးလျှင်...

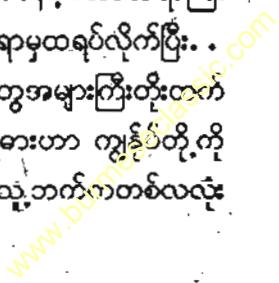
“ဒီနေ့ညနဲ့မနက်ဖြန်ညတွေမှာ... ကျွန်ုပ်ရဲ့စစ်ရဲအဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့အလုံလမ်းမှာကင်းပုန်းဝပ်ပြီး ဒီကောင်တွေကိုစောင့်ဖမ်းဆိုက်ရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ် မစွတာစတီးဝပ်”

စုံထောက်မင်းကြီးမစွတာစတီးဝပ်သည် မေဂျာဒါနန်း၏ ခန်းတားစွာလုပ်တတ်သောအကျင့်ကိုကောင်းစွာသိထားပြီး ဆရာကြီးလှည့်တော်သျှောင်တစောင်းက ဒေါသဖြင့်မဆုံးဖြတ်ဘဲစိတ်ကို ကြီးစားထိန်းချုပ်ရန် ကြိုတင်မှာကြားထားသည်ကိုသတိရလိုက်သဖြင့်...

“ကျွန်ုပ်အမိန့်မပေးဘဲ... ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့မေဂျာဒါနန်း။ ရာဇဝတ်ကောင်တွေဟာ... ကျွန်ုပ်တို့ထက်တစ်လလောက်အချိန်စောပြီးအကွက်ချပြင်ဆင်ထားကြတာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့က... သူတို့အကြောင်းကိုဒီနေ့မှသိရပေမယ့် သူတို့ဟာလွန်ခဲ့တဲ့တစ်လလောက်တည်းက ကျွန်ုပ်တို့အကြောင်းကိုကောင်းကောင်းသိနေတာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ကအများကျူးလွန်မိရင်... အကြီးအကျယ်ဒုက္ခများသွားနိုင်ပါတယ်”

တစ်ချိန်လုံးငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေခဲ့သောဆရာကြီးလှည့်တော်သျှောင်တစောင်းသည် ထိုင်နေရာမှထရပ်လိုက်ပြီး...

“ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က အခြေအနေတွေအများကြီးတိုးတက်လာပြီမစွတာစတီးဝပ်။ အာသာဝတီရွှေစားဟာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုတစ်နေ့လုံးနည်းမျိုးစုံနဲ့ဒုက္ခပေးနိုင်ခဲ့တာက သူ့ဘက်ကတစ်လလုံး

ကြိုတင်အကွက်ချထားပြီး ဒီနေ့မှာဒီလိုလုပ်ဖို့ကြိုတင်စီစဉ်ထားလို့ လုပ်နိုင်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီလောက်အကွက်ချစီစဉ်ထားတဲ့ကြားက စက္ကူစုတ်တွေကိုသေချာမဖျက်ဆီးခဲ့တာကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က သဲလွန်စုတ်စုတ်ရလိုက်ပါပြီ။ အဲဒီသဲလွန်စုတ်တွေ... ဒီနေ့ည (၅)နာရီ ဘာကျင်းပမယ့် စိန်ဘာဘူချင်းနယားရဲ့သမီးလေးမွေးနေ့ပွဲ မှာ... တန်ဖိုးရှိတဲ့စိန်လည်တံကြီးကို သူတို့လုယူကြတော့ မယ်ဆိုတဲ့သဲလွန်စုတ်

စုံထောက်မင်းပြားမစ္စတာစတီးဝပ်သည်... အလွန်အံ့ဩ သွားသောအမူအရာဖြင့်...။

“ဘယ်အခါကိုကြည့်ပြီး ဒီလိုတိတိကျကျပြောနေတာ လဲမစ္စတာသျှောင်တစောင်း။ သူတို့စာထဲမှာရေးထားတာက အလုံ လမ်းမှာလှုပ်ရှားမယ်လို့ရေးထားတာပဲ...။”

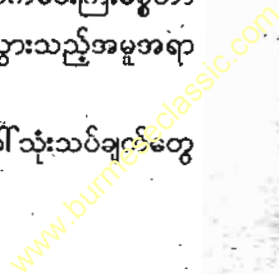
“ဦးလင်ယော်တို့ကို... အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံသွားတဲ့မောင်မိုး ကြီးအိပ်ခဲ့တဲ့နေရာနားမှာ... စိန်ဘာဘူချင်းနယားရဲ့ရွှေဆိုင်က ရွှေတို့ရွှေစတွေကို တစ်ရက်စီလေးခါခွဲပြီးဝယ်ထားတဲ့ရွှေဘောက် ချာစာရွက်တွေကိုဆုတ်ဖြထားတာတွေ့ရပြီး ၂၄ရက်နေ့၊ ည(၇) နာရီ၊ မွေးနေ့ပွဲဆိုတဲ့စာကိုလည်းစက္ကူပိုင်းလေးတစ်ခုမှာရေးခြစ် ထားပြီးမှ ဆုတ်ဖြထားတာတွေ့ရတယ်လေ။ မောင်မိုးကြီးဟာစိန် ဘာဘူချင်းနယားရဲ့ရွှေဆိုင်မှာ... ရွှေတို့ရွှေစလေးတွေဝင်ဝယ်ရင်း ဆိုင်အလုပ်သမားတွေနဲ့ရင်းနှီးအောင်လုပ်ပြီးမှ မွေးနေ့ပွဲလုပ်မယ်

ဆိုတဲ့စုံစမ်းနိုင်ခဲ့စာယဆိုတာ... အဲဒီစက္ကူစုတ်လေးတွေကနေ သွန်စရခဲ့တာပေါ့ မစ္စတာစတီးဝပ်...။”

“စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်တို့သွားစုံစမ်းလို့... တန်ဖိုးမ ရနိုင်တဲ့စိန်လည်တံကြီးအကြောင်းနဲ့... အဲဒီစိန်လည်တံကြီးကို ဘာဘူချင်းနယားက သူ့သမီးရဲ့မွေးနေ့ပွဲမှာလက်ဆောင်ပေး ဆိုတာတိုသိလိုက်ရတော့... သူတို့ရဲ့အဓိကစစ်မတ်ဟာစိန် လည်တံကြီးဆိုတာ ပိုပြီးထင်ရှားလာတာပါ။ မစ္စတာ စတီးဝပ်ဆီ မှာတိုခြင်းခြောက်စာထဲမှာလည်း အလုံလမ်းမှာမှ... မယ်လို့ ရေးထားလေတော့... စီအိုင်ဒီအဖွဲ့ကြီးနဲ့ပုလိပ်အဖွဲ့ဝင်တွေကို ဝင်လမ်းကြောင်းလွှဲအောင်လုပ်နေပြီဆိုတာ (သဘာဝသွားပြီပေါ့။) မစ္စတာစတီးဝပ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တော်ရုံနဲ့ခြိမ်းခြောက်လို့မရဘူး ဆိုတာတိုတော့... သူတို့လည်းနားလည်ထားကြမှာပါလေ။ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တမင်အကြောင်းရှာပြီးခြိမ်းခြောက်တယ်ဆိုကတည်း... သူတို့အသိပေးတဲ့အချက်တွေဟာ လမ်းကြောင်းလွှဲထားတဲ့ အချက်တွေဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားနေပါပြီ...။”

ရှည်လျားစွာရှင်းပြနေသော ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင် တစောင်း၏စကားဆုံးသွားသောအခါ စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာ စတီးဝပ်၏မျက်နှာပေါ်တွင် တျောက်ပျော်ရွှင်သွားသည့်အမူအရာ ပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင်...။

“မစ္စတာသျှောင်တစောင်းရဲ့ တွေးခေါ်သုံးသပ်ချက်တွေ

ကို ကျွန်ုပ်အကြွင်းမဲ့ထောက်ခံပါတယ်။ ဒီရာဇဝတ်ကောင်
အကြံအစည်ကိုကျွန်ုပ်တို့ဘက်ကကြိုတင်သိရှိနေပြီဆိုတော့ ကျွန်
တို့ဘက်ကတုန့်ပြန်မယ့်အစီအစဉ်တွေကို မစွတာသျှောင်တစ်
အနေနဲ့ဘယ်လိုများစိတ်ကူးထားပါသလဲ.. ”

“ကျွန်ုပ်တို့ဟာ.. အာသာဝတီရွှေစားတို့ရဲ့အစီအစဉ်
ခုကိုကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်တဲ့အခြေအနေမှာပဲရှိသေးတာမို့.. သူ
ကိုလက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ဖို့ဆိုတာက အတော်လေးအလွမ်းဝေး
သေးတယ်။ ကျွန်ုပ်စိတ်ကူးထားတာကတော့.. သူတို့ရဲ့အစီအ
ကိုပျက်စီးသွားအောင်ဖျက်လိုက်ကြပြီး သူတို့ကိုယ်တိုင်ကဒေ
ကြောင့်အများတွေကားလွန်လာမှ သူတို့ကိုလက်ရဖမ်းဆီးဖို့ပါ။
ဒီအစီအစဉ်အောင်မြင်ဖို့မှာ.. မစွတာစတီးဝစ်ရဲ့စည်းရုံးပြော
နိုင်မှုကသိပ်အရေးကြီးနေပါတယ်.. ”

ထို့နောက်.. ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစ်စောင်သ
သူ၏အစီအစဉ်များကိုအသေးစိတ်ရှင်းပြပြီး စီအိုင်ဒီစုံထောက်
နှင့်ကျွန်ုပ်ဦးသိန်းမောင်အားလည်းဘာဝန်များခွဲဝေပေးလိုက်
တော့သတည်း။

ဆရာတပည့်တွေဟာ သွေးမနည်းဘူးဆိုတာ...
ဆရာသိပါတယ်ကွယ်။ ဒီညကိစ္စတွေပြီးသွားရင်...
လူသူတော်သျှောင်တစ်စောင်ကိုအပြတ်ရှင်းနိုင်ဖို့...
ဆရာတို့ စီစဉ်ကြရမှာပါ။

အာသာဝတီရွှေစား

အာသာဝတီအစွမ်းပြု

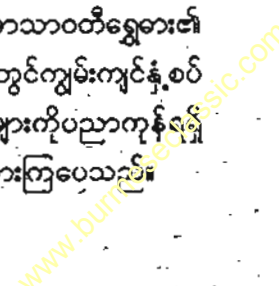
အချိန်မှာညနေခြောက်နာရီကျော်စပြုပြီဖြစ်၍ နေလုံးကြီးမှာလုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခြင်းမရှိသေးသော်လည်း ရေပြင်ကြီး၏အောက်ဘက်သို့ငုပ်လျှိုးသွားရန်ပြင်ဆင်လျှက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ကြည့်မြင်တိုင်ကမ်းနားပိုင်းတွင်ဆောက်လုပ်ထားသော ကျွန်းအိမ်ကြီး၏ဝရံတာပေါ်တွင်ထိုင်နေကြသောလူငါးယောက်မှာ နေဝင်ချိန်ရှုခင်းကိုငေးမောကြည့်ရှုရင်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေကြလေသည်။

ထိုလူငါးယောက်အနက်မှ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်သောအဖိုးကြီးသည်ကား အာသာဝတီရွှေစားဆိုသည့်

အဖိုးကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအဖိုးကြီးသည်ပိန်လှို၍ကျစ်လစ်သော အိတ်တစ်ကောင်ကိုပိုင်ဆိုင်ပြီးလျှင် အသက်အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် အဖိုးကြီး၏အဖတ်အစွာလှုပ်ရှားနေထိုင်နိုင်သူဖြစ်ကြောင်းကို မြင်ရှုနိုင်ကောင်းစွာသိရှိနိုင်ပေသည်။ အဖိုးကြီး၏မျက်နှာတွင် ထူးခြားစွာတွေ့ရှိနေရသောအရာမှာ မျက်တွင်းနက်ကြီးများထဲတွင် ခြေထောက်နေသည့် . . စူးရှလင်းလက်၍ နေသောမျက်လုံးအစုံဖြစ်ပြီး သာဓကလူတစ်ယောက်အနေဖြင့် ထိုမျက်လုံးများအားရင်ဆိုင်ကြည့်နိုင်သည်နှင့် . . ရင်ထဲတွင်အေးစိမ့်သောဝေဒနာတစ်မျိုးကိုခံစားရအောင်ပင် မျက်လုံးများကစူးရှထက်မြက်လှပေသည်။

ကျန်လူလေးဦးအနက်မှ . . သုံးဦးမှာအသက်လေးဆယ်နှစ်ကျော်လူလတ်ပိုင်းများဖြစ်ကြကာ တောတောင်များတွင်အနေအထားသောကြောင့် ညိုမောင်းသောအသားရောင်များရှိနေကြပြီး နေထိုင်ရာအခန်းအခန်းသားသောရုပ်ရည်ပိုင်ရှင်များဖြစ်ကြပေသည်။

ထိုသုံးဦးတွင် . . အသက်အကြီးဆုံးလူ၏အမည်မှာ ကိုဘမောင်ဖြစ်ပြီး သူ၏မျက်နှာမှာသဘောကောင်း၍ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ခန်းရွှိသော်လည်း အရေးကြုံလာလျှင်အလွန်ရက်စက်စွာပြုမူဆတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပေသည်။ သူသည်အာသာဝတီရွှေစား၏အမည်အကြီးဆုံးဖြစ်ကာ သိုင်းပညာရပ်မျိုးစုံတွင်ကျွမ်းကျင်နံ့စပ်သူဖြစ်ပြီး အာသာဝတီရွှေစား၏သိုင်းပညာများကိုပညာကုန်ရ၍ အားသည့်တပည့်ကြီးအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုထားကြပေသည်။

ဒုတိယတပည့်ကြီးမှာကိုလှသောင်းဆိုသူဖြစ်ပြီး သိုင်းပညာဘက်တွင်ထူးချွန်သလို . . . ဖြတ်ထိုးဉာဏ်အလွန်ကောင်းသူဖြစ်သောကြောင့် အနေကိစ္စနှင့်ကြုံလာလျှင်အလွန်အားကိုးရသူတစ်ဦးဖြစ်ပေသည်။

တတိယတပည့်ဖြစ်သည့်ကိုငွေမောင်းမှာ အေးအေးဆေးဆေးနေထိုင်တတ်သူတစ်ဦးဖြစ်ကာ သူတစ်ပါးအားသတ်ဖြတ်ရန်ရှာသည့်အလုပ်မျိုးကိုသဘောမကျဘဲ မလွှဲမရှောင်သာသည့်အချိန်မှသာ တာဝန်ကျေအောင်ပြုလုပ်တတ်သူဖြစ်သည်။ အာသာဝတီရွှေစားသည် . . . တပည့်ဖြစ်သူ၏စိတ်ဓာတ်ကိုကောင်းစွာသိရှိသော်လည်း ငယ်စဉ်ကပင်အတူတကွနေထိုင်လာခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့် ကိုငွေမောင်းအပေါ်တွင်အပြစ်မမြင်နိုင်ဘဲ သာမန်ကိစ္စမျိုးကိုသာ ခိုင်းစေတာဝန်ပေးလေ့ရှိသည်။

အာသာဝတီရွှေစား၏ အငယ်ဆုံးတပည့်ဖြစ်သည့်မောင်မိုးကြီးမှာရုပ်ရည်ချောမောသောလူငယ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏စိတ်ဓာတ်မှာ ရုပ်ရည်နှင့်မလိုက်အောင်ပင်စက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှကာ သူတစ်ပါးအားရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်ရန် ဝါသနာထုံသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး . . . သိုင်းပညာမျိုးစုံကိုအပင်ပန်းခံ၍သင်ယူနိုင်ခဲ့သောကြောင့် အရွယ်နှင့်မမျှအောင်ပင်သိုင်းပညာဘက်၌ထက်မြက်ထူးချွန်သူဖြစ်နေပေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် တပည့်ကျော်လေးဦးအားသေ

အစွာကြည့်ရှုလိုက်ပြီးလျှင် . . .

“ဆရာတို့မှာ . . . ရွှေငွေရတနာတွေသုံးမကုန်အောင်ရှိနေမယ့် . . . ရှားရှားပါးပါးတန်ဖိုးထားနေကြတဲ့ စိန်လည်တုံကြီးကို ဆရာတို့ရအောင်ယူကြမယ်။ စိန်ဘာဘူချင်းနယားရဲ့လုံခြုံလှပါပြီဆိုတဲ့အစောင့်အကြပ်တွေနဲ့ သူ့မိတ်ဆွေဗြိတိသျှအရာရှိကြီးတွေရဲ့ချက်စီရွှေမှာတင်ရအောင်ယူပြကြမယ်။ ဆရာမှာကြားထားတဲ့ချက်တွေကိုမှတ်မိတယ်နော် . . .”

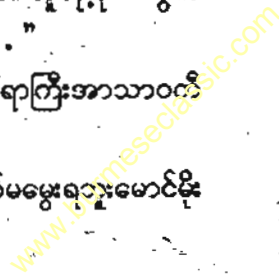
“ဟုတ်ကဲ့ . . . မှတ်မိပါတယ်ဆရာကြီး”

“စီအိုင်ဒီစီစုံထောက်အဖွဲ့ကကောင်တွေတော့ အဆိပ်မိလို့ သေနှစ်ယောက်သေကုန်ပြီလည်းမသိဘူး။ ခုချိန်လောက်ဆိုရင် ဆရာတော်မှာ ကင်းပုန်းဝပ်ပြီးစောင့်နေကြမှာကိုတော့မြင်ယောင်မယသကွာ . . . ဟား . . . ဟား . . .”

“သူတို့ရဲ့စီအိုင်ဒီစီနားမှာ . . . တစ်လနီးပါးနေခဲ့ရတော့ ထောက်ဦးလင်ယော်၊ မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးနဲ့အိုင်ပီအေးမောင်တို့စီမံကြာခဏမြင်ခဲ့ရပါတယ်။ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းကိုလည်း . . . မနက်က သေချာမြင်လိုက်ရပါတယ်။ သူတို့ပုံစံတွေက အမှအစွမ်းအစရှိပုံမရပါဘူးဆရာကြီးရယ် . . .”

မောင်မိုးကြီး၏စကားကြောင့် . . . ဆရာကြီးအာသာဝတီရွှေစားကသဘောကျစွာပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် . . .

“ရန်သူကို . . . အဲဒီလိုအထင်သေးစိတ်မမွေးရဘူးမောင်မိုး

ကြီး။ အဲဒီလူလေးယောက်ဟာ . . ဆရာတို့အတွက်ကြောက်စရာ
 အကောင်းဆုံးရန်သူတွေပဲ။ အထူးသဖြင့် . . လူသူတော်သျှောင်
 စောင်းဆိုတဲ့ရန်သူကိုသတိထားကြပါ။ သူ့နဲ့ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ရင်လည်း
 လွတ်အောင်သာရှောင်တိမ်းကြပါ။ သူ့ပညာကို . . မင်းတို့လေး
 ယောက်ပေါင်းတို့ကရင်တောင်မယှဉ်နိုင်ဘူးကွယ်။ ဆရာမှာကြောက်
 တဲ့စကားကို စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်သားထားကြပါလေ . . ”

တပည့်ကြီးကိုဘမောင်သည် ဆရာစကားကိုခေါင်းညိတ်
 ရှိနာခံလိုက်သော်လည်း စိတ်ထဲတွင်မရှင်းမလင်းဖြစ်နေဟန်ပြ
 သူသိလိုသောအချက်ကိုမေးမြန်းစပ်စုလိုက်လေသည်။

“လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုတဲ့လူကို . . ဆရာကြီး
 အလေးအနက်ထားပြီးပြောနေတော့ အဲဒီလူနဲ့ဆရာကြီးဆုံခဲ့ဖူး
 လားဆရာကြီး . . ”

“လူခြင်းမဆုံဖူးပေမယ့် . . သူ့သတ် . . ကွက်ကြားနေရတာ
 ပဲကွယ်။ ဆရာမိတ်ဆွေဟောင်းကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ တွင်းပေါက်
 မျှော်စင်သိုင်းပညာရှင်ကြီးဦးရွှေမိုးကိုတောင်လက်ရဖမ်းဆီး
 တယ်ဆိုတော့ သူ့ပညာဟာဆရာပညာထက်တော့မနိမ့်ဘူးကွယ်
 သူ့ဟာသူရဲကောင်းကြီးနာဂသမန်းရဲ့ နောက်ဆုံးမျိုးဆက်ဖြစ်
 ခဲ့မပြန်ရှင်ရသေ့ရဲ့ပညာတွေကို အိတ်သွန်ဖာမောက်ရရှိထားသူ
 သတင်းကြီးနေတာမို့ သူ့ကိုရှောင်နိုင်ရင်ကောင်းပါတယ်ကွယ်
 မောင်မိုးကြီးသည်လည်း ပညာမာနကြီးမားလွန်းသူ

သောကြောင့် မကျေမနပ်လေသံဖြင့် . .

“ကျွန်တော်တို့က . . လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုတဲ့
 လူကို တစ်သက်လုံးရှောင်ပုန်းနေကြရတော့မှာလားဆရာကြီး”

ဟုပြောကြားလိုက်လေရာ အာသာဝတီရွှေစားကသဘော
 ကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် . .

“ဆရာတပည့်တွေဟာ သွေးမနည်းဘူးဆိုတာ . . ဆရာသိ
 ပါတယ်ကွယ်။ ဒီညက်စွတွေပြီးသွားရင် . . လူသူတော်သျှောင်တ
 စောင်းကိုအပြတ်ရှင်းနိုင်ဖို့ ဆရာတို့စီစဉ်ကြရမှာပါ။ ကဲ . . အချိန်
 မလင့်ခင် ဆောင်ရွက်ရမယ့်ကိစ္စတွေကိုအောင်မြင်အောင်ဆောင်
 ရွက်လိုက်ကြပေဦး . . ”

အာသာဝတီရွှေစား၏စကားဆုံးသည်နှင့်တပည့်ကြီးလေး
 ဦးတို့သည် . . ဆရာဖြစ်သူအားဦးညွှတ်၍ နေရာမှထွက်ခွာသွားကြ
 လေတော့သည်။

ထိုအချိန်၌ စိန်ဘာဘူချင်းနယား၏တိုက်ကြီးတွင်လည်း
 တူမီးသေနတ်များကိုင်ဆောင်ထားကြသောအစောင့်နှစ်ယောက်နှင့်
 စိန်ဘာဘူချင်းနယား၏လူယုံတော်လည်းဖြစ်၊ သက်တော်စောင့်
 လည်းဖြစ်သောမောင်မောင်ကြီးတို့သည် စိန်ဘာဘူချင်းနယား

၏ရှေ့တွင်မတ်မတ်ရပ်၍ အမိန့်နာခံလျက်ရှိနေကြပေသည်။

“ဒီမွေးနေ့ပွဲမှာ . . သမီးလေးရှယ်လီကိုလက်ဆောင်ပေးထားတဲ့စိန်လည်တံကြီးကို လူယုချင်နေတဲ့လူဆိုးတွေရဲ့အန္တရာယ်ကိုအထူးသတိထားရမယ်။ ငါတို့က လူရင်းတွေကိုပဲရွေးဖိတ်ထားတာဆိုတော့ . . လူစိမ်းတွေကိုလုံးဝအဝင်မခံပါနဲ့ . . ”

စိန်ဘာဘူချင်းနယားသည် လူယုတော်မောင်မောင်ကြီးအားလက်ညှိုးထိုးလိုက်ကာ . .

“မင်းက . . ငါတို့ဖိတ်ထားတဲ့လူတွေကိုအကုန်သိထားတာမို့ တိုက်ပေါ်တက်တဲ့လှေကားဝမှာသူတို့နဲ့အတူစောင့်ကြည့်နေပါ။ လူစိမ်းတွေဝင်ဖို့ကြိုးစားလာရင် . . ချက်ခြင်းတားဆီးပြီးဖမ်းချစ်လိုက်ပါ။ မင်းတို့အနောက်မှာ အရပ်ဝတ်နဲ့ပုလိပ်နှစ်ယောက်လည်း အဆင်သင့်စောင့်နေကြလိမ့်မယ်။ ငါပြောတာနာ လည်သလား”

“စိတ်ချပါ . . ဆရာကြီး။ တိုက်ပေါ်ကိုလူ့ ကစ်ယောက်မှရောက်မလာအောင် ကျွန်တော်တာဝန်ယူပြီးစောင့်ကြည့်ပေးပါမယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ရှယ်လီနဲ့ဖိတ်စာလိုက်ဖို့ခွဲတာမို့ မွေးနေ့ပွဲကိုလာမယ့်ဧည့်သည်တွေကို ကျွန်တော်အားလုံးသိပါတယ် . . ”

“ကောင်းပြီလေ။ ငါစိတ်ချလိုက်တော့မယ် . . ”

မောင်မောင်ကြီးသည်ခုံတစ်လုံးကိုဆွဲယူကာ . . လှေကားဝနား၌ထိုင်ချ၍ နေရာယူလိုက်လေတော့သည်

ရွှေဘုံသာလမ်းပေါ်ရှိ စိန်ဘာဘူချင်းနယား၏တိုက်ကြီးတွင်မီးရောင်များလင်းထိန်လျက်ရှိကာ . . ကိုယ်ပိုင်ကားကြီးသည်လည်း တစ်စီးပြီးတစ်စီးဝင်ရောက်လာနေပေသည်။

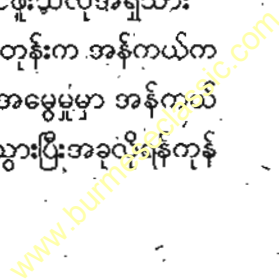
စက်ရှင်တရားသူကြီးဦးဖေညွန့်၏သမီးငယ်မှာ စိန်ဘာဘူချင်းနယား၏သမီးရှယ်လီချင်းနယားနှင့်ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ငါးနှစ်သောကြောင့် စက်ရှင်တရားသူကြီးဦးဖေညွန့်မှာသမီးငယ်အတူညွှန်ခံပဲ့သို့တက်ရောက်လာလေသည်။ ဦးဖေညွန့်ကားအဆင်မပြေလိုက်ချိန်တွင် . . နံဘေး၌ရပ်ထားသောမီးခိုးရောင်ဖို့(၅)တံကြီး၏နောက်ဘက်မှထွက်ပေါ်လာသော အနောက်တိုင်းဝတ်စုံအင်္ကျီအင်္ကျီများသပ်ယပ်စွာဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ဦးက . .

“အန်ကယ်က . . တရားသူကြီးဦးဖေညွန့်ပါလားခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကိုမမှတ်မိဘူးလား အန်ကယ်ဖေညွန့် . . ”

ဦးဖေညွန့်သည်ထိုလူအားလုံးဝမမြင်ဖူးသော်လည်း မိမိအားနှုတ်ဆက်နေသူမှာသူငွေတစ်ဦးဖြစ်နေသဖြင့် အားနာစွာပြုံးဆိုက်ပြီးလျှင် . .

“အသက်ကြီးလာပြီဆိုတော့လည်း မှတ်ဉာဏ်တွေအတော်ပျက်နေပြီမောင်ရေ။ မောင်ကိုတော့ . . မြင်ဖူးသလိုအရှိသား”

“ကျွန်တော်တို့ပဲခူးမြို့ပေါ်မှာနေကြတုန်းက အန်ကယ်က မိမိနှင့်တရားသူကြီးလေ။ ကျွန်တော့်ဒုက္ခဒိရဲအမွေမှုမှာ အန်ကယ်အဖေဖြစ်ပေးလိုက်လို့ ကျွန်တော်တို့အမှုနိုင်သွားပြီးအခုလိုရန်ကုန်

မြို့ကြီးမှာစီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလုပ်ကိုင်နိုင်တာမို့ ကျေးဇူးရှင် အန်ကယ်ကို . . ကျွန်တော်ကအမြဲအမှတ်ရနေတာပါ။ အန်ကယ်က ရုပ်နည်းနည်းပြောင်းသွားပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့မှတ်မိနေတာ ပါပဲအန်ကယ်ရယ် . . ”

ဦးဖေညွန့်မှာ . . စက်ရှင်တရားသူကြီးမဖြစ်မီ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ကျော်က . . ပဲခူးမြို့တွင်ခရိုင်တရားသူကြီးအဖြစ်သုံးနှစ် ကျော်တာပဲနုယူခဲ့ဖူးသူဖြစ်သောကြောင့် မိမိအနေနှင့်အသက်ကြီး လာ၍မမှတ်မိတော့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုယုံကြည်သွားကာ . .

“မောင်ကရန်ကုန်မှာ ဘာအလုပ်တွေများလုပ်ကိုင်နေသ လဲကွယ်။ ဒီမွေးနေ့ပွဲကိုလာတက်တယ်ဆိုတော့ စိန်ရွှေအရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းပဲထင်တယ် . . ”

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ . . ။ ဒီကလေးမက . . ဦးရဲသမီးလေး သိတာညွန့်ထင်တယ်။ ပဲခူးမှာတုန်းက . . ကလေးအရွယ်ပဲရှိသေး တာမို့ ကျွန်တော့်ကိုမှတ်မိမယ်မထင်ဘူး . . ”

သိတာညွန့်သည်လည်း မိမိအကြောင်းကိုပါတး ၊ တန်း ပြောဆိုနေသောလူချောလူခန့်ကြီးအားခင်မင်စိတ်များဝ ဟာသ ဖြင့် . .

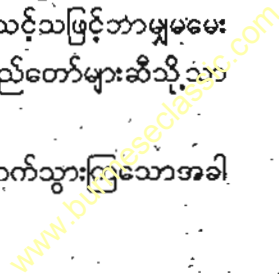
“နှစ်တွေဒီလောက်ကြာခဲ့တာတောင် . . ဦးကသမီးနာမည် ကိုမှတ်မိနေသေးတယ်နော် . . ။ ဦးကတစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ သမီးတို့နဲ့တစ်ဝိုင်းတည်းထိုင်ကြ တာပေါ့။ မကောင်းဘူးလား . . ”

“ကောင်းတာပေါ့ . . သိတာညွန့်ရယ်။ ဦးက အခုချိန်ထိ အိမ်ထောင်မပြုသေးဘဲလွတ်လွတ်လပ်လပ်နေတာမို့ မင်းပွဲစိုးပွဲ တွေတက်ရရင် ဒုက္ခအမြဲရောက်တယ်လေ . . ”

သိတာညွန့်က ရုပ်ချော၍ အပြောကောင်းလှသောကိုလှ သောင်းအားလမ်းကြည့်လိုက်ချိန်တွင် ကိုလှသောင်းကစွဲဆောင်မှု နှိမ့်သောအပြုံးဖြင့်တုန့်ပြန်ကြည့်ရှုလိုက်သဖြင့် သိတာညွန့်မှာရွှေရင် တလေးဖိုသွားရပြီး ကိုလှသောင်းအားရှက်ရွံ့သည့်အပြုံးလေးဖြင့် သာကြည့်နေမိလေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် . . မောင်မောင်ကြီးထိုင်စောင့်နေသောခုံ ရွှေမှဖြတ်သန်းနေချိန်ဖြစ်ရာ မောင်မောင်ကြီးသည်ကိုလှသောင်း အားလုံးဝမမြင်ဖူးသဖြင့် . . စိတ်ထဲတွင်မသိမသန်ဖြစ်နေမိသော် လည်း . . ရှယ်လီ၏အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းဖြစ်သောစက်ရှင်တရား သူကြီး၏သမီးသိတာညွန့်နှင့် တရင်းတနီးစကားပြောဆို၍လာနေ ခြင်းဖြစ်သည့်ပြင် . . လမ်းလျှောက်၍လာကြစဉ်ကလည်း စက်ရှင် တားသူကြီးဦးဖေညွန့်နှင့်ရင်းနှီးစွာစကားပြောဆိုလာကြသည်ကို တွေ့ထားသဖြင့် . . သိတာညွန့်နှင့်ရည်ငံနေသူသာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သဘောပေါက်လိုက်ကာ . . မေးမြန်းရန်မသင့်သဖြင့်ဘာမျှမမေး ခဲ့တော့ဘဲ နောက်မှလာနေကြသောဧည့်သည်တော်များဆီသို့သာ အာရုံပြောင်း၍သွားလေတော့သည်။

တိုက်ကြီး၏ . . တတိယထပ်သို့ရောက်သွားကြသောအခါ

မွေးနေ့ရှင်ရှယ်လီချင်းနယားကသူတို့အားကြိုဆိုကာ မွေးနေ့ကိတ် မုန့်ကြီးနှင့်အနီးဆုံးရှိသောစားပွဲပိုင်းကြီး၌ နေရာချထားပေးလိုက် လေသည်။

တုလှသောင်းမှာ အလွန်စကားပြောကောင်းသူဖြစ်သော ကြောင့်... အချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင်သီတာညွန့်နှင့်ခင်မင်ရင်းနှီး သွားကာစက်ရှင်တရားသူကြီးဦးဖေညွန့်နှင့်အတူ သုံးယောက်သား စကားလက်ဆုံကျနေလေတော့သည်။ ဧည့်ပရိသတ်များအားသတိ ထား၍စောင့်ကြည့်နေသောစိန်ဘာဘူချင်းနယားကိုယ်တိုင်သည် လည်း... ကိုလှသောင်းအားတွေ့မြင်စကမသင်္ကာဖြစ်နေမိကာ မသိမသာအကဲခတ်ကြည့်ရှုရင်း ဦးဖေညွန့်နှင့်ပတ်သက်နေသူဟု စိတ်ချယုံကြည်သွားလေသည်။

ကိုလှသောင်းသည် သီတာညွန့်နှင့်အဆက်မပြတ်စကား ပြောဆိုနေရင်းမှပင် ပရိသတ်များအားလိုက်လံဧည့်ခံနေသည့် မွေးနေ့ရှင်ရှယ်လီချင်းနယား၏ လှပသို့ပြောင်းသောလည်တိုင်တွင် ဆွဲထားသည့် အရောင်များတဖျတ်ဖျတ်လက်နေသည့်စိန်လှူ ဘုံ ကြီးဆိုသို့မသိမသာမျက်စိရောက်သွားတတ်ကာ... သူ၏လက်တွင် ပတ်ထားသည့်အကောင်းစားရွှေနာရီလေးအား မကြာခင်ကိုင်ကြည့် နေမိလေတော့သည်။

* * *

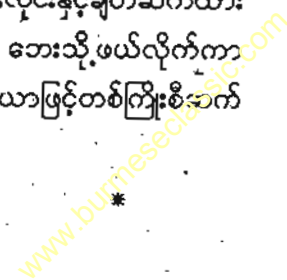
ရှစ်နာရီထိုးရန်ငါးမိနစ်သာလိုတော့သည့်အချိန်တွင် ရွှေ ဘုံသာလမ်းထဲသို့လူငယ်တစ်ယောက်သည် စက်ဘီးတစ်စီးနင်း၍ အေးအေးဆေးဆေးဝင်ရောက်လာရာ... မည်သူကမျှမမြင်ခြင်း မရှိကြပေ။

ထိုလူငယ်သည်... စိန်ဘာဘူချင်းနယား၏တိုက်ကြီးနှင့် အေးလွယ်ခတ်နေရာတွင်ရှိသော လမ်းတစ်ဘက်ပလက်ဖေါင်းဘေး ခြံခါတ်တိုင်တစ်တိုင်တွင် စက်ဘီးကိုဒေါက်ထောက်၍ရပ်လိုက်ပြီး သွင် ခါတ်တိုင်ပေါ်သို့လျှင်မြန်စွာတွယ်တက်သွားလေသည်။

ထိုနေရာမှာအမှောင်ရိပ်ကျနေသောနေရာဖြစ်၍ ထိုလူ ငယ်အားမည်သူမျှတွေ့မြင်ခြင်းမရှိကြပေ။ အကယ်၍တွေ့မြင် ဖျင်လည်း လျှပ်စစ်မီးပြင်ဆင်သည့်အလုပ်သမားတစ်ယောက်ဟု သာထင်မြင်စရာရှိသောကြောင့် လူငယ်သည်လေချွန်သံပေးရင်း ခါတ်တိုင်ပေါ်သို့အေးအေးဆေးဆေးတက်နေလေသည်။

ခါတ်တိုင်ထိပ်သို့ရောက်သည်နှင့်... လူငယ်၏လက်ထဲမှ လက်နှိပ်ခါတ်မီးလေးတစ်ခုလင်းလက်လာပြီးလျှင် ကြိုတင်ရွေးချယ် သတ်မှတ်ထားဟန်ရှိသော ပင်မခါတ်အားလှိုင်းနှင့်ချိတ်ဆက်ထား သည့်လျှပ်စစ်ဝါယာကြိုးသုံးချောင်းအား ဘေးသို့ဖယ်လိုက်ကာ သူ၏လက်ထဲမှလျှပ်စစ်လုပ်ငန်းသုံးပလာယာဖြင့်တစ်ကြိုးစီးသက် တိုက်ဖြတ်ချလိုက်တော့သည်။

* * *

ကိုလှသောင်းသည် လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်စကားပြောနေရင်းမှနာရီကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ရှစ်နာရီထိုးရန်တစ်မိနစ်တိတိသာလိုတော့သည်နှင့် နေရာမှဆုတ်ကနဲထလိုက်ပြီး..

“ခဲကဲလဲလဲနီနီ.. အာနီကယ်..”

ဟုတောင်းပန်ပြောကြားလိုက်ရင်း ရေအိမ်သို့သွားမည်ဟန်ဖြင့် တိုက်ကြီး၏နောက်ဘက်သို့သွားရန်ခြေလှမ်းပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင်.. မွေးနေ့ရှင်ရှယ်လီချင်းနယားမှာလည်း ရှစ်နာရီတိတိတွင်မွေးနေ့ကိတ်မုန့်လှီးမည်ဖြစ်၍ ကိုလှသောင်းကို ရှိရာဘက်သို့တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လှမ်းလာနေပြီဖြစ်သည်။

“ဖျတ်..”

“ဟာ.. မီးပျက်သွားပြီဟေ့..”

“သမီးလေးရှယ်လီ။ သတိထား..”

အခန်းကြီးတစ်ခုလုံးအမှောင်ဖုံးသွားပြီဖြစ်၍ မည်သည့်အရာကိုမျှသေသဲကွဲကွဲမမြင်နိုင်တော့သည့်အခြေအနေတွင် စိန်ဘာဘူချင်းနယားသည် သမီးဖြစ်သူအားလှမ်းအော်သတိပေးလိုက်ပြီး ရှယ်လီချင်းနယားရှိရာသို့မှန်းဆ၍ပြေးလာသော်လည်း လမ်းတွင် ကြောက်လန့်တကြားထရပ်နေကြသောဧည့်သည်များနှင့် ဝင်တိုက်မိကာလဲကျသွားရှာလေသည်။

“ကယ်.. ကယ်ကြပါဦး။ ကျွန်မလည်ပင်းတကြီးကို ဖြတ်

သွားလို့ပါရှင်..”

ရှယ်လီချင်းနယား၏အော်သံကြောင့် အခန်းထဲတွင်ပို၍ နှစ်ရွက်သဲသဲဖြစ်သွားကြကာ.. မှောင်ထဲတွင်ပြေးကြလွှားကြရင်း ဝင်ဦးနှင့်တစ်ဦးတိုက်ခိုက်မိကြသဖြင့်.. လဲပြိုသောအသံများ ကြားတူလားထိုင်များ၏လဲပြိုကျသံများဖြင့် ပွက်ပွက်ညံ့၍နေလေတော့သည်။

စိန်ဘာဘူချင်းနယားသည် လဲကျနေရာမှလူးလဲထလိုက်ပြီးသွင်..

“ဝင်ပေါက်တံခါးကြီးကိုသော့ခတ်ထားလိုက်စမ်း မောင်မောင်ကြီး။ သမီးလေးရဲ့စိန်လည်တုံကြီးပျောက်သွားလို့ဟေ့..”

ဟု တိုက်အောက်ထပ်သို့အသံကုန်အော်ဟစ်၍ အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ကိုလှသောင်းကား အမှောင်ထဲတွင်ကျင့်သားရနေသူဖြစ်သောကြောင့် အမှောင်ကျသွားသည်ရှယ်လီချင်းနယားထံသို့ မြင်မဝင်ကပ်လိုက်ကာ ရှယ်လီချင်းနယား၏ပါးစပ်ကိုသန်မာသော ခြေထောက်ကြီးတစ်ဖက်ဖြင့်အုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး လည်ပင်းမှစိန်လည်တုံကြီးအားဆောင်ဆွဲ၍ဖြုတ်ယူလိုက်ကာ နောက်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာလိုက်ကာ ကျန်တက်အင်္ကျီအိတ်ထဲတွင်အဆင်သင့်ယူဆောင်လာသောသားရေအိတ်ထံသို့စိန်လည်တုံကြီးကိုထည့်လိုက်ကာ နောက်ဘက်ရေအိမ်ထဲသို့ပြေးဝင်လိုက်ပြီး ရေအိမ်အနီးရှိပွင့်ထားသောပြတင်း

ပေါက်မှသားရေအိတ်အားပစ်ချလိုက်ရာ စိန်လည်တုံကြီးထည့်သောသားရေအိတ်မှာ တိုက်နောက်ဘေးလမ်းကြားသို့ ရောသွားလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်များဖြစ်ပွားချိန်မှာ သုံးမိနစ်ပင်ကြီးလိုက်သောကြောင့် ကိုလှည့်သောင်းတစ်ယောက်အခန်းကျယ်ကြီးသို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် ဧည့်သည်တော်များမှာ ရုန်းရင်းဆန်နီဖြစ်နေဆဲရှိကြရာ ကိုလှည့်သောင်းသည်ဦးဖေညွန့်နှင့်သီတာညွန့်ကို နှိပ်နေသောနေရာသို့ အရောက်သွားကာ သီတာညွန့်၏လက်ကတစ်ဖက်ကိုလှမ်းကိုင်လိုက်ရင်း..

“ဘာမှကြောက်မနေနဲ့.. ညီမလေးသီတာညွန့်။ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်လုံးရှိပါတယ်။ ညီမလေးက.. အစ်ကိုကြီးလက်သာလှူကွဲမသွားအောင်သေချာကိုင်ထား။ အန်ကယ်ကိုလည်း အစ်ကိုကြီးကိုင်ထားပေးမယ်..”

ဟု အားပေးပြောကြားလိုက်ကာ သီတာညွန့်နှင့်ဦးဖေညွန့်တို့နှစ်ဦးကို လက်တစ်ဖက်စီဖြင့်တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဆုပ်ကိုင်စေရပ်နေလိုက်လေသည်။

မကြာမီပင်.. စိန်ဘာဘူချင်းနယား၏တပည့်များက ဖွေထွန်းညှိလိုက်သဖြင့် အောက်လင်းခါတ်မီးအလင်းရောင်များတစ်ခန်းလုံးပြန်လည်၍ လင်းလက်လာလေသည်။

စိန်ဘာဘူချင်းနယား၏စိတ်ထဲတွင်.. စိန်လည်တုံကြီး

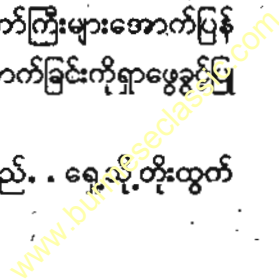
ပျောက်ဆုံးသွားကြောင်းအမှောင်ထဲတွင်ကြားလိုက်ရချိန်က သီတာညွန့်တို့နှင့်ပါလာသောလူစိမ်းအားသင်္ကာမကင်းဖြစ်နေခဲ့မိသော်လည်း အောက်လင်းခါတ်မီးအလင်းရောင်အောက်တွင်သီတာညွန့်နှင့်ဦးဖေညွန့်တို့နှစ်ဦးကြား၌မတ်မတ်ရပ်ကာ သားအဖနှစ်ဦးအား ထိန်းကိုင်ပေးထားသောလူစိမ်းအားတွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် သံသယစိတ်များပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

“ဧည့်ပရိသတ်အားလုံးကို.. တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ သမီးလေးရဲ့မွေးနေ့ပွဲမှာ မထင်မှတ်ဘဲအနှောင့်အယှက်တွေဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပြီ.. သမီးလေးကိုမွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးထားတဲ့တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့စိန်လည်တုံကြီးဟာလည်း.. ဒီအခန်းကြီးထဲမှာရှိနေတဲ့ မသမာသူတစ်ယောက်ရဲ့လှယက်ခြင်းကိုခံလိုက်ရတယ်ဆိုတာ အားလုံးကြားသိပြီးဖြစ်ပါတယ်..”

စိန်ဘာဘူချင်းနယားသည် ဧည့်ပရိသတ်များအားအလွန်အားနာသည့်အကြည့်ဖြင့်ကြည့်လိုက်ကာ..

“ဂုဏ်သရေရှိဧည့်သည်တော်ကြီးများကိုတော့ အားနာပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့.. ဧည့်သည်တော်ကြီးများအောက်ပြန်ဆင်းတဲ့အချိန်မှာ.. တံခါးဝကနေတစ်ယောက်ခြင်းကိုရှာဖွေခွင့်ပြုပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ခင်ဗျာ..”

စက်ရှင်တရားသူကြီးဦးဖေညွန့်သည်.. ရှေ့သို့တိုးထွက်လိုက်ပြီးလျှင်..

“ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့ရာဇဝတ်မှုကြီးဖြစ်နေချိန်မှာ ဘယ်သူ့ကိုမှအားနာနေဖို့မလိုပါဘူးမစ္စတာချင်းနယား။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ပန်းဘဲတန်းဌာနကိုအကြောင်းကြားပြီး ပုလိပ်တွေရဲ့အကူအညီနဲ့ ရှာဖွေချင်တယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ စက်ရှင်တရားသူကြီးတစ်ယောက်ရွှေမှာကုန်လွန်သွားတာဟာ ကျွန်ုပ်တို့ပါစော်ကားသလိုဖြစ်နေတယ်”

“ဦးဖေညွန့်ဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်..”

စက်ရှင်တရားသူကြီးဦးဖေညွန့်က တယ်လီဖုန်းဖြင့်ပန်းဘဲတန်းဌာနသို့ အကြောင်းကြားလိုက်ပြီး..

“အခုချက်ခြင်းရောက်လာကြပါလိမ့်မယ် မစ္စတာချင်းနယား။ ကျွန်ုပ်အပါအဝင်ဧည့်သည်အားလုံးကို တစ်ယောက်မကျန်ရှာဖွေခိုင်းပါ။ အခန်းကလည်းရှင်းလင်းနေတာမို့.. လက်ပူးလက်ကြပ်ဖမ်းမိနိုင်ပါတယ်။ ဧည့်သည်အားလုံးကိုလည်း လက်ရှိနေရာတွေမှာငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ထိုင်နေကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်”

မကြာမီပင် ပန်းဘဲတန်းဌာနမှဌာနအုပ်နှင့်ပုလိပ်များ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်.. အခန်းတွင်းရှိလူများအား တစ်ဦးခြင်းဆီပိုက်စိပ်တိုက်၍လိုက်ရှာကြသော်လည်း စိန်လည်တုံကြီးအားလုံးမတွေ့ရတော့သဖြင့် အလွန်အံ့ဩနေကြလေတော့သည်။

“အတော်တော့အံ့ဩဖို့ကောင်းနေပြီ မစ္စတာချင်းနယား။ စိန်လည်တုံကြီးဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရွှေမှောက်တနေခြေထောက်ပေါက်ပြီးထွက်သွားသလိုဖြစ်နေပြီ။ မစ္စတာချင်းနယားအနေနဲ့ နောက်

တစ်ခေါက်ထပ်ရှာချင်သေးလား..”

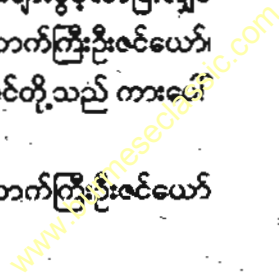
“တော်ပါပြီ.. ဦးဖေညွန့်ရယ်။ ဧည့်သည်တွေကိုလည်း ညွှန်ကန်နေလို့အားနာလှပါပြီ။ အားလုံးကို သေသေချာချာရှာပြီး ညို့ဆိုတော့.. ထပ်ရှာလို့လည်းအကြောင်းမထူးနိုင်တော့ပါဘူး”

“အင်း.. အဖြစ်ကတော့ အတော်ဆန်းကြယ်နေတာပဲ။ မစ္စတာချင်းနယားကကျေနပ်ပြီဆိုတော့လည်း.. ဧည့်သည်တွေကို ညို့ခွင့်ပြုလိုက်ပါတော့။ ကျွန်ုပ်တို့ယ်တိုင်လည်း.. ပင်ပန်းလှပြီမို့ အပြန်နားချင်ပါပြီလေ..”

တိုက်ကြီးပေါ်မှဧည့်သည်များသည် အသီးသီးပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြရာ.. မကြာမီအချိန်အတွင်းမှာပင် မစ္စတာချင်းနယား၏တိုက်ကြီးရှေ့တွင်.. ဧည့်သည်ကားများ တစ်စီးမျှမရှိကြတော့ဘဲ ပန်းဘဲတန်းဌာနအုပ်နှင့်ပုလိပ်များသာလျှင်ရပ်၍ ကျန်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်.. တိုက်ကြီး၏တစ်ဘက်ပလက်မောင်းပေါ်တွင် မောင်ရိပ်ထဲ၌ မှန်တံခါးများအားလုံးတင်၍ ရပ်ထားသော အထောက်အကူအညီအားဖြင့် မောင်ရိပ်ဘေးကားကြီး၏ တံခါးများပွင့်လာပြီးလျှင် အထောက်အကူအညီအားဖြင့် မောင်ရိပ်ဘေးကားကြီးဦးလင်ယော်၊ မောင်ထောင်းကိုကြီးနှင့်အိုင်ပီဦးအေးမောင်တို့သည် ကားပေါ်တက်လာကြလေသည်။

ပန်းဘဲတန်းဌာနအုပ်သည်.. စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်

အားအလေးပြုလိုက်ပြီးလျှင် . . သူ့စုံစမ်းသိရှိခဲ့သည့် အမှုဖြစ်မှု ပုံအသေးစိတ်ကိုပြန်လည်အစီရင်ခံလိုက်လေသည်။

“ဧည့်ခံပွဲကိုတက်ရောက်လာတဲ့ လူသုံးဆယ်ကျော်ကိုလို့ ရှာတာ . . လုံးဝမတွေ့ရပါဘူးဆရာကြီး။ စက်ရှင်တရားသူကြီး ဦးဖေညွန့်လည်းဧည့်ခံပွဲမှာရောက်နေတာမို့ မီးပျက်သွားပြီး စိန်လည်တံကြီးအလှူခံလိုက်ရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ မီးပြန်လာခဲ့ ကစပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှနေရာမရွေ့ဘဲနေခိုင်းတယ်လို့သိရပါတယ်။

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် အတန်ကြာ မျှစဉ်းစားနေလိုက်ပြီးမှ . .

“ဒီကိစ္စက . . သိပ်မထူးဆန်းပါဘူးလေ။ အိတ်တင်ထည့်ပြီး နောက်ဘေးလမ်းကြားကနေမီးပျက်နေတဲ့အချိန်မှာပင် ဖေးလိုက်တာပါ။ ခင်ဗျားတပည့်တွေကို အခုစစ်ဆေးခိုင်းလိုက်လူတစ်ယောက်ရဲ့ခြေရာလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်တွေကို တွေ့ကြရပါလေ။ အမြန်စစ်ဆေးခိုင်းပြီး စီအိုင်ဒီကိုဖုန်းဆက်အစီရင်ခံ

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းကမှတ်ချက်ချလိုက်ပြီးလျှင် . . ကားနက်ကြီးဆီသို့ပြန်လျှောက်သွားလေတော့ရာ ကလူများသည်လည်းနောက်မှလိုက်ပါသွားကြလေတော့သည်။

အဓိကအချက်ကတော့...

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းနဲ့ရှင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရှင်...

စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး သွေးအေးအေးနဲ့ရှင်ဆိုင်နိုင်ရမယ်။

အာသာဝတီရွှေစား

စိန်လည်တံ၏လျှောက်ချက်

ညဆယ်နာရီထိုးပြီဖြစ်သော်လည်း ကြည့်မြင်တိုင်ကမ်း
နားလမ်း၌ရှိနေသောကျွန်းအိမ်ကြီး၏ဧည့်ခန်း တဲတွင် မီးရောင်မှာ
ထိန်ထိန်လင်းလျက်ရှိနေပေသည်။

ကျွန်းစားပွဲကြီးပေါ်တွင် အေးဆေးသက်သာစွာထိုင်နေ
သောဆရာကြီးအာသာဝတီရွှေစားသည် သူ့ရှေ့မှတပည့်ကျော်များ
အား တစ်ယောက်ခြင်းအကဲခတ်ကြည့်ရှုနေလေသည်။

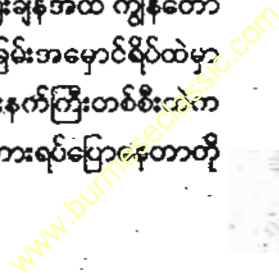
မွေးနေ့ဧည့်ခံပွဲသို့ တက်ရောက်ပြီး စိန်လည်တံအားဖြတ်
ယူနိုင်ခဲ့သောမောင်လှသောင်း၊ နောက်ဘေးလမ်းကြားတွင် အိတ်
ကောက်ရန်တာဝန်ယူခဲ့ရသောမောင်ငွေမောင်းနှင့် ဓါတ်တိုင်ပေါ်

ဓါတ်တာခါတ်ကြီးဖြတ်ပေးခဲ့ရသောမောင်မိုးကြီးတို့သည် မိမိတို့
အားပေးအပ်လိုက်သည့်တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်နိုင်
ကြ၍ကျေနပ်နေကြပုံရသော်လည်း တပည့်ကြီးမောင်ဘမောင်
အဖေ တစ်စုံတစ်ခုအတွက်စိတ်လှုပ်ရှားနေသည့်အဖြစ်ကိုရိပ်စားမိ
သိတ်လေသည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် . . . တပည့်ကြီးမောင်ဘမောင်
အား ညီငယ်သုံးယောက်တို့၏လှုပ်ရှားမှုများကိုကြီးကြပ်ပေးရန်၊
တစ်စုံတစ်ရာအခက်ခဲပေါ်ပေါက်လာလျှင် လိုအပ်နေသောနေရာမှ
ဆီရောက်ဆောင်ရွက်ပေးရန်နှင့် စိန်လည်တံကြီးကိုရယူပြီးသည့်
နောက်ပိုင်းတွင် ပုလိပ်ဘက်မှလှုပ်ရှားမှုများကိုစောင့်ကြည့်အကဲ
ခတ်ရန် အရေးအကြီးဆုံးတာဝန်ကိုပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်
မောင်ဘမောင်သည် အိမ်ကြီးသို့ နောက်ဆုံးမှပြန်လည်ရောက်ရှိ
လာသူဖြစ်ပေသည်။

“မောင်ဘမောင် . . . ဘာတွေများ ထူးထူးခြားခြားတွေကြုံ
ရလို့ မျက်စိမျက်နှာပျက်နေတာလဲကွယို . . .”

“အဖြစ်ကတော့ . . . အတော်ထူးခြားနေတယ် ဆရာကြီး။
ဧည့်သည်တွေရဲ့ကားတွေအားလုံးပြန်သွားပြီးခိုန်အထိ ကျွန်တော်
အင်ကြည့်နေခဲ့တာမှာ တိုက်ရဲ့တစ်ဘက်ခြမ်းအမှောင်ရိပ်ထဲမှာ
နေပွဲမစခင်တည်းကရပ်ထားခဲ့တဲ့ ကားနက်ကြီးတစ်စီးလဲက
လေးယောက်ဆင်းလာပြီး ပုလိပ်တွေနဲ့စကားရပ်ပြောနေတာတို့

တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီလူလေးယောက်ကတော့... လူသူတော်သျှောင်
တစောင်း၊ စုံထောက်ဇင်ယော်၊ မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးနဲ့အိုင်ပိ
အေးမောင်တို့ပါပဲ။”

“ဟင်... ကျွန်တော်အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံတာ တစ်ယောက်
မှမသေဘူးနဲ့တူတယ်...”

အာသာဝတီရွှေစားသည် မျက်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်
သွားပြီးလျှင်...

“အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံလို့ မအောင်မြင်တာက အရေးမကြီး
ဘူးမောင်မိုးကြီးရဲ့။ ဆရာတို့လှုပ်ရှားမယ့်အစီအစဉ်ကိုကြိုတွက်
မိနေပြီး ကားတစ်စီးထဲကနေအေးအေးဆေးဆေးထိုင်စောင့်ကြည့်
နေကြတဲ့အဖြစ်ကတော့ အတော်ဆိုးသကဲ့။ တိုက်ရှေ့မှာရုတ်ရုတ်
သဲသဲဖြစ်လာရင် သူတို့ကဝင်ပါကြမလို့ အပိုင်စောင့်နေကြတာပဲ။
ဆရာတို့အကွက်ဆင်ထားတာကပိပိရိရိလွန်း... သာ ဒီတိစ္ဆာန်
ကအောင်အောင်မြင်မြင်နဲ့...”

အာသာဝတီရွှေစား၏စကားသည် တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်ရပ်
တန့်သွားပြီးလျှင်...

“လူသူတော်သျှောင်တစောင်းလိုလူမျိုးက... ဆရာတို့
လှမ်းကိုကြိုသိနေပြီဆိုမှတော့ ဒီလိုခိုးကြောင်ခိုးဝှက်စောင့်ကြည့်
ရုံလောက်နဲ့ကျေနပ်နေမှာမဟုတ်ဘူး။ ဆရာတို့အစီအစဉ်ကိုတင်
နည်းနည်းနဲ့ရအောင်ဖျက်မှာပဲ။ ဧကန္တတော့... စိန်လည်တုံကြီးကို

ခုခုလုပ်...”

အာသာဝတီရွှေစားက တစ်ယောက်တည်းနှုတ်မှတီးတိုး
တစ်နေ့ချိန်တွင် တပည့်ကျော်လေးယောက်တို့သည်လည်းတစ်
နေရာကိုတွေးမိလိုက်ဟန်ဖြင့် မျက်နှာများပျက်သွားကြပြီးလျှင်
အိုင်ပိမောင်းသည် စိန်လည်တုံထည့်ထားသောသားရေအိတ်
အရာကြီးအာသာဝတီရွှေစား၏လက်ထဲသို့ ကမ်းပေးလိုက်လေ
သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် သားရေအိတ်ထဲမှစိန်လည်တုံ
အားထုတ်ယူ၍ မီးရောင်တွင်လှည့်ပတ်စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်
... တစ်နေရာတွင်ခေတ္တမျှရပ်တန့်သွားကာ...

“တောက်... မင်းကိုအမှုန့်ခြေပစ်မှဖြစ်တော့မယ်... လူသူ
တော်သျှောင်တစောင်း...”

ဟု ဒေါသတကြီးကြုံးကြုံးဝါးလိုက်ရင်း... စိန်လည်တုံကြီးအား
အိုင်ထားသောလက်များသည်ပင် ဒေါသကြောင့်တဆတ်ဆတ်
လှုပ်ရှားနေလေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် တပည့်ကြီးမောင်ဘမောင်လက်
ထဲမှစိန်လည်တုံကြီးအားကမ်းပေးလိုက်သဖြင့် မောင်ဘမောင်
သည်စိန်လည်တုံကြီးအားသေချာစွာစစ်ဆေးလိုက်ရာ စိန်ပွင့်ကြီး
အရာအတုများဖြစ်နေပြီး စိန်လည်တုံကြီး၏နောက်ပိတ်ရွှေပြား
တွင်လည်း သေးငယ်သောစာတန်းလေးတစ်ခုရေးထိုးထား

သည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် မျက်ကြောရွံ့၍ သေချာဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ..

**အာသာဝတီရွှေစားအဖွဲ့အတွက်လူသူတော်သျှောင်
တစောင်းရဲ့ ပထမသင်ခန်းစာ။**

မောင်ဘမောင်သည်လည်း ဒေါသကြောင့်လက်များတုန်
ယင်နေကာ စိန်လည်တံအတုကြီးအားညီငယ်များထံသို့ လက်ဆင့်
ကမ်းပေးလိုက်လေတော့သည်။

စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိလှသောမောင်မိုးကြီးသည် ထိုင်နေရာ
မှဝန်းကနဲခုန်ထလိုက်ပြီးလျှင်..

“နာမည်ကြားရုံနဲ့လူတိုင်းကြောက်ရွံ့လေးစားနေရတဲ့
ကျွန်တော်တို့ဆရာကြီးတို့ပြန်ရယ်ပြုစေတော့မိပြီး.. ကျွန်တော်
တို့တစ်လလောက်အချိန်ယူကြစည်ခဲ့ကြတဲ့လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံး
ကို တစ်ရက်တည်းနဲ့ဖျက်ဆီးလိုက်တဲ့လူသူတော်သျှောင်တစောင်း
ဆိုတဲ့လူကို.. ခုချက်ခြင်းသွားသတ်ကြရအောင်လားဆရာကြီး
ဒီလူနဲ့သူ့မိတ်ဆွေစုံထောက်တွေရှိနေသမျှ.. ကျွန်တော်တို့လုပ်
ငန်းတွေကိုဆက်လုပ်ဖို့အတော်ခက်နေပြီ။ ရန်တုန်မြို့ရဲ့မြေ
ောက် ဒုစရိုက်လောကသားတွေကို ကြီးကိုင်လှမ်းမိုးထားနိုင်ဖို့စီစဉ်ထား
တာဟာလည်း သူတို့လူစုရှိနေရင်ဆက်လုပ်ဖို့မလွယ်နိုင်တော့ဘူး
ဆရာကြီး..”

အာသာဝတီရွှေစားသည် တပည့်ငယ်မောင်မိုးကြီးအား
ပြုံး၍ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“ရန်သူကိုအထင်မသေးကြဖို့ ဆရာအကြိမ်ကြိမ်သတိပေး
နေတာဟာ.. အဲဒါတွေကြောင့်ပဲပေါ့။ အဓိကအချက်ကတော့
လူသူတော်သျှောင်တစောင်းနဲ့ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရင်.. စိတ်ရှည်ရှည်
အားပြီး သွေးအေးအေးနဲ့ရင်ဆိုင်နိုင်ရမယ်..”

အာသာဝတီရွှေစားသည် သံက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုလေးပင်
စွာချလိုက်ပြီးလျှင်..

“လူသူတော်သျှောင်တစောင်းနဲ့စိတ်သက်တဲ့ ဥပမာတစ်ခု
ကိုဆရာရှင်းပြမယ်။ ဆရာတို့အဖွဲ့က.. သူတို့ရဲ့လှုပ်ရှားမှုတွေကို
ဆစ်လလောက်အချိန်ယူပြီးစောင့်ကြည့်ခဲ့ပေမယ့် ဆရာတို့အဖွဲ့ရှိ
နေတယ်ဆိုတာကို မိန့်မနက်ပိုင်းကျမှသူတို့သိကြရတာပါ။ အဲဒီ
လိုသိသွားတဲ့အချိန်မှာ သူတို့စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားအောင်
အဆိပ်ခတ်ပြီးလုပ်ကြံတာကတစ်မျိုး၊ စုံထောက်မင်းကြီးရဲ့သမီးကို
အမ်းဆီးပြီးခြောက်လှန့်ပြတာကတစ်မျိုးနဲ့.. သူတို့စိတ်အာရုံတွေ
ပျက်စီးသွားအောင် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုးဆက်တိုက်လုပ်ပြလိုက်သေး
တယ်။ အဲဒီလောက်လုပ်ပြနေတဲ့ကြားက.. စိန်တာဘူချင်းနယား
ချဲ့တိုက်ကြီးပေါ်ကမွေးနေတဲ့မှာ စိန်လည်တံကြီးကိုလှူယူတော့မယ်
ဆိုတာကို.. လူသူတော်သျှောင်တစောင်းကအတိအကျရိပ်မိသွား
ပြီး စိန်လည်တံအတုတစ်ခုနဲ့ ဆရာတို့ကိုပြန်လှည့်စားသွားနိုင်ခဲ့
တယ်။ ဆရာအခုပြောပြသလောက်နဲ့တင် လူသူတော်သျှောင်တ
စောင်းဆိုတဲ့လူဟာ တယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာ

ကို တပည့်တို့ နှိပ်မိလောက်ပါပြီလေ.. ”

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်အလွန်ကောင်းသော မောင်လှသောင်းက ခေါင်းညိတ်၍ သဘောတူကြောင်းပြလိုက်ပြီးလျှင်..

“ ဤအုပ်စုနဲ့ပတ်သက်ပြီး.. ဆရာကြီးမှာစိတ်ကူးထား တာရှိမှာပါ။ အဲဒီစိတ်ကူးအတိုင်း ကျွန်တော်တို့က သွေးအေးအေး နဲ့ဆောင်ရွက်ပါမယ်။ ဆရာကြီးရဲ့အစီအစဉ်ကို အမိန့်ရှိပါ.. ”

“ လူသူး ဘာသျှောင်တစောင်းဟာ သူ့မိတ်ဆွေတွေအပေါ် မှာ အင်မတန်သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့လူပဲ။ သူ့မိတ်ဆွေလေးယောက် ထဲကတစ်ယောက်ယောက်ထိခိုက်နှစ်နာသွားရင်တောင် ခေါသစိတ် ကြောင့်အမှားတွေကလွန်လာမှာပါ။ ဆရာတို့က လေးယောက် လုံးကိုထိခိုက်အောင်လုပ်နိုင်ရင်တော့.. ”

မောင်လှသောင်းက သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး..

“ အဲဒီလေးယောက်အတွက်ကတော့.. ကျွန်တော်တို့တာ ဝန်သာထားပါဆရာကြီး။ သစ်ကိုင်းလေးတွေခုတ်ပြီးလို့.. သစ်ပင် ကြီးတို့ဖြူတဲ့အချိန်မှပဲ ဆရာတပည့်ငါးယောက်ဝိုင်းဝန်းလိုက်ကြ တာပေါ့ဆရာကြီးရယ်.. ”

ဟုပြောကြားလိုက်ရာ အာသာဝတီရွှေစားကသဘောကျ စွာရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

ရန်သူဟာ ကျားနာတစ်ကောင်လီဖြစ်နေတာမို့...
သူ့ရွှေမှာပိတ်ဆို့ပေးသီးမို့လုပ်ရင်...
ကျားနာခဲသလို အသေအကြေတိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်။

ဗုဒ္ဓဘေဏ်သျှောင်တစောင်း

ကျွန်ုပ်နှင့်မောင်မိုးကြီး၏ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ

ကျွန်ုပ်ဦးသိန်းမောင်သည်... ဇနီးသည်ခင်ခင်ကြီးအား ထုံးစံအတိုင်း သူမ၏အဒေါ် များအိမ်၌ခေတ္တသွားရောက်နေထိုင်ရန်မောင်ဆိတ်ကျောင်းအားလိုက်ပို့ခိုင်းလိုက်ပြီး ခင်ခင်ကြီးအား စောင့်ရှောက်နေထိုင်ပေးရန်အတွက်လည်း မောင်ဆိတ်ကျောင်းအားတာဝန်ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်အားသတ်ဖြတ်ရန်ကြံစည်နေကြသော အာသာဝတီရွှေစား၏တပည့်များသည် နေ့ခင်းကြောင်တောင်အချိန်တွင်လည်း ရောက်လာနိုင်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်အိမ်တံခါးကိုလုံခြုံစွာပိတ်ထားလိုက်ပြီးလျှင်... ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်၌ငြိမ်သက်စွာထိုင်၍ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်ကိုဖတ်ရှုနေသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏စိတ်များ

ဘဝတ္ထုထဲမရောက်နိုင်ဘဲ ရန်သူများအကြောင်းကိုသာတွေးတောနေမိလေသည်။

ယမန်နေ့က စီအိုဒိုက်ကြီး၏အစည်းအဝေးခန်းထဲတွင် ဘာဝန်များခွဲဝေပေးစဉ်က ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်း သောတာဝန်ကိုလက်မခံဘဲ ဇနီးသည်ခင်ခင်ကြီးနှင့်အတူတစ်နေရာရာ၌ သွားရောက်ပုန်းအောင်းနေရန်စိတ်ကူးမိသေးသော်လည်း... ကျွန်ုပ်အား သူ့ဘောကြောင်သူတစ်ဦးအဖြစ်သတ်မှတ်ခံရမည်ကိုစိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ဇွတ်မှိတ်၍ခေါင်းညိတ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။

ဆရာကြီးက ကျွန်ုပ်၏အသက်အန္တရာယ်မထိခိုက်စေရပါမည်ဟု အာသာဝတီရွှေစားပြောကြားထားသော်လည်း အာသာဝတီရွှေစားဆိုသောရန်သူမှာ... ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်ကပင်အလွန်ကြောက်စရာအောင်းသောရန်သူဟုမှတ်ချက်ပြုထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင်ထိတ်လန့်နေမိသည်မှာအမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ညအမှောင်ရိပ်သန်းလာချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည်အိမ်တွင်းရှိ အလှူတံများကိုလိုက်လံပိတ်ထားလိုက်ပြီး... ထမင်းကိုစိတ်မပါစွာစားသောက်တည်းထိုင်စားလိုက်ကာ ညရှစ်နာရီမထိုးမီပင်အိပ်ရာ၌ဝင်နေလိုက်တော့သည်။

ကျွန်ုပ်အိပ်ရာနံဘေးရှိစားပွဲပေါ်တွင်ကား ဆရာကြီးက ကျွန်ုပ်တို့လေးယောက်အတွက်အထူးပြုလုပ်ပေးထားသောခြောက်

လက်မခန့်အရှည်ရှိသည့်သံပိုက်လေးကို. . လက်လှမ်းမီသည်တွင်အဆင်သင့်တင်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုသံပိုက်လေးသည်ကား ကျွန်ုပ်အတွက်အလွန်အရေးသောပစ္စည်းဖြစ်ကာ. . ထိုပစ္စည်းလေးအားပေးအပ်လိုက်သောဆရာကြီးမှာကြားလိုက်သောစကားများကို နားထဲတွင်ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိလေသည်။

“ရန်သူတွေဟာ. . သူတို့ကိုယ်ကိုအတော်အထင်ကြီးကြတာမို့ ခင်ဗျားတို့ကိုတိုက်ခိုက်တဲ့အခါမှာလက်နက်မဲ့ပဲတိုက်ခိုက်ကြလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့က. . သေနတ်တွေထုတ်မကိုင်မတိုင်မီလက်နက်မဲ့တိုက်ခိုက်နည်းနဲ့ အသေသတ်ဖို့ကြိုးစားကြလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ကဒီသံပိုက်လေးကိုထုတ်ကိုင်ရင်လည်း သူတို့ကအာဂရုစိုက်မှာမဟုတ်လေဘူး။ အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာ အခွင့်အရေးမိမိရရအသုံးပြုပြီးသံပိုက်နဲ့မှတ်လိုက်ပေတော့။ ခြောက်ပေလောက်အကွာအဝေးအတွင်းမှာဆိုရင်. . သံပိုက်ထဲကအပ်လေးဟာထိရောက်ရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်ပါတယ်. . ”

ထိုအချိန်တွင်. . ကျွန်ုပ်ကလည်း ပြန်လည်မေးမြန်းမိခဲ့ပေသေးသည်။

“ဒီလောက်အင်အားကောင်းတဲ့ရန်သူတစ်ယောက်ကို အလေးနဲ့ပစ်လိုက်လို့ ဘာမှားထိရောက်နိုင်မှာလဲဆရာကြီးရယ်. . ”

“သေနတ်မပေါ်ခင်အချိန်တုန်းက. . တောမှဆိုးတွေဟာ

ဆင်တွေကျားတွေလိုတောကောင်ကြီးတွေကို ဘာနဲ့ပစ်ရသလဲဦးသိန်းမောင်။ ဒူးလေးတွေမြားတွေနဲ့ ပစ်ကြရတာပါပဲ။ ဆင်ကြီးတစ်ကောင်ရဲ့ကိုယ်လုံးကြီးနဲ့တိုင်းတာလိုက်ရင် ဘာမျှမပြောသာလောက်အောင်သေးငယ်လွန်းတဲ့မြားလေးနဲ့ပစ်ပြီး. . ဆင်ကြီးတစ်ကောင်လုံးကိုဘုန်းဘုန်းလဲသွားအောင်လုပ်နိုင်တာဟာ မြားဦးထိပ်မှာအဆိပ်သုတ်လိမ်းထားလို့ပဲပေါ့. . ”

ဆရာကြီးလှသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် သဘောကျစွာပြုံးလိုက်ပြီးလျှင်. .

“ဟောဒီသံပိုက်ထဲကအပ်လေးမှာလည်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ်ထားတဲ့အဆိပ်ဆေးတစ်မျိုးကိုသုတ်လိမ်းထားတယ်။ အဲဒီအဆိပ်ဆေးနည်းဟာ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲကသင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့တဲ့ အင်မတန်လျှို့ဝှက်တဲ့ဆေးနည်းပဲ။ အဆိပ်အပ်စိုက်ဝင်ခံလိုက်ရတဲ့ရန်သူဟာရုတ်တရက်မူးဝေလာပြီး. . သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုတောင်မနည်းထိန်းနေရမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ကိုဘယ်လိုနည်းနဲ့မှဆက်ပြီးတိုက်ခိုက်နိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူး။ တိုက်ခိုက်ဖို့ကြိုးစားလာရင်လည်း. . ရန်သူဟာဘာအင်အားမှမရှိလေတော့ ခင်ဗျားရဲ့ဗာရာဏသီလက်သီးနဲ့တိုက်ခိုက်လိုက်ရင်တောင် တုန်းကနဲ့လဲတယွှားမှာပါလေ. . ”

“ဖြစ်ပါမလား ဆရာကြီးရယ်။ ရန်သူကအစွန်းသိပ်ထစ်နေတော့. . ကျွန်တော့်လိုအဖိုကြီးတစ်ယောက်က သူ့တို့ယှဉ်တိုက်

လို့ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား..”

“ဒီအတွက်တော့.. စိတ်ပူမနေပါနဲ့ဦးသိန်းမောင်ရယ် ရန်သူဟာခင်ဗျားကိုတိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ထက် လွတ်မြောက်အောင်ထွက် ပြေးဖို့ပဲကြိုးစားတော့မှာပါ။ လိုအပ်လာရင်လည်း.. ရန်သူတို့ ကြောက်သွားအောင် အပြင်မှာစောင့်နေတဲ့ပုလိပ်တွေကိုအော်ခေါ် သလိုဟန်ဆောင်လိုက်ပေါ့ဗျာ.. ဟား.. ဟား..”

“ရန်သူထွက်ပြေးသွားရင်.. ကျွန်တော်ကဘာဆက်လုပ် ရမှာလဲဆရာကြီး..”

“အဲဒီကိစ္စကအရေးကြီးတယ်ဦးသိန်းမောင်။ ရန်သူပြေး တဲ့လမ်းမှာ.. ပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်တာကိုလုံးဝမလုပ်ပါနဲ့။ ရန်သူဟာ ကျားနာတစ်ကောင်လိုဖြစ်နေတာမို့ သူ့ရှေ့မှာပိတ်ဆို့ဖမ်းဆီးဖို့ လုပ်ရင်.. ကျားနာခဲသလိုအသေအကြေတိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်။ ရန်သူ ကိုဘာမှထပ်မလုပ်ဘဲ.. လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်သာ ထွက်ပြေးခွင့် ပြုလိုက်ပါ..။ ။ ရန်သူတွေထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားမှပဲ အာသာ ဝတီရွှေစားဟာကျွန်ုပ်တို့ထောင်ချောက်ထဲရောက်လာမှာဗျာ..”

ဆရာကြီး၏ တည်ကြည်လေးနက်သောမျက်နှာပေါ်တွင် အလွန်အရေးကြီးသည့်အမူအရာပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင်..

“အရေးကြီးတာက.. သံပိုက်နဲ့မှတ်တဲ့အချိန်မှာတစ်ချက် တည်းနဲ့အပိုင်ထိအောင်မုတ်နိုင်ဖို့ပဲဗျာ။ သံပိုက်ထဲမှာက အပ်တစ် ချောင်းပဲထည့်လို့ရတော့.. အဲဒီတစ်ချက်လွဲချော်သွားရင်တော့

ဆူကခင်ဗျားတို့ကိုစိတ်တိုင်းကျသတ်ဖြတ်လို့ရသွားလိမ့်မယ်။ သောက်အကွာအဝေးမှာတော့.. လွန်စရာအကြောင်းမရှိပါဘူး

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးနှင့်အပြန်အလှန်ပြောကြားခဲ့ကြ သောစကားများကိုပြန်လည်စဉ်းစားနေရင်း.. မှေးကနဲအိပ်ပျော် တော့မလိုဖြစ်နေချိန်တွင် ‘ချွတ်’ဟူသောအသံတစ်သံကြောင့် မိမိပေါ်မှသံပိုက်လေးအားလှည်းယူလိုက်ပြီးပါးစပ်တွင်အဆင်သင့် ထားလိုက်ကာ ခြုံထားသောစောင်လေးအတွင်းမှမျက်နှာတစ် ခေါ်၍ ချောင်းကြည့်နေလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်၏အိပ်ခန်းထဲတွင် ညအိပ်မီးလုံးလေးကိုသာထွန်း ထားလေရာ အမှောင်ထဲတွင်ကျင့်သားရနေသောကျွန်ုပ်အနေ နှင့် အိပ်ခန်း၏ဘယ်ဘက်ထောင့်ရှိပြတင်းပေါက်တံခါးမှာချက် ချက်၍ ဖြည်းဖြည်းချင်းပွင့်ဟလာနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေ တာသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား ပြတင်းပေါက်ကိုကျော်၍ဝင်ရောက် သောအနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူတစ်ဦးကိုတွေ့လိုက်ရပြီး ထိုလူ နှစ်ဦးခြေသံမမြည်အောင် တစ်လှမ်းခြင်းလှမ်းရင်းကျွန်ုပ်အနီးသို့ အာဝလာလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် စောင်ထဲမှနေ၍မလှုပ်မယှက်စောင့်ကြည့် ရင်း.. ထိုလူအားထ၍ ရင်ဆိုင်လိုက်ရန်စိတ်ကူးမိသော်လည်း

ဆရာကြီးမှာကြားလိုက်သောစကားတစ်ခွန်းကိုသတိရလိုက်သောကြောင့် ငြိမ်သက်စွာဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

“ရန်သူတွေဟာ.. သူတို့ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်နေတဲ့တိုက်ခိုက်ရေးသမားတွေမို့ အလစ်ချောင်းတိုက်တာမျိုး၊ အိပ်ပျော်နေတဲ့အချိန်မှာတိုက်ခိုက်တာမျိုးကိုတော့ လုံးဝလုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အိပ်ပျော်နေရင်တောင်.. နှိုးပြီးမှသတ်မှာပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ အိပ်မင်းပြီးတိုက်နိုင်ရင်အကောင်းဆုံးပဲ..”

ကျွန်ုပ်ကဆရာကြီး၏စကားအတိုင်း ငြိမ်သက်စွာပင်ခံချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်သောကြောင့်.. ဝတ်စုံနက်နှင့်လူသားကျွန်ုပ်၏ကုတင်အနီး၌ခါးထောက်၍ ရပ်နေရာမှ ကျွန်ုပ်အားထူးနှိုးရန်ကိုယ်ကိုကိုင်းလိုက်လေသည်။

“ဝိုး..”

“ဟာ.. အင့်..”

ကျွန်ုပ်က သံပိုက်လေးကိုအချိန်ကိုက်မှုတ်ထုတ်လိုက်တဲ့ဝတ်စုံနက်သည်လေတိုးသံကြားသည်နှင့် ကိုယ်ကိုနောက်ဘက်သို့လှန်လိုက်သော်လည်း.. အပ်လေးကစိုက်ဝင်သွားသဖြင့် ညည်းသဲ့သဲ့ထွက်ပေါ်လာပြီးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်မှာနောက်ဘက်သို့ယိမ်းယိသွားလေတော့သည်။

“ခင်.. ခင်ဗျား.. သေ.. သေပေတော့..”

ကျွန်ုပ်သည်လည်း ကုတင်ပေါ်မှခုန်ဆင်းလိုက်ပြီးလျှင်

ဝတ်စုံနက်တိုက်ခိုက်လာပါကအဆင်သင့်ဖြစ်နေရန်.. ကျွန်ုပ်အားသျှောင်ပေစူးတိုးထော်အမည်ရှိသည့်လူမိုက်ကြီးတစ်ဦးက သင်ပေးထားသည့် ဗာရာဏသီလက်သီးထိုးကွက်ကိုအဆင်သင့်ဆင်ထားလိုက်လေသည်။

ဝတ်စုံနက်နှင့်လူရွယ်သည် ကျွန်ုပ်အားတိုက်ခိုက်ရန်ရှေ့တိုးလာပြီးမှ.. သူ၏မျက်နှာတွင် မခံမရပ်နိုင်အောင်နာကျင်သည့်အမှုအရာဖြစ်ပေါ်လာပြီးလျှင် သူ၏လည်ပင်းကိုလက်နှစ်ဖျားဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညစ်လိုက်ပြီး ဝေဒနာကိုကျိတ်မှိတ်၍ ခံစားနေသည့်ဟန်ဖြင့် အံတိုတင်းတင်းကျိတ်လိုက်တာ..

“ခင်ဗျားလက်ဦးသွားတယ်.. ဦးသိန်းမောင်။ ကျုပ်ရဲ့အိတ်ကြီးတွေက ခင်ဗျားတို့လာသတ်ကြမှာပါလေ..”

“မင်းအစ်ကိုတွေလည်း.. ခုချိန်လောက်ဆိုရင်ဆရာကြီးဣသုတော်သျှောင်စာစောင်းကိုယ်တိုင်ဖော်စပ်ပေးထားတဲ့အဆိပ်လက်ချက်မိလို့ မင်းလိုပဲဝေဒနာကိုအလူးအလဲခံစားနေကြရမိမောင်မိုးကြီးရာ။ ဆရာကြီးက ဝါတို့လူတွေအားလုံးအတွက် သိတိတ်လေးတွေလုပ်ပေးထားတာတွေ.. ဟား.. ဟား..”

မောင်မိုးကြီးမှာမျက်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်၍ သွားပြန်သျှောင် ကျွန်ုပ်အားတိုက်ခိုက်လိုဟန်ဖြင့်ရှေ့သို့တိုးရန်ပြင်လိုက်သော်လည်း ခံစားနေရသည့်ဝေဒနာမှာအလွန်ပြင်းထန်နေသောကြောင့်စိတ်ကိုလျှော့လိုက်ဟန်ဖြင့်သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးလျှင် လည်

ပင်းကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်အုပ်ကိုင်ရင်း... ဒေယီးဒေယိုင်ဖြင့် ပြတစ်ပေါက်မှခုန်ဆင်းသွားလေဟော့သည်။

ထိုအချိန်နှင့်မရှေးမနှောင်းမှာပင် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဖက်တစ်ဦးကခုန်ဝင်လာပြန်သဖြင့်... ကျွန်ုပ်သည်အလွန်ထိတ်လန့်သွားမိပြီးလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းပေးဟန်ပြင်လိုက်မိတော့သည်။

“မကြောက်ပါနဲ့... ဦးသိန်းမောင်ရယ်။ ဦးသိန်းမောင်စိတ်မချလို... ကျုပ်ကိုယ်တိုင်စောင့်ကြည့်ပေးနေတာပါ။ မောင်မိုးကြီးဆိုတဲ့ကောင်လေး... ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ပြီးဝင်လာကတည်းက... ကျုပ်သေချာစောင့်ကြည့်နေတာပါ။ ဦးသိန်းမောင်အစွမ်းတက်ကိုကြည့်ချင်လို့ အိမ်ရှေ့ပျက်ခံပြီးလာစောင့်နေတဲ့ပရိသတ်တစ်ယောက်ပါ။ ဦးသိန်းမောင်အစွမ်း... ဘလည်း စောင့်ကြည့်ကမ်းလှောက်အောင်ကို ကြည့်ကောင်းပါတယ်... ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ...”

ဆရာကြီးလှည့်တော်သျှောင်တစောင်... အာသာဝတီရွှေစားလိုက်ရသည်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ကြောက်စိတ်များပြေပျောက်၍ သွားကာ ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင်အလွန်သံယောဇဉ်ကြီးမားလှသောဆရာကြီး၏စိတ်ဓါတ်တို့သိရှိလိုက်ရသဖြင့် အလွန်ကျေနပ်ပီတိဖြစ်နေမိလေတော့သည်။

“ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်ရှိနေတာ မောင်မိုးကြီးကိုဖမ်းထားလိုက်ရောပေါ့ ဆရာကြီးရယ်။ ဘာဖြစ်လို့များ လွှတ်ပေးလိုက်တာ”

တာလဲခင်ဗျာ... ”

“အာသာဝတီရွှေစားလိုလူကို အဲဒီလောက်လွယ်လွယ်နဲ့ တော့ယှဉ်ပြိုင်လို့မရနိုင်ဘူး ဦးသိန်းမောင်။ ကျားကစားသလိုပဲ သွတ်ပေးသင့်တဲ့အချိန်မျိုးမှာလွှတ်ပေးလိုက်ပြီး... ပိုင်တဲ့အချိန်ကျချောင့်ပိတ်ဖမ်းရမှာပဲ။ မောင်မိုးကြီးဟာအဆင်သင့်ရပ်စောင့်နေတဲ့ကားတစ်စီးပေါ်ကိုတက်ပြီးထွက်ပြေးသွားတာပဲ။ အဲဒီကားနောက်ကိုခြေရာခံလိုက်ရင်လည်း လိုက်လာတာကိုချက်ခြင်းသိပြီး အာသာဝတီရွှေစားဆီကိုမသွားတော့ဘဲ ခြေရာဖျောက်သွားမှာသေချာတယ်။ တပည့်လေးယောက်လုံးကိုဖမ်းမိနိုင်ပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ဆရာကြီးအာသာဝတီရွှေစားနဲ့ ကျန်တဲ့အဆက်အနွယ်တွေကိုတော့... ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖမ်းမိနိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူး...”

ကျွန်ုပ်သည် ဤကိစ္စများ၌ဉာဏ်မမီသူဖြစ်သောကြောင့် ဆရာကြီးပြောသမျှကိုသာနားထောင်နေမိပြီး... ကျွန်ုပ်အလွန်သိလှသောအချက်ကိုသာ မေးမြန်းလိုက်လေတော့သည်။

“သူတို့ရဲ့ဆရာကြီး အာသာဝတီရွှေစားကိုဖမ်းမိနိုင်ဖို့က တော်ခက်ခဲနေဦးမှာလား ဆရာကြီးရယ်။ ဒီလူကြီးရှိနေသမျှ နှုတ်တော်လည်း ညဘက်ကောင်းကောင်းအိပ်ပျော်နိုင်မှာမဟုတ်တော့ပါဘူး...”

“ခင်ဗျားတို့ကို... အာသာဝတီရွှေစားကအန္တရာယ်မပေးနိုင်တော့ပါဘူးဗျာ။ အခုချိန်ကစပြီး... သူ့မှာတပည့်လေးယောက်

အတွက်ဗျာများနေတော့မှာပါ။ ကျွန်တို့တ... နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်
ခက်ခက်ခဲခဲ၊ ဖင်ပင်ပန်းပန်းလှုပ်ရှားပြီးကျရင်တော့ အာသာဝတီ
ရွှေစားတို့လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်တော့မှာပါလေ..”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ကျွန်ုပ်အား
ပြောပြလိုက်ပြီးလျှင်..

“ဒီညတော့.. အေးအေးဆေးဆေးသာအိပ်လိုက်ပေတော့
ဦးသိန်းမောင်၊ မနက်ဖြန်ကျမှ.. စိအိုင်ဒီဗွဲမှာပြန်ဆုံကြတာပေါ့။
ခင်ဗျားကို.. ဦးဇင်ယော်ကဝင်ခေါ်ပါလိမ့်မယ်..”

စကားဆုံးသည်နှင့်.. ဆရာကြီးသည်ပြတင်းပေါက်မှခုန်
ဆင်း၍အမှောင်ထဲသို့ ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ပြေး...ပြေး... လွတ်အောင်ပြေးထား...။

မင်းကို... ငါ့လက်နဲ့ကိုယ်တိုင်မသတ်ချင်လို့

ပြေးခွင့်ပြုလိုက်တာကွ...။

သေသေချာချာ... ပုတ်သွားပေတော့။

ရုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်အစွမ်းပြခြင်း

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည် ဘောက်ထော်ဘက်မို့ ကျယ်ကြီးတွင် စာစစ်ယောက်တည်းနေထိုင်ရသည့်လူပျိုကြီးဖြစ်သောကြောင့်... ညစာအတွက်ထမင်းဆိုင်မှလာပို့ပေးသောထမင်းခိုးကိုစားပြီးသည်နှင့် အိမ်တံခါးများကိုလုံခြုံစွာပိတ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက်... အိပ်ရာပေါ်တွင် ခေါင်းအုံးများဖြင့်... ကံစောင်ဖြင့်လွမ်းခြုံလိုက်ပြီး လူတစ်ယောက်အိပ်နေသည့်ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးပြုလုပ်လိုက်ကာ အိပ်ခန်းတံခါး၏နံဘေးတွင်ခုံတစ်လုံးချထားလိုက်ပြီး အမှောင်ထဲတွင်စိတ်အေးလက်အေးထိုင်နေလိုက်တော့သည်။

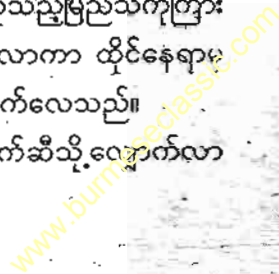
မှန်ပြတင်းပေါက်မှတိုးဝင်သည့်လရောင်ကြောင့် အိပ်ခန်း

ထဲတွင်အလင်းရောင်ပိုးတဝါးဖြစ်ပေါ်နေပေရာ ဦးဇင်ယော်သည် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်... စောင်းပေးထားသော သံပိုက်လေးကို တိုင်၍ အဆင်သင့်စောင့်နေရင်း... မိတ်ဆွေများအကြောင်းကို အတွေးနယ်ချဲ့၍ နေမိလေသည်။

မိတ်ဆွေကြီးဦးသိန်းမောင်၏အနီးတွင်... ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်စောင့်ရှောက်နေပြီး တဖွတ်တိုးလုပ်တတ်သည့်မောင်းထောင်းထိုတိုကြီး၏အိမ်အနီးတွင်မှဆိုးကြီးဘိုးသာကကုသင်း၊ အိုင်ပီဦးအေးမောင်၏အိမ်အနီးတွင်လူပုလေးဂွန်ရွှင်းကကုသင်း အသီးသီးစောင့်ရှောက်ပေးနေကြသဖြင့် မိတ်ဆွေများအတွက်စိတ်ပူရန်မလိုသော်လည်း မိမိမှာတစ်ယောက်တည်းရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ထူးဝအတိမ်းအစောင်းမခံနိုင်သည့်အခြေအနေမျိုးတွင်ရှိနေပေရာ... မိမိ၏တာဝန်ကို အောင်မြင်စွာထမ်းဆောင်နိုင်ရန်အလွန်အရေးကြီးကြောင်း ကောင်းစွာသဘောပေါက်မိလေသည်။

ဦးဇင်ယော်သည် အာသာဝတီရွှေစားဆိုသောလူထူးလူဆန်းကြီးအကြောင်းကိုတွေးတောနေရင်း ထိုင်ခုံပေါ်တွင်ထိုင်လျက် အိပ်ပိုက်နေမိရာ... အချိန်မည်မျှကြာအောင်ပိုက်နေမိသည်ကိုပင် သိလိုက်သော်လည်း နားထဲတွင် 'ချွတ်' ဆိုသည့်မြည်သံကိုကြားလိုက်ရသောကြောင့်... ချက်ခြင်းသတိဝင်လာကာ ထိုင်နေရာမှ အသံမထွက်အောင် အသာအယာထရပ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင်... မိမိ၏အိပ်ခန်းဘက်ဆီသို့ လျှောက်လာ

နေသောခြေသံတရုပ်ရုပ်ကိုကြားလိုက်ရပြီးလျှင် ခြေသံရှင်သည် အခန်းတံခါးဝနားတွင်ရပ်၍ နေလေတော့သည်။

ဦးဇင်ယော်သည် အသက်ကိုပင်ပြင်းပြင်းမရှုပ်ဘဲ အသက်အောင့်၍ ဝေင့်နေလိုက်ရာ . . မကြာမီပင် တံခါးကိုဖြည်းညင်းစွာ တွန်းဖွင့်လိုက်သည့်အသံကိုကြားလိုက်ရပြီး . . စေ့ထားသော အိပ်ခန်းတံခါးမှာ ပွင့်ဟလာလေတော့သည်။

“ကွီ . . ကွီ . .”

အနက်ရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ဦးသည် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီးလျှင် . . အိပ်ခန်း၏အခြေအနေကိုရပ်တန့် အကဲခတ်လိုက်ပြီး ကုမာင်ရှိရာသို့ ခြေကိုဖွ၍ လျှောက်သွားနေလေတော့သည်။

“ဒီမှာ . . မိတ်ဆွေ . .”

ဦးဇင်ယော်သည် . . တံခါးအကွယ်မှ ရှေ့သို့ တိုးထွက်ပြီး အသံပေးလိုက်ရာ အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူသည် တုန်ကန်ရပ်သွားပြီးမှ . . နောက်သို့ လှည့်၍ ခြေဖြင့်ပတ်ကန်တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ဖြင့် လိုက်လေသည်။

“ဝှစ် . .”

ဦးဇင်ယော်က သံပိုက်ကိုနှုတ်ခမ်းတွင်တေ့၍ လျှင်မြန်စွာ မှုတ်ထည့်လိုက်ရာ နောက်သို့ လှည့်လာသောဝတ်စုံနက်၏ရင်အုံသို့ စိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။

“မင်း . . မင်းကိုသတ် . .”

ဝတ်စုံနက်သည် . . ဦးဇင်ယော်အားတိုက်ခိုက်ရန် ရှေ့သို့ ခုန်လှမ်းတိုးလာသဖြင့် . . ဦးဇင်ယော်ကနောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်ပြီးလျှင် . . သူ၏လက်နှစ်ဖက်တွင်လည်း ပေါက်ဓားနှစ်ချောင်းက ဆင်သင့်ရောက်ရှိလာလေသည်။

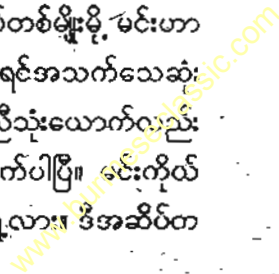
ဝတ်စုံနက်သည် . . ရှေ့သို့ လှမ်းတက်ရန်ပြင်လိုက်သော်လည်း ရုတ်တရက်အားပြတ်သွားသူတစ်ဦးကဲ့သို့ ဖြစ်၍ သွားတာသည်ပင်းကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖျစ်ညှစ်၍ . . မချိမဆန်ဝေဒနာကို ခံစားနေရဟန်ဖြင့် မျက်လုံးများပြူးကျယ်ခိုင်းစက်လာကာ . .

“ကျုပ် . . ကျုပ်ကို . . ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ . .”

ဟု ညည်းတွားသံကြီးဖြင့်မေးမြန်းလိုက်လေသည်။ ဦးဇင်ယော်သည် ဝတ်စုံနက်အားမျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ညှိနေရာမှ . .

“အဆိပ်အင်နဲ . . ပစ်လိုက်တာပဲ။ ဒီအဆိပ်ကို . . မင်းတို့ . .”

အတိုင်းအာသာဝတီရွှေစားလည်း ဖြေဆေးပေးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ သူ၏ဆင်တိုင်းတောကြီးထဲကလျှို့ဝှက်အဆိပ်တစ်မျိုးဖို့ မင်းဟာ အာသာလုံးဝမစားနိုင်ဘဲ တစ်ပတ်လောက်ကြာရင် အသက်သေဆုံးသွားမယ်။ ငါ့လူတွေကို သွားလုပ်ကြံတဲ့ မင်းညီသုံးယောက်လည်း အဆိပ်အင်ဒဏ်ကို အလူးအလဲခံနေရလောက်ပါပြီ။ မင်းကိုယ်ကလည်း ငါ့ကိုသတ်နိုင်ဖို့ အင်အားရှိသေးရဲ့လား။ ဒီအဆိပ်တ

အင်အားတွေကိုပါယုတ်လျော့စေတဲ့အဆိပ်မိုးကွ။ မင်းလက်တွေ
ခံစားနေရပြီပဲလေ.. ”

ဝတ်စုံနက်၏မျက်နှာမှာ ဒေါသအရောင်ကြောင့်တောက်
ပြောင်ဝင်းလက်နေသော်လည်း ဦးဇင်ယော်ပြောသကဲ့သို့ပင်အ
အားလုံးဝမရှိတော့သောအဖြစ်ကြောင့် ဦးဇင်ယော်အားရန်မ
မကြီးစားတော့ဘဲ နောက်သို့လှည့်၍ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

“ပြေး.. ပြေး.. လွတ်အောင်ပြေးထား။ မင်းကို ငါလ
နဲ့တိမ်တိုင်းမသတ်ချင်လို့ ပြေးခွင့်ပြုလိုက်တာကွ။ သေသေချာချာ
မှတ်သွားပေတော့.. ”

ဦးဇင်ယော်၏ခနဲစကားကြောင့် ဝတ်စုံနက်သည်ဒေါသ
တကြီးတက်ခေါက်လိုက်ပြီးလျှင် နေရာမှပြေးထွက်သွားလေတော့
သည်။

စုံထောက်ဇင်ယော်ကတော့...
မချင်သင်တိုင်းတောက အဆိပ်ဒဏ်မိသွားတာမို့...
အစာလုံးဝမစားနိုင်ဘဲ...
တစ်ပတ်ကြာရင်သေမယ်လို့ပြောပါတယ်။
တပည့်ကြီးမောင်ဘမောင်

အာသာဝတီရွှေစားအားဖြတ်ချက်

ကန်တော်ကြီးစောင်းရှိအိမ်ကြီးတစ်လုံး၏ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် မီးရောင်များဖြင့်ထိန်းထိန်းလင်းလျှော်ရှိနေပေသည်။ ဧည့်ခန်းအလယ်ရှိခုံကြီးတစ်လုံးတွင်ထိုင်နေသောအာသာဝတီရွှေစားမှာ သူ့ရှေ့ရှိကောဇောကြီးပေါ်တွင်လူးလို့မိ၍ဝေဒနာခံစားနေကြရသောတပည့်ကြီးလေးယောက်တို့အားကြည့်ကာ စူးနက်သော မျက်လုံးအိမ်အတွင်းမှမျက်ရည်ကြည်များစီးကျလာလေသည်။

သူ့တွင်တပည့်တပန်းများစွာရှိသော်လည်း သူတို့ယ်တိုင်ယုံကြည်၍ပညာကုန်သင်ကြားပေးထားကာ သူနှင့်အတူအနီးကပ်နေထိုင်ခွင့်ပေးထားသောတပည့်လေးယောက်စာညီအစ်ကိုဖြစ်သည်။

တိပက်တောင်တန်းကြီးများပေါ်တွင် ခြေတံခံရပ်ကျော်

ရွှေစားစားသွားလာခဲ့ကြကာ . . အလွန်အစွမ်းထက်မြက်သော ရန်သူများနှင့်ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြပြီး သူ့အလွန်လိုချင်သောရှေးဆောင်းသိုင်းကျမ်းကြီးကိုပင်ရရှိအောင်စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသော တပည့်ကြီးများသည် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုသောရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်ရသောနှစ်ရက်အတွင်း ပထမတစ်ရက်တွင်အကြံအစည်များဖျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ရကာ၊ ဒုတိယနေ့တွင်လည်း မရှုမလှမ်းနိုင်၍ အင်္ဂါရာများပင်ပြင်းထန်စွာရလာခဲ့ကြသည့်အဖြစ်ကို သူ၏စိတ်ထဲတွင်မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ဖြစ်နေမိလေသည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် ကော်ဇောပေါ်တွင်လူးလို့မိ၍ ညည်းတွားနေကြသောတပည့်ကြီးလေးဦးတို့၏အင်္ဂါရာများကိုထပ်၍ အသေးစိတ်စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

တပည့်လေးဦးစလုံးမှာ မျက်နှာနှင့်လည်ပင်းအနီးတဝိုက်တွင်ညှိမည်းနေသောအင်္ဂါရာများရရှိထားကြပြီး အဆိပ်သုတ်လိမ်းထားသောအပ်များဖြင့် စိုက်ဝင်ခြင်းခံထားရသောဝေဒနာတစ်မျိုးတည်းသာဖြစ်နေကြလေသည်။

“အင်း . . အဖြစ်ကတော့အတော်ထူးခြားတာပဲ။ ရန်သူအားဦးကို . . လေးနေရာမှာသွားတိုက်ခိုက်ကြတဲ့ငါ့တပည့်တွေဟာ အင်္ဂါရာတစ်မျိုးတည်းပဲရလာကြတယ်။ သူတို့အရည်အချင်းမျိုးနဲ့ ငါတို့တိုက်ခိုက်တာကိုလေးယောက်လုံးခံလိုက်ရတယ်ဆိုတာ ပေးဝခြင်းနိုင်တဲ့အချက်ပဲ . .”

အာသာဝတီရွှေစားက လက်ခုပ်သုံးချက်ဆက်၍တီးလျှင်
ရာ အသက်ငါးဆယ်ကျော်အဖိုးကြီးနှစ်ဦးအိမ်နောက်မှထွက်
ကြလေသည်။

“ကျုပ်အိမ်ခန်းထဲက တိဗက်ရွှေပိုးကောင်အဆိပ်ဖြေဆေး
ကိုတစ်ယောက်တစ်ဇွန်းစိပါးစပ်ထဲဝင်အောင်တိုက်ပြီး အနီးအ
စောင့်ကြည့်နေလိုက်ပါ။ တစ်ခုခုထူးခြားရင် . . . အိမ်အပေါ်ထပ်
ဝရံတာမှာကျွန်ုပ်ရိုနေမယ်။ ချက်ခြင်းလာပြောကြပါ။”

အာသာဝတီရွှေစားသည် အိမ်အပေါ်ထပ်ဝရံတာဆီ
တက်သွားပြီးလျှင် . . . ဗက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်၌ထိုင်ချလိုက်
အမှောင်ထုထဲ၌တစ်ဦးတည်းငြိမ်သက်စွာထိုင်ရင်း တွေးတော
မောနေလေတော့သည်။

ကားမောင်းရန်တာဝန်ယူကြရသည့်တပည့်များ၏ပြော
ချက်အရ ရန်သူများ၏အဆိပ်အပက်ကိုအငိုက်မိ၍ခံလိုက်ကြ
ကြောင်းသတိမလစ်မိပြောပြခဲ့ကြသည်ဟုသိထားရသဖြင့် . . . ရန်
များကိုအထင်သေးမိသောကြောင့် လူသူတော်သျှောင်တစောင်
ထောင်ချောက်ထဲသို့ကျဆင်းသွားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကောင်း
သဘောပေါက်ထားပြီးဖြစ်သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် အဆိပ်မျိုးစုံနှင့်ပတ်သက်
အလွန်ကျွမ်းကျင်နူးစပ်သူဖြစ်သော်လည်း သူ့တပည့်များခံစား
ရသောဝေဒနာမျိုးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှတွေ့ကြုံဖူးခြင်းမရှိသဖြင့်

သူ့သလေးရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲနေပေသည်။

တိဗက်နယ်ထဲတွင်လှည့်ပတ်သွားလာရင်း သူကအသက်
တယ်တင်ပေးလိုက်သဖြင့် သေဘေးမှလွတ်မြောက်သွားခဲ့ရသည့်
တိဗက်ရွာသူကြီးတစ်ဦးက . . . တုန့်ပြန်ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့်
တိဗက်ရွှေပိုးကောင်အဆိပ်ဖြေဆေးနည်းကိုပြောပြခဲ့ရာ အလွန်ရှား
ပါး၍တန်ဖိုးကြီးမားလှသောရွှေပိုးကောင်များကိုရရှိရန် သုံးလမျှ
အချိန်ယူ၍ ရေခဲနေသောဝောင်ကုန်းများပေါ်တွင်ကြီးစားဖမ်းယူ
ခဲ့ပြီး တိဗက်ရွှေပိုးကောင်အဆိပ်ဖြေဆေးကိုဖော်စပ်ထားနိုင်သဖြင့်
ထိုဆေးအစွမ်းကြောင့် . . . အဆိပ်များပြေပျောက်သွားရန်ကိုသာစိတ်
ထဲမှမျှော်လင့်နေမိတော့သည်။

တစ်နာရီခန့်ကြာသောအခါ လူနာစောင့်ခိုင်းထားသော
အဖိုးကြီးတစ်ဦးက . . .

“ကောင်လေးတွေ သတိတော့ရလာကြပါပြီ . . . ဆရာကြီး။
သူတို့ထိလာတဲ့အဆိပ်ကထူးခြားနေတယ်။ ဆရာကြီးလိုက်ကြည့်
လိုက်ပါဦး . . .”

အာသာဝတီရွှေစားက ချက်ခြင်းဆင်းလိုက်သွားလေရာ
နံရံပေါ်တွင်မှီ၍ထိုင်နေကြသောတပည့်များအားတွေ့မြင်လိုက်ရ
သဖြင့် ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားကာ . . .

“ငါတို့တိဗက်ကရလာခဲ့တဲ့ ရွှေပိုးကောင်အဆိပ်ဖြေဆေး
ကအတော်စွမ်းတာမဲ့တပည့်တို့။ အဆိပ်ဒဏ်ကြောင့်သတိလစ်နေ

တာတောင် ဆေးတိုက်ပြီးတစ်နာရီလောက်အတွင်းမှာထထိုင်နိုင်
တယ်ဆိုတော့အတော်စွမ်းတာပဲ။ နှစ်ကြိမ်လောက်ထပ်သောက်ပြီး
ရင်. . . တပည့်တို့လုံးဝပျောက်ပြီပဲဟေ့”

အာသာဝတီရွှေစားက. . . ဝမ်းသာအားရဖြင့်အားတက်
သရောပြောနေသော်လည်း တပည့်များထံမှတုန်ပြန်စကားလုံးဝ
မကြားရသောကြောင့်. . . အံ့ဩတကြီးဖြင့် တပည့်များအားကြည့်
လိုက်ရာ. . .

“ဟင်. . .”

တပည့်လေးဦးလုံးမှာ ဆွဲအသူကဲ့သို့ဖြစ်နေကြပြီးလျှင်
စကားပြောနိုင်ရန်အပြင်းအထန်ကြိုးစားနေကြသော်လည်း နှုတ်
ဖျားမှစကားတစ်ခွန်းမျှမထွက်နိုင်ကြဘဲရွံ့နေပေသည်။

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်အားသတ်ဖြတ်ရန်တာဝန်ယူခဲ့
ရသည့်တပည့်ကြီးမောင်ဘမောင်သည် တစ်စုံတစ်ခုကိုပြောကြား
လိုဟန်ဖြင့်မျက်လုံးမှအမူအရာပြနေသောကြောင့်. . .

“စာရွက်နဲ့ဖေါင်တိန်တစ်ချောင်းကို. . . အမြန်ယူပေးလိုက်
စမ်းဟေ့. . .”

ဟုအမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့်. . . အဖိုးကြီးတစ်ဦးကယူလာပြီး
မောင်ဘမောင်၏ရှေ့တွင်ချထားပေးလိုက်ရာ မောင်ဘမောင်က
စာရွက်ပေါ်တွင်စာကြောင်းများကို တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့်ရေးသား
လိုက်လေသည်။

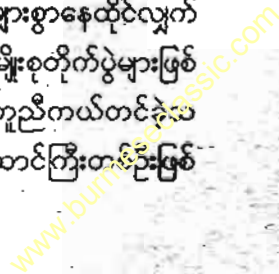
ကျွန်တော် အဆိပ်အပ်ထိသွားပြီဆိုရာကြီး။ ညီလေးတွေ
ညည်း အဆိပ်အပ်ထိလာကြပြီဆင်တယ်။ တိဗက်ရွှေပိုးကောင်
ကြောင့်နာကျင်နေတာတွေပျောက်သွားပေမယ့် စကားပြော
ရတော့ဘူး။ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း အင်အားလုံးဝမရှိတော့ဘူး။
ထောက်ဝင်ယော်ကတော့ မချင်သင်တိုင်းတောကအဆိပ်အင်မိ
တာမို့ အစာလုံးဝမစားနိုင်ဘဲတစ်ပတ်ကြာရင်သေမယ်လို့ပြော
တယ်။ ကျွန်တော်တို့ပေါ့ဆမိလို့ ခံလိုက်ရတာပါ။

“တော့က. . .”

အာသာဝတီရွှေစား၏တက်ခေါက်သံက ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာပြီးလျှင်. . . ထိန်းချုပ်ထားသောဒေါသများပေါက်ကွဲ
သဖြင့် ကျွန်းသားနံရံအားလက်သီးဖြင့်ထိုးလိုက်ရာ. . . ကျွန်း
တွင်အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက်ဖြစ်ပေါ်သွားလေတော့သည်။

“စုန်း. . .”

မချင်သင်တိုင်းတောကြီးမှာ. . . အလွန်တောကြမ်းသော
အရာဖြစ်ကာ တောကြီးဝက်ဝံအလွန်ပေါများသောကြောင့်သာမန်
အဖိုးများအနေဖြင့် အနားပင်မကပ်ဝံ့ကြသောတောကြီးတစ်ခုဖြစ်
သည်။ ထိုတောကြီးထဲတွင်. . . လူမျိုးအုပ်စုများစွာနေထိုင်လျက်
ရှိပြီး လွန်ခဲ့သည့်ရှစ်နှစ်ကျော်ကာလကလူမျိုးစုတိုက်ပွဲများဖြစ်
ရာတွင် အာသာဝတီရွှေစားကဝင်ရောက်ကူညီကယ်တင်ခဲ့သ
်. . . ရွာကြီးလေးရွာ၏လူမျိုးအုပ်စုခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်

လာကာ အာသာဝတီရွှေစားထံတွင်တပည့်အဖြစ်ခံယူထားသော ရွှာသူကြီးခေါင်ဂျွန်ဆိုသူရှိပေရာ ဆေးပညာ၌အလွန်ကျွမ်းကျင်သော ရွှာသူကြီးခေါင်ဂျွန်အနေဖြင့် မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှ ဖော်စပ်ခဲ့သော အဆိပ်မျိုးကို ပျောက်ကင်းအောင်ကုသပေးနိုင်မည်ဟုတွေးမိလိုက်သောကြောင့် ရွှာသူကြီးခေါင်ဂျွန်ထံသို့အမြန်ဆုံးသွားရောက်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် ဖေါင်တိန်ကိုကောက်ယူလိုက်ပြီးစာကြောင်းများရေးချလိုက်ရာ တပည့်လေးယောက်တို့ကဖတ်ရှုလိုက်ကြလေသည်။

မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာ ဆရာတပည့်ရွှာသူကြီးခေါင်ဂျွန်ရှိတယ်။ သူ့ဆီကိုအမြန်ဆုံးရောက်အောင်သွားပြီး တပည့်တို့ကိုကုသခိုင်းမယ်။ မင်းတို့အသက်ကို ဘာရာကယ်ပေးပါ့မယ်။ အစာစားလို့မရပေမယ့်အာဟာရပြတ်မသွားဘင် ဆရာဖော်ထံထားတဲ့ အာဟာရဩဇာဆေးကိုမှန်မှန်သောက်စားကြပါ။

ခရီးထွက်ဖို့အမြန်စီစဉ်ပြီး မနက်ဖြန်နေ့လည်ခရီးစကြမယ်

အခွင့်အရေးရခဲ့ရင်တော့...
ကျွန်ုပ်တို့ဆင်းမာတ်စစ်တက္ကသိုလ်ကြီးရဲ့...
တောတွင်းတိုက်ခိုက်ရေးအတတ်ပညာတွေကို...
သင်ကြားပေးလိုက်ပါ့မယ်လေ...။

ဓမ္မရာဇာဒါနနန်း

လှည့်တော်သျှောင်တစောင်းနှင့် အာသာဝတီရွှေစား

စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်၏မျက်နှာမှာ ယခင်ကလောက်တင်းမာခြင်းမရှိတော့သော်လည်း... တရားခံများအား ယခုတိုင်ဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်းမရှိသေးသောကြောင့် သိ တာ့ကျေနပ်ဟန်မရှိပေ။

စည်းဝေးပွဲစသည်နှင့် စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်ကယမန်နေညကအဖြစ်အပျက်များကိုအစီရင်ခံလိုက်လေသည်။

“သူဌေးကြီးဦးမြဝင်းရဲ့မီးခံသေတ္တာထဲမှာထားခဲ့တဲ့ ခြိမ်းခြောက်စာအရ အာသာဝတီရွှေစားမှာလူယုံတော်တပည့်ကြီးလေးယောက်ရှိတယ်ဆိုတာသိထားခဲ့ပါတယ်။ ကျန်တဲ့တပည့်တွေအများကြီးရှိပေမယ့် အဲဒီတပည့်ကြီးလေးယောက်ဟာ အာသာဝတီရွှေစား

အနီးကပ်နေထိုင်ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာလက်တွဲလှုပ်ရှားခဲ့ကြသူ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတပည့်ကြီးလေးယောက်ဟာ မနေညတုန်း... ဦးသိန်းမောင်၊ မောင်ကိုကိုကြီး၊ ဦးအေးမောင်နဲ့ကျွန်တော်... လေးယောက်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ရောက်လာခဲ့ကြပေမယ့်... တော်တို့လေးယောက်က... ဆရာကြီးလှည့်တော်သျှောင်တ... ကင်းကြိုတင်စီစဉ်ပေးထားတဲ့ အဆိပ်လူးအပ်နဲ့တိုက်ခိုက်... တ်လို့ ဒဏ်ရာတွေရပြီးထွက်ပြေးသွားကြရပါတယ်။”

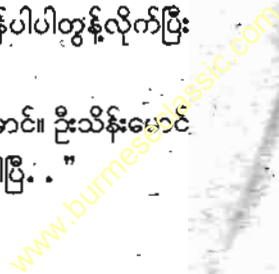
စုံထောက်မင်းကြီးသည် အလွန်အံ့ဩသွားသောအမူအရာ... ကျွန်ုပ်အားကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

“အိုးမိုင်ဂေါ့...။ ဦးသိန်းမောင်လိုအဘိုးကြီးတစ်ယောက်... နေသူကိုအနိုင်တိုက်လိုက်တယ်ဟုတ်လား။ အလွန်အံ့ဩရတဲ့... ပေပဲ။ သူတိုက်ခိုက်လိုက်တာက... ဘယ်သူ့ကိုများလဲဗျာ”

“သူဌေးကြီးဦးမြဝင်းကို အရိုးတွေရွက်ချိုးပြီးသတ်သွားတဲ့... ခင်မိုးကြီးဆိုတဲ့တရားခံကို... ဦးသိန်းမောင်က တိုက်ခိုက်လိုက်... ပါစုံထောက်မင်းကြီး...”

စုံထောက်မင်းကြီးမစ္စတာစတီးဝပ်၏မျက်နှာမှာ အလွန်... ကြောက်လန့်သွားဟန်ဖြင့် ပခုံးနှစ်ဖက်ကိုဟန်ပါပါတွန့်လိုက်ပြီး...

“လေးစားဂုဏ်ပြုပါတယ်... ဦးသိန်းမောင်။ ဦးသိန်းမောင်... ကိုတော့ ကျွန်ုပ်အလွန်လေးစားသွားပါပြီ...”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်... စုံထောက်မင်းကြီး”

ကျွန်ုပ်သည် စုံထောက်မင်းကြီး၏ဂုဏ်ပြုခံရခြင်းကြောင့် အတန်ငယ်မျှဘဝင်မြင့်သွားမိပေသည်။

“ဦးလင်ယော်ပြောနေတဲ့အကြောင်းအရာဟာ ရန်သူအဖက်ရာရပြီးလွတ်မြောက်ထွက်ပြေးသွားတဲ့အကြောင်းသာဖြစ်တာမို့... အာသာဝတီရွှေစားဆိုတဲ့ မှိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းမောက်မာလှတဲ့လူဆိုးကြီးကို လက်ရမဖမ်းဆီးနိုင်ကြတော့ဘူးလား။ ဒီလူဆိုးကြီးကိုလက်ရမဖမ်းဆီးနိုင်ရင် ကျွန်ုပ်လည်းကောင်းစွာအိပ်မက်နိုင်မှာမဟုတ်ပေဘူး...”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းက... ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြီးလျှင်...

“သူဌေးကြီးဦးမြဝင်းကိုသတ်တဲ့အမှုဖြစ်ပွားပြီး နှစ်ရာကျော်တဲ့အချိန်မှာ... ဒီလောက်အခြေအနေတိုးတက်လာတာဟာ စီအိုင်ဒီအဖွဲ့ကြီးအတွက်ဂုဏ်ယူစရာပါမစ္စတာစတီးစပ်။ ဒီတစ်ကြိမ်ကျွန်တော်တို့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ရာဇဝတ်ကောင်ဟာ သာမန် လူဆိုးလူခိုက်တစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ စီအိုင်ဒီစုံထောက်တွေကိုအဆိပ်ခဲလုပ်ကြံတဲ့အပြင်... မစ္စတာစတီးစပ်ရဲ့သမီးလေးကိုတောင်ပြန်ဆွဲခဲ့တဲ့လူမို့ သူ့ကိုအပိုင်ထောင်ချောက်ဆင်ဖမ်းဖို့စီစဉ်ရတာဟာ အပိုင်မဖမ်းနိုင်ခဲ့ရင်တော့... သူ့ဟာတိဗက်လိုနေရာမျိုးမှာတော့ ခြောက်နှစ်လောက်နေခဲ့ဖူးတဲ့လူမို့... ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ဘယ်လို

လိုက်လံဖမ်းဆီးလို့မရနိုင်တဲ့နေရာတစ်ခုကို ရှောင်တိမ်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ဒါကြောင့်... သူ့ကိုလက်ရဖမ်းမိနိုင်ဖို့အတွက် ခြိမ်းခြောက်မှုရည်ရည်နဲ့ထောင်ချောက်ဆင်နေရတာပါမစ္စတာစတီးစပ်”

“မစ္စတာသျှောင်တစောင်းရဲ့အစီအစဉ်ကို ပြောပြပါဦး။ သူ့လူယုံတော်တပည့်လေးယောက်လုံး အဆိပ်ဒဏ်ထိသွားပြီဆိုတာ... ဘာတွေဆက်ဖြစ်လာမှာလဲ...”

“ကျွန်ုပ်အနေနဲ့... သူ့ကိုရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီးဖမ်းဆီးဖို့အရေးမှာ တစ်ယောက်ခြင်းဆိုရင်ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ပေမယ့် သူ့ရဲ့အစွမ်းထက်မြက်လှတဲ့တပည့်ကြီးလေးယောက်က ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်လာရင်ဘယ်လိုမှမယှဉ်နိုင်ဘူးဆိုတာ မစ္စတာစတီးစပ်ကို ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်လေ...”

“ဟုတ်ပါတယ်။ မစ္စတာသျှောင်တစောင်းဆီကဒီလိုစကား ခြားကြားရလို့တောင်... ကျွန်ုပ်အလွန်အံ့ဩခဲ့ရပါသေးတယ်”

“အဲဒီအချက်တွေကြောင့်... ကျွန်ုပ်ကအကွက်ဆင်ပြီး သူ့တပည့်လေးယောက်ကို အလစ်အငိုက်မှာတိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့စီစဉ်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်ုပ်ဖော်စပ်ထားတဲ့အဆိပ်ဟာ... မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာနေထိုင်တဲ့လူမျိုးစုတွေရဲ့လျှို့ဝှက်ဆေးနည်းတစ်နည်းဖြစ်ပြီး ရန်သူ့ကိုသေဆုံးစေတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဆွဲအပြီးအစာစားလို့မရအောင်ပဲဂုက္ခပေးနေမှာပါ။ စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်က... သူ့တိုက်ခိုက်လိုက်တဲ့ရန်သူ့ကို မချင်သင်တိုင်းတောကြီးကအဆိပ်ဖြစ်

ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကြိုတင်စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်းပြောပြလိုက်တာပဲ... အာသာဝတီရွှေစားဟာသူ့သိပ်ချစ်တဲ့တပည့်ကြီးလေးယောက်ရဲ့အဆိပ်ကို ပျောက်အောင်ကုသပေးနိုင်ဖို့အတွက် မချင်သလိုတိုင်းတောကြီးထဲကိုခေါ်သွားရတော့မှာပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ မချင်သလိုတိုင်းတောကြီးထဲကစောင့်ဖမ်းရင်တော့ သူတို့တစ်ဖွဲ့က ဘယ်လိုမှပြေးလို့မလွတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ဉာဏ်ရည်သိပ်ထက်မြက်သလို တပည့်တပန်းတွေပေါများလှပြီ... မြို့ပေါ်မှာနေရာအဖို့နဲ့ ရွှေပြောင်းအကွက်ဆင်နိုင်တဲ့အာသာဝတီရွှေစားလိုလူမျိုးကို မချင်သလိုတိုင်းတောလိုနေရာမျိုးမှာမှ အမိအရဖမ်းဆီးနိုင်မှာပါ။

“သင့်အစီအစဉ်သိပ်ကောင်းပါတယ် မစ္စတာသျှောင်တစောင်။ ဘယ်အချိန်မှာ... ခရီးစထွက်ဖို့စီစဉ်ထားပါသလဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ကဘာတွေစီစဉ်ပေးရမလဲ။ လိုအပ်တာတွေပြောပါ။”

“အာသာဝတီရွှေစားတို့ဟာ အမြန်ဆုံးခရီးစထွက်ကြမှာပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ကလည်း... ဒီနေ့နေ့လည်မှာပဲခရီးစထွက်ကြမှာပဲ။ စီအိုင်ဒီအဖွဲ့ဝင်တွေထဲက... ဦးဇင်ယော်၊ မောင်ကိုကို၊ ဦးအေးမောင်၊ မောင်သိန်းဟန်နဲ့ဆာသင်ဘူးမောင်တို့ကိုခေါ်သွားချင်ပါတယ်။ မစ္စတာစတီးဝပ်ကမြောက်စားဂုဏ်ပြုထားတဲ့ သူကောင်းကြီးဦးသိန်းမောင်ကတော့... သူ့သဘောဆန္ဒအတိုင်းပါပဲ။ သူပါလာတော့လည်း ကျွန်ုပ်တို့အတွက်အင်အားပိုတောင့်သွားတာပေါ့...”

ဆရာကြီးက အရွှန်းဖောက်၍ ပြောကြားလိုက်သောကြောင့် ထောက်မင်းကြီးကရယ်မော၍ ကျွန်ုပ်အားလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ...

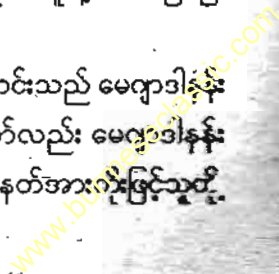
“ဆရာကြီးမှာအကုသုညလိုနေပြီဆိုတော့လည်း လိုက်ခဲ့ဖူးရမှာပေါ့ဗျာ...”

ကျွန်ုပ်ကခပ်တည်တည်ဖြင့်ပြန်လည်အရွှန်းဖောက်လိုက်သောကြောင့် ရယ်မောလိုက်ကြပြန်လေသည်။

စကားဝိုင်းတွင်တစ်ချိန်လုံးငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေခဲ့သော... စစ်ရဲအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မေဂျာဒါနန်းသည်နေရာမှထရပ်ထိုင်ပြီးလျှင်...

“ကျွန်ုပ်ရဲ့စစ်ရဲအဖွဲ့ဟာ... စီအိုင်ဒီအဖွဲ့ကြီးရဲ့တိုက်ခိုက်မှုကိုစွဲတွေတိုတာဝန်ယူထားရတဲ့အဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်။ ရန်သူတွေကို ချင်သလိုတိုင်းတောကြီးမှာဖမ်းဆီးဖို့တာဝန်ဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့တာဝန်ပဲဖြစ်သင့်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့စစ်ရဲအဖွဲ့ဝင်တွေဟာ... တောတွင်းတိုက်ခိုက်ရေးတာဝန်တွေကိုအထူးလေ့ကျင့်ထားသူတွေဖြစ်သလို ကျွန်ုပ်တို့ယုံတိုင်ကလည်း... ဗြိတိသျှဆင်းဟတ်စစ်တက္ကသိုလ်ကြီးက တောတွင်းတိုက်ခိုက်ရေးဘာသာရပ်မှာဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်မြင်ပြီး သင်တန်းဆင်းလာခဲ့သူပါ။”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်သည် မေဂျာဒါနန်းနှင့်အကြိမ်ကြိမ်လက်တွဲ၍ လှုပ်ရှားဖူးခဲ့သော်လည်း မေဂျာဒါနန်းတို့ယုံတိုင်နှင့်သူ၏စစ်ရဲအဖွဲ့ဝင်များမှာ သေနတ်အားကိုးဖြင့်သူတို့

စိတ်ထင်သလိုရမ်းကားစွာပြုမူကြသောကြောင့် ပြဿနာများစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသဖြင့် . . . နောက်ပိုင်းတွင် ပူးတွဲလှုပ်ရှားမှုမပြုတော့ခြင်းဖြစ်သည်။

စုံထောက်မင်းကြီးမစွတာစတီးဝပ်သည် မေဂျာဒါနန်းတို့ စစ်ရဲအဖွဲ့အကြောင်းကိုကောင်းစွာသိရှိထားသော်လည်း . . . မေဂျာဒါနန်းပြောသွားသကဲ့သို့ပင် တာဝန်ပိုင်းအရမေဂျာဒါနန်းတို့၏ စစ်ရဲအဖွဲ့ကိုရှောင်ဖယ်ထားရန်မှာမဖြစ်နိုင်သောကြောင့် . . .

“မေဂျာဒါနန်းပြောသွားတာမှန်ပါတယ်။ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာ တရားခံအသာဝတီရွှေစားတို့ကိုဖမ်းဆီးဖို့ကိစ္စဟာ မေဂျာဒါနန်းတို့စစ်ရဲအဖွဲ့မှာတာဝန်ရှိပါတယ်။ တရားခံတွေနဲ့ပတ်သက်တဲ့သတင်းအချက်အလက်တွေကိုလည်း မေဂျာဒါနန်းအနေနဲ့အားလုံးကြားသိထားပြီးပြီပဲ။ တရားခံတွေကိုလက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ဖို့အတွက် အမြန်စီစဉ်ပါတော့။ ကျွန်ုပ်ရဲ့စီအိုင်ဒီစုံထောက်တွေကို . . . အကူအညီပေးဖို့ထည့်ပေးစေချင်ရင်လည်းပြောပါ။”

“တောတွင်းတိုက်ပွဲမှာ စုံထောက်တွေမလိုပါဘူး။ ကျွန်ုပ်ရဲ့စစ်ရဲအဖွဲ့က အားလုံးတာဝန်ယူပြီးဖမ်းဆီးပေးပါမယ်။”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် . . . မေဂျာဒါနန်း။ သင့်အတွက်အကူအညီပေးဖို့မလိုအပ်တော့တဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့စီအိုင်ဒီအရာရှိတွေကို ကွင်းဆင်းပြီးအတွေ့အကြုံယူနိုင်ဖို့ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲကို စေလွှတ်ဖို့ ကျွန်ုပ်စိတ်ကူးထားပါတယ်။ သင့်အနေနဲ့ . . . သူတို့ကို

ဆတ်နိုင်သမျှကူညီစောင့်ရှောက်ပေးဖို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။”

စုံထောက်မင်းကြီးက . . . အလိမ္မာသုံး၍ပြောကြားလိုက်ရာ မေဂျာဒါနန်းကသဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး . . .

“စိတ်ချပါ . . . စုံထောက်မင်းကြီး။ စုံထောက်မင်းကြီးရဲ့အိုင်ဒီစုံထောက်အရာရှိတွေကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်စောင့်ရှောက်ညီပေးပြီး . . . အခွင့်အရေးရခဲ့ရင်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ဆင်းဟတ်စစ်ဆွဲသိလိကြီးရဲ့ တောတွင်းတိုက်ခိုက်ရေးအတတ်ပညာတွေကို သင်ကြားပေးလိုက်ပါမယ်လေ။”

မေဂျာဒါနန်းသည် . . . ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့်ပင်နေရာမှထွက်ကာ . . .

“တရားခံတွေကို . . . မချင်သင်တိုင်းတောကြီးအဝင်တောနေရာတွေကစောင့်ဖမ်းနိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့စစ်ရဲအဖွဲ့ဝင်သူတို့ နာရီဝက်အတွင်းစတင်ထွက်ခွာနိုင်ဖို့စီစဉ်လိုက်ပါမယ်။ အိုင်ဒီစုံထောက်တွေရောက်လာရင် တရားခံတွေကိုလက်ထိတ်ပြီးအဆင်သင့်အပ်နှံနိုင်အောင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကြိုးစားထားမယ်။”

မေဂျာဒါနန်းကကြားလုံးထုတ်ရင်း အခန်းထဲမှထွက်ခွာလေတော့ရာ စုံထောက်မင်းကြီးက . . .

“မစွတာသျှောင်တစောင်းတို့အတွက် ဘာတွေများစီစဉ်

ပေးရဦးမလဲ..”

“ကျွန်ုပ်အားလုံးစီစဉ်ပြီးပါပြီ မစ္စတာဝတီဝပ်။ ကျွန်ုပ်လူနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့.. မုဆိုးကြီးဘိုးသာနဲ့လူပုလေးဝွန်နိုင်းတို့ဟာ အာသာဝတီရွှေစားတို့ကိုခြေရာခံလိုက်ဖို့ မချင်သင်တိုင်းတော်ကြီးထဲမှာတောင်ရောက်နေကြပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့လူတွေအဆင်သင့်ဖြစ်ရင်ထွက်ခွာကြရုံပါပဲ..”

စုံထောက်မင်းကြီးက သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြန်လျှင်..

“မေဂျာဒါနန်းတို့က.. အခုမှထွက်ဖို့စီစဉ်နေကြတယ်။ မစ္စတာသျှောင်တစောင်းက မုဆိုးကြီးဘိုးသာနဲ့လူပုလေးဝွန်နိုင်းတို့ကိုတောင်ကြီးလွတ်ထားပြီးပြီဆိုတော့ ခြေတစ်လှမ်းသာနေပြီ။ မစ္စတာသျှောင်တစောင်းဟာ.. ဒါကြောင့်လည်း နာမည်ကြီးတာကိုး..”

ဟု မှတ်ချက်ချပြောကြားလိုက်လေတော့သည်။

သင်တန်းမှာ ကျုပ်သင်ပေးခဲ့တဲ့...
တောတွင်းနေထိုင်နည်းအတိုင်း...
တိတိကျကျ လိုက်နာနေထိုင်ကြပါ...။

မေဂျာဒါနန်း

မချင်သင်တိုင်းတောကြီးသို့အဝင်လမ်း

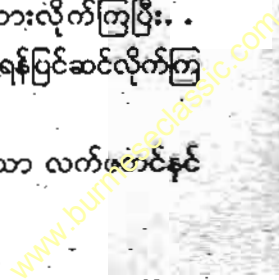
မချင်သင်တိုင်းတောကြီးမှာ ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းကြီး၏ အစွန်တစ်နေရာတွင်ရှိကာ.. သစ်တောအလွန်ထူထပ်လှပြီး အချို့နေရာများတွင်နေရောင်ကိုပင်မမြင်ရလောက်အောင်သစ်ပင်ကြီးများကဖုံးအုပ်နေသောကြောင့်အမြဲတမ်းအေးစိမ့်နေကာ.. ရွှံ့နွံအိုင်ကြီးများကသဘာဝအလျှောက်ဖြစ်ပေါ်နေပြီး နွံအိုင်ထဲသို့ကျ၍ အသက်ဆုံးရှုံးမည့်အန္တရာယ်ကြောင့်၎င်း၊ သင်တိုင်းတောကြီးထဲတွင်နေထိုင်ကြသည့် လူမျိုးစုများတွင်.. အချို့သောလူမျိုးစုများမှာ လူစိမ်းများအားရန်မူသတ်ဖြတ်တတ်သည့်အန္တရာယ်ကြောင့်၎င်း၊ ဝက်ဝံကြီးများအလွန်ပေါများလှပြီး လူများကိုအုပ်စုလိုက်ရန်ပြုတတ်ကြသည့်အန္တရာယ်ကြောင့်၎င်း၊ တောကြီးပျားနက်ဟု

၏တွင်ကြသည့်.. အလွန်ကြီးမား၍ အဆိပ်ပြင်းထန်သည့်ပျားဘောင်ကြီးများ၏အန္တရာယ်ကြောင့်၎င်း၊ အခြားအန္တရာယ်ပေးနိုင်သည့်တောတိရစ္ဆာန်ကြီးများသည်လည်းပေါများလှသောကြောင့် အလွန်သတ္တိကောင်းလှပါသည်ဆိုသောအခဲလိုက်မုဆိုးကြီးများသည်ပင် မချင်သင်တိုင်းတောကြီးအားတတ်နိုင်သမျှရှောင်ရှားလေ့ကြပေသည်။

မေဂျာဒါနန်း၏စစ်ရဲအဖွဲ့ဝင်များလိုက်ပါလာသော အချိန်အကြမ်းခံနိုင်သည့်စစ်သုံးလွှဲတားနှစ်စီးသည် တောင်ခြေနားရောက်သည်အထိတောလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်လာကြလေသည်။

ကားမောင်းသည့်ရဲဘော်က လမ်းကြမ်းလွန်းသဖြင့်ကားများပေါက်ကွဲသွားနိုင်ကြောင်းကို ညည်းညူပြောကြားနေသော်လည်း မေဂျာဒါနန်းကဝှက်အတင်းပင်မောင်းနှင်ခိုင်းနေလေရာ ဘတ်ဆုံးတွင် ဧရာမကျောက်တုံးကြီးများလမ်းပေါ်၌ပြန်ကျနေသဖြင့် ကားကိုဆက်လက်မောင်းနှင်၍ မရနိုင်တော့သောနေရာသို့ ရောက်သောအခါမှသာလျှင် ကားများကိုတောင်ခြေသစ်ပင်များကြားသို့ ရဲဘော်များကဝိုင်းတွန်း၍ ဖွက်ထားလိုက်ကြပြီး.. တောအုပ်ကြီးထဲတွင် စခန်းချ၍ အနားယူရန်ပြင်ဆင်လိုက်ကြသည်။

မေဂျာဒါနန်း၏လက်ထောက်ဖြစ်သော လက်ဖောင်နှင့်

လှင်မိသည် ကားပေါ်မှတာလပတ်ဖျင်များကိုသွားရောက်သယ်ယူ
ခိုင်းလိုက်ပြီးလျှင်. . သစ်တောအုပ်ထဲတွင် တာလပတ်ဖျင်များဖြင့်
တဲတစ်လုံးအမြန်ထိုးခိုင်းလိုက်လေသည်။

လက်ဖတင်နှင့်လှင်မိသည်လည်း မေဂျာဒါနန်းကဲ့သို့မင်း
ဘဝင်မြင့်၍ဆောင့်ကြားကြားနိုင်လှသူတစ်ဦးဖြစ်ရာ သူ၏လက်
ပတ်နာရီကိုဟန်ပါပါကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်. .

“မင်းတို့ကိုသင်တန်းမှာတုန်းက. . မိနစ်နှစ်ဆယ်နဲ့ တဲ
တစ်လုံးထိုးနိုင်အောင်လေ့ကျင့်ပေးထားတယ် ဆာဂျင်မောင်မြင့်
အခင်းနာရီခွဲနေပြီဆိုတော့. . ခြောက်နာရီမထိုးခင်မှာ တဲတစ်လုံး
အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်ကြိုးစားကြပေတော့။ မကြာခင် မှောင်လာ
တော့မှာကွ. . ”

“ဖြစ်ပါထယ်. . ဆရာရယ်။ ခြောက်နာရီတောင်မရောက်
စေရပါဘူး. . ”

ဆာဂျင်မောင်မြင့်က တပည့်များအားမျက်ရိပ်ပြလိုက်ရာ
သင်တန်းတွင်လေ့ကျင့်ထားကြသည့်အတိုင်း တပည့်ငါးဦးတို့သည်
တာဝန်ကျရာနေရာများသို့ပြေးထွက်သွားကြလေသည်။ မြေညီသူ
များ၊ တာလပတ်စကိုစနစ်တကျဖြန့်သူများက. . လျှင်မြန်စွာပြေး
သွားကြသော်လည်း ဝါးလုံးများသွားခုတ်သည့်ရဲဘော်တစ်ယောက်
မှာအချိန်မီပြန်ရောက်မလာသဖြင့်. . ခြောက်နာရီထိုးချိန်အထိတဲ
မှာရုပ်လုံးပေါ် လောသေးဘဲဖြစ်နေလေသည်။

မေဂျာဒါနန်းသည် လက်ဖတင်နှင့်လှင်မိနှင့်အတူမချင်
သင်တိုင်းတောကြီး၏မြေပုံများကိုရှေ့ချ၍. . ချီတက်ကြမည့်အစီ
အစဉ်များကိုတိုင်ပင်နေကြရာမှ. . ဆာဂျင်မောင်မြင့်တို့၏အဖြစ်
ကိုသတိပြုမိလိုက်သောကြောင့်. .

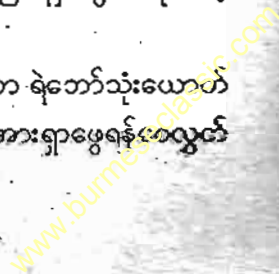
“ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ. . ဆာဂျင်မောင်အေး။ မင်းပြော
တော့. . ခြောက်နာရီတောင်မထိုးစေရပါဘူးဆို။ အခုခြောက်နာရီ
ကျော်နေတာတောင် ဘာမှမပြီးသေးပါလားကွ. . ”

“ဆောရီးပဲ. . မေဂျာဒါနန်း။ တောထဲမှာဝါးသွားခုတ်
ခိုင်းလိုက်တဲ့ရဲဘော်မောင်ကြိုင်တစ်ယောက် အချိန်မီပြန်ရောက်
လာသေးလို့ပါ. . ”

“အခုရော. . ရောက်လာပြီလား”
“မရောက်သေးပါဘူးခင်ဗျာ. . ”
“ဟေ. . ”

မေဂျာဒါနန်းသည် ထိုင်နေရာမှခုန်၍ထလိုက်ကာ. .
“ဝါးသုံးလေးချောင်းသွားခုတ်တာများ. . ဒီလောက်ကြာ
လေး။ မင်းတို့. . စောစောကတည်းကပြောရမှာကွ။ အခုတော့
နောက်ကျသွားလောက်ပါပြီ. . ”

မေဂျာဒါနန်းကမှတ်ချက်ချလိုက်ကာ ရဲဘော်သုံးယောက်
ဆီအားအုပ်စုများဖွဲ့၍ ရဲဘော်မောင်ကြိုင်အားရှာဖွေရန် တလွှာထံ
သို့လေတော့သည်။

“ရဲဘော်အားလုံးရှင်ဖယ်သေနတ်တွေကို ကိုယ်နဲ့မတူဆောင်သွားကြပါ။ တောကောင်ကြီးတွေပေါတယ်နော်..”

မေဂျာဒါနန်းကအမိန့်ပေးလိုက်သောကြောင့် ဆာဂျင်မောင်အေးဦးဆောင်ပြီး ရဲဘော်သုံးယောက်ဆီအုပ်စုခွဲလိုက်ကြရာ.. ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဝါးရုံတောစပ်တွင်ဝက်များကုတ်ထားသည့်ဒဂုံရာဖြင့် အသက်ပျောက်နေသော.. ရဲဘော်မောင်ကြိုင်၏အလောင်းကိုတွေ့ကြရလေသည်။

မေဂျာဒါနန်းသည် ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲမစမီအချိန်မှာပင် တဝည့်တစ်ယောက်ဆုံးရှုံးသွားရသောကြောင့်ဒေါသပေါက်ကွဲကာ..

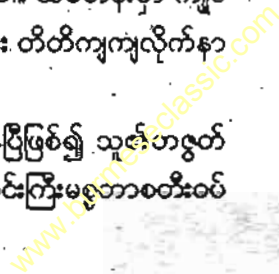
“အခုချိန်ကစပြီး.. လေးယောက်တစ်ဖွဲ့စီခွဲပြီး လှုပ်ရှားကြမဖြစ်မယ်။ လက်ဖတင်နှင့်ဂျင်မီကတင်.. ဆာဂျင်မောင်အေးကတစ်ဖွဲ့၊ ဆာဂျင်မြမောင်ကတစ်ဖွဲ့၊ ကျုပ်က.. ခွဲလိုက်ကြမယ်။ ကျုပ်တို့က.. ဂျစ်ကားနဲ့ တောလမ်းကိုခရီးကြမ်းနှင့်လာခဲ့တာမို့ ရန်သူတွေထက်.. အချိန်ငါးနာရီလောက်အသာစီးရနေခဲ့တာမှန်ပေမယ့်.. ရဲဘော်မောင်ကြိုင်ကိစ္စကြောင့် အချိန်နှစ်နာရီလောက်အလဟဿကုန်ဆုံးသွားရပြီ..”

မေဂျာဒါနန်းသည်ဒေါသထွက်နေသောကြောင့် မူလကပင်နီစပ်စပ်ဖြစ်နေသောအသားရောင်မှာ.. နီရဲတွတ်၍ နေလေတော့သည်။

“ဥဆယ်နာရီကျော်လောက်ဆိုရင် ရန်သူတွေရောက်လာနိုင်တယ်။ သူတို့တခြေလျင်လာကြမှာဆိုတော့.. သူတို့ဂင်ဇာမယ့်လမ်းကို ဘယ်လိုမှကြိုမသိနိုင်ဘူး။ ဒီတောင်ခြေကလည်း အတော်ကျယ်တော့.. ညာဘက်ကို လက်ဖတင်နှင့်ဂျင်မီနဲ့ဆာဂျင်မောင်အေးတို့နှစ်ဖွဲ့ခွဲသွားပြီး လေးဖာလုံလောက်အကွာအဝေးတွေမှာ အချက်အခြာကျတဲ့နေရာနှစ်ခုရွာပြီးနေရာယူထားလိုက်ပါ။ ဘယ်ဘက်လေးဖာလုံလောက်မှာ ဆာဂျင်မြမောင်တနေရာယူပါ..”

“လက်နက်ခဲယမ်းတွေအပြည့်အစုံယူသွားပြီး ဝိုက်လက်နက်ခဲယမ်းတွေကို.. တံထဲမှာသိမ်းထားလိုက်။ စားသောက်ဖို့အမြန်စီစဉ်ပြီးတာနဲ့ ကျုပ်အမိန့်ထားဖေးတဲ့အတိုင်းတိတိကျကျ လှုပ်ရှားကြပေတော့။ ရွှေကလာမယ့်ရန်သူကိုဂရုစိုက်စောင့်ကြည့်ဖို့လိုအပ်သလို နောက်ဘက်ကတိရစ္ဆာန်တွေရဲ့အန္တရာယ်ကိုလည်း သတိထားကြပါ။ တောကောင်ကြီးတွေ.. အထူးသဖြင့်ဝက်ဝံကြီးတွေအတော်ပေါမယ့်တောကြီးပဲ။ ဝက်ဝံတွေက အုပ်စုလိုက်ရောက်လာတတ်တာမို့ သတိထားစောင့်ကြည့်ကြပါ။ သင်တန်းမှာ ကျုပ်သတ်ပေးခဲ့တဲ့တောတွင်းနေထိုင်နည်းအတိုင်း တိတိကျကျလိုက်နာနေထိုင်ကြပါ..”

မေဂျာဒါနန်းသည်ဒေါသထွက်နေပြီဖြစ်၍ သူ၏ဘဝွတ်အိုးလုပ်တတ်သည့်ဝသီအတိုင်း စုံထောက်မင်းကြီးမရုတာစတီးဝပ်

၏မှာကြားချက်များကိုလျစ်လျူရှုလိုက်ကာ...

“ရန်သူကိုရင်ဆိုင်တွေ့ရင်... လက်နက်ချခိုင်း။ ခုခံမယ် ပုံစံမျိုးဆိုရင် အသေသာပစ်ချလိုက်ပေတော့။ ကျုပ်ပြောတာကို နားလည်ကြရဲ့လား...”

သွေးဆာနေသောလက်ဖောက်နက်လှင်မိတို့အုပ်စုသည် မေ ကျာဒါနန်း၏အမိန့်ကြောင့်သဘောကျစွာပြုလုပ်ကြကာ...

“နားလည်ပါတယ်... မေကျာ။ အဖမ်းမခံဘဲလှည့်ပြေးရင် လည်း... ပစ်ချလိုက်မှာပါပဲ”

ရဲဘော်များသည် အမြန်ချက်ပြုတ်စီစဉ်စားသောက်ကြ ကာ... ညရှစ်နာရီကျော်ချိန်တွင် တာဝန်ကျသည့်နေရာများသို့ အုပ်စုလိုက်ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

နိမ့်ပြန်ရှင်ရသေ့ရဲတပည့်ကြီးဖြစ်ပြီး...
စောတွင်းအတတ်ပညာတွေမှာ... သရတစ်ခုပါရုံလို
ဖြစ်နေတဲ့လူသူတော်သျှောင်တစောင်းကိုယ်တိုင်...
နိမ့်ဆောင်ပြီးလိုက်လာကြမှာပဲ...။

အာသာဝတီရွှေစားသည် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင်လုပ်ငန်း
ပေါင်းစုံလုပ်ကိုင်နေကြသည့်တပည့်အားလုံးကို အမြန်စုစည်း
လေသည်။ သူ၏တပည့်များမှာ လုပ်ငန်းရှင်များ၊ သူဌေးများဖြင့်
ကြသော်လည်း အာသာဝတီရွှေစား၏ကျေးဇူးမကင်းသူများ
ကြကာ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်းအတိုက်အခိုက်ဝါသနာထံ
ဖြစ်သောကြောင့် အာသာဝတီရွှေစားကဆင့်ခေါ်လိုက်သည်
ချက်ခြင်းရောက်လာကြလေသည်။

အာသာဝတီရွှေစားက အထမ်းသမားရှစ်ယောက်ထံ
ငှားရမ်းစေကာ . . . ဂျစ်ကားများဖြင့်အမြန်ခရီးနှင့်ခဲ့ကြရာ
သင်တိုင်းတောကြီး၏အနီးသို့ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် ညရှစ်နာရီ

အာသာဝတီရွှေစား၏တိုက်ပွဲ

ကျော်နေပြီဖြစ်သည်။

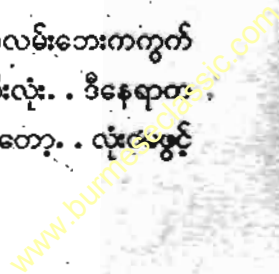
“လမ်းကအရမ်းဆိုးပြီးသိပ်မှောင်နေတော့ ဆက်မောင်း
သို့မဖြစ်တော့ဘူးဆရာကြီး။ မီးမထွန်းဘဲမောင်းနေရတော့ ချောက်
ထဲပြတ်ကျမယ့်အန္တရာယ်ရှိနေတယ်. . .”

တောင်ခြေသို့ရောက်ရန် နှစ်မိုင်ကျော်ခန့်သာလိုတော့
သည့်နေရာတွင် ဂျစ်ကားဒရိုင်ဘာကအခြေအနေကိုရှင်းပြလိုက်
သဖြင့် . . . အာသာဝတီရွှေစားကကားကိုရပ်ခိုင်းလိုက်ကာ လမ်း၏
အခြေအနေကိုဆင်း၍ အကဲခတ်လိုက်သည်။

“ငါတို့ရှေ့ကဂျစ်ကားနှစ်စီးမောင်းသွားကြတာ နာရီပိုင်း
လောက်ပဲရှိသေးတယ်ကွယ်။ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဟာ
ဒီထင်ထားတာထက်တောင် ပိုပြီးအစွမ်းထက်နေပါလား။ စီအိုင်ဒီ
အမောင်တွေဟာ ငါတို့ရောက်လာမှာကိုကြိုစောင့်နေကြပြီလေ။
ချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာ . . . ဒီမောင်တွေကို အပြတ်ရှင်းပစ်ရ
တော့မှာပဲ. . .”

အာသာဝတီရွှေစားကကြားဝါးလိုက်ပြီးလျှင် ဂျစ်ကားပေါ်
မှတပည့်များအား . . .

“ကားပေါ်ကအားလုံးဆင်းပြီး . . . တောလမ်းဘေးကကွက်
ထပ်တစ်ခုမှာနေရာယူကြပါ။ မင်းတို့ကားသုံးစီးလုံး . . . ဒီနေရာထဲ
အမြန်ဆုံးလှည့်ပြန်ကြပေတော့။ ကားမီးတွေကိုတော့ . . . လုံးလုံးဖွင့်
ဩပါနဲ့. . .”

အာသာဝတီရွှေစား၏အမိန့်အတိုင်း တပည့်များကလျှင် မြန်စွာလှုပ်ရှားနေကြရာ . . မကြာမီပင် တောစပ်ကွက်လပ်တစ်ခု၌ အဆင်သင့်နေရာယူပြီးဖြစ်နေတော့သည်။

နေ့ နံဘက်သို့ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသော ကျစ်ကားစက်သံများတဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်နှင့် တောစပ်ကွက်လပ်တွင် အသံများလုံးဝတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍ သွားလေသည်။

အာသာဝတီရွှေစား၏တပည့်အားလုံးသည် ဒူးလေးများကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားကြကာ အဆိပ်လူးမြားတံများကိုဝါးဆစ်ငှားများဖြင့်ထည့်၍ ကျောပိုးလွယ်ထားကြပေသည်။ အာသာဝတီရွှေစားသည် . . တပည့်များအား ဒူးလေးအတတ်၌တစ်ဘက်ကမ်းခတ်ကျွမ်းကျင်အောင်သင်ကြားပေးထားသလို ဓားရေးအတတ်ပညာများကိုလည်းသင်ကြားပေးထားသဖြင့် . . တပည့်အားလုံးမှာ ငှက်ကြီးတောင်ဓားများကိုလည်းကျောပိုးလွယ်ထားကြပေသည်။

“ကျုပ်တို့ရောက်နေကြတဲ့နေရာဟာ . . မချင်သင်တိုင်းတောကြီးရဲ့တောစပ်နေရာပဲ။ မင်းတို့ထဲမှာ . . ကျုပ်နဲ့အတူ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲကိုရောက်ဖူးခဲ့ကြတဲ့ လူခြောက်ယောက်ပါလေပေမယ့် လေးယောက်ဟာရန်သူရဲ့လုပ်ကြံခံရပြီးဆုံး အဝေဒနာကိုခံစားနေကြရတာမို့ . . ခုအချိန်မှာ ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်တို့ပဲအားကိုးရပေတော့မယ် . . ”

“မချင်သင်တိုင်းတောကြီးဟာ . . တောကြမ်းလွန်းတဲ့နေ

ရာတစ်ခုဖြစ်တာမို့ နွဲ့အိုင်တွေ၊ ဝက်ဝံတွေ၊ တောကြီးပျားနက်နဲ့ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေရဲ့အန္တရာယ်အပြင် ကျုပ်တို့နဲ့မသင့်မြတ်တဲ့မျိုးနွယ်စုတွေရဲ့အန္တရာယ်ကိုလည်းသတိထားကြရမယ် . . ”

“ကျုပ်တို့နောက်ကိုလိုက်လာတဲ့ စီအိုင်ဒီအဖွဲ့ဝင်တွေဟာ သည်း . . ရိုးမပြန်ရှင်ရသေ့ရဲ့တပည့်ကြီးဖြစ်ပြီး တောတွင်းအတတ်ပညာတွေမှာ ဆရာတစ်ဆူပါရဂူလိုဖြစ်နေတဲ့လူသူတော်သျှောင်တောင်းကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ပြီးလိုက်လာကြမှာပဲ။ လူသူတော်သျှောင်တောင်းဟာ . . ရန်ကုန်မြို့ပေါ်မှာ ကျုပ်ကိုတိုက်ခိုက်ဖမ်းဆီးဖို့မလွယ်နိုင်မှန်းသိလို့ သူ့ကျွမ်းကျင်တဲ့မချင်သင်တိုင်းတောကြီးမှာ . . ကျုပ်ကိုအမိအရဖမ်းဆီးနိုင်ဖို့ ထောင်ချောက်ဆင်ပြီး ကျုပ်ဒီနေရာကိုရောက်လာအောင် ကျုပ်တပည့်ကြီးလေးယောက်ကို အဆိပ်အပ်တွေနဲ့လုပ်ကြံခဲ့တာပေါ့ . . ”

အာသာဝတီရွှေစားသည် တစ်စုံတစ်ခုကိုတွေးမိဟန်ဖြင့် သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် . .

“လူသူတော်သျှောင်တောင်းက . . ကျုပ်ကိုလျှော့တွက်ခဲ့တာပဲလေ။ ကျုပ်ဟာတိဗက်မှာခြောက်နှစ်လောက်အနေကြာခဲ့တာမို့ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးလိုနေရာမျိုးကို ကျွမ်းကျင်နဲ့စပ်နိုင်တော့တဲ့ဘူးလို့ထင်နေဟန်တူပါရဲ့။ ဒါကြောင့်လည်း . . ဒီသင်တိုင်းတောကြီးကို သက်ကွင်းအဖြစ်သို့စိတ်တိုင်းကျရွှေ့ချင်ခဲ့တာပဲ။ အမှန်တော့ . . မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲက ရွာကြီးလေး

ရွာကိုအုပ်ချုပ်နေတဲ့ရွာသူကြီးခေါင်ဂျန်ဟာ.. ကျွန်ုပ်ရဲ့တပည့်ရင်ကြီးတစ်ယောက်ပါပဲ။ ဒီအချက်ကိုမသိလိုက်တာဟာ.. လူသူတော်သျှောင်တစောင်းအတွက် သူ့သေတွင်းကိုသူတူးလိုက်သလိုဖြစ်သွားတာပေါ့လေ.. ဟား.. ဟား.. ”

အာသာဝတီရွှေစားက.. အရပ်မြင့်မြင့်နှင့်လူကြီးတစ်ဦးအားလက်ညှိုးထိုးလိုက်ကာ.. အိတ်ထဲမှစာတစ်စောင်ကိုထုတ်ယူလိုက်ပြီး..

“ဟောဒီစာကို.. ရွာသူကြီးခေါင်ဂျန်ရဲ့လက်ထဲအမြန်ဆုံးရောက်အောင်ပို့ပေးဖို့ကို.. မင်းတာဝန်ယူပါ မောင်သစ်အောင်နဲ့နှစ်တွေကြာခဲ့ပေမယ့် ရွာသူကြီးခေါင်ဂျန်တို့နေရာကိုမင်းရောက်အောင်သွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့.. ငါ့ယုံကြည်ပါတယ်လေ။ မင်းနဲ့အတူအဖော်တစ်ယောက်ခေါ်သွားပါ။ တောကြီးပျားနက်နဲ့ဝက်ဝံတွေရဲ့အန္တရာယ်ကကာကွယ်နိုင်ဖို့.. ဟောဒီထမံသီကျားဆီကို မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာလူးသွားကြပါ။ ဒီဆေးဆီနဲ့ကိုရရင်.. တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်တွေကကြောက်ပြီးရှောင်သွားကြလိမ့်မယ်.. ”

“ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းမှတ်မိပါတယ်။ ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို.. ကျေပွန်အောင်ထမ်းရွက်ပါ့မယ် ဆရာကြီး.. ”

ထို့နောက်.. အရပ်ပူပြတ်ပြတ်နှင့်လူကြီးတစ်ဦးဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြန်ကာ..

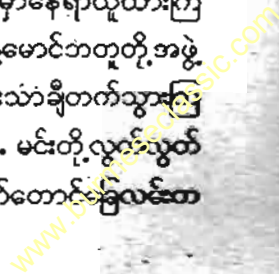
“မောင်ဘတူကတော့.. လူနာလေးယောက်နဲ့အထမ်းသမားနှစ်ယောက်အုပ်စုကိုခေါင်းဆောင်အဖြစ်တာဝန်ယူပြီး ရွာသူကြီးခေါင်ဂျန်ဆီရောက်အောင်ပို့ပေးပါ။ မင်းလည်း.. ကြိုက်တဲ့အဖော်တစ်ယောက်ကိုခေါ်သွားပါ။ မောင်သစ်အောင်ကမင်းရဲ့အတူတူပဲ ငါ့အတိုင်းပြုပြီးအချက်ပေးသွားမှာမို့.. အဲဒီလမ်းကြောင်းအတိုင်းသာလိုက်သွားပါ.. ”

“စိတ်ချပါ.. ဆရာကြီး။ ရွာသူကြီးခေါင်ဂျန်ဆီကိုအမြန်ဆုံးရောက်အောင်ပို့ပေးပါ့မယ်.. ”

“ကျန်ခဲ့တဲ့ခြောက်ယောက်မှာ.. မင်းတို့သုံးယောက်ကတာဝန်ယူပါ။ သုံးယောက်အုပ်စုမှာတော့.. မောင်ကြီးကခေါင်းဆောင်အဖြစ်တာဝန်ယူပါ။ ကျုပ်တို့က.. အုပ်စုနှစ်စုခွဲပြီးရွာသူတွေပြီဆိုရင် အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်သတင်းပို့ပြီးမှတိုက်ခိုက်ကြမယ်။ တွေ့သမျှရန်သူ.. သေလူအဖြစ်သတ်မှတ်လိုက်ပြီ။ အုပ်ပြောတာ.. ရှင်းကြရဲ့လား”

“ရှင်းပါတယ်.. ဆရာကြီး”

“ရန်သူတွေဟာ.. တောလမ်းအဆုံးမှာနေရာယူထားကြပြီဆိုတော့ မောင်သစ်အောင်တို့ရှေ့ပြေးအဖွဲ့နဲ့မောင်ဘတူတို့အဖွဲ့အတူက.. ညာဘက်ထောင်ခြေလမ်းက ပန်းပြီးသာချီတက်သွားကြသတော့။ ကျုပ်နဲ့မောင်ကြီးတို့နှစ်ဖွဲ့ကတော့.. မင်းတို့လွှမ်းသွတ်သွတ်ကျွတ်ထွက်ခွာသွားနိုင်အောင် ဘယ်ဘက်တောင်ခြေလမ်း

၅၈၄ လူသူတော်ဆောင်တောင်းနှင့် အာသာဝတီရွှေစား

ချီတက်သွားပြီး ရန်သူတွေနဲ့တစ်ပွဲတစ်လမ်းလက်ရည်စစ်ဆင်
ကြရအောင်..”

အာသာဝတီရွှေစားကပြုံး၍ပြောလိုက်ရာ အတိုက်အခတ်
တွင်ဝါသနာကြီးလွန်းသောတပည့်မောင်ကြီးကလည်း သဘော
စွာ ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

ငါတို့နောက်ကိုလိုက်လာတဲ့ရန်သူက နှစ်ပွဲပြစ်နေတယ်။
ဒီတစ်ပွဲကိုပြန်ပြန်ရှင်းထားနိုင်မှ...
နောက်တစ်ပွဲကို အပိုင်စောင့်ရှင်းလို့ရမှာပို့...
အချိန်ဆွဲနေလို့ပဲပြစ်ဘူး။

အာသာဝတီရွှေစား

ကျောဒါနန်းနှင့်အာသာဝတီရွှေစား

အာသာဝတီရွှေစားနှင့်တပည့်သုံးယောက်တို့သည် ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်မည်းနေသောအမှောင်ထုအတွင်း၌ တောကြောင်များအလားပတ်ဝန်းကျင်ကိုမျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်ရှုရင်း ခပ်သွက်သွက်ခရီးနှင့်လာခဲ့ကြရာ . . . တစ်နေရာအရောက်တွင်အာသာဝတီရွှေစားကရုတ်တရက်ရပ်တန့်လိုက်ပြီး လေသံကြားရုံမျှတီးတိုးလေသံလေးဖြင့် . . .

“ဟိုတောင်ကုန်းလေးပေါ်မှာ . . . ရန်သူတွေရောက်နေပြီ။ ငါအခြေအနေသွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ တစ်ယောက်ကမောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ကိုသတင်းပို့ပြီး . . . ဒီနေရာကိုခေါ်လာခဲ့။ နှစ်ယောက်က ဒီမှာပဲစောင့်နေ . . .”

အာသာဝတီရွှေစားတို့နှင့်ရင်ဆိုင်နေရသောအဖွဲ့မှာ ဘယ်ဘက်တောင်ကြာပေါ်တွင်နေရာယူထားကြသော ဆာလျင်မြမောင်တို့အဖွဲ့ဖြစ်ပေရာ အာသာဝတီရွှေစားသည်သစ်ပင်ကြီးများတို့အကာအကွယ်ယူ၍ . . . ဆာလျင်မြမောင်တို့၏အနီးသို့ရောက်ရှိသွားလေသည်။

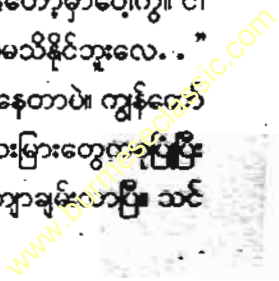
“ဒီတောကြီးက အတော်ကြောက်စရာကောင်းတာပဲနော်။ ကျွန်တော်ကရန်သူတွေကိုဂရုမစိုက်ပေမယ့် . . . ဝက်ပံတွေ၊ မြွေတွေတို့တော့သိပ်ကြောက်တယ်ဆာလျင်ကြီးရဲ့ . . .”

“ရန်သူတွေကိုလည်း . . . သတိထားရမှာပဲကွ။ ရန်သူတွေကသေနတ်မကိုင်ဘဲဒူးလေးတွေကိုင်ထားတော့ ညဘက်တိုက်ပွဲမှာ ငါတို့ဘက်ကတစ်ပန်းနွှဲနေတယ် . . .”

“ဆာလျင်ကြီးရယ် . . . သေနတ်သမားက ဒူးလေးလောက်တိုင်နိုင်တဲ့ရန်သူကို . . . ဘယ်လိုတစ်ပန်းနွှဲမှာလဲဗျ . . .”

“အမှောင်ထဲမှာ ရင်ဆိုင်တိုက်ရင် . . . ငါတို့သေနတ်တွေက ပီပွင့်ပာမို့ ကျည်တစ်ချက်ပစ်လိုက်တာနဲ့ရန်သူကငါတို့နေရာကို ကောင်းကောင်းသိသွားပြီး ဒူးလေးနဲ့အသေခံတော့မှာပေါ့ကွ။ ငါတို့ကဒူးလေးသမားတွေရဲ့နေရာကို ဘယ်လိုမှမသိနိုင်ဘူးလေ . . .”

“ဆာလျင်ကြီးပြောတာလည်း . . . ဟုတ်နေတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဘက်ကကျည်တစ်ချက်ပစ်ပြီးတာနဲ့ ဒူးလေးမြားတွေတုန်ပြီး ဝင်လာတော့မှာပဲ။ ကြားရတာနဲ့တောင် . . . ကျောချင်းလာပြီ။ သင်

တန်းမှာတုန်းက . . မေဂျာဒါနန်းက အဲဒီအချက်တွေကိုဘာကြောင့် များသင်မပေးလိုက်ပါလိမ့် . . ”

ဆာဂျင်မြမောင်သည် . . ရဲဘော်လေး၏စကားကြောင့် သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် . .

“ငါတို့မေဂျာကြီးပြောပြောနေတဲ့ . . ဆင်းဘတ်ဆိုလား ဆင်းဟတ်ဆိုလားကွာ။ အဲဒီစစ်ကျောင်းကြီးက ခေတ်မီတဲ့သေနတ် သမားချင်းရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်တဲ့နည်းတွေကိုပဲ . . သင်ပေးလိုက်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ။ အခုတိုက်ပွဲမှာ နိုင်ဆိုင်ကြရမယ့်ရန်သူတွေဟာ ငါတို့မြန်မာတွေရဲ့ရှေးဟောင်းတိုက်ခိုက်ရေးပညာတွေကို ထုံးလို ခြေ၊ ရေလိုနှောက်တတ်ကျွမ်းကြတဲ့ပညာသည်တွေပဲကွ။ စီအိုင်ဒီ ကအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တ စောင်းသာပါလာရင်တော့ သိပ်ကောင်းမှာပေါ့ကွာ . . ”

“လက်ဖက်ရည်နှင့်ဖျော်ထားတဲ့ စုံထောက်မင်းကြီး ဟာ . . ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းနဲ့ သူ့ရဲ့စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေကိုလည်း သူ့အစီအစဉ်နဲ့သူ့စေလွှတ်လိမ့်မယ်တဲ့။ သူတို့မြန်မြန်ရောက်လာကြရင်ကောင်းမှာပဲ . . ”

“မထူးပါဘူး . . ကိုယ့်လူရာ။ သူတို့ရောက်လာရင်လည်း ငါတို့ဆရာကြီးမေဂျာဒါနန်းက သူတို့နဲ့ပူးပေါင်းမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ငါတို့စစ်ရဲအဖွဲ့က ရာဇဝတ်ကောင်တွေကိုလက်ရဖမ်းပေးမယ်လို့ အစည်းအဝေးမှာပြောခဲ့ပြီးသားကွ။ လက်ရဖမ်းပေးမယ်ဆိုပြီး . .

ငါတို့ကိုအသေပစ်သတ်ဖို့ အမိန့်ပေးထားတာ အထက်လူကြီးတွေ သိသွားရင်တော့ပြဿနာပဲ . . ”

“ဒါကတော့ . . သူ့ကိုစွန့်သူပဲလေ။ ပြဿနာဖြစ်လာရင် ဆူဘာသာကြည့်ရှင်းမှာပေါ့ကွာ . . ”

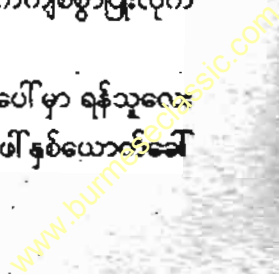
အာသာဝတီရွှေစားအနေဖြင့် . . အခြေအနေကို အတော် ဆေးပြည့်ပြည့်စုံစုံသိလိုက်ရပြီဖြစ်၍ ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် နောက်ဘက်သို့တိတ်ဆိတ်စွာပြန်လည်ဆုတ်ခွာလာခဲ့လေသည်။

မောင်ကြီးတို့လေးယောက်သည်လည်း စုရပ်တွင်အဆင် သင့်ရောက်ရှိနေကြပြီး သူ့အားစောင့်နေကြသည်ကိုတွေ့ရလေ သည်။

“ကျွန်တော်တို့သွားတဲ့လမ်းမှာ . . ဂျစ်ကားနှစ်စီးကိုသစ် ထားအုပ်ထဲမှာဖွက်ထားပြီး အစောင့်လေးယောက်နဲ့ခေါင်းဆောင် ခုတ်ယောက်က . . ချွတ်ဖျင်တဲ့နားမှာသေနတ်တွေကိုင်ပြီးစောင့်နေ ထာတို့တွေ့ခဲ့ရပါတယ် ဆရာကြီး . . ”

ထိုခေါင်းဆောင်ဆိုသူမှာ သူတို့အားပစ်သတ်ရန်အမိန့် ထုတ်ခဲ့သည့် . . မေဂျာဒါနန်းဆိုသူပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုတွေးမိလိုက် သာကြောင့် အာသာဝတီရွှေစားသည်ကောက်ကျစ်စွာပြုံးလိုက် ပြီးလျှင် . .

“ငါတို့ရှေ့တည့်တည့်ကတောင်ကုန်းပေါ်မှာ ရန်သူလေး ယောက်နေရာယူထားတယ်။ မောင်ကြီးကအပေါ်နှစ်ယောက်ခေါ်

ပြီး တောင်ကုန်းနောက်ကိုရောက်အောင်သွား။ ကျန်တဲ့သုံးယောက်
 ငါ့နောက်ကလိုက်ခဲ့ကြပေတော့။ ငါတို့ဘက်က . . ပစ်ခတ်သံတွေ
 ကြားရင် တောင်ကုန်းပေါ်ကရဲဘော်တွေကစစ်ကူပေးဖို့ဆင်းလာ
 ကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ . . နောက်ကနေအပိုင်တိုက်ပေတော့။
 ငါတို့နောက်ကိုလိုက်လာတဲ့ရန်သူကနှစ်ဖွဲ့ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတစ်ဖွဲ့
 ကိုမြန်မြန်ရှင်းထားနိုင်မှ . . နောက်တစ်ဖွဲ့ကို အပိုင်စောင့်ရှင်းလို့
 ရမှာမို့ အချိန်ဆွဲနေလို့မဖြစ်ဘူး။ လုပ်စရာရှိတာတွေ . . မြန်မြန်
 လုပ်ကြမှဖြစ်မယ်. . ”

မောင်ကြီးတို့အဖွဲ့ အမှောင်ထုထဲသို့တိုးဝင်ထွက်ခွာသွား
 သည်နှင့် . . အာသာဝတီရွှေစားက သူ၏အစီအစဉ်အသေးစိတ်ကို
 ကျန်တပည့်သုံးယောက်အားရှင်းပြလိုက်လေတော့သည်။

* * *

မေဂျာဒါနန်းသည် . . ရွက်ဖျင်တဲ၏နောက်ဘက်အမှောင်
 ထုထဲတွင်တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေရင်း တစ်နေ့လုံးခရီးပန်းလာ
 သည့်ဒဏ်ကြောင့် အိပ်ငိုက်နေလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မျက်စိထဲ၌လင်းလက်သောအလင်းရောင်
 များကိုမြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရှိပ်ဖယ်သေနတ်ကိုဆွဲကိုင်ကာထိုင်
 နေရာမှထလိုက်ပြီး အခြေအနေကိုအကဲခတ်ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

“ဟာ. . ”

သစ်တောအုပ်ထဲတွင်ဖွက်ထားသော ဂျစ်ကားနှစ်စီးမှာ
 မီးများလောင်ကျွမ်းနေသည်ကို မီးတောက်ကြီးနှစ်ခုကြောင့်သိရှိ
 လိုက်သဖြင့် ဂျစ်ကားများအနီးတွင်အစောင့်ချထားသောရဲဘော်
 တစ်ယောက်၏ကံကြမ္မာကိုလည်းနားလည်လိုက်လေတော့သည်။

မိမိကိုယ်တိုင်မှာလည်းမီးတောက်ကြီးများမှထွက်ပေါ်နေ
 သောအလင်းရောင်ကြောင့် ရန်သူများအတွက်ပစ်မှတ်သဖွယ်ဖြစ်
 နေကြောင်းသဘောပေါက်လိုက်သဖြင့် ရှေ့ဘက်ကိုက်တစ်ရာခန့်
 တွင်ရှိနေသော ထူထပ်စွာပေါက်ရောက်နေသည့်ချုံဖုတ်များကြား
 သို့ရောက်အောင် အားကုန်ပြေးထွက်ခဲ့မိလေသည်။

“ဝိုး. . ငှစ်. . ”

မိမိနံ့ဘေးမှကပ်၍ဖြတ်သန်းသွားသောမြားသံကိုကြား
 လိုက်ရသဖြင့်ပို၍ အားသွန်ပြေးထွက်ခဲ့ရာ ကိုက်ငါးဆယ်ခန့်ခရီး
 ပေါက်ချိန်တွင်မြားသံကိုထပ်မံ၍ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

“ငှစ်. . ”

“ဟာ. . ”

မီးရောင်တွင် . . ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်ရသောမြားတံကြောင့်
 ထိုမြားတံသည် မိမိရှေ့ရှုပြေးလွှားနေသောချုံဖုတ်များကြားမှထွက်
 လာနေခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်ရသဖြင့် မေဂျာဒါနန်းသည်ပြေး
 နေရာမှရပ်လိုက်ပြီး ချုံဖုတ်များကြားသို့ပစ်ခတ်ရန်သေနတ်ဖြင့်

စင်ကုယေရန် တောင်ကုန်းပေါ်မှပြေးဆင်းလာကြသောဆာလှိုင်
 မောင်တို့အဖွဲ့မှာ... နောက်ကြောဘတ်မှအပိုင်စောင့်နေကြသော
 မောင်ကြီးတို့အဖွဲ့၏လက်ချက်မိသွားရသလို ပေါက်ကွဲသံများ
 ကြားလိုက်ရသဖြင့် အပိုင်နေရာယူထားကြသောတောင်ကုန်းမှာ
 မှစိုးရိမ်တကြီးပြေးဆင်းလာကြတာ... မီးတောက်များကြားထဲ
 မေရာဒါနန်းကိုအား လိုက်လံတယ်တင်နိုင်ရန်ကြိုးစားကြသော
 လက်ဖတင်နစ်ဂျင်မီနှင့် ဆာလှိုင်မောင်အေးတို့နှစ်ဖွဲ့မှာလည်း
 အမှောင်ထဲမှအပိုင်စောင့်၍ပစ်ခတ်ကြသော ရန်သူများ၏မြှောက်
 တွင်... ထိခိုက်ဒဏ်ရာများစွာရရှိသွားကြကာ အော်ဟစ်အကူအညီ
 တောင်းသံများဖြင့် ပွက်ပွက်ညံ့နေပေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားမကလို့...
 ယက္ခဂုဗ္ဗန်တွေ စောင့်ကြပ်နေရင်တောင်...
 ကျွန်ုပ်လုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ကို...လုပ်မှာပဲ။

လူသူတော်ချောင်းတစ်စောင်း

ခင်ဗျားတို့ဟာ... ကျုပ်နဲ့အတူတောတွင်းမှာခရီးဆန်းဖူးကြပြီး တောတွင်းအတွေ့အကြုံရှိပြီးသားလူတွေမို့... ဘာခုတော့အတွေ့အထူးမှာစရာမရှိပါဘူး။ မိတ်ဆွေကြီးဦးသိန်းမောင်ကိုတော့ မောင်ကိုကိုကြီးကပဲတာဝန်ယူစောင့်ရှောက်ပေးပါ။”

ကျွန်ုပ်အတွက်ပုဝင်စိတ်ဖြင့် မှာကြားနေသောဆရာကြီး၏စေတနာကိုနားလည်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ရင်ထဲတွင်ပိတ်တိတ်သွားမိလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့်... ကျွန်ုပ်တို့သည် တောလမ်းလေးအတိုင်းခရီးနှင့်လာခဲ့ကြရာ မိုင်ဝက်ခန့်ခရီးပေါက်လာသောအခါဒီးခွက်ငှက်အော်မြည်သံကိုကြားထိုက်ရသဖြင့် ဆရာကြီးကလည်းငှက်အော်သံတစ်မျိုးဖြင့် ပြန်လည်အသံပေးလိုက်လေသည်။

မကြာမီပင် လမ်းဘေးသစ်တောအုပ်ထဲမှမြွေထွက်လာသောမုဆိုးကြီးဘိုးသာကိုမြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

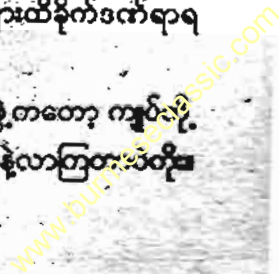
“မေဂျာဒါနန်းတို့အဖွဲ့က တစ်ဆယ့်ခွန်နှစ်ယောက်ပါလာတယ်။ ညနေငါးနာရီကျော်ကျော်မှာရောက်လာကြပြီ... ရဲဘော်တစ်ယောက်တော့ထဲမှာဝါးခုတ်ရင်း ဝက်ခံကိုက်လို့သေသွားပါတယ်။ အဖွဲ့လေးဖွဲ့ခွဲလိုက်ပြီ... အချက်အခြာကျတဲ့ထောင်ကျန်းတွေမှာအပိုင်နေရာယူပြီးစောင့်နေကြပါတယ်...”

ဆရာကြီးသည် မုဆိုးကြီးဘိုးသာ၏စကားကိုနားစိုက်ထောင်နေလိုက်ပြီ...

“အာသာဝတီရွှေစားတို့အဖွဲ့ကရော... အင်အားဘယ်လောက်ရှိသလဲ...”

“အာသာဝတီရွှေစားကတော့... လူနှစ်ဆယ့်နှစ်ဦးခေါ်ထားပါတယ်။ လူနာလေးဦးနဲ့အလမ်းသမားရှစ်ဦးကိုယ်လိုက်ရင် တိုက်ခိုက်နိုင်တဲ့တပ်ညီ ဆယ်ယောက်တောင်လိုက်ပါလာပါတယ်။ သူတို့အားလုံးဟာ... ဖူးလေးတွေကိုပိုင်ဆောင်ထားကြပြီး ငှက်ကြီးထောင်စားတွေကိုလွယ်ထားကြပါတယ်။ တိုက်ခိုက်နေသံမားနှစ်ယောက်ကရှေ့ပြေးထွက်ခွာသွားကြပြီး သူတို့နောက်မှာလူနာလေးယောက်ကိုအထမ်းသမားရှစ်ယောက်ထမ်းတဲ့အဖွဲ့ကို တိုက်ခိုက်နေသမားနှစ်ယောက်က စောင့်ရှောက်ပြီးလိုက်သွားပါတယ်။ ကျန်တဲ့တိုက်ခိုက်နေသမားခြောက်ယောက်မှာ သုံးယောက်တိုက်နှစ်အုပ်စုခွဲလိုက်ပြီ... အာသာဝတီရွှေစားခေါင်းဆောင်တဲ့အဖွဲ့က မေဂျာဒါနန်းတို့ရဲ့ပုံစံမစခန်းကိုတိုက်ခိုက်နေတဲ့အချိန်မှာ စစ်ကူလာတဲ့အဖွဲ့တွေကို ကျန်တဲ့အဖွဲ့ကအပိုင်စောင့်တိုက်တာပါပဲ။ မေဂျာဒါနန်းသည်ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရသွားတာကိုတွေ့လိုက်ရပြီး မီးလောင်နေတဲ့ပစ်ကွင်းထဲကိုပြေးဝင်ပြီ... မေဂျာဒါနန်းတို့ကိုကယ်တင်ဖို့ ငြိမ်းစားတဲ့အဖွဲ့ဝင်တွေလည်း အတော်များများထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားကြပါတယ်...”

“အင်း... အာသာဝတီရွှေစားတို့အဖွဲ့ကတော့ ကျွန်ုပ်တို့လိုက်လာမယ်ဆိုတာရိပ်မိပြီး အင်အားအပြည့်နဲ့လာကြတယ်ဆိုပါ...”

ရွှေချယ်လိမ့်မယ်လို့ယုံကြည်ပြီး . . ကျုပ်တို့ကိုအပိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့ သူကိုယ်တိုင်စောင့်နေမှာသေချာတယ်။ ကျုပ်တို့ယ်တိုင်ကလည်း ပုံမှန်အခြေအနေမှာဆိုရင်တော့ ပထမလမ်းကိုပဲရွှေချယ်မှာပဲ။ အာသာဝတီရွှေစားမကလို့ . . ယကူဂုဗ္ဗာန်တွေစောင့်ကြပ်နေရင် တောင် ကျုပ်လုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ကိုလုပ်မှာပဲ။ အခုလက်ရှိအခြေ အနေမှာကျတော့ . . သူတို့ရဲ့သတ်ကွင်းထဲကိုဝင်ပေးရမှာက ကျုပ် တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေအားလုံးလည်း ပါဝင်နေတာပဲ။ မိတ်ဆွေတွေရဲ့အသက်ကိုပါစတေးပြီးတိုက်ခိုက် ရမယ့်အရေးကိုတော့ . . ကျုပ်ရင်လေးနေမိတာအမှန်ပဲ။ ကျုပ်တို့ ရောက်လာမယ်ဆိုတာကိုသိလို့ အပိုင်နေရာယူထားပြီးမှတိုက် ခိုက်ကြမှာဆိုတော့ . . ကျုပ်တို့ဘက်မှာ အထိအခိုက်၊ အသေအ ဖျောက်တွေတော့ဖြစ်လာမှာပဲလေ . . ”

စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်သည်လည်း ဆရာကြီး၏ဆိုလို ရင်းအချက်ကိုသဘောပေါက်လိုက်သောကြောင့် အလွန်စိတ်ရှုပ် ထွေးနေဟန်ဖြင့် . .

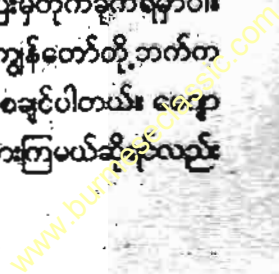
“ဒုတိယလမ်းကိုရွှေချယ်မယ်ဆိုရင် . . ကျွန်တော်တို့ဘက် ကဘယ်လိုအခြေအနေရှိနိုင်လဲဆရာကြီး . . ”

“လူနာလေးယောက်ကိုသယ်သွားနေရတဲ့အဖွဲ့ဟာ မချင် သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာ ဘယ်လိုမှခဏ်တွင်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ . . သူတို့နောက်ကိုအမှီလိုက်သွားပြီးဖမ်းဆီးလိုက်

နိုင်မယ်ဆိုရင် . . အာသာဝတီရွှေစားဟာ ကျုပ်တို့ကအဲဒီလိုလုပ် လိမ့်မယ်လို့ထင်မထားလေတော့ အပိုင်မိသွားမှာသေချာပါတယ်။ သူ့အကူအညီတောင်းထားတဲ့ . . မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲက မိတ်ဆွေတွေရောက်လာချိန်မှာ . . ကျုပ်တို့ရဲ့မိတ်ဆွေတွေလည်း ရောက်လာတော့မှာပဲ။ အင်အားခြင်းတည့်မှုသွားပါပြီ။ ဒီအချိန်မှာ ကျုပ်ကတစ်ယောက်ခြင်းတိုက်ခိုက်ကြဖို့စိန်ခေါ်လိုက်ရင် သူ့အနေ နဲ့ဘယ်လိုမှရှောင်နေလို့မရတော့ဘဲ ကျုပ်နဲ့တိုက်ခိုက်ရတော့မှာ ပါ။ အဲဒီအချိန်ကတော့ . . တိုက်ပွဲရဲ့အဆုံးအဖြတ်ပါပဲ။ ကျုပ်ရွှေ နီမဲ့ရင် ခင်ဗျားတို့အားလုံးသေရမှာဖြစ်သလို . . သူ့ရွှေနီပွဲခွဲရင် သည်း သူတို့တစ်ဖွဲ့လုံးကိုဖမ်းဆီးနိုင်မှာပါလေ . . ”

စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်သည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်ရင်းစဉ်းစားနေပြီးမှ . .

“ဆရာကြီးပြောသလိုဆိုရင် . . ဆရာကြီးနဲ့ အာသာဝတီ ရွှေစားတို့ဟာ တိုက်ပွဲတစ်ပွဲကိုတော့သေချာပေါက်ဆင်ခွဲကြရမှာပဲ လေ။ ပထမလမ်းကိုရွှေချယ်လိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့ဟာအောက် ညည်းကနေတိုက်ခိုက်ကြရမှာဖြစ်ပြီး . . ဒုတိယလမ်းကိုရွှေချယ်ရင် ကျွန်တော်တို့မိတ်တိုင်းကျကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီးမှတိုက်ခိုက်ရမှာပါ။ တိုက်ပွဲတစ်ပွဲကိုဆင်ခွဲရမှာခြင်းအတူတူ . . ကျွန်တော်တို့ဘက်က အသာစီးရနိုင်တဲ့ဒုတိယလမ်းကိုပဲရွှေချယ်စေချင်ပါတယ်။ နေရာ ဒါနန်းတို့အသက်တွေကိုကယ်တင်ဖို့ အခုသွားကြမယ်ဆိုရင်လည်း

အပြန်အလှန်လှည့်ကွက်

"အခုတစ်နာရီခွဲပြီဆိုတော့ ကျုပ်တို့ အမြန်ခရီးနှင့်နိုင်စေ
မနက်မိုးမလင်းခင်မှာရန်သူကိုအုပ်မိမှာပဲ... ဘိုးသာရှေ့ဆုံး
လမ်းကြောင်းပြသွားပါ။ ကျုပ်နောက်ဆုံးက... လိုက်ခဲ့ပါမယ်"

ဆရာကြီး၏အမိန့်သံဆုံးသည်နှင့် မုဆိုးကြီးဘိုးသာသည်
တောနက်အမှောင်ထဲသို့ စတင်တိုးဝင်၍ သွားလေရာ... ကျွန်ုပ်တို့
သည်လည်း မုဆိုးကြီးဘိုးသာ၏ခြေလှမ်းများအတိုင်းလိုက်နင်းကာ
တောတွင်းခရီးကိုစတင်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

မုဆိုးကြီးဘိုးသာသည်... လရောင်မှန်ဝါးဝါးအောက်တွင်
ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့်လျှောက်လှမ်းနေရင်း တစ်ခါတစ်ရံတွင်ပတ်
ဝန်းကျင်၌အမှတ်အသားများကိုရှာဖွေကြည့်ရှုပြီးမှ ခရီးဆက်

လေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်မှာအမှောင်ထဲတွင် ခလုတ်ကန်သင်းများနှင့်တိုက်
မိ၍ လဲကျတော့မယောင်ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏လက်တစ်ဖက်
တိုက်ခွဲထားသည့်မောင်းထောင်းကိုကြိုးက နံဘေးမှထိန်းမတ်
ပေးထားသဖြင့်... တောတွင်းခရီးကြမ်းကိုအများနှင့်အတူလိုက်ပါ
သွားနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

နံနက်လေးနာရီခန့်တွင်... ရှေ့ဆုံးမှတစ်လှမ်းခြင်းသွား
နေသောမုဆိုးကြီးဘိုးသာသည် လက်မြောက်၍ ခေတ္တရပ်နားကြရန်
အချက်ပြလိုက်ပြီးလျှင် နောက်ဘတ်သို့ လျှောက်လာကာ...

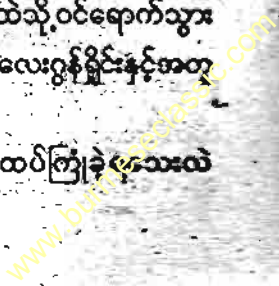
"ရန်သူတွေနဲ့သိပ်မဝေးတော့ဘူး ဆရာကြီး။ ကျွန်တော်
ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ..."

ဆရာကြီးက အေးအေးဆေးဆေးပင်ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်
ပြီးလျှင်...

"ဝှန်နှိုင်းကိုသွားခေါ်လိုက်ပါ... ဦးဘိုးသာ၊ ကျုပ်တို့ ဒီ
နေရာကပဲစောင့်နေမယ်..."

မုဆိုးကြီးဘိုးသာသည် အမှောင်ထုထဲသို့ဝင်ရောက်သွား
ပြီး ကပ်ဆံ့ယိုငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါလူပုလေးဝှန်နှိုင်းနှင့်အတူ
ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြလေတော့သည်။

"ဘာတွေများ... ရူးထူးခြားခြားထပ်ကြုံခဲ့ဖူးသေးထဲ
အောင်ဝှန်နှိုင်း..."

“လူနာလေးယောက်ကို ထမ်းလာတဲ့အထမ်းသမားတွေ
 ဟာ... ရန်ကန်ကင်းလာတဲ့အထမ်းသမားတွေပါ။ သူတို့လူက
 နှစ်ယောက်ပဲလိုက်လာပြီး ခေါင်းဆောင်ထံလူနာမည်ကိုခိုးဘာတယ်
 ခြေဖတ်ထက်တားချစ်စရာ... ငွေယာဉ်အစုံမျှ... ချစ်စရာ...
 မှုအိုင်သင်တန်း... ကျောင်းအကြောင်းကိုအတော်ခွဲခွဲ
 တာ... အရင်ကတည်းကအတော်... ခွဲတပ်ပါပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်
 ပိုက်ကလေးခွဲ... ကျောင်း... ခွဲ... ခွဲ...
 လုံး... ခွဲ... ခွဲ... ကျောင်းတောင်ခားတောင်ခား...
 တယ်။ ရှေ့ပြေးအဖွဲ့နှစ်ယောက်မှာ... အတော်ခွဲခွဲ...
 သွားပါပြီ။
 နှစ်ယောက်... ကျောင်းပြုလေ... ကျုပ်အချက်ပြုထုန်...
 မှုယ်။ ခေါင်းဆောင်ဘီတက်... ခွဲ... ခွဲ...
 တစ်ယောက်တစ်ကွန်ရှင်းကတာဝန်ယူလိုက်ပါ။ မှုအိုင်သင်တန်း
 ကာအဆိုပြုခြင်းကိုသုံးပြီးတိုက်ကြမယ်။ ကျုပ်တို့က... အထမ်းသမား
 တွေကိုရအောင်ထန်းချုပ်လိုက်ပြီး သူတို့ကိုစည်... ပြီးဆက်တိုက်
 လို ရှေ့ဆောင်စီစဉ်ကြတာပေါ့။ ကျုပ်တို့ကိုမိအချက်...
 မောင်ကို... မောင်ကို... မောင်ကို...
 ရန်သူတွေကို ကင်းပန်းဝပ်ပြီးစောင့်ကြည့်ကြပါ။
 ကျုပ်တို့ကလုပ်လေးကန်ရင်းနောက်သို့ ကျုပ်တို့တစ်အဖွဲ့
 စုလုံးလိုက်ပါခဲ့ကြရာ တစ်စုံစရာတင်လုပ်လေးကန်ရင်းကရှုပ်တန်
 လိုက်ပြီးလျှင် ရှေ့ဘက်ရဲအောင်ကုန်းပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်
 ရာ... တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တစ်ရွှေရွှေလုပ်ရားရွှေတက်နေကြတော့
 ...

အုပ်စုတစ်စုအားတွေ့လိုက်ရလေသည်။
 ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ရှေ့တက်သို့
 ဦးထွက်လိုက်ပြီးလျှင် လေသံကြားရုံမျှဖြင့်...
 “ဦးတိုးသာနဲ့ဝန်ရှင်းတို့ တောင်ကုန်းထိပ်ကိုကြိုရောက်
 အောင် တောင်ဘေးလမ်းကနေအမြန်ပန်းပြီးတက်ကြ။ တောင်
 ကုန်းထိပ်ရောက်တာနဲ့ မေ့သေးပြားနဲ့အပိုင်သာတိုက်ခိုက်ပေတော့။
 သူတို့ကလည်း အချိန်ကိုက်ပြီးတက်လာကြမှာဆိုတော့...
 သွေ့ချော်လို့တော့လုံးဝမဖြစ်ဘူးနော်...”
 ဆရာကြီး၏စကားသံဆိုးသည်နှင့် မှုဆိုးကြီးတိုးသာနှင့်
 သူတို့လေးဝန်ရှင်းတို့ သ... တောင်ကုန်းပေါ်သို့တက်သည်လမ်း
 အတိုင်းပြေးတက်သွားကြကာ အမှောင်ထုထဲ၌ပျောက်ကွယ်သွား
 ခြလေတော့သည်။
 “ကဲ... ကျုပ်နောက်ကသာ ခပ်သွက်သွက်လိုက်ခဲ့ကြပေ
 ဘော့။ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး... ဖိစင်ကြည့်ကကြရမှာပဲ...”
 ဆရာကြီးအရှေ့ဆုံးမှလမ်းပြသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်
 သည်း အမှောင်ထဲတွင်တရွေရွေသွားနေကြသောလူစုနောက်သို့
 ခပ်သွက်သွက်လိုက်သွားကြလေတော့သည်။
 ရှေ့မှသွားနေသောလူစုသည် တောင်ကုန်းနားသို့ရောက်
 ခဲ့နီစွာ ရှုတ်တရက်ရပ်တန့်သွားကြသည်ကိုမြင်လိုက်...
 ခပ်စုံတစ်ခုထူးခြားနေပြီဖြစ်ကြောင်းရိပ်မိလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် . . ဆရာကြီးသည်လေ၏လျှင်မြန်ခြင်းနှင့် ဖြင့်ရွတ်တရက်ပြေးထွက်သွားလေရာ . . နောက်မှပြေးလိုက်သွားသော ဦးဇင်ယော်ကိုလည်းလှစ်ကန်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုသည်လည်းနောက်မှပြေးလိုက်သွားကြလေရာ . . ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် မီးထိုင်တစ်ချောင်းကို ထွန်းညှိလိုက်သဖြင့် တောင်ကုန်းထိပ်တွင်အလင်းရောင်မှန်ပြပြလင်းလက်နေပြီးလျှင် . . မြေပြင်ပေါ်၌လဲကျနေသောလူနှစ်ဦးနှင့် မလှုပ်မယှက်ရပ်နေကြသောလူတစ်စုအားတွေ့လိုက်ရသောကြောင့် မောင်းထောင်းတိုက်ခတ်ခြင်းနှင့်အိုင်ပီဦးအေးမောင်တို့သည် ခြောက်လုံးဖြူးများတို့ဆွဲထုတ်လိုက်ကြကာ သစ်ပင်အကွယ်များတွင်အဆင်သင့်နေရာယူနေလိုက်ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည်စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်၊ ဒုတိယသင်္ဘောမောင်တို့နှင့်အတူခြံကြီးတစ်ခု၏အကွယ်မှစောင့်ကြည့်နေလိုက်ရာ လူနာလေးဦးတို့အား ဝါးကပ်များဖြင့်ထမ်းလာကြသောလူနှစ်ဦးကို ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်း၊ ဦးဇင်ယော်၊ မုဆိုးကြီးဘိုးသာနှင့်လူပုလေးဂွန်ရှိုင်းတို့က မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ရပ်နေကြသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရပ်နေသောလူရှစ်ဦးအနက်မှလူနှစ်ဦးသည် နောက်တက်သို့ လှည့်ပြေးရန်ဟန်ပြင်လိုက်သဖြင့် စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်နှင့် ဆာသင်္ဘောမောင်တို့သည်လည်း . . သေနတ်များကိုဆွဲထုတ်ကာ

ရှေ့သို့ပြေးထွက်လိုက်ကြပြီး . .

“တစ်ယောက်မှ . . မလှုပ်ကြန့်နော်။ ထွက်ပြေးရင်ပစ်ချလိုက်မယ် . . ”

စုံထောက်မောင်သိန်းဟန်က . . အော်ဟစ်သံတိယေးလိုက်သောကြောင့် အထမ်းသမားများမှာရှေ့နောက်ပိတ်မိနေကြသည့်အဖြစ်ကိုသိရှိလိုက်ကြကာ ခြိမ်သက်သွားကြလေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်း၏ အောင်မြင်သောအသံဝါကြီးကို . . အားလုံးအတိုင်းသားကြားလိုက်ကြရပေသည်။

“မင်းတို့ရှစ်ယောက်ဟာ . . ဒီရာဇဝတ်ကောင်တွေနဲ့အခြားဆက်နွယ်ပတ်သက်မှုမရှိကြဘဲ အခကြေးငွေအများကြီးရလို့သာ အထမ်းသမားအဖြစ်နဲ့လိုက်လာကြတာကို ကျွန်ုပ်သိထားပါတယ်။ မင်းတို့အနေနဲ့ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းတိတိကျကျလိုက်နာကြမယ်ဆိုရင် မင်းတို့ကိုအခကြေးငွေထိုက်ထိုက်တန်တန်ပေးမယ့်အပြင် ဒီရာဇဝတ်သားတွေကူးလွန်ခဲ့တဲ့ရာဇဝတ်မှုတွေနဲ့ မပတ်သက်တဲ့အတွက် ဖမ်းဆီးအရေးယူတာမျိုးမလုပ်ဘူးလို့ . . ကျုပ်ကအာမခံတယ်။ မင်းတို့သဘောထားတို့ပြောကြစမ်းပါဦး . . ”

လူရှစ်ယောက်တွင် အသက်အကြီးဆုံးနှင့်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်ရှိသော ဗလကောင်းကောင်းနှင့်လူကြီးက . .

“ကျုပ်တို့ကို အရေးမယူဘူးဆိုရင် . . ခင်ပွားပြောတဲ့အ

တိုင်းလိုက်နာပါမယ်။ ကျုပ်တို့က ဘာတွေလုပ်ပေးရမှာလဲ..”

“ဒီလူနာလေးယောက်ကိုထမ်းပြီး ကျုပ်တို့လူတွေနဲ့လိုက်သွားပါ။ ကျွန်ရောက်ရင်.. ခင်ဗျားတို့ရှစ်ယောက်အတွက်လုပ်အားခအပြည့်အဝထုတ်ယူသွားကြရုံပါပဲ..”

အထမ်းသမားခေါင်းဆောင်လူကြီးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးလျှင်..

“ကောင်းပြီလေ.. ခင်ဗျားစကားအတိုင်း ကျုပ်တို့အတိအကျလိုက်နာပါမယ်။ ခင်ဗျားဘက်ကသာ ကတိတည်ပါစေ..”

“ဟား.. ဟား..” လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဟာ နှုတ်ထွက်စကားတစ်ခွန်းကို အသက်ထက်တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားစွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်သွားစမ်းပါဗျာ..”

အထမ်းသမားခေါင်းဆောင်လူကြီးသည် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုသောအမည်ကိုကြားလိုက်သည်နှင့် အလွန်အံ့ဩသွားဟန်ဖြင့်..

“ဆရာကြီးက.. လူသူတော်သျှောင်တစောင်းလား။ ကျွန်တော်တို့က.. တရုတ်တန်းဦးဟိန်ရဲ့တပည့်တွေပါ။ ကျွန်တော်တို့ဆရာက.. ဆရာကြီးအကြောင်းအမြဲပြောပါတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ကျေးဇူးတွေသူ့အပေါ်မှာအများကြီးရှိနေတယ်လို့လည်း ပြောဖူးပါတယ်ခင်ဗျာ..။ ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဘာမှပြောစရာမရှိတော့ပါဘူး”

“တရုတ်တန်းဦးဟိန်တပည့်တွေဆိုတော့ ပိုပြီးအဆင်ပြေသွားတာပေါ့ကွယ်။ မင်းတို့ကို.. ဟောဒီက မုဆိုးကြီးဘိုးသာနဲ့စီအိုင်ဒီစုံထောက်မောင်သိန်းဟန်တို့က လမ်းပြပြီးခေါ်သွားကြပါလိမ့်မယ်..”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် မုဆိုးကြီးဘိုးသာဘက်သို့လှည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“သင်တို့ငါတော့အပြင်ဘက်ကိုရောက်အောင် အမြန်ဆုံးသာခရီးနှင်ပေးတော့ဦးဘိုးသာ။ တောင်ဘက်လမ်းကြောင်းအတိုင်းစထွက်ကြမယ်။ သူတို့အုပ်စုဟာ ကျုပ်တို့နောက်ကိုပြန်ပြီးခြေရာခံလိုက်ကြတော့မှာမို့ ခင်ဗျားတို့ခြေရာတွေပျောက်သွားအောင် ကျုပ်တို့တစ်ဖွဲ့လုံးအတူတူခရီးစထွက်ကြမယ်။ ချောင်းစပ်တစ်ခုခုကိုရောက်မှ.. ခင်ဗျားတို့က ချောင်းရေစပ်ကလျှောက်သွားပြီး ခြေရာဖျောက်လိုက်ကြပေးတော့။ တောင်ဘက်ကိုတည့်တည့်ဆက်သွားရင် ရွာကြီးတစ်ရွာကိုရောက်လိမ့်မယ်။ အဲဒီကမှ နွားလှည်းတွေငှားပြီးမော်တော်ကားလမ်းကိုအရောက်သွားကြပေါ့။ ကားလမ်းပေါ်ရောက်ရင်မော်တော်ကားတစ်စီးရအောင်.. မောင်သိန်းဟန်စီစဉ်ပေးနိုင်မှာပါ..”

“စိတ်ချပါ.. ဆရာကြီး။ ကျွန်တော်မဖြစ်မနေကြီးစားပြီး ဒီမချင်သင်တိုင်းတော့ကြီးရဲ့အပြင်ဘက်ကိုရောက်အောင်ထွက်မှာပါ။ သူ့တပည့်လူနာလေးယောက်ကို အပိုင်ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်

မှ . အသာဝတီရွှေစားကိုယ်တိုင်ထွက်လာမှာကို ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ် . . ”

ဆရာကြီးကအချက်ပြလိုက်သဖြင့် . . လူပုလေးဝွန်ရှိုင်းသည်နောက်ဘက်သို့ပြေးထွက်သွားကာ ဆရာကြီးကရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်ထွက်ခွာသွားလေရာ ကျန်လူအားလုံးသည်လည်း နောက်မှလိုက်ပါသွားကြလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည်တိတ်ဆိတ်စွာခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ နံနက်လေးနာရီကျော်နေပြီဖြစ်သော်လည်း . . သစ်တောအုပ်ကြီးထဲတွင် အမှောင်ထုကပ်ရိပ်စိတ်အောင်ဖူးလွှမ်းနေဆဲပင်ရှိကာ အလွန်အေးစိမ့်လျှက်ရှိနေလေသည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ ရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်သွားနေသောဆရာကြီးသည် . . တစ်စုံတစ်ရာထူးခြားချက်ကိုတွေ့ရှိလိုက်ဟန်ဖြင့် ရွတ်တရက်ရပ်တန့်လိုက်ပြီးလျှင် . .

“ရှေ့နားမှာ ဝက်ဝံတွေချောင်းနေတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့အနံ့ကိုရလို . . ရန်မူဖို့စောင့်နေကြပြီ။ ကွေ့ပတ်ပြီးရှောင်သွားရင်လည်း နောက်ကလိုက်လာမှာပဲဆိုတော့ . . လာမယ့်ဘေးကိုပြေးတွေ့လိုက်ကြတာပဲကောင်းပါတယ်လေ . . ”

ဆရာကြီးသည် စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်ဘက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ . .

“ဦးလင်ယော်တို့က သေနတ်တွေအဆင်သင့်ပြင်ထားပါ။

လေးဘက်လေးတန်ကနေရာယူပြီးစောင့်ကြပါ။ ဒီဘက်ကိုကျွန်ုပ်လားရင်ထော့ . . နှာတံအပေါ်ဘက်က မျက်လုံးနှစ်လုံးကြားကိုထိအောင်ပစ်နိုင်မှဖြစ်မယ်နော်။ ကြောက်လန့်ပြီးထွက်ပြေးရင်တော့ပြေးတဲ့လူနောက်ကိုအောက်တတ်တာမို့ ဘယ်သူမှအုပ်စုထဲတမထွက်ကြပါနဲ့ . . ”

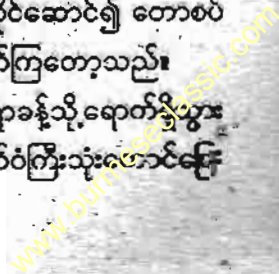
ဆရာကြီးသည် အင်္ကျီတိတ်ထဲမှသံဘူးတစ်ဘူးအားထုတ်ယူလိုက်ကာ ဒေါင်းမြီးတပ်မြားငါးစင်းကိုထုတ်ယူလိုက်ရင်း . .

“အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး ဦးဘိုးသာ။ ဒီကောင်ကြီးတွေကို တစ်ဆွေ့ချန်အဆိပ်မြားနဲ့တိုက်မယ်။ ခင်ဗျားလည်း အဆင်သင့်ပြင်ထားတော့ . . ”

မုဆိုးကြီးဘိုးသာကခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်နှင့် ဆရာကြီးတရှေ့ဘက်သို့တစ်လှမ်းခြင်လျှောက်သွားလေရာ မုဆိုးကြီးဘိုးသာသည်လည်းနံဘေးမှတပ်၍လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုတွင်လည်း . . စုံထောက်ကြီးဦးလင်ယော်၊ မောင်ထောင်းကိုကိုကြီး၊ အိုင်ပီဦးအေးမောင်၊ မောင်သိန်းဟန်နှင့် ဆာသင်ဘူးမောင်တို့သည် . . လူအုပ်အပြင်သို့ထွက်လိုက်ကြကာ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်များကိုအဆင်သင့်ကိုင်ဆောင်၍ တောစပ်နေရာများသို့မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်နေလိုက်ကြတော့သည်။

ဆရာကြီးတို့ ရှေ့ဘက်ကိုက်တစ်ရာခန့်သို့ရောက်သွားချိန်တွင် တောစပ်ဝါးရုံများကြားမှရောမဝက်ဝံကြီးသုံးလောင်ဖြင့်

ထွက်လာကာ ကြောက်လန့်ဖွယ်အသံများဖြင့်အော်ဟစ်နေကြရင်း ဆရာကြီးတို့နှစ်ယောက်အားတိုက်ခိုက်ရန်မူရန် ဟန်ပြင်နေကြလေသည်။

“ဝီး.. ဝီး..”

“ဝီး.. ဝရား..”

ဆရာကြီးနှင့်မုဆိုးကြီးဘိုးသာတို့၏လက်များက လှုပ်ရှားသွားကြကာ နောက်ကျွမ်းပစ်၍ ရှောင်ထွက်သွားကြသောကြောင့် ပြေးစင်လာသောဝက်ဝံကြီးနှစ်ကောင်၏လက်မှ ဖွတ်ကာသီတာလွတ်မြောက်သွားချိန်တွင် ဝက်ဝံကြီးနှစ်ကောင်မှာလည်းတစ်ဆွေခွန်အဆိပ်မြားထိမှန်သွားကြသောကြောင့် အရှိန်လွန်ကာလဲကျသွားလေတော့သည်။

ဆရာကြီးမှာ နောက်ကျွမ်းပစ်လိုက်ရင်းမှပင်ဒေါင်းမြို့တစ်မြားနှစ်စင်းကိုခွဲပြာပစ်လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သလို မုဆိုးကြီးဘိုးသာကလည်းလက်တွတ်မြားနှစ်စင်းပစ်လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေရာ ဝက်ဝံကြီးနှစ်ကောင်မှာ အသံနက်ကြီးဖြင့်အော်ဟစ်ရင်းလဲကျသွားချိန်တွင် နောက်မှကပ်ပါလာသောဧရာမဝက်ဝံကြီးက မြေပေါ်သို့ ပင်ပြန်မရောက်သေးသောဆရာကြီးအား.. တစ်ရှိန်တိုးတိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

“ဝီး.. ဝရား..”

“ဟား..” “ဟင်..”

မြေပေါ်တွင် ဟန်ချက်ပင်ပြန်မထိန်းနိုင်သေးသောဆရာကြီးအနေဖြင့် ခွန်အားကြီးမားလှသောဧရာမဝက်ဝံကြီး၏တစ်ရှိန်တိုးတိုက်ခိုက်ခြင်းကို မည်သို့မျှရှောင်တိမ်းရန်မလွယ်ကူနိုင်သော အခြေအနေကိုတွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်.. ကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုထဲမှမိုးရိမ်တကြီးအော်ဟစ်လိုက်သောအာမေဇိုတ်သံများပင် ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

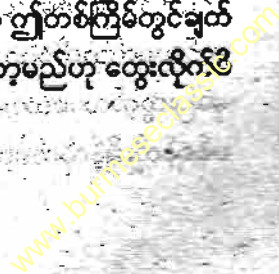
“ဟိတ်..”

ဆရာကြီးသည်.. ဝက်ဝံကြီး၏လှုပ်တစ်ပြတ်တိုးဝင်လာသောဦးခေါင်းအားလက်ဖြင့်လှမ်းထောက်လိုက်ပြီးလျှင် ထိုကဲ့သို့ထောက်ယူလိုက်သောလက်၏အားဖြင့်ဆရာကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဝက်ဝံကြီး၏ကိုယ်လုံးပေါ်မှကပ်လွတ်၍မြုတ်တော်သွားပြီးလျှင် ဝက်ဝံကြီး၏နာယောင်နေရာသို့ လက်သီးဆုပ်ဖြင့်ထုချလိုက်လေတော့သည်။

“ဝီး.. ဝရား..”

ဝက်ဝံကြီးကနာကျင်စွာအော်ဟစ်လိုက်ပြီးလျှင် လက်တစ်ဘက်ဖြင့်ကုတ်ထည့်လိုက်ပြန်ရာ.. ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဆရာကြီးတစ်ယောက်မည်သို့မျှမရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ဘဲ ဤတစ်ကြိမ်တွင်ချွတ်ကောင်းထိ၍သေလုမောပါးခံစားရပေတော့မည်ဟု တွေးလိုက်ဖီစဉ်မှာပင်..

“ဝရား.. ဝရား..”

ဆရာကြီးသည် ကုတ်ချလိုက်သောဝက်ဝံကြီး၏လက်ဖဝါး
 နေရာသို့ ဒေါင်းမြီးတပ်မြားတစ်ချောင်းဖြင့်စိုက်သွင်းလိုက်ပြီးလျှင်
 နောက်ပြန်တစ်ပတ်လှိုင့်၍ ထွက်သွားလေတော့ရာ လက်ဖဝါးနေရာ
 သို့မြားတစ်စိုက်ဝင်သွားသောကြောင့် ဒေါသအလွန်ထွက်နေသော
 ဝက်ဝံကြီးသည်... ဆရာကြီးလိမ့်သွားရာနောက်သို့ပြေးလိုက်သွား
 ပြီးဆရာကြီးအားအသေတိုက်ခိုက်ရန်ပြင်လိုက်သော်လည်း တစ်
 ချော့ခန့်အဆိပ်ဒဏ်ကြောင့် ရှေ့သို့တစ်ပေမျှသာတိုးသွားနိုင်ပြီး
 လဲကျသွားလေတော့သည်။

ဝက်ဝံကြီး၏အရိန်ဖြင့်တုတ်ချလိုက်သောလက်ကို ပိုမိုသေ
 သပ်စွာဒေါင်းမြီးတပ်မြားဖြင့်ထိုးစိုက်တိုက်ခိုက်လိုက်သော ဆရာ
 ကြီး၏တိုက်ကွက်မှာ... ထူးခြားဆန်းကြယ်ကာကျွန်ုပ်၏တစ်သက်
 တွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမမြင်ခဲ့ဖူးသောတိုက်ကွက်မျိုးဖြစ်နေခြင်း
 ကြောင့်... ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင်ဆရာကြီး၏တိုက်ခိုက်ရေးပညာကို
 အံ့ဩဘနန်းချီးမွမ်းလေးစားနေမိပေတော့သည်။

“မောင်ကိုကိုကြီး... သတိထား”

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်၏အော်ဟစ်သံကြောင့် ဆရာ
 ကြီးတို့တိုက်ခွဲကိုငေးမောနေမိသောမောင်းထောင်းကိုကိုကြီးသည်
 ရုတ်တရက်သတိဝင်လာပြီးလျှင် သူ့ရှေ့တည့်တည့်အမှောင်ရိပ်ထဲ
 မှပြေးထွက်လာသောမည်းမည်းသဏ္ဍာန်အရိပ်ဆီသို့ သေနတ်ဖြင့်
 ပစ်ရန်ထိုးချိန်လိုက်လေတော့သည်။

ဝက်ဝံကြီးမှာ အလွန်လျှင်မြန်စွာပြေးဝင်လာခြင်းဖြစ်ပေ
 သောကြောင့်... မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးက သေနတ်ဖြင့်ထိုးချိန်
 လိုက်သောအချိန်တွင် ငါးပေခန့်အကွာအဝေးသို့ပင်ရောက်ရှိနေ
 ပြီဖြစ်ရာ မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးသည်အသေအချာချိန်ရွယ်နိုင်
 ခြင်းပင်မရှိတော့ဘဲ သေနတ်မောင်းခလုတ်တိုဆွဲညစ်လိုက်ရလေ
 တော့သည်။

“ဒိုင်း... ” “ဒိုင်း...”

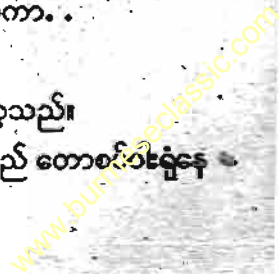
သေနတ်သံနှစ်ချက်က ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာပြီးလျှင်
 မောင်းထောင်းကိုကိုကြီး၏ကျည်ဆန်က လည်ပင်းကိုထိမှန်သွားခဲ့
 သော်လည်း... ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန်တိုးဝင်လာသောဝက်ဝံကြီး
 သည် မျက်နှာနှစ်ခုကြားနေရာမှသွေးများပန်းထွက်လာကာမောင်း
 ထောင်းကိုကိုကြီး၏ရှေ့နားတွင်လဲကျသွားလေတော့သည်။

မောင်းထောင်းကိုကိုကြီးသည် ဒုတိယမြောက်ကျည်ဆန်
 ကိုဝက်ဝံကြီး၏နဖူးတည့်တည့်သို့ပစ်လွှတ်၍... မိမိ၏အသက်ကို
 အချိန်မီကယ်တင်လိုက်သူအားလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ခြောက်လုံးပြု
 သေနတ်ကိုအဆင်သင့်ကိုင်ထားသောစုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်အား
 တွေ့လိုက်ရသဖြင့် လေးစားစွာဦးညွတ်လိုက်ကာ...

“ကျေးဇူးပါပဲ... ဦးဇင်ယော်”

ဟု ကျေးဇူးစကားဆိုလိုက်လေတော့သည်။

ဆရာကြီးနှင့်မုဆိုးကြီးတို့သာတို့သည် တောစင်တီးရုံနေ

ရာအနီးတစ်ဝိုက်သို့ စူးစိုက်ကြည့်ရှုလိုက်ကြရင်း... ဝက်ဝံများ၏ အခြေအနေကိုဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေလိုက်ကြရာ ဝက်ဝံအုပ်စု မှာလေးကောင်သာရှိ၍ ထင်ပေသည်။ တစ်ကောင်မျှထပ်မံထွက်ပေါ်လာခြင်းမရှိကြတော့ပေ။

ဆရာကြီး၏တစ်ဆွေ ခုန်အဆိပ်ဆိုသည်မှာ ကျား၊ ကျားသစ်ကဲ့သို့ အလွန်လျှင်မြန်စွာတိုက်ခိုက်သည့်သားရဲထိရတ္တန်များကိုပင် မြားဆိပ်ထိမှန်ပြီးသည်နှင့်တစ်ချက်သာနောက်ဆုံးခုန်နိုင်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးစေသည်အထိ အဆိပ်ပြင်းထန်လှကြောင်းကြားစုထားစေရာ အဆိပ်ထိမှန်ထားသောဝက်ဝံသုံးကောင်မှာ တုံးလဲပက်လက်လဲကျလျက်ရှိပေတော့သည်။

“က... ဝက်ဝံတွေအန္တရာယ်ကထင်းသွားတုန်း အမြန်ခရီးဆတ်လိုက်ကြရအောင်...”

ဆရာကြီးကလောဆော်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ခရီးဆတ်နိုင်ရန်ပြင်ဆင်လိုက်ကြရလေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားဟာ...

မြောက်ဘက်ကို ဦးတည်သွားနေတယ်ဆိုတော့...

ယူရာတောင်ပုန်းပြီးရှိတဲ့နေရာကို

အရောက်သွားမယ်ပုံပဲကွ။

လူသူတော်လှောင်စောင့်

ယုရုထောင်မည်းကြီးမှခေါင်ဂျန်

တောင်ဘက်အရပ်သို့ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့ကြရာ နံနက်ငါးနာရီခွဲခန့်တွင် ရေစီးသန်သောချောင်းငယ် ဖူးတစ်ခုသို့ရောက်ရှိလာကြလေတော့သည်။

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းသည် ချောင်းစပ်နားသို့သွားရောက်ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး..

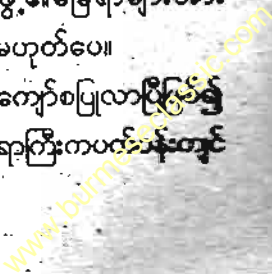
“မျက်နှာသစ်ပြီးကိုယ်လက်သန်စင်ချင်တဲ့လူတွေ ချောင်းဝိဘက်ကမ်းမှာ.. မြန်မြန်ကိစ္စဖြတ်လိုက်ကြပါ။ တောစင်ထဲဝင်ပြီး တပိုတပါးသွားမယ်ဆိုရင်လည်း လက်နက်ကိုင်အဖော် တစ်ယောက်ခေါ်သွားပါ။ တိရစ္ဆာန်ခြေရာတွေ.. အများကြီးတွေ့ထားတယ်။ သတိထားကြပါ..”

ဆရာကြီးသည် အဖွဲ့သားအားလုံးအားညွှန်ကြားလိုက်ပြီးနောက် မုဆိုးကြီးဘိုးသာဘက်သို့လှည့်ကာ..

“ချောင်းဟိုဘက်ကမ်းကိုရောက်ရင်.. ကျုပ်တို့အဖွဲ့က ကမ်းပေါ်တက်ပြီးအရှေ့ဘက်ကိုခရီးဆက်သွားကြမယ်။ ဦးဘိုးသာတို့ကချောင်းစပ်အတိုင်း ရေထဲမှာမိုင်ဝက်လောက်အနောက်ဘက်တိုလျှောက်သွားကြပြီးမှ ကမ်းပေါ်ကိုတက်ကြပါ။ ရန်သူတွေဟာ ကျုပ်တို့အဖွဲ့နောက်ကိုခြေရာခံလိုက်လာကြမှာသေချာလေတော့ ကျုပ်တို့ကကမ်းပေါ်တက်ပြီး ခြေရာတွေပိုများအောင်လုပ်ခဲ့လိုက်ရင် ဦးဘိုးသာတို့အဖွဲ့ကိုသွားတို့ခြေရာပျောက်သွားမှာပဲ။ ဒါဆိုရင် သူတို့ရန်ကလွတ်ပြီဆိုတော့ ဦးဘိုးသာတို့လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်သွားနိုင်ပါပြီလေ။ တရားခံလေးယောက်ကို ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရင် ဦးဘိုးသာပဲအဆိပ်ပြေအောင်ကုသပေးထားလိက်ပါ..”

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီး၏လှည့်ကွက်ကိုသဘောကျလွန်းသဖြင့်အမှောင်ထဲတွင်ပင်ကိုတို၍ပြုံးလိုက်မိပေသေးသည်။ ရန်သူများအနေဖြင့်ရေစီးသန်သောချောင်းရေထဲမှ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းခြေရာပျောက်သွားမည့်ဦးဘိုးသာတို့အဖွဲ့၏ခြေရာများအား ချည်သည့်နည်းနှင့်မျှခြေရာခံနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

အချိန်မှာလည်း နံနက်ငါးနာရီပင်ကျော်စပြုလာပြီဖြစ်၍ အရှေ့ဘက်ဆီမှရောင်နီဖျံ့လာပြီဖြစ်ရာ ဆရာကြီးကပင်အားတူင်အားအကဲခတ်ကြည့်ရှုလိုက်ပြီးလျှင်..

“ကဲ . . . အချိန်တောင် အတော်လင့်နေမှပဲ။ ရန်သူတင်
ယောက်ယောက်က . . . ငါတို့လှုပ်ရှားမှုတွေကိုတွေ့သွားရင် မုဆိုး
ကြီးဘိုးသာတို့အတွက်မှာအန္တရာယ်များလှပါတယ်လေ။ အမြန်ဆုံး
စထွက်ကြမယ်ဟေ့ . . .”

ဆရာကြီးကရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်၍ ချောင်းထဲသို့ဆင်းသွား
လေရာ . . . ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့သားများသည်လည်း ရေခဲတမျှအေးစိန်
နေသောချောင်းရေထဲသို့ ဆင်းသက်၍လိုက်ပါသွားကြလေတော့
သည်။

ကျွန်ုပ်မှာချမ်းအေးလွန်းသည့်ရေထဲတွင် ခိုက်ခိုက်တုန်ခွ
ခံစားနေရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်တုန်လင်ယင်ဖြစ်နေပေတော့
ရာ ကျွန်ုပ်အားစောင့်ရှောက်ရန်တာဝန်ယူထားသည့်မောင်းထောင်
ကိုကိုကြီးအားအတင်းဖက်တွယ်ထားမိသဖြင့် ဝှက်ကိုကြီးသည်
ရှေ့ဆက်လျှောက်၍ မရနိုင်တော့ဘဲဖြစ်နေကာ နောက်ဆုံးတွင်
ကျွန်ုပ်အားပန်းပေါ်၌ထမ်းတင်သွားသဖြင့် အဖွဲ့ . . . များ၏ကိုက်
၍ရယ်မောသံများကိုပင်ကြားလိုက်ရပေသည်။

တစ်ဘက်ချောင်းစပ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အုပ်
စုသည်အစီအစဉ်အတိုင်းကမ်းပေါ်သို့တက်လိုက်ကြပြီးလျှင် ကမ်း
စပ်၌ခြေရာမျိုးစုံဖြင့်ရှုပ်ထွေးအောင်ပြုလုပ်လိုက်ကြပြီး သစ်တော
ကြီးထဲသို့ဝင်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

သစ်တောကြီးထဲ၌ဦးနှာရီမျှခရီးနှင့်ပြီးကျချိန်တွင် လူမှ

သားဝွန်ရှိုင်းသည်ကျွန်ုပ်တို့၏နောက်တက်မှရှုတ်တရက်ရောက်ရှိ
သော ဆရာကြီးအားဦးညွတ်လိုက်ပြီးလျှင် . . .

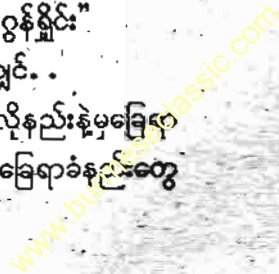
“အာသာဝတီရွှေစားနဲ့ . . . တပည့်ခြောက်ယောက်တို့ဟာ
အိပ်လစ်နေတဲ့သူတို့လူနှစ်ယောက်ကိုထမ်းပြီး လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နာရီ
အတိတ် ချောင်းစပ်နားကိုရောက်ရှိလာကြပါတယ်။ သူတပည့်
သူ့အဖမ်းခံလိုက်ရပြီး . . . နှစ်ယောက်ပါ ထပ်ပြီးသတိလစ်နေတဲ့
သူတို့ အဖိုးကြီးဟာအတော်လေးဒေါသပေါက်ကွဲနေပုံရပါတယ်
ဆရာကြီး။ ချောင်းဒီဘက်ထိလိုက်လာပြီး ဆရာကြီးတို့နောက်ကို
အနာရီလောက်ကြာအောင်ခြေရာခံလိုက်နေကြပြီးမှ လမ်း
ကြောင်းပြောင်းပြီးထွက် ဖွားကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ . . . မြောက်
ဘက်ဆီကိုဦးတည်ပြီးသွားနေကြတာပါ။ မုဆိုးကြီးဦးဘိုးသာတို့
ချောင်းရေထဲမှာခြေရာဖျောက်သွားတာကို သူတို့လုံးဝမခိုက်မိလိုက်
ဘူးဆဲရာကြီး . . .”

ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းကသဘောကျစွာ
ယ်မေ့လိုက်ပြီးလျှင် . . .

“မင်းကတော့ . . . မုဆိုးကြီးဦးဘိုးသာတို့ခြေရာဖျောက်
သွားကြတာကိုခိုက်မိလိုက်တယ်ပေါ့။ တုတ်စ . . . ဝွန်ရှိုင်း”

ဝွန်ရှိုင်းသည်လည်း ပြုံးရယ်လိုက်ပြီးလျှင် . . .

“သစ်တောမြေမာတွေမှာတော့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှခြေရာ
လိုက်မရနိုင်တော့ပါဘူးဆရာကြီး။ ကျွန်တော်က ခြေရာခံနည်းတွေ

ကြောင့်ရိပ်မိတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာကြီးသင်ပေးထားတဲ့ တောတွင်းပညာတွေကြောင့်... ဒီချောင်းစပ်မှာမှဆိုးကြီးဦးဘိုးသာတို့ ခြေရာ... နက်မယ်ဆိုတာကိုသိလိုက်တာပါ။"

ဆရာကြီးသည် လူပုလေးဂွန်ရှိုင်းပြောပြသည့်အချက်များကိုအချိန်အတန်ကြာမျှစဉ်းစားနေပြီးမှ...

"အာသာဝတီရွှေစားဟာ မြောက်ဘက်ကိုဦးတည်သွားမယ်ဆိုတော့ မဟူရာတောင်မည်းကြီးရှိတဲ့နေရာကိုအရောက်သွားမယ့်ပုံပဲကွ။ အဲဒီမဟူရာတောင်မည်းကြီးအနီးတဝိုက်ကရွာတွေမခေါင်ဂွန်ဆိုတဲ့ရွာလူကြီးတစ်ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒီခေါင်ဂွန်ဆိုတဲ့ရွာလူကြီးဟာ... စိတ်ထားကအလွန်ကြမ်းတမ်းရက်စက်လွန်းလှသလိုထူးခြားတဲ့သိုင်းပညာတွေကိုလည်းတတ်မြောက်ထားတာမို့... သူတို့အုပ်စုရဲ့ဩဇာအာဏာဟာ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာ အင်မတန်ကြီးမားတာပဲ။ ကျုပ်မိတ်ဆွေကြီးတူးနှောင်နဲ့ကတော့ ကမ္ဘာရန်တွေပေါ့ဗျာ။ ဟောဒီမချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာတော့ သူတို့အုပ်စုကြီးနှစ်စုဟာ အင်အားအကြီးမားဆုံးအုပ်စု နှစ်ခုပါပဲလေ..."

ကျွန်ုပ်သည် အလွန်အစွမ်းထက်သည့်ရန်သူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့် အာသာဝတီရွှေစားနှင့်ခက်ခက်ခဲခဲရင်ဆိုင်နေရသည့်အချိန်အခါမျိုးတွင် ခေါင်ဂွန်ဆိုသောရွာလူကြီးနှင့်သူ၏တပည့်များကထပ်မံပါဝင်လာပြန်သဖြင့် အ... န်ပင်စိတ်ဓာတ်ကျသွားမိလေ

တောသည်။

ကျွန်ုပ်၏အမူအရာကိုရိပ်မိလိုက်သောဆရာကြီးသည် သဘောကျစွာပြုံးရယ်လိုက်ပြီးလျှင်...

"ရန်သူတစ်ယောက်ထပ်ပြီးတိုးလာပြန်လို့ စိတ်ညစ်သွားသလားဦးသိန်းမောင်။ အဲဒီခေါင်ဂွန်ဆိုတဲ့လူဟာအစွမ်းထက်လှတယ်ဆိုပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ခြောက်နှစ်လောက်ကကျုပ်ရဲ့ဒေါင်းမြီးထပ်မြားချက်မိပြီးဒဏ်ရာအကြီးအကျယ်ရသွားဖူးပါတယ်။ ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေကြီးတူးနှောင်ဆိုတာကလည်း အစွမ်းမည့်လှပါဘူးလေ။ အာသာဝတီရွှေစားဟာ ခေါင်ဂွန်တို့လူစုတွေအားကိုးနဲ့ရောက်လာမယ်ဆိုရင်တောင် ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေကြီးတူးနှောင်တို့အုပ်စုကိုတော့ တစ်ဘက်သတ်အနိုင်ယူနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ... အာသာဝတီရွှေစားကို တစ်ယောက်ခြင်းစိန်ခေါ်ပြီးတိုက်ခိုက်ရမှာပဲ။ တိုက်ပွဲရဲ့အနိုင်က အားလုံးကိုအဆုံးအဖြတ်ပေးသွားမှာပါလေ။ ကျုပ်တို့ကြောင့် အမူနဲ့ဘာမှမဆိုင်တဲ့ရွာသားတွေကိုမထိခိုက်အောင်တော့ တတ်နိုင်သမျှကြိုးစားကြရမှာပဲ..."

ဆရာကြီးသည် အချိန်အတန်ကြာမျှစဉ်းစားနေလိုက်ပြီး အိတ်ထဲမှစာရွက်တစ်ရွက်ကိုထုတ်၍စာများရေးသားကာ ဒေါင်းမြီးထပ်မြားတစ်စင်းကိုဝါထုတ်ယူ၍ လူပုလေးဂွန်ရှိုင်း၏လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ကာ...

"မင်းပြောတဲ့အခြေအနေအတိုင်းဆိုရင်တော့ ဦးသိုးသာ

တို့အတွက်စိုးရိမ်စရာမရှိတော့ပါဘူး။ ဟောဒီစာနဲ့မြားကို . . ကျုပ်
မိတ်ဆွေကြီးတူးနှောင်လက်ထဲကို အမြန်ဆုံးရောက်အောင်ပို့ပေး
နိုင်ဖို့ကို မင်းတောဝန်ယူပါမောင်ဂွန်နှိုင်း။ လမ်းမှာအန္တရာယ်တွေ
ကများလွန်းတာမို့ ဝရူတော့စိုက်ပါလေ . . ”

“စိတ်ချပါ . . ဆရာကြီး။ ဆရာကြီးသင်ပေးထားတဲ့တော
တွင်းအတတ် . . ဥာတွေနဲ့ . . ဒီအန္တရာယ်တွေကိုဂွန်နှိုင်းကျော်လွှား
နိုင်မှာပါ။ ဂွန်နှိုင်းအတွက် . . စိတ်မပူပါနဲ့ဆရာကြီး။ ဂွန်နှိုင်းသွား
တဲ့လမ်းမှာ အချက်ပြသွားမှာပါ . . ”

လူပုလေးဂွန်နှိုင်းသည် စကားဆုံးသည်နှင့်တော့အုပ်တွင်း
ပြေးစင်ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

ဆရာကြီးအတွက်ဆိုရင်...
အသက်ထောင်ပေးဖို့ ဝန်ပလေးပါဘူးဆရာကြီးရယ်။
ဆရာကြီးရဲ့ကျေးဇူးတွေက...ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ
ဆယ်သက်ဆယ်လွှဲကျေအောင် ပို့နေတာပါလေ။

ခွာထူကြီးခေါင်လျန်

ခေါင်ဂျန်၏တိုက်ပွဲခေါ်သံ

ဤအချိန်တွင် အာသာဝတီရွှေစားနှင့်တပည့်ခြောက်ဦးတို့၏အခြေအနေကိုတင်ပြရသော် . . . ဒုက္ခအကြီးအကျယ်ရောက်နေသောမေဂျာဒါနန်းတို့အား လူသူတော်သျှောင်တစောင်းအနေဖြင့်မလွဲမသွေလာရောက်ကယ်ယူလိမ့်မည်ဟုအပိုင်တွက်ထားကာ ရောက်လာလျှင်အပိုင်တိုက်ခိုက်ရန် နေရာယူ၍စောင့်ဆိုင်းနေကြသော်လည်း နံနက်လေးနာရီထိုးချိန်အထိရောက်ရှိမလာကြသောကြောင့် . . . အာသာဝတီရွှေစား၏စိတ်ထဲတွင် သံသယစိတ်များဝင်လာလေတော့သည်။

“အဖော်တစ်ယောက်ခေါ်ပြီး . . . ကားလမ်းအတိုင်းသွားစုံစမ်းကြည့်လိုက်စမ်းမောင်ကြီး။ တောလမ်းတစ်နေရာရာမှာတော့

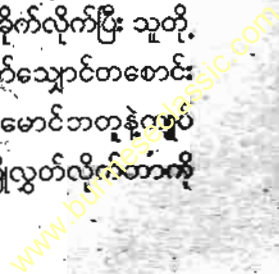
သူတို့ခြေရာလက်ရာတွေကို တွေ့ရမှာပဲကွ။ ဒီလူတွေရောက်လာသင့်တာကြာပြီ။ ခုချိန်ထိရောက်မလာဘူးဆိုတော့ အကြောင်းထူးတစ်ခုခုတော့ရှိနေပြီ . . .”

အာသာဝတီရွှေစား . . . မိန့်အတိုင်း မောင်ကြီးနှင့်တပည့်တစ်ယောက်တို့ထွက်ခွာသွားကြပြီး . . . တစ်နာရီမျှကြာသောအခါ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

“သူတို့အုပ်စုက လူခုနစ်ယောက်ပါလာပါတယ်ဆရာကြီး။ တစ်မိုင်လောက်အကွာမှာကားပေါ်ကဆင်းပြီး တောလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာကြပါတယ်။ မိုင်ဝက်လောက်အရောက်မှာ တောထဲက ထွက်လာတဲ့ခြေရာတစ်ခုခုဆုံကြပြီး တောထဲကိုဝင်သွားကြပါတယ်။ သူတို့ဟာတောထဲကတွေ့ပိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကိုရှောင်သွားကြတဲ့ပုံပဲပါပဲဆရာကြီး . . .”

မောင်ကြီး၏စကားဆုံးသည်နှင့် အာသာဝတီရွှေစားမှာ ချစ်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်၍သွားပြီးလျှင် . . .

“ဟာ . . . ။ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းရဲ့လူတွေဟာ ဒီမချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲကို ကျွပ်တို့အလျှင်ကြိုရောက်နေကြပြီ . . . မေဂျာဒါနန်းတို့အဖွဲ့ကိုကျွပ်တို့ကတိုက်ခိုက်လိုက်ပြီ သူတို့တို့ပါထောင်ချောက်ဆင်ထားတာကို လူသူတော်သျှောင်တစောင်းကသိသွားပြီကွ။ အဲဒါကိုတောင်သိနေရင် . . . မောင်ဘတုနဲ့ကျွပ်တပည့်ကြီးလေးယောက်တို့ကို ခေါင်ဂျန်ဆီကြိုလွှတ်လိုက်တာကို

လည်းသိနေနိုင်တာပဲ။ မောင်ဘတူတို့အတွက်တော့... အန္တရာယ်
အတော်ကြီးနေပြီ။ လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဟာ ကျုပ်တို့ကိုယ်
ကွက်ကျောသွားပြီနဲ့တူတယ်။ ကျုပ်တို့အမြန်လိုက်ကြမှပဲ..”

အာသာဝတီရွှေစား၏မျက်နှာမှာ ဒေါသကြောင့်ညှိမှောင်
၍နေပြီးလျှင် လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုသူကိုယခုအချိန်
၌သာတွေ့ရှိရပါက နုတ်နုတ်စင်း၍ သတ်ဖြတ်တော့မည်ဟန်ဖြင့်
ဒေါသများပေါက်ကွဲနေလေတော့သည်။

“တောက်... ရာဇဝင်ရှိုင်းလိုက်လေတော့။ ကျုပ်အပေါ်မှာ
ဒီလိုမျိုးတစ်တွက်ကပ်ကြောသွားတာ... နှစ်ခါရှိပြီကွ။ ကျုပ်အ
မှာဒီလိုအဖြစ်မျိုးကို လုံးဝမကြုံဖူးခဲ့ဘူး..”

အာသာဝတီရွှေစားသည် ဒေါသတကြီးပင်ကြီးဝါးလိုက်ပြီး
သည်နှင့်..

“သူတို့အုပ်စုတောထဲဝင်သွားတဲ့နေရာကို... အမြန်လိုက်
သွားကြရအောင်မောင်ကြီး။ အဲဒီနေရာကစပြီး... ခြေရာခံလိုက်
တော့မှာပဲဟေ့..”

“ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့... ဆရာကြီး။ ကျွန်တော်တို့အား
အဆင်သင့်ပါပဲ..”

အာသာဝတီရွှေစားတစ်ယောက် ဤမျှဒေါသတကြီးဖြင့်
နေသည်ကိုမကြုံဖူးခဲ့ကြသောတပည့်များမှာ အထိတ်တလန့်ဖြင့်
သွားကြကာ အမြန်ဆုံးခရီးထွက်နိုင်ရန်ပြင်ဆင်လိုက်ကြလေသည်။

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းတို့ဝင်သွားသော တောလမ်း
အတိုင်းခြေရာခံ၍ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့ကြရာ နံနက်ရှစ်နာရီခန့်တွင်
တောင်ကုန်းတစ်ခုထိပ်၌ မေ့ဆေးအဆိပ်မြားဒဏ်ကြောင့်လဲကျ
သတိလစ်နေကြသော မောင်ဘတူနှင့်တပည့်တစ်ယောက်တို့ကို
တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည်တပည့်နှစ်ဦး၏ဒဏ်ရာများကို
လျှင်မြန်စွာစစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်ကာ..

“တောင်ကုန်းထိပ်ကအပိုင်စောင့်ပြီး ပြောင်းနဲ့မှတ်တိုက်
ခိုက်သွားတာပဲ။ အဆိပ်ဖြေဖို့ကတော့... ခေါင်ကျန်ဆီရောက်မှပဲ
ဖြစ်မယ်..”

အာသာဝတီရွှေစားသည် တောင်ကုန်းထိပ်မှခြေရာများကို
သေချာစွာကြည့်ရှုလိုက်ပြီးလျှင်..

“ကျုပ်ရဲ့အထမ်းသမားတွေကိုစည်းခူးပြီး... ကျုပ်တပည့်
လေးယောက်ကိုဆက်ထမ်းခိုင်းသွားတာကွ။ ဒင်ကတော့ သေထိုက်
နေပြီပဲ..”

အာသာဝတီရွှေစားသည် ဒေါသတကြီးကြမ်းဝါးလိုက်ပြီး
လျှင် တောင်ဘက်အရပ်သို့လက်ညှိုးညွှန်လိုက်ပြီး..

“လူနာနှစ်ယောက်ကို... မင်းတို့တစ်လှည့်စီထမ်းခွဲကြ။
အချိန်ရှိတုန်းအမြန်လိုက်ကြမယ်..”

ယင်းသို့ဖြင့် နာရီဝက်ခန့်ခရီးပြင်းနှင့်ပြီး၍နံတွင် ထစ်

ကြီးလေးကောင်သေဆုံးနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် အာသာဝတီ ရွှေစားကဒဏ်ရာများကိုစစ်ဆေးလိုက်ရင်းမှ သက်ပြင်းဘစ်ချက် ချလိုက်ပြီးလျှင် . .

“တစ်ကောင်ကတော့ သေနတ်ဒဏ်ရာကြောင့်သေသွား တာပဲ။ ကျန်တဲ့သုံးကောင်ကိုတော့ . . လှည့်တော်သော်လည်းကောင်း နဲ့သူ့တပည့်တစ်ယောက်ကသတ်လိုက်ကြတာပဲ။ ဒင်းရဲ့အစွမ်း မသေးလှသလို . . ဒင်းရဲ့တပည့်ကလည်း တောတွင်းပညာတွေကို ထုံးလိုခြေ၊ ရေလိုနှောက်နိုင်တဲ့တောပျော်ကြီးတစ်ယောက်ပေပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ကျုပ်တို့အကြောင်း ဆွဲတိုက်အနီးကပ်စုံစမ်းသွား နိုင်တာပေါ့လေ”

အာသာဝတီရွှေစားအနေဖြင့် မချင်သင်တိုင်းတောကြီး လိုတောနက်ကြီးထဲတွင် စီအိုင်ဒီစုံထောက်များကိုအလေးမထား၊ ဂရုမမူလှသော်လည်း လှည့်တော်သော်လည်းကောင်းနှင့်အတူလိုက် ပါလာသည့် တောကျွမ်းသူတစ်ယောက်(သို့မဟုတ်)နှစ်ယောက် အထိရှိနိုင်သည်ကိုတွေ့မိလိုက်သဖြင့် မိမိ၏တပည့်ကျော်လေးဦး လုံးအဆိပ်ပြားဒဏ်သင့်နေချိန်တွင် မိမိဘက်မှအင်အားနည်းနေ သည့်အဖြစ်ကိုသဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း . . ဆက်လက်ခြေရာခံလိုက်ခဲ့ကြပြီး စမ်းချောင်းလေးသို့ရောက်ရှိလာကြကာ ရန်သူများ၏ဦးတည်ရာ လမ်းကြောင်းကို နာရီဝက်မျှဆက်လက်ခြေရာခံလိုက်ခဲ့ကြပြီးလျှင်

ရန်သူများသည် . . တောင်ဘက်ဆီသို့ဦးတည်သွားနေကြကြောင်း သေချာသွားသည်နှင့် . .

“သူတို့သွားကြမယ့်လမ်းကြောင်းကိုတော့ တိတိကျကျသိ ရပြီ။ သူတို့ဟာ . . မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲကိုပဲဆက်တိုင်းဝင်နေ ကြတာပဲ။ ကျုပ်က . . သူတို့တောအပြင်ပြန်ထွက်သွားမှာကိုပဲစိတ် ပူနေတာ။ ခုပုံအတိုင်းဆိုရင်ဖြင့် ခေါင်ဂျန်ဆီကလူအင်အားအတူ အညီနဲ့အပိုင်စောင့်ဖမ်းကြရုံပဲ။ ကျုပ်တို့မြောက်ဘက်ကိုခရီးလှည့် ပြီး . . ခေါင်ဂျန်တို့ရဲ့နေတဲ့မဟူရာတောင်မည်းကြီးကို အမြန်ဆုံး ရောက်အောင်သွားကြမယ်။ အခုချိန်ဆို . . ကျုပ်စာပို့ခိုင်းလိုက်တဲ့ မောင်သစ်အောင်တို့လည်း ခေါင်ဂျန်တို့ဆီကိုရောက်နေလောက် ပါပြီ။ ကျုပ်ရှေ့ဆုံးက . . ဦးဆောင်သွားမယ်။ မောင်ကြီးကကျုပ် တို့လူတွေကိုစောင့်ရှောက်ပြီးလိုက်ခဲ့ပါ။ ကျုပ်တို့သွားရမယ့်လမ်း ကြောင်းမှာ . . နွဲ့အိုင်တွေနဲ့ဝက်ဝံတွေပေါတာမို့ လက်နက်တွေကို အဆင်သင့်ပြင်ထားပြီး သတိနဲ့သွားလာကြပါ။ . .”

အာသာဝတီရွှေစားသည် ခရီးလမ်းကြောင်းပြောင်းလဲကြ ခန့်အမိန့်ပေးပြီးသည်နှင့် ကျောတွင်လွယ်ပိုးထားသည့်အနီရောင် ကတ္တီပါအိတ်ကိုဖြည့်ချလိုက်ရာ ရွှေရောင်ဝင်းဝင်းတောက်နေသည့် ရွှေသားဓားအိမ်၊ ရွှေသားလက်ကိုင်များတွင် ကနက်ပန်းများဖြင့် ပက်ရာမြောက်စွာထုထွင်းထားသည့်ဓားနှစ်ချောင်းကို မြင်ယူ ဂြဲရလေသည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် ရွှေစားနှစ်ချောင်းကိုနောက်
ကျောတွင်သိုင်းလွယ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် မြောက်အရပ်ဆီသို့ စတင်
ခရီးနှင့်လေတော့ရာ တပည့်များသည်လည်းနောက်ဘက်မှလိုက်
ပါခဲ့ကြလေတော့သည်။

အလွန်ကြမ်းတမ်းလှသည့်တောလမ်းခရီးတွင် လူနာနှစ်
ဦးအားတစ်လှည့်စီထမ်းပိုး၍ ခရီးနှင့်နေကြရခြင်းကြောင့် ထင်သ
လောက်ခရီးမတွင်လှသော်လည်း အာသာဝတီရွှေစားကိုယ်တိုင်
ရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်သွားနေသောကြောင့် ကြောက်လန့်ဖွယ်ကောင်း
သည့်နှုတ်ကြီးများကိုရှောင်ရှားနိုင်ခဲ့ကြပြီး သစ်ပင်ခြံနွယ်များတွင်
စောင့်ဆိုင်းနေကြသည့် တောကြီးမြွေတောက်များနှင့်မြွေပွေးကြီး
များမှာလည်း အာသာဝတီရွှေစား၏ သွက်လက်လျှင်မြန်လှသော
မားချက်အောက်တွင် အကောင်နှစ်ဆယ်မျှအသက်ပျောက်ခဲ့ကြ
ရပေသည်။

နေမွန်းတည့်ချိန်တွင် သစ်ပင်ကြီးများထူထပ်စွာပေါက်
ရောက်လျှက်ရှိနေသည့် တောတန်းကြီး၏အစပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြ
ရာ . . . အာသာဝတီရွှေစားသည် သူ၏တပည့်များအားခေတ္တအနား
ယူကြ၍ အစားအသောက်များစားသုံးကြရန်အမိန့်ပေးလိုက်ပြီး
လျှင် . . .

“ဒီတောတန်းကြီးဟာသစ်ကြီးဝါးကြီးတွေအလွန်ပေါများ
တာမို့ . . . တောကြီးထဲနက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းဝင်မိရင် သားရဲဇိဇိဇာန်

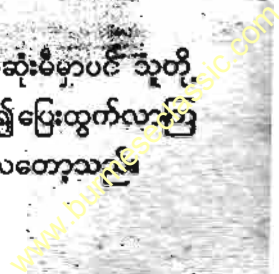
ပေါင်းစုံနဲ့မလွဲမသွေရင်ဆိုင်ကြရလိမ့်မယ်။ ဒေသချာတာကတော့
အမှောင်နဲ့ချမ်းအေးတာကိုသိပ်ကြိုက်တဲ့ တောကြီးဝက်ဝံတွေနဲ့
ကျားသစ်တွေရှိနေကြတာမို့ . . . သူတို့ကိုရင်ဆိုင်ကြရမှာပဲ။ သားရဲ
တိရစ္ဆာန်တွေကို . . . ကျွပ်ကိုယ်တိုင်ရင်ဆိုင်မယ်။ မင်းတို့ဆီရောက်
လာရင်တော့ လူနာနှစ်ယောက်ကိုအလယ်မှာလှုံခြုံအောင်ထားပေး
ပြီးရင်ဆိုင်ကြပါ . . .”

အာသာဝတီရွှေစားကဦးဆောင်၍ တောတန်းကြီးထဲသို့
ဝင်ရောက်ခဲ့ကြရာ . . . ဆယ်မိနစ်မျှလျှောက်လှမ်းပြီးကြသည်နှင့်
သစ်ပင်များကြားမှကြီးတိုးကြတတ်ဝင်ရောက်လာသော နေရောင်
ခြည်လေးမှလွဲ၍ မည်သည့်အလင်းရောင်ကိုမျှမမြင်ရသောကြောင့်
အမှောင်ထုကဖုံးလွှမ်းနေတာ . . . နေရောင်ခြည်မကျရောက်နိုင်
သောကြောင့် အလွန်အေးစိမ့်နေသည်တို့ခံစားလိုက်ကြရပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် တောသည်လည်းနက်သည်ထက်နက်လာပေ
တော့ရာ တစ်နာရီမျှလျှောက်လှမ်းပြီးကျသောအခါရေတံခွန်တစ်
ခုမှရေစီးကျသံများကိုကြားကြရလေသည်။

“သတိထားကြဟေ့ . . . ဒီနေရာမျိုးကတော့တိရစ္ဆာန်တွေ
အများဆုံးနေတတ်တဲ့နေရာပဲ . . .”

အာသာဝတီရွှေစား၏သတိပေးသံမဆုံးမီမှာပင် သူတို့
၏ရှေ့ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာမှ အော်သံပေး၍ပြေးထွက်လာသည့်
သောဝက်ဝံကြီးသုံးကောင်အားတွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

“ဝါး... ဝရား...”

“ဝါး... ဝါး...”

“မင်းတို့ အနောက်နဲ့ဘေးတွေကို ဝရံခိုက်ကြ။ ဒီသုံးကောင်ကို ကျုပ်ရှင်းလိုက်မယ်...”

အာသာဝတီရွှေစားသည် စကားသံဆုံးသည်နှင့် လျှပ်ပြတ်သကဲ့သို့ ရုတ်တရက် ပြေးထွက်သွားကာ... ဝက်ဝံကြီးများ အနီးသို့ ရောက်သော အခါ ရွှေရောင်များ ဝင်းလက်၍ သွားပြီးလျှင် ဘေးနီးလက်ဖြင့် အဆတ်မပြတ် ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်သည်ကို မြင်လိုက်ကြရပြီး... ဝက်ဝံကြီးနှစ်ကောင်မှာ တောလုံးဟိန်းသွားအောင် ပင်အောက်ဟစ်ကာ လဲကျသွားသည်ကို လည်း တွေ့မြင်လိုက်ရပေသည်။

“ဟိတ်...”

ထိုအချိန်တွင် ကျန်ရှိနေသော ဝက်ဝံတစ်ကောင်သည် အာသာဝတီရွှေစားထံသို့ ဝက်ခေါင်းတိုးပြေးလာလေရာ... အာသာဝတီရွှေစား၏ ဓာန်သွင်းအော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်ရပြီးလျှင် အာသာဝတီရွှေစား၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖက်ရွက်လေးတစ်ရွက်ကဲ့သို့ ပင်လေထဲသို့ မြောက်တက်သွားပြီး ရွှေရောင်အရိပ်များ ယှက်ပြာသွားကာ ဝက်ဝံကြီးမှာ လဲကျသေဆုံးသွားလေတော့သည်။

“ဝါး... ဝါး... ဝရား...”

ဝက်ဝံကြီး၏ အော်ညည်းသံမှာ... ကြောက်လန့်ဖွယ်ထွက်ပေါ်လာသော ကြောင့် ရေတံခွန်အနီးမှ တိရစ္ဆာန်များ၏ အော်ဟစ်

ပြေးလွှားသံများကို ပင်ကြားနေရပေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစား၏ တပည့်များမှာ ဆရာဖြစ်သူစားရေးကောင်လှသည်ကို ကြားဖူးထားကြသော်လည်း တိုက်ခိုက်ရန် အလွန်အက်ခဲလှသည် ဝက်ဝံကြီးသုံးကောင်အား မိနစ်ပိုင်းအတွင်း အပြတ်ရှင်းလင်းသက်ဖြတ်နိုင်သည်ကို မျက်မြင်တွေ့ကြုံကြရသော အခါ အံ့ဩတကြီးဖြစ်၍ နေကြလေတော့သည်။

“ဒီနေရာက... အမြန်ဆုံးခွာကြမယ်ဟေ့။ ဝက်ဝံကြီးတွေ အော်သံက တစ်တောလုံးကို အချက်ပေးလိုက်သလိုဖြစ်နေပြီ။ ကျုပ်နောက်က... အမြန်သာလိုက်ခွဲကြပေတော့”

အာသာဝတီရွှေစားက ရှေ့မှဦးဆောင်၍ အပြေးတစ်ပိုင်းခရီးနှင့် လေတော့ရာ တပည့်များက လည်းနောက်မှ ပြေးလိုက်ကြရလေသည်။

ရှေ့နားတွင်... ရေများတဝေါ်တဝေါ်ဖြင့် စီးဆင်းကျနေသော ရေတံခွန်ကြီးတစ်ခုကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသဖြင့် တပည့်များက ပျော်ရွှင်သွားကြချိန်တွင် အာသာဝတီရွှေစားက တုန့်ကန်ရပ်တန့်လိုက်ကာ...

“အသံမထွက်ကြနဲ့ဟေ့...။ ရှေ့နားမှာ တောကောင်ကြီးတစ်ကောင် ကျုပ်တို့ကို အပိုင်စောင့်ချောင်းနေလေရဲ့...”

အာသာဝတီရွှေစားက လေသံတိုးတိုးဖြင့် သတိပေးလိုက်ပြီးလျှင် ကြောတွင် လွယ်ပိုးထားသည့် ရွှေစားကို ထုလှ်ဟိုင်လိုက်ပြီး

ရှေ့ဘက်သို့ လျှင်မြန်စွာပြေးထွက်သွားလေရာ ကိုက်သုံးဆယ်ခန့် အကွာအဝေးသို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် တောစပ်ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ လွှားကနဲခနဲအုပ်လိုက်သော ဧရာမကျားသတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် . .

“ဆရာ . . ကျား . . ကျားကြီး . . ”

“ဝေါင်း . . ဝေါင်း . . ”

မောင်ကြီးအော်ဟစ်၍ သတိပေးလိုက်ချိန်တွင် ကျားကြီးကလည်း မာန်ဖိသံပေး၍ ခုန်အုပ်လိုက်ပြီဖြစ်ရာ မောင်ကြီးမှာမည်သို့ မျှမှတ်နိုင်တော့ဘဲ အလန့်တကြားပင် မျက်စေ့ကိုစုံမှိတ်ထားလိုက်မိလေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် မိမိဘေးနားမှရိပ်ကနဲခုန်ဝင်လာသော ကျားသတ္တဝါကြီးကိုတွေ့လိုက်သည်နှင့် ရုဘက်သို့ ကျွမ်းနှစ်ပတ်ဆက်တိုက်ထိုး၍ ရှောင်ထွက်လိုက်ရာ . . ကြီး၏ပထမတိုက်ချက်မှလွတ်မြောက်သွားသော်လည်း ကျားသည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ကိုယ်ကိုတစ်ပတ်လှည့်လိုက်ကာ အာသာဝတီရွှေစားထံသို့ ခုန်အုပ်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြန်တော့သည်။

“ဝေါင်း . . ဝေါင်း . . ”

အာသာဝတီရွှေစားမှာ မြေပြင်ပေါ်တွင်ပက်လက်လန်၍ လဲကျနေရာမှ ကျားကြီးက ခုန်အုပ်လိုက်သည်နှင့် လက်ထဲမှရွှေစားနှစ်လက်သည် လျှပ်ပြက်သကဲ့သို့ ဝင်းလက်၍ သွားပြီးလျှင် သူ၏ခန္ဓာ

ကိုယ်ကိုလည်း ဘေးဘက်သို့ အမြန်လှိမ့်ထွက်သွားလေတော့သည်။

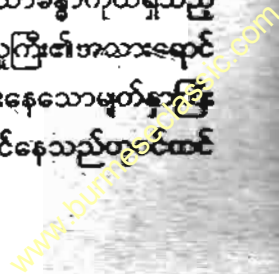
ဧရာမကျားကြီးမှာ . . ဝမ်းဗိုက်ပွင့်ထွက်သွားသော်လည်း အခဲမကျေနိုင်သေးဟန်ဖြင့် အာသာဝတီရွှေစားအား ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရန်ဦးခေါင်းကိုလှည့်လိုက်သေးသော်လည်း မြေပေါ်၌ အခြေခိုင်ခိုင်ရပ်မိနေပြီဖြစ်သော အာသာဝတီရွှေစားသည် . . လေထဲသို့ အားယူ၍ ခုန်တက်လိုက်ကာ ကျားကြီး၏လည်မျိုနေရာသို့ ဓားနှစ်ငါးလုံးဖြင့် အားကုန်ထိုးစိုက်လိုက်ပြီး ဘေးတစ်ဘက်တွင် ဟန်ပိပါဖြင့်ခါးထောက်၍ ရပ်နေလေတော့သည်။

ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရသွားသော . . ဧရာမကျားကြီးသည် မြေပေါ်သို့ ဘေးတိုက်လဲကျသွားပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အကြောဆွဲသလိုဖြစ်ကာ . . အသက်ဖျောက်သွားလေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားက ကျားကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်မှ သူ၏ဓားနှစ်စင်းကို ဆွဲနှုတ်ယူလိုက်ချိန်တွင် . .

“ဖြောင်း . . ဖြောင်း . . ”

လက်ခုပ်နှစ်ချက်ဆင့်တီး၍ အားပေးလိုက်သည့် အသံကို ကြားလိုက်ရပြီး တောအုပ်ထဲမှလွန်စွာဝမ်းသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည့် လူကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာလေသည်။ ထိုလူကြီး၏ အသားရောင်မှာမည်းနက်ပြောင်နေပြီးလျှင် ကြီးမားပြကားနေသော မျက်နှာဖြူတွင် ဖူးရှုသော မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးက မြုပ်ဝင်နေသည်တူစွာ ထင်

မှတ်ရပေတော့သည်။

ထိုမျက်လုံးလေးနှစ်လုံး၏ ထူးခြားချက်မှာ အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မည့်သွင်ဟန်ရှိပြီး . . သာမန်လူတစ်ယောက်အနေနှင့် ထိုမျက်လုံးများအားရင်ဆိုင်ကြည့်နိုင်ရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲလှသည့် အလုပ်တစ်ခုခုဆိုရလောက်အောင် စူးရှထက်မြက်လွန်းပေသည်။

“ဆရာကြီးကတော့ . . ကြာလေအစွမ်းထက်လေပါပဲလား ခင်ဗျာ။ ကွဲကွာနေတဲ့ရှစ်နှစ်လောက်အချိန်လေးအတွင်းမှာ ဆရာကြီးရဲ့ပညာတွေက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ပြောနိုင်နေပြီနော် . . ”

“တိဗက်နယ်ထဲမှာ ရှေးဟောင်းသိုင်းကျွန်းတစ်ခုကိုလိုက်ရှာရင်း ခြောက်နှစ်ကျော်လောက်အချိန်ကုန်ခဲ့ရတယ်ခေါင်ဂျန်။ အဲဒီကျွန်းထဲကသိုင်းပညာတွေဟာ အလွန်ထူးခြားဆန်းပြားတယ်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ရန်သူမျိုးနဲ့ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ အထူးတီထွင်ထားခဲ့တဲ့ပညာမျိုးလို့တောင်ပြောလိုရတယ်။ ကြမ်းတမ်းတဲ့သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေကိုတိုက်ခိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့ အင်မတန်အသုံးတည့်တာပေါ့ . . ”

ခေါင်ဂျန်ဆိုသည့်လူမည်းကြီးက သဘောကျစွာပြုံးလှိုက်ပြုံးလျှင် . .

“ဒါဆို . . ဆရာကြီးဆီက ပညာအဆင့်တက်ရဦးမှာပေါ့ ဆရာကြီးရယ် . . ”

“ပညာတက်ဖို့တောင်မလိုပါဘူး ခေါင်ဂျန်ရာ။ ဒီပညာတွေကမင်းတို့တော့တွင်းသားတွေနဲ့ပိုပြီးလိုက်ဖက်တာမို့ မင်းကိုသိုင်းကျွန်းတစ်ခုလုံးအမွေပေးခဲ့ဖို့ကျွန်ုပ်စဉ်းစားပြီးသားပါ။ လောလောဆည်း . . ကျုပ်တပည့်တွေမှာအခက်ကြုံနေလို့ မင်းရဲ့အကူအညီကိုအရေးတကြီးလိုအပ်နေတယ်ခေါင်ဂျန် . . ”

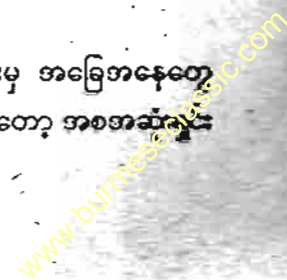
“ဆရာကြီးအတွက်ဆိုရင် အသက်တောင်ပေးဖို့ဝန်မလေးပါဘူးဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ကျေးဇူးတွေက ကျွန်တော့်အပေါ်အဆယ်သက်ဆပ်လို့မကျေအောင်ရှိနေတာပါလေ . . ”

ခေါင်ဂျန်သည် အာသာဝတီရွှေစား၏နောက်မှလိုက်ပါသောသောတပည့်ရှစ်ယောက်အနက်မှ သတိလစ်မေ့မြောနေသော သေပည့်နှစ်ဦးအားတစ်ချက်မျှအကဲခတ်ကြည့်ရှုလိုက်ပြီးလျှင် . .

“ဆရာကြီးရဲ့စာထဲမှာတော့ အခြေအနေတွေကိုအကြမ်းဖျင်းသိထားပြီးပါပြီ။ စာထဲမှာပါတဲ့ . . မချင်သင်တိုင်းတောထဲက အဆိပ်ဒဏ်ထိသွားတယ်ဆိုတဲ့ ဆရာကြီးရဲ့တပည့်ကြီးလေးယောက်အဘယ်လိုဖြစ်ပြီးနှစ်ယောက်တည်းကျန်နေရတာလဲခင်ဗျာ . . ”

အာသာဝတီရွှေစား၏မျက်နှာမှာ ဒေါသအရောင်ကြောင့် ချမ်းချမ်းပြုံးလျှင် . .

“ဒီသင်တိုင်းတောကြီးထဲရောက်ပြီးမှ အခြေအနေတွေအပြောင်းလဲကုန်တာပဲခေါင်ဂျန်ရေ။ မင်းကိုတော့ အစအဆုံးအထိ ဖြစ်မှာပါလေ . . ”

ဤသို့ဖြင့် . . ရန်ကုန်တွင်ဖြစ်ခဲ့ကြသည့်အဖြစ်အပျက်များမှအစချီကာ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးအတွင်းဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်အဖြစ်အပျက်များကိုပါအသေးစိတ်ပြောပြလိုက်လေသည်။

လှည့်တော်သျှောင်တမောင်း၏အမည်ကိုကြားလိုက်ရချိန်တွင် ခေါင်ဂျန်၏မျက်နှာမှာဒေါသကြောင့်နူးမဲ့တွန့်လိမ်၍ သွားပြီးလျှင် ဆရာဖြစ်သူ အာသာဝတီရွှေစား၏စကားဆုံးသည်နှင့် . .

“မချင်သင်တိုင်းတောရဲ့အဆိပ်ဟာ ကြောက်စရာကောင်းတာအမှန်ပါပဲဆရာကြီး။ ဒီတောကြီးထဲမှာသာရှားရှားပါးပါးပေါက်ရောက်နေတဲ့ ပိန်းပန်းအနှယ်ဝင်အပင်တစ်မျိုးရဲ့အပွင့်တွေကနေ အဆိပ်ကိုဖော်စပ်ရပြီး . . ဒီအပင်ရဲ့အမြစ်ဥတစ်မျိုးတည်းကသာ အဆိပ်ဖြေဆေးကိုဖော်ဆောင်လို့ရတာပါ။ ကျွန်တော့်မှာအဆိပ်ဖြေဆေးအဆင်သင့်ယူလာပါတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့တပည့်နှစ်ယောက်ကို အခုချက်ခြင်းကုသပေးပါမယ် . .”

ခေါင်ဂျန်သည် အိတ်ထဲမှဆေးဘူးတစ်ဘူးကိုထုတ်ယူလိုက်ပြီးလျှင် သတိလစ်နေသောလူနာနှစ်ယောက်အားစမ်းသပ်ပြီး လိုက်ပြီးနောက် . . ဆေးများကိုတိုက်ကျွေးကာဒဏ်ရာနေရာများတွင် လိမ်းဆေးများလိမ်းပေးလိုက်လေသည်။

“သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့ မကြာခင်သတိပြန်ရလာမှာပါဆရာကြီး။ ကျွန်တို့တပည့်ကြီးတွေယောက်တိစ္ဆကိုဆရာကြီးက သယ်လိုများစဉ်းစားထားပါသလဲ . .”

“အဲဒီကိစ္စမှာတော့ . . ခေါင်ဂျန်ခေါ်ကအကူအညီနဲ့အကြံဉာဏ်ကိုယူရတော့မှာပဲခေါင်ဂျန်ရေးသူတို့ဟာ တောင်ပိုင်းတောနက်ကြီးထဲကိုဆက်တိုင်းဝင်သွားတာဆိုတော့ သူတို့ရဲ့အကြံအစည်တို့ ခေါင်ဂျန်ဘယ်လိုယူမလဲ။ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ . . တပည့်တွေကို အချိန်မီပြန်ကယ်တင်နိုင်ဖို့မှာ ခေါင်ဂျန်ဘယ်လိုတူညီနိုင်မလဲ”

“သူတို့အကြံအစည်ကို ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းစိစစ်မိပါတယ်ဆရာကြီး။ သူတို့ဟာ . . မချင်သင်တိုင်းတောကြီးရဲ့တောင်ဘက်မှာအခြေချနေထိုင်ကြတဲ့ ရွာလူကြီးတူးနောင်တို့အုပ်စုဆိုတဲ့အရောက်သွားကြမှာလေ . .”

အာသာဝတီရွှေစားသည်ခေါင်ဂျန်၏စကားကြောင့် တစ်တကြပြန်သွားဟန်ဖြင့် . .

“ဟေ . . ။ ဟောဒီမချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲမှာ မင်းတို့အုပ်စုအပြင်နောက်ထပ်အုပ်စုတွေတွေ့ဖူးရှိနေလို့လား။ ကျွန်ကတော့တူးနောင်ဆိုတဲ့နာမည်ကို လုံးဝမကြားဖူးခဲ့ပါဘူး . .”

“မှန်ပါတယ် . . ဆရာကြီး။ ဆရာကြီးနောက်ဆုံးရောက်ခဲ့တဲ့အချိန်တုန်းက မချင်သင်တိုင်းတောကြီးမှာကျွန်တော်တို့အုပ်စုဟာအင်အားအကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး ကျွန်တို့အုပ်စုအားလုံးဟာကျွန်တော်တို့အမိန့်အတိုင်းနေထိုင်ခဲ့ကြရတာပါ။ ဒါပေမယ့် . . လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လောက်က သင်တိုင်းတောကြီးရဲ့တောင်ဘက်မှာနေထိုင်ကြတဲ့တူးနောင်ဆိုတဲ့လူခေါင်းဆောင်တဲ့အုပ်စုဟာ ကျွန်တော့်အမိန့်ကို

မလိုက်နာဘဲအာခံနေလို့... သူတို့ကိုအပြတ်ရှင်းဖို့သွားတဲ့အခါမှာ အဲဒီလူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုတဲ့လူဟာတူးနောင်တဲဘက်ကကူညီတိုက်ခိုက်ပေးလို့... ကျွန်တော့်လူတွေဒဏ်ရာကြေပြိုး... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ရဲ့ဒေါင်းမြီးတပ်မြားခုတ်ကြောင့်ဒဏ်ရာတွေအကြီးအကျယ်ရပြီ။ ခြောက်လလောက်အေးကုခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်ဒဏ်ရာတွေကုသနေတဲ့အချိန်တွေမှာတူးနောင်ဟာ... ကျွန်တော့်လက်အောက်ခံဖြစ်နေပြီး ကျွန်တော့်အပေါ်မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြတဲ့လူတွေကိုပါစုဆောင်းနိုင်ခဲ့တာမို့ အင်အားအတော်တောင့်တင်းသွားတာပါ။”

ခေါင်ဂျန်၏မျက်နှာမှာ... ဒေါသကြောင့်အလွန်တင်းမာခက်ထန်နေလေသည်။

“လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဆိုတဲ့လူဟာ... ရှိမပြန်စဉ်ရသေကြီးရဲ့တပည့်ရင်းခြာလို့သတင်းကြားရတာပဲဆရာကြီး။ သူ့ရဲ့တောတွင်းပညာရပ်တွေဟာ... အလွန်ထူးခြားဆန်းကြယ်သလို အင်အားကလည်းပြင်းထန်လွန်းတာမို့ သူ့ပညာတွေကိုရရှိသွားတဲ့တူးနောင်ကိုကျွန်တော်နှစ်ခါလောက်ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပေမယ့် အရှုံးနဲ့ပဲရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်ဆရာကြီး...”

ခေါင်ဂျန်၏မျက်နှာတွင် ကောက်ကျစ်သောအပြုံးတစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင်လက်ခုပ်သုံးချက်ဆက်တိုက်တီးလိုက်ရာ သူ၏နောက်ဘက်ရှိခြံပုတ်များအတွင်းမှ ဖူးလေး၊ မြားနှင့်စားရှည်

များကိုင်စွဲထားသည့် လူများစွာထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

“ဆရာကြီးရဲ့တပည့်မောင်သစ်အောင်ဆီကစာကိုရရှိပြီး တူးနောင်မှာ... တိုက်ပွဲဟာမပွဲတော့ သေချာပေါက်ဆင်ခွဲရတော့မယ်ဆိုတာကိုသဘောပေါက်လိုက်တာမို့ ကျွန်တော့်လက်တွေ့စင်စာပည့်တွေအားလုံးကိုခေါ်လာခဲ့တယ်ဆရာကြီး။ ဒီလူတွေဟာ... ကျွန်တော့်ရဲ့ရွာကြီးလေးရွာမှာရှိတဲ့ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်အကောင်းဆုံးလူတွေပါပဲဆရာကြီး။ စုစုပေါင်းလူအင်အားတစ်ရာကျော်ပါလာပါတယ်...”

အာသာဝတီရွှေစားသည် ခေါင်ဂျန်၏စိတ်ကူးကိုသဘောပေါက်လိုက်သဖြင့်ပြုံးရယ်လိုက်ပြီး...

“ကျွန်ကခေါင်ဂျန်ကို အားလုံးလွှဲအပ်တာဝန်ပေးထားတာပဲလေ။ ခေါင်ဂျန်ရဲ့စိတ်ကူးနဲ့အစီအစဉ်ကိုသာပြောပါတော့။ အဲဒီအစီအစဉ်အတိုင်းပဲဖြစ်စေရပါမယ်...”

“ဆရာကြီးနဲ့လူသူတော်သျှောင်တစောင်းတို့ရဲ့နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဟာ ကျွန်တော်နဲ့တူးနောင်တို့ရဲ့နောက်ဆုံးပွဲသိမ်းပဲဖြစ်ရတော့မှာပေါ့ ဆရာကြီးရယ်။ တူးနောင်တို့ရွာလေးကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့လူတစ်ရာကျော်အင်အားနဲ့ဝိုင်းထားလိုက်ပြီး... လူသူတော်သျှောင်တစောင်းကို ဆရာကြီးရဲ့တပည့်လေးယောက်ချက်ဖြင့်လွှတ်ပေးဖို့တောင်းဆိုလိုက်မယ်။ ဆရာကြီးရဲ့တပည့်လေးယောက်ပြန်ရပြီးရင်တော့ ကျွန်တော့်စိတ်တိုင်းကျစ်ရင်ခွင့်ပြုပါဆရာကြီး”

လူသူတော်သျှောင်တစောင်းဟာအစွမ်းထက်တယ်ဆိုပေမယ့် တစ်ရွာလုံးကိုမီးရှို့ပြီး လူတစ်ရာကျော်ကအဆိပ်လူးမြားနဲ့ပိုင်းပစ်တာကိုတော့ လွတ်အောင်မရှောင်နိုင်ပါဘူးလေ..”

အာသာဝတီရွှေစားသည်လည်း မိမိအားအကြိမ်ကြိမ်လှည့်စားတစ်ပတ်ရှိက်ခဲ့သောလူသူတော်သျှောင်တစောင်းအား အပြစ်အပြတ်တိုက်ခိုက်ရတော့မည့်အနေအထားကို အလွန်သဘောကျသွားသဖြင့် အားပါးတရရယ်မောလိုက်ကာ..

“ဟား.. ဟား.. ခေါင်ဂျန်အစီအစဉ်တွေကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်းသဘောကျပါတယ်။ အမြန်ဆုံးသာ အကောင်အထည်ဖော်ပေတော့..”

အာသာဝတီရွှေစားကခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် ခေါင်ဂျန်သည် တူးနှောင်၏ရွာလေးသို့ အမြန်ဆုံးသွားရောက်နိုင်ရန် စီစဉ်လိုက်လေတော့သည်။

ဆရာကြီးသင်ကြားပေးခဲ့တဲ့ပုထိုးတော်ကြီးပညာကို...
ဒင်းမယျဉ်နိုင်လို့ နောက်ဆုံးမှာလက်လျှော့သွားခဲ့ပါတယ်။

ရွာလူကြီးတူးနှောင်

ရွာလူကြီးတူးနှောင်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုသည် အလွန်အေးစိမ့်၍ သားရဲတိရစ္ဆာန် ပေါများလှသောတောနက်ကြီးထဲတွင် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင် တစောင်း၏ဦးဆောင်မှုဖြင့်ခရီးနှင့်ခဲ့ကြရာ လမ်းခရီးတွင်အလွန် ထိတ်လန့်စရာကောင်းလှသော နွဲ့အိုင်ကြီးများနှင့် ကျားသစ်ကြီးတစ် ကောင်တို့ကိုတွေ့ကြုံခဲ့ရသော်လည်း ဆရာကြီး၏အစွမ်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာခေါင်းနှင့်ကိုယ်အိုးစားမကွဲဘဲ၊ နွဲ့အိုင်ကြီးများအတွင်း တစ်ဦးမျှကျရောက်ခြင်းမရှိဘဲ အန္တရာယ်ကင်းစွာခရီးဆက်နိုင်ခဲ့ ကြပေသည်။

အချိန်မှာ . . . ညနေငါးနာရီမျှသာရှိသေးသော်လည်း တောကြီး၏အတွင်းပိုင်းတွင်ကား နေရောင်ခြည်ကိုလုံးဝမမြင်ရဘဲ

အမှောင်ထုကလုံးဝဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိနေပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် . . . ကျွန်ုပ်တို့၏ရှေ့ဘက်ဆီမှမီးတုတ်များ၏ အလင်းရောင်များကိုတွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ရင်ထဲတွင် ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားမိသော်လည်း . . . ဆရာကြီး၏မျက်နှာမှအပြုံးတို့ တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်စိတ်အေးသွားရပေသည်။

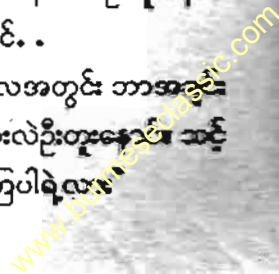
မကြာမီပင် . . . ကိုယ်လုံးပိန်ပိန်သွယ်သွယ်နှင့်စိတ်သဘော ထားနှူးညှံသိမ်မွေ့ဟန်ရှိသည့်အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိသည့်လူ ကြီးတစ်ဦးကဦးဆောင်လာသော လူနှစ်ဆယ်ခန့်ပါဝင်သည့်အုပ်စု တစ်စုသည်ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့သို့ရောက်ရှိလာလေသည်။

ခေါင်းဆောင်လူကြီးသည် ဆရာကြီး၏ရှေ့၌ဒူးထောက် လိုက်ပြီးလျှင် . . .

“ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းကို မချင်သင်တိုင်း တောမှတပည့်ကြီးတူးနှောင်ကရိုသေစွာကြိုဆိုပါတယ်။ ဆရာကြီး အတွက်ဆိုရင် အသက်ကိုပင်ပေးစွန့်လျှပါမယ်လို့ကတိသစွာရှိခဲ့ တာမို့ ဆရာကြီးလိုအပ်သမျှကိုအမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ . . .”

ဆရာကြီးသည် သူ့ရှေ့၌ဒူးထောက်နေသောဦးတူးနှောင် အားလက်ဖြင့်ဖက်ပွေ့၍ ထူးပေးလိုက်ပြီးလျှင် . . .

“ကွဲကွာနေကြတဲ့ငါးနှစ်ကျော်ကာလအတွင်း ဘာအခွင့် အရာတွေများထူးထူးခြားခြားဖြစ်ပျက်ခဲ့သေးလဲဦးတူးနှောင်၊ ဆင့် စွာသားတွေရော . . . အေးအေးချမ်းချမ်းရှိကြပါရဲ့လား”

“ဆရာကြီးပြန်သွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ... ခေါင်ဂျန်ဟာ နှစ်ကြိမ်တိတိလာရောက်တိုက်ခိုက်ပါသေးတယ်။ ဆရာကြီးသင်ကြားပေးခဲ့တဲ့ဇွဲမတောကြီးပညာကို... ဒင်းမယှဉ်နိုင်လို့ နောက်ဆုံးမှာလက်လျှော့သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီဘက်နယ်ကိုကျူးမလာဝံ့တာ သုံးနှစ်လောက်ရှိပါပြီဆရာကြီး...”

“ဒီတစ်ခါတော့... ခေါင်ဂျန်ဟာ အာသာဝတီရွှေစားအားကိုးနဲ့နယ်ကျူးလာတော့မှာသေချာနေတာမို့ ရင်ဆိုင်ဖို့သာ ပြင်ဆင်ထားပေတော့ဦးတူးနောင်။ ကျုပ်ရဲ့စာထဲမှာ ရေးသားမှာကြားထားတဲ့အစီအစဉ်တွေကိုရော ပြုလုပ်ပြီးပြီလား...”

“သေသေချာချာ တိတိကျကျ ပြုလုပ်ထားပြီးပါပြီဆရာကြီး။ ကျွန်တော့်တပည့်တွေဟာ ဆရာကြီးမှာကြားလိုက်တဲ့အတိုင်း အချိန်ကိုက်ဆောင်ရွက်ကြမှာပါခင်ဗျာ...”

ကျွန်ုပ်သည်... အလွန်ထူးချွန်ကျွမ်းကျင်သောစစ်တုရင်ကစားသမားတစ်ဦးကဲ့သို့ ရန်သူ၏လှုပ်ရှားလာမည့်အခြေအနေများကိုကြိုတင်တွက်ချက်ကာ အကွက်ကျကျလှုပ်ရှားတုန်ပြန်တတ်သောဆရာကြီး၏သဘောကို အကြိမ်ကြိမ်သိရှိတွေ့ကြုံခဲ့ဖူးပေသဖြင့် ဆရာကြီးသည်ရန်သူအားရင်ဆိုင်ရန်မည်ကဲ့သို့ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည်ကို အလွန်သိချင်နေမိလေတော့သည်။

ဆရာကြီးသည်ကျေနပ်စွာဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြီးလျှင်...

“ကျုပ်တို့က တရားခံအာသာဝတီရွှေစားနဲ့သူ့တပည့်တွေကိုဖမ်းတဲ့ကိစ္စမှာ ဘာမှအပြစ်မရှိတဲ့ဟောဒီမချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲကရွာသူရွာသားတွေထိခိုက်နစ်နာသွားမှာ အလွန်စိုးရိမ်လှပါတယ်ဦးတူးနောင်။ ဒါကြောင့်လည်း... တတ်နိုင်သမျှသင့်စိတ်တိုထိန်းချုပ်ပြီးတိုက်ခိုက်ပါလို့ ကျုပ်ကမေတ္တာရပ်ခံပါတယ်...”

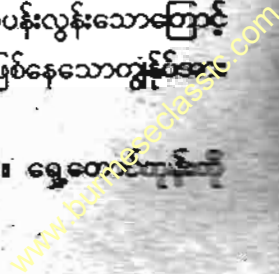
“စိတ်ချပါ... ဆရာကြီး။ ဆရာကြီးရဲ့သဘောဆန္ဒအတိုင်း ဝဲ ဖြစ်ရပါစေမယ်...”

ထို့နောက်... ဦးတူးနောင်၏တပည့်များကဦးဆောင်ကာ တောကြီးအတွင်း၌ဆက်လက်ခရီးနှင့်လာခဲ့ကြရာ မီးတုတ်များ၏ အလင်းရောင်ကြောင့် မြင်မြင်ထင်ထင်သွား၍ ရနေသဖြင့်အလွန်ခရီးတွင်လှပေတော့သည်။

ညဆယ်နာရီခန့်တွင် အလွန်နက်ရှိုင်းလှသောတောအုပ်ကြီးအတွင်းမှလွန်မြောက်ကာ တောင်ကုန်းများကြားသို့ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့အားလာရောက်စောင့်ကြိုနေသောရွာသားများကိုထပ်မံတွေ့ရှိရလေသည်။

တစ်ညလုံးလည်းမအိပ်ခဲ့ရသည့်အပြင် တစ်နေ့လုံးခရီးကြမ်းကိုဆက်တိုက်နှင့်လာခဲ့ရသဖြင့်... မောပန်းလွန်းသောကြောင့် လမ်းလျှောက်ရာတွင်ပင် ဟတ်ထိုးဟတ်ထိုးဖြစ်နေသောကျွန်ုပ်အား ဆရာကြီးကပြုံး၍ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

“အားတင်းထား... ဦးသိန်းမောင်၊ ရွှေတောင်ကျွန်တို့

ကျော်လိုက်ရင်... ဦးတူးနောင်တို့ရွာကိုရောက်ပါပြီဗျ”

ဆရာကြီးကအားပေးစကားဆိုသည့်အတိုင်းပင် တောင်ကုန်းကြီးတစ်ခုကိုကျော်ဖြတ်လိုက်သည်နှင့် တောင်ခြေလွှမ်းပြင်နေရာတွင်ရွာကြီးတစ်ရွာအားတွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

ရွာထဲတွင်အစားအသောက်များဖြင့်တည်ခင်းနေသည့်ခံကြရာကျွန်ုပ်မှာလွန်စွာဆာလောင်နေကြသဖြင့်... ဟန်ပင်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲအားပါးတရစားသုံးနေမိလေသည်။

“ဆရာကြီးရဲ့မိတ်ဆွေတွေလည်း ခရီးပန်းလာကြတာဆိုတော့အိပ်ရေးဝအောင်အနားယူပါစေဦး။ လုံခြုံရေးအတွက် ကျွန်တော်တို့တာဝန်ယူပါတယ်...”

လမ်းခရီးတလျှောက်လုံး နောက်ဆုံးမှနေ၍အဖွဲ့သားများ၏လုံခြုံရေးအားစောင့်ရှောက်ပေးလာခဲ့သော စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်ကဆရာကြီးအားလွမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဆရာကြီးကခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်အိပ်စက်အနားယူခြင်းပင်ပေးထားသောတံကြီးအတွင်းသို့ဝင်ရောက်ခဲ့ကြကာ အဆင်သင့်ခင်းကျင်းပေးထားသောဖျာကြမ်းများတွင်လှဲအိပ်လိုက်ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာအလွန်ပင်ပန်းနေပြီဖြစ်ရကား ဖျာပေါ်တွင်လှဲ၍ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့်ပင် အိပ်မောကျသွားရလေတော့သတည်း။

သင့်သတ္တိကို... ကျွန်ုပ်သိပါတယ်။
ဒီနေရာမှာစိန်ခေါ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းက...
သင့်တပည့်တွေကို... တစ်ပါတည်းလမ်းဆီနိုင်ဖို့ပါ။
လူသူတော်သျှောင်တစောင်း

အာသာဝတီရွှေစားနှင့်လူသူတော်သျှောင်တစောင်း

ကျွန်ုပ်သည်ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် တစ်ညလုံးတစ်နေ့မျှပင် မနိုးဘဲအိပ်မောကျနေခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်၏အနီးမှလှုပ်လှုပ်ရှားရှားအသံများကြောင့် အိပ်ပျော်နေရာမှလန်နိုးလာလေ၏။

စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်သည်... သေ... နှင့်ကျည်ဆန်ခါးပတ်များကိုခါးတွင်စနစ်တကျချိတ်ဆွဲနေရာမှ ကျွန်ုပ်အားပြုံး၍ ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

“ရန်သူတွေတော့ရောက်လာကြပြီ ဦးသိန်းမောင်။ ခင်ဗျားကအတော်ပင်ပန်းနေလို့ အေးအေးဆေးဆေးအိပ်ပါစေတော့ဆိုပြီး မနိုးဘဲထားခဲ့တော့မလို့ဗျ...”

ကျွန်ုပ်သည်နေရာမှလှုပ်လှုပ်ထလိုက်ပြီးလျှင်... ဦးဇင်ယော်

အားမကျေမနပ်ဖြင့်ဘကြည့်ကြည့်လိုက်ကာ...

“ဒီတိုက်ပွဲကိုမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကြည့်ချင်လွန်းလို့ ခင်ဗျားတို့လိုစီအိုင်ဒီစုံထောက်ကျော်တွေနဲ့ရင်ဘောင်တန်းပြီးလိုက်လာခဲ့တာ... တိုက်ပွဲစချိန်ကျမှမနိုးဘဲထားခဲ့မယ်ဆိုတာကတော့ ရက်စက်လွန်းလှပါတယ်ဦးဇင်ယော်ရယ်...”

“လိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း... အမြန်သာပြင်ဆင်ပေတော့ဦးသိန်းမောင်။ ရန်သူတွေက... တစ်ရွာလုံးကိုပိုင်းမိနေပြီဗျ”

ဦးဇင်ယော်၏စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်ထိတ်လန့်တကြီးဖြစ်မိကာ ဝါးကျည်တောက်ထဲမှရေများဖြင့်မျက်နှာကိုအမြန်သစ်ထိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်၏လွယ်... တ်ကြီးကိုကောက်လွယ်လိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တံအပြင်ဘက်သို့ရောက်သောအခါ ဆရာကြီးထူသူတော်သျှောင်တစောင်းနှင့်ရွာလူကြီးတူးနှောင်တို့သည် ဝါးလုံးများဖြင့်ပြုလုပ်ထားသောစားပွဲကြီးပေါ်တွင်... အငွေတထောင်းထောင်းထနေသောကောက်ညင်းပေါင်းပန်းကန်များနှင့်ရေခွေးကြမ်းအိုးများကိုချခင်းထားကာ စိတ်အေးလက်အေးပင်သုံးဆောင်နေကြသည်ကိုတွေ့မြင်ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရပ်နေသောနေရာမှာ ရွာထိပ်တောင်ကုန်းလေးပေါ်တွင်ဖြစ်ပေရာ... ရွာအဝင်တောင်ကြားလမ်း၏တစ်ဘက်ထိပ်ဘိုကောင်းစွာလှမ်း၍မြင်နေရပေသည်။ ထိုနေရာတွင်... တွန်း... ခိုရာဘက်သို့မျက်နှာမူ၍တန်းစီရပ်နေကြသော လက်နက်...

အပြည့်အစုံနှင့်လူတစ်ရာကျော်ကိုတွေ့မြင်နေချိန်မှာ ယိုလူများ သွင်ဟန်မှာ . . ကျွန်ုပ်တို့အားတိုက်ခိုက်ရန်ရှာမည်ပုံပေါ်နေသဖြင့် ဤမျှရန်သမားဝိုင်းနေသည့်အချိန်တွင် စိတ်အေးလက်အေးထိုင်၍ စားသောက်နေကြသော ဆရာကြီးနှင့်ရွာလူကြီးဦးတူးနောင်တို့ အားလွန်စွာအံ့ဩနေမိလေသည်။

“ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ရေခန်းကြမ်းလေးကို ဝိုက်ဝအောင် သုံးဆောင်သွားကြဦးလေ။ တော်ကြာဆို တိုက်ပွဲစကြတော့မှာမို့ အာဟာရဖြည့်ထားဖို့လိုတယ်ဗျာ . . ”

စီအိုင်ဒီစုံထောက်ကျော်များက ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်လည်း . . ကောက်ညှင်းပေါင်းများကိုဝင်ရောက်စားသုံးလိုက်ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည်မြင်တွေ့နေရသောအခြေအနေကို စိတ်ထဲ၌မရှင်းမလင်းဖြစ်နေသဖြင့် အောင့်မထားနိုင်တော့ဘဲ . .

“တောင်ကြားလမ်းဟိုဘက်ထိပ်ကလူတွေဟာ ရန်သူတွေလားဆရာကြီး . . ”

ဟုမေးမြန်းလိုက်လေရာ . . ဆရာကြီးသည်သဘောက စွာရယ်မောလိုက်ပြီး . .

“ရန်သူတွေပဲပေါ့ . . ဦးသိန်းမောင်။ ကျုပ်တို့ဘက်ကဘာမှမလှုပ်ရှားသေးလို့ . . သူတို့လည်း ကျုပ်တို့အကြံအစည်ကိုမသိနိုင်ဘဲဆက်လှုပ်ရှားဖို့အကြံထုတ်နေကြတာပါ။ အေးအေးဆေးဆေးသာစားပါဦးဗျာ။ သူတို့ကိုဦးဆောင်လာတဲ့ အာသာဝတီရွှေစား

လိုလူမျိုးဟာတဖန်တိုးတိုက်ခိုက်တတ်တဲ့လူမဟုတ်ပါဘူး။ ပိုင်နိုင်စွာသာတိုက်ခိုက်မှာပါ။ သူ့တပည့်ကြီးလေးယောက်ကလည်း ရွာထဲမှာပဲကျပ်တို့နဲ့အတူရှိနေတယ်လို့ထင်ထားတော့ သူ့တပည့်တွေလွတ်မြောက်ဖို့အရေးကိုလည်းကြံစည်ရဦးမယ်လေ . . ”

ဆရာကြီးသည် စုံထောက်ကြီးဦးဇင်ယော်အားစူးစိုက်၍ ကြည့်လိုက်ကာ . .

“အင်အားခြင်းကတော့ အတော်ကွာနေတယ်ဦးဇင်ယော်။ အခုချိန်ကကောက်ရိတ်သိမ်းချိန်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ဘက်ကရွာသားတွေဟာကောက်ရိတ်တဲ့နေရာတွေမှာရောက်နေကြတာမို့ မနေ့ကအရေးပေါ်စုဆောင်းလိုက်တာ အင်အားသုံးဆယ်လောက်ရတယ်။ သူတို့ဘက်ကတော့ . . အင်အားတစ်ရာကျော်လောက်တောင်ပါလာတဲ့ပုံစံပါပဲ . . ”

“ကျုပ်တို့လူနှစ်ဆယ်ကို တောင်ကြားလမ်းရဲ့အပေါ်ဘက်တွေမှာနေရာယူခိုင်းထားပြီး ကျန်တဲ့လူဆယ်ယောက်ကိုဂွန်ရွိုင်းနဲ့အဖွဲ့ပြီးတော့ထဲမှာလှုပ်ရှားခိုင်းထားတယ်။ ကျုပ်တို့ဘက်ကအချိန်ဆွဲပေးနိုင်လေ . . သူတို့ဟာဝေးဝေးရောက်အောင်သွားနိုင်လေမို့ ဘတ်နိုင်သမျှအချိန်ဆွဲထားရမှာပဲ။ အာသာဝတီရွှေစားကလည်း ကျုပ်တို့ဘက်ကအခြေအနေကိုမသိနိုင်သေးတော့ အခြေအနေကိုမသိရဖို့ကြိုးစားလာမှာပဲ။ ကျုပ်စိတ်ထင်ကိုပြောရရင် . . ကြာခင်မှာ ခေါင်ဂျန်ရဲ့စေတမန်အဖွဲ့ရောက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီ

အဖွဲ့မှာ . . ခေါင်ဂျန် ဒါမှမဟုတ်အာသာဝတီရွှေစား . . တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ဦးဆောင်လာမှာပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးလည်းရောက်လာနိုင်ပါတယ် . . ”

ဆရာကြီးကရှင်းပြနေစဉ်မှာပင် တောင်ကြားလမ်းတစ်ဘက်ထိပ်မှလူလေးဦးကရှေ့သို့လျှောက်လှမ်းလာနေသည်ကိုမြင်လိုက်ရပြီး ထိုလူလေးယောက်အုပ်စု၏ရှေ့ဆုံးမှလူ၏လက်ထဲတွင် အလံဖြူတစ်ခု ချွေယမ်းပြနေသည်ကိုမြင်လိုက်ရပေသည်။

ရွာလူကြီးတူးနောင်က ဆရာကြီး၏သဘောထားကိုစူးစမ်းသည့်သဘောနှင့်လှမ်းကြည့်လိုက်သဖြင့် . .

“ခွင့်ပြုတယ်လို့ အလံဖြူပြန်ပြပေးလိုက်ပါဦးတူးနောင်။ ဒီတစ်ခါတော့ . . အာသာဝတီရွှေစားနဲ့ ခေါင်ဂျန်ပါလာကြတာပဲ။ သူတို့ဘက်ကအာသာစီးရနေတော့လည်း လာဝံ့ကြတာပေါ့လေ”

ရွာလူကြီးဦးတူးနောင်က . . အလံဖြူပြန်ပြလိုက်သည်နှင့် လူလေးယောက်အုပ်စုသည် အကာအကွယ်မဲ့နေသောတောင်ကြားလမ်းလေးအတိုင်းခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာကြလေရာ မိနစ် . . အတွင်းမှာပင်ကျွန်ုပ်တို့၏ရှေ့နားသို့ရောက်ရှိလာကြတော့သည်။

လွန်စွာဝမ်းသောခန္ဓာကိုယ်နှင့် မည်းနက်သောအသားရောင်ရှင်လူထွားကြီးသည် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်းနှင့်ရွာလူကြီးတူးနောင်တို့အားစူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ . .

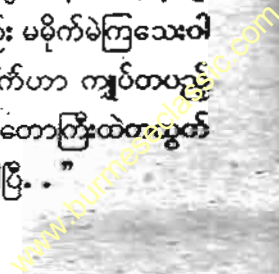
“မချင်သင်တိုင်းတောကြီး၏ ကြီးအမှူးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်

ခေါင်ဂျန်ကအမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်သည်မှာ သင်လိုထံတွင်ဖမ်းဆီးထားသော ဆရာကြီးအာသာဝတီရွှေစား၏တပည့်ကြီးလေးဦးအား ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ပြန်ထည့်သွင်းပေးရန်နှင့် ထိုပြစ်မှုကို . . သောလူသူတော်သျှောင်တစောင်းနှင့်စီအိုင်ဒီမုစုံထောက်မှူးလည်း ကျွန်ုပ်တို့၏လက်သို့အပ်နှံပေးရန်ဖြစ်သည် . . ”

“ကျွန်ုပ်၏အမိန့်ကိုမလိုက်နာပါက ကျွန်ုပ်၏တပည့်များကသင်တို့၏ရွာများကိုမီးရှို့ဖျက်ဆီးပြီး တွေ့မြင်သမျှရွာသူရွာသားများနှင့်သင်တို့အားလုံးကို . . သတ်ဖြတ်ကွပ်မျက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိစေလိုက်သည် . . ”

ခေါင်ဂျန်၏စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်တစောင်း၏အားပါးတရရယ်မောသံကြီးကထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ဆရာကြီးသည် အာသာဝတီရွှေစားအားလက်ညှိုးထိုး၍ထပ်မံရယ်မောလိုက်ပြန်ကာ . .

“ခင်ဗျားရဲ့တပည့်ကျော်လေးဦးဟာ ဒီနေရာမှာရှိနေမယ်လို့ . . ဘာကြောင့်များထင်နေရတာလဲ။ ကျုပ်တို့ဟာ . . လူသတ်တရားခံလူနာလေးဦးကိုဖမ်းမိပြီးမှ ဒီလိုတိုက်ပွဲဝင်ရမယ့်နေရာမျိုးအထိထမ်းပြီးခေါ်လာရလောက်အောင်လည်း မစိုက်မကြသေးပါဘူးလေ။ ခင်ဗျားရဲ့တပည့်ကျော်လေးယောက်ဟာ ကျုပ်တပည့်မှဆိုးကြီးဘိုးသာရဲ့အစီအမံနဲ့ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးထဲတက်ဖို့ပြီး ရန်ကုန်ကိုတောင်ရောက်သွားလောက်ပါပြီ . . ”

အာသာဝတီရွှေစားသည် ဆရာကြီးလူသူတော်သျှောင်
တစောင်း၏မျက်နှာကိုစေ့စေ့ကြည့်ကာ သဘောကျစွာဖြင့်ပြန်လည်
ရယ်မောလိုက်ပြီး..

“ကျုပ်ကဒီလောက်လည်းမတုံးသေးပါစူး.. လူသူတော်
သျှောင်တစောင်းရယ်။ ခင်ဗျားတို့နောက်ကို အဆက်မပြတ်ခြေရာ
ခံလိုက်ခဲ့ပြီး ဒီဘက်ကိုထွက်သွားတာသေချာတော့မှလမ်းခွဲထွက်
သွားတာပါဗျ.. ဟား.. ဟား..”

ဆရာကြီးသည် ရယ်မောနေသောအာသာဝတီရွှေစား၏
မျက်နှာအားသေချာစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်..

“အဲဒါကြောင့်လည်း.. ခင်ဗျားရဲ့တောတွင်းပညာဟာ
မပြည့်ဝသေးဘူးလို့သတ်မှတ်ပြီး မချင်သင်တိုင်းတောကြီးကိုသက်
ကွင်းအဖြစ် ကျုပ်တရွေးချယ်ခဲ့တာပဲအာသာဝတီရွှေစား။ ခင်ဗျား
ရဲ့တောတွင်းပညာလောက်နဲ့ တိဗက်လိုနယ်မျိုးမှာအသက်ရှင်သန်
နေနိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာကတော့ အံ့ဩစရာပဲ။ ကျုပ်တို့နောက်ကို
အဆက်မပြတ်ခြေရာခံလိုက်ခဲ့တယ်ဆိုတာမှာ ဝက်ဝံတွေကိုကျုပ်
သတ်ပစ်လိုက်ပြီးတဲ့နောက်မှာတွေ့ရတဲ့စမ်းချောင်းလေးမှာ
ကျုပ်တို့ခြေရာတွေကို ဘယ်လိုများခြေရာကောက်ခဲ့သလဲဆိုတာ
ကိုပြန်စဉ်းစားလိုက်ပါဦးလေ။ ဒါဆိုရင်ဖြင့်.. ကျုပ်ရဲ့ရိုးမပြန်
တောတွင်းပညာသဘောကို ခင်ဗျားနားလည်လောက်ပါပြီ..”

အာသာဝတီရွှေစားသည် ဆက်စပ်တွေးတောလိုက်မိပြီ

ဖြစ်၍ မျက်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်သွားပြီးလျှင်..

“မင်း.. မင်းဟာ.. အတော်ကောက်ကျစ်တဲ့ကောင်ပဲ။
မင်းကိုအသေသတ်ပစ်မ... တာမှာပဲ..”

“ခင်ဗျားဟာ.. ဂောတွင်းအတတ်မှာမကျွမ်းကျင်သလို
တောတွင်းဥပဒေသတွေကိုလည်း နားမလည်တော့ဘူးနဲ့တူတယ်
အာသာဝတီရွှေစား။ ခင်ဗျားတို့လေးယောက်ဟာ.. အလံဖြူပြီး
သံတမန်သဘောနဲ့ ကျုပ်တို့ဆီကိုလာခဲ့ကြတာပါ။ တိုက်ပွဲအတွက်
ခင်ဗျားတို့ကြိုက်သလိုဆွေးနွေးပိုင်ခွင့်ရှိပေမယ့်.. ရိုင်းစိုင်းကြမ်း
တမ်းတဲ့စကားတွေပြောပိုင်ခွင့်မရှိပါဘူးလေ..”

ဆရာကြီးသည်လေသံအေးအေးဖြင့်ပြောဆိုနေရာမှ ရွာ
ယူကြီးခေါင်ဂျန်ဘက်သို့လှည့်လိုက်ကာ..

“ခေါင်ဂျန်ရဲ့တောင်းဆိုချက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဦးတူးနောင်
တို့ယံစားကျုပ်ကပဲအကြောင်းပြန်ပေးလိုက်ပါမယ်။ သင့်ဘက်က
နောက်လိုက်လူတစ်ရာကျော်အားကိုးနဲ့လာရောက်ခြိမ်းခြောက်တာ
ဆို ကျုပ်တို့ကလုံးဝငြင်းဆိုလိုက်ပါတယ်။ သင့်အနေနဲ့ ကျုပ်တို့
ဘက်ကတုန့်ပြန်မယ့်အနေအထားကိုသိသွားအောင်တော့ ကြိုတင်
နှင်းပြလိုက်ပါမယ်လေ..”

ဆရာကြီးက ဦးတူးနောင်ဘက်သို့လှည့်၍ မျက်ရိပ်ပြုလီးခံ
သည်နှင့် ဦးတူးနောင်သည်ကျွဲချိုကြီးတစ်ခုကိုမှတ်လိုက်စူး..

ခေါင်ဂျန်၏လူများနေရာယူထားကြသော တောင်ကြား

လမ်း၏တစ်ဘက်တစ်ချက်ဆီမှ ဧရာမကျောက်တုံးကြီးများကိုတွန်း လှိမ့်ရန်အဆင်သင့်ပြင်ထားကြပြီး . . . နူးလေး၊ မြားနှင့်လုံတံများကို ကိုင်စွဲထားကြသောလူနှစ်ဆယ်ကျော်ထွက်ပေါ်လာကြလေသည်။

“ကျုပ်တို့လူတွေကသာတိုက်ခိုက်လိုက်ရစ် . . . ခင်ဗျားရဲ့ လူထက်ဝက်ကျော်ဟာ တောင်ကြားထဲမှာမိနစ်ပိုင်းအတွင်းအသက် သေဆုံးသွားကြမှာပါခေါင်ဂျန်။ နောက်ပြီး . . . ခင်ဗျားပြောသွားတဲ့ ကျုပ်တို့ရွာတွေကိုမီးရှို့ဖျက်ဆီးပြီး ရွာသူရွာသားတွေကိုသတ်ဖြတ် မယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စအတွက်လည်း ကျုပ်တို့ကကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပြီး သားပါ . . .”

မျက်နှာအကြီးအကျယ်ပျက်နေကြသော အာသာဝတီရွှေ စားနှင့်ခေါင်ဂျန်တို့အားကြည့်လိုက်ကာ ဆရာကြီး၏မျက်နှာတွင် အပြုံးတစ်ချက်လက်ကနဲဖြစ်ပေါ်သွားပြီးလျှင် . . .

“ကျုပ်တို့ဘဏ်က . . . တိုက်ရည်ခိုက်ရည်အရှိဆုံးရွာသား ငါးဆယ်ကျော်ဟာ ယခုချိန်ဆိုရင်မဟူရာတောင်မည်းကြီးနားမှာ အဆင်သင့်ရောက်နေကြပြီး သင့်ရွာတွေကိုမီးရှို့ဖျက်ဆီးဖို့စောင့် နေကြပါပြီ။ သင်ကကျုပ်တို့ရွာသူရွာသားတွေကိုသတ်ဖြတ်မယ် အချိန်မှာ . . . သူတို့ကလည်း သင့်ရဲ့ရွာသူရွာသားတွေကိုတွေ့မြင် သမျှသတ်ဖြတ်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒီရွာမှာ . . . ကျုပ်တို့ဘက်ကခုခံတိုက် ခိုက်ဖို့အင်အားရှိနေပေမယ့် သင့်ရွာမှာခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်သူနည်း ပါးလွန်းတာမို့ . . . ဆင်မိသားစုအားလုံး သေဆုံးကြရပါလိမ့်မယ်။”

သင့်ရဲ့အသိဉာဏ်နည်းပါးမှုကြောင့် . . . သင်တို့ခေါင်ဂျန်မျိုးရိုးဟာ မချင်သင်တိုင်းတောကြီးအတွင်းကပျောက်ဆုံးရတော့မှာပါ . . .”

မျိုးရိုးအနွယ်ကိုတန်ဖိုးထားသည့် ခေါင်ဂျန်တစ်ယောက် သွေးပျက်ခြောက်ချားနေချိန်တွင် . . . အာသာဝတီရွှေစားက ဒေါသ တကြီးဖြင့် . . .

“ဒါတွေဟာ . . . သင့်ရဲ့ဆင်လုံး၊ ထွင်လုံးတွေပါလူသူတော် သျှောင်တစောင်း။ သင့်ဘက်မှာအင်အားမရှိတော့လို့ ကျုပ်တို့ကို လိမ်လည်ခြောက်လွန်နေတာပါ။ သင်တို့အနေနဲ့ မဟူရာတောင် မည်းလိုနေရာမျိုးကို ဒီအချိန်လောက်နဲ့မရောက်နိုင်ပါဘူးလေ။”

ဆရာကြီးသည် ရွာလူကြီးတူးနောင်အားလက်ဖြင့်အချက် ပြလိုက်ပြန်ရာ . . . ရွာလူကြီးတူးနောင်ကမြောက်အရပ်ဘက်သို့ တွဲချိုပြောင်းကိုလှည့်၍ အသံတစ်မျိုးပြောင်းမှုလိုက်လေသည်။

တောင်တုန်းလေးပေါ်ရှိ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး၏အာရုံသည် မြောက်အရပ်ဘက်သို့ရောက်နေကြလေရာ . . . ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာ သောအခါမြောက်ဘက်လေးမိုင်ခန့်အကွာရှိတောင်တန်းများပေါ် မှမီးခိုးလုံးကြီးများကိုတွေ့မြင်လိုက်ရပြီး မကြာမီမှာပင်အခြားနှစ် နေရာမှမီးခိုးမည်းများထွက်ပေါ်လာသည်ကိုတွေ့လိုက်ပြန်သည်။ ဝွန်ရှိုင်းဦးဆောင်သောရွာသားဆယ်ယောက်တို့သည် ထိုက်ထိုးစိ တန်တန်ပင်အစွမ်းပြနေကြပြီဖြစ်ပေသည်။

“ဒီမီးခိုးတွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့လူတွေရောက်ပြန်တာကို

www.burmeseclassic.com

သက်သေပြတာပဲရှိသေးတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်မှတ်ရင်တော့
ဟိုမှာစတိုက်ကြတော့မှာပဲ..”

ဆရာကြီး၏လှည့်ကွက်မိသွားရှာသော ခေါင်ကျန်၏မျက်
နှာတွင်သွေးဆုတ်ဖြူယော်လျှက်ရှိနေပြီး အာသာဝတီရွှေစားသည်
ရှေ့သို့တစ်လှမ်းတိုးထွက်လိုက်ကာ..

“သင့်ဘက်က.. တစ်ကွက်ကျောသွားပြန်ပြီပဲလူသူတော်
သျှောင်တစောင်း။ ဒီလုပ်ရပ်တွေနောက်မှာ သင့်ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်
ကဘာလဲ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာကြေစမ်းပါလေ..”

“မချင်သင်တိုင်းတော့ကြီးထဲမှာ အေးအေးဆေးဆေးနေ
ထိုင်ကြတဲ့လူတွေသွေးမြေမကျစေဖို့ ကျုပ်တို့ပြဿနာကိုကျုပ်တို့
နှစ်ယောက်ပဲရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ဖြေရှင်းကြဖို့ ကျုပ်ကစိန်ခေါ်လိုက်
ပါတယ်အာသာဝတီရွှေစား။ တိုက်ပွဲမှာကျုပ်နှိုးခဲ့ရင်.. ခင်ဗျားနဲ့
ခင်ဗျားတပည့်ဆယ်ယောက်ကို မချင်သင်တိုင်းတော့ကြီးကထွက်
ခွာခွင့်ပေးပါမယ်။ ကျုပ်နိုင်ခဲ့ရင်တော့.. ခင်ဗျားအပါအဝင်ကျန်
တဲ့တပည့်ဆယ်ယောက်ဟာ မေဂျာဒါနန်းတို့စစ်ရဲအဖွဲ့ကိုတိုက်
ခိုက်တဲ့အမှုအတွက်ဖမ်းဆီးခံကြရပါမယ်။ ခေါင်ကျန်တို့ရွာတွေကို
ဘိုက်ခိုက်မှုယှံ့အစီအစဉ်ကိုလည်း ကျုပ်ရဲ့စိန်ခေါ်ခြင်းကိုခင်ဗျား
သက်ခံတဲ့အချိန်ကစပြီးပြန်လည်ရုပ်ဆွဲပေးပေးလိုက်ပါမယ်..”

ဆရာကြီးသည်ခေါင်ကျန်အားစူးစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ..
“ကျုပ်နိုင်ခဲ့ရင်.. တရားခံဆယ်ယောက်ကိုစီအိုင်ဒီအရာ

ရိုကြီးများထံအပ်နှံဖို့ကိုတော့ ခေါင်ကျန်ကတာဝန်ယူရပါမယ်..”

“ဟား.. ဟား.. ဟား..”

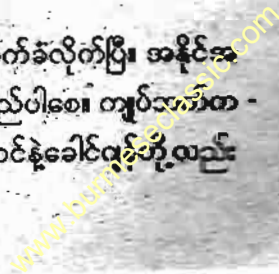
အာသာဝတီရွှေစားက အားပါးတရအော်ဟစ်ရယ်မော
လိုက်သဖြင့် ရယ်မောသံကြီးသည်တောင်ကုန်းများ၌ပဲ့တင်ထပ်၍
သွားလေတော့သည်။

“သင့်ကိုယ်သင် သိပ်အထင်ကြီးလွန်းနေပြီပဲလူသူတော်
သျှောင်တစောင်း။ ကျုပ်လိုလူကိုကိုစိန်ခေါ်နိုင်ဖို့.. ဒီနေရာအထိ
အဝင်ပန်းခံပြီးလာနေရမှာမလိုပါဘူးလေ။ ကျုပ်ဟာ စိန်ခေါ်လာ
ရင်ဘယ်လိုလူမျိုးကိုမှငြင်းတတ်တဲ့လူမဟုတ်ပါဘူး..”

“သင့်သတ္တိကို.. ကျုပ်သိပါတယ်။ ဒီနေရာမှာစိန်ခေါ်ရ
တဲ့အကြောင်းရင်းက သင့်တပည့်တွေကိုတစ်ပါတည်းဖမ်းဆီးနိုင်
ဖို့ပါ။ အခုစိန်ခေါ်ပွဲမှာသင်နှိုးခဲ့ရင်.. သင်အပါအဝင်တရားခံ
တစ်ဆယ့်ငါးယောက်ကို လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်တော့မယ်လေ..”

အာသာဝတီရွှေစား၏မျက်နှာမှာ ခေါသကြောင့်နီရဲလာ
တာကျောတွင်လွယ်ပိုးထားသည့်အနီရောင်ကတ္တီပါအိတ်ကိုဖြည့်
ချလိုက်ပြီးလျှင်.. ရွှေရောင်ဝင်းဝင်းတောက်နေသည့်စားရှည်နှစ်
ချောင်းကိုဆွဲကိုင်လိုက်လေတော့သည်။

“သင့်စိန်ခေါ်ချက်ကို.. ကျုပ်လက်ခံလိုက်ပြီ။ အနိုင်အ
နူးနဲ့ပတ်သက်ပြီး.. သင့်ဘက်ကတတ်တည်ပါစေ။ ကျုပ်ဘက်က
လည်း.. ကတိတည်ရပါစေမယ်။ တူးနောင်နဲ့ခေါင်ကျန်ဟိုယည်း

အားလုံးကြားပြီးပြီပဲ။ ကတိစကားအတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြပါ။
 အာသာဝတီရွှေစားသည် . . မြေကွက်လပ်ထဲသို့လှမ်းဝင်
 လိုက်ပြီးနားနှစ်စင်းကိုငှေ့ယမ်းလိုက်ရာ . . ရွှေရောင်များလှက်ဖြာ
 သွားလျက် ဓားစက်ဝိုင်းများအထပ်ထပ်ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ဆရာကြီးလူသူတော်သောတစ်စောင်သည်လည်း ခါးတွင်
 ချည်နှောင်ထားသည့်ပိုးကြိုးလေးကိုဖြည့်ချလိုက်ကာ မြေကွက်လပ်
 ထဲသို့လှမ်းဝင်ရင်းပိုးကြိုးလေးကိုငှေ့ယမ်းလိုက်ရာ ထိပ်နှစ်ဖက်
 တွင်တပ်ဆင်ထားသောခဲသီးများကြောင့် လေတိုးသံများကတငှီးငှီး
 ဖြင့်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“အမာကျောဆုံးအရာတွေကိုအနိုင်ယူဖို့ အပျော့ပြောင်း
 ဆုံးပိုးကြိုးနဲ့ထိုက်ခိုက်တဲ့ပညာကို . . ကျုပ်ရဲ့ဆရာသခင်ရိုးမပြန်
 ရှင်ရသေ့ကသင်ကြားပေးခဲ့ပါတယ် အာသာဝတီရွှေစား . . ”

အာသာဝတီရွှေစားသည် မျက်နှာတစ်ချက်မျှပျက်သွား
 ပြီးမှ ဟန်ဆောင်ရယ်မောလိုက်ကာ . .

“ကောင်းပြီလေ . . သင့်ပိုးကြိုးကိုကျုပ်ကဖြတ်တောက်ပြ
 လိုက်ပါ့မယ် . . ”

လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ရွှေရောင်ဓားစက်ဝိုင်းတစ်ခုသည်
 ဆရာကြီးအနီးသို့ရောက်ရှိလာကာ . . ဆရာကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်အား
 ဝိုင်းဖြတ်သွားတော့မည့်အလား သုံးကြိမ်တိတိပင်တိုးဝင်လာသော်
 လည်း . . ဆရာကြီးကဆက်တိုက်ပင်ခုန်၍ နေရာပြောင်းရွှေ့သွား

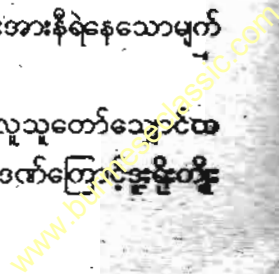
သောကြောင့် ဓားစက်ဝိုင်းမှလွတ်မြောက်သွားရလေသည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် ရုတ်တရက်မာန်သွင်းအော်ဟစ်
 လိုက်ပြီး . . ဓားနှစ်လက်ကိုလှပစွာငှေ့ယမ်း၍ သိုင်းဟန်ခင်းလိုက်
 ပြန်သောကြောင့် ရွှေရောင်ဓားစက်ဝိုင်းတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာချိန်တွင်
 လေထဲသို့ရုတ်တရက်ခုန်တက်လိုက်ကာ ဆရာကြီးအားဆက်တိုက်
 မနားတမ်းလိုက်လံတိုက်ခိုက်သောကြောင့် ဆရာကြီးသည်လည်း
 ဓားစက်ဝိုင်းမှလွတ်မြောက်နိုင်ရန်အဆက်မပြတ်ရှောင်တိမ်းပေး
 နေရင်း မြေပေါ်တွင်ပင်နှစ်ကြိမ်ခန့်လူးလိုမှီ၍ရှောင်တိမ်းလိုက်ရ
 သဖြင့် ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင်အာသာဝတီရွှေစား၏ကြမ်းတမ်းရက်
 စက်စွာတိုက်ခိုက်နေသောဓားချက်များအား ဆရာကြီးအနေနှင့်
 ဟန်ပြန်တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိဘဲဖြစ်နေပြီလားဟုပင် တွေးထင်လိုက်
 ဖီလေတော့သည်။

ဓားနှစ်လက်ကို အဆက်မပြတ်ငှေ့ယမ်း၍တိုက်ခိုက်နေ
 သောအာသာဝတီရွှေစားသည် . . ရုတ်တရက်နောက်ဘက်သို့ခုန်
 ဆုတ်လိုက်သဖြင့် ဆရာကြီးအတွက်စိတ်ပူနေသောကျွန်ုပ်မှာစိတ်
 သက်သာရာရသွားမိလေသည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် ဆရာကြီးအားနီရဲနေသောမျက်
 လုံးအစုံဖြင့်စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် . .

“သင့်ပညာကောင်းလှပေတယ် . . လူသူတော်သောတစ်
 စောင်။ ကျုပ်သာအရှောင်မမြန်ခဲ့ရင် ခဲသီးဒဏ်ကြောင့်အဖို့တို့

သွားမှာပဲ။ ဒီတစ်ကွက်မှာတော့ သင်အာသာရသွားပါတယ်လေ..

အာသာဝတီရွှေစား၏စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာအံ့ဩစာကြီးဖြစ်သွားကာအသေအချာကြည့်လိုက်သောအခါတွင်မှ အာသာဝတီရွှေစား၏ဘောင်းဘီပွတွင် ခူးနေရာ၌အပေါက်နှစ်ပေါက်ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

“သင့်ဓားကွက်တွေကလည်း ရေပုက်မဝင်လောက်အောင် သွက်လက်လွန်းတာမို့.. ကျုပ်ကဒေါင်းမြီးတပ်မြားနှစ်စင်းနဲ့တိုက်ခိုက်တော့မယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်အသိပေးလိုက်ပါရဲ့..”

ဆရာကြီးသည်.. အိတ်ထဲမှဒေါင်းမြီးတပ်မြားနှစ်စင်းကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ခါးကြား၌အဆင်သင့်ထိုးထားလိုက်လေသည်။

အာသာဝတီရွှေစားကဓားနှစ်လက်ကိုဝှေ့ယမ်းပြီးခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်ရန်အားယူလိုက်ချိန်တွင် ဆရာကြီး၏ လက်တစ်ဖက်ရိပ်ကနဲလှုပ်ရှားသွားသည်ကိုမြင်လိုက်ရပြီးလျှင် ဗာဝတီရွှေစား၏ဘယ်ဘက်ခြေကျင်းဝတ်မှာ ပိုးကြီး၏ရစ်ပတ်.. သင့်ဆွဲမှုကြောင့် ရုတ်တရက်ဟန်ချက်ပျက်ကာယိုင်သွားပြီး အာသာဝတီရွှေစားကညာလက်မှဓားဖြင့်.. ပိုးကြီးအားရုတ်တရက်ပိုင်းချလိုက်ချိန်တွင် လစ်ဟာသွားသောခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းသို့ ဆရာကြီးကဒေါင်းမြီးတပ်မြားနှစ်စင်းကို လျှပ်တစ်ပြက်ပစ်လွှတ်လိုက်တော့သည်။

“ဦး.. ဝှစ်..”

“ဟိတ်.. ယောက်ျား..”

အာသာဝတီရွှေစားသည်.. ဆရာကြီးကဘယ်ဖက်လက်ဖြင့်ဒေါင်းမြီးတပ်မြားနှစ်စင်းပစ်လွှတ်လိုက်သည်ကိုမြင်သည်နှင့် မာန်သွင်းအော်ဟစ်လိုက်ကာ ဒေါင်းမြီးတပ်မြားနှစ်စင်းကိုလေထဲတွင်ခုတ်ချပြီး ဆရာကြီးကိုပါအပိုင်တိုက်ခိုက်ရန်ခုန်ဝင်လာလေတော့သည်။

“ဦး.. ဝှစ်..”

“ဒုတ်..”

“အင့်.. အား..”

အဖြစ်အပျက်မှာလျှင်မြန်လွန်းသဖြင့် နံ့ဘေးမှရစ်ကြည့်နေကြသောကျွန်ုပ်တို့သည်ပင် ရုတ်တရက်ဒေးကြောင်သွားကြရပေတော့သည်။ အမှန်မှာ.. ဆရာကြီးကဘယ်လက်ဖြင့်ပစ်လွှတ်လိုက်သောမြားနှစ်စင်းအားဓားဖြင့်အပိုင်ခုတ်ချပြီး ဆရာကြီးအားဖာစ်ဆက်တည်းတိုက်ခိုက်ရန်ခုန်ဝင်လာသောအာသာဝတီရွှေစားသည် ဒေါင်းမြီးတပ်မြားနှစ်စင်းကပြိုင်တူရောက်မလာဘဲ မြားတစ်စင်းကလျှင်မြန်စွာရောက်ရှိလာကာ.. ဒုတိယမြားသည်နောက်မှရောက်ရှိလာသဖြင့် လေထဲတွင်ခုန်ပျံ့ဝဲရင်းပထမမြားအားဓားဖြင့်ခုတ်ဖယ်လိုက်ချိန်တွင် ဒုတိယမြားကဘယ်ဘက်ရင်အံ့သို့စိုက်ဝင်သွားသဖြင့် နောက်ဘက်သို့လန်ထွက်သွားခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

အာသာဝတီရွှေစားသည် ဘယ်ဘက်ရင်အံ့ကိုလက်ဖြင့် ခိ၍လဲကျနေရာမှလူးလဲထလိုက်ပြီး ညာဘက်လက်တွင်ခွက်ထား

သောစားရှည်ဖြင့်ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သော်လည်း ဆရာကြီး၏လက်မှပိုးကြီးသည် ညာဘက်လက်ကိုရှုတ်တရက်ရစ်ပတ်လာကာဆောင်ဆွဲယူခြင်းခံလိုက်ရပြန်သဖြင့် . . . ဘေးဘက်သို့ ယိုင်ထွက်သွားစဉ် ဆရာကြီးသည်လေ၏လျှင်မြန်ခြင်းမျိုးဖြင့်ပြေးဝင်လာကာ . . . လည်ပင်းနေရာကို လက်ညှိုးဖြင့်ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် အာသာဝတီရွှေစားမှာမည်သို့မျှခံနိုင်ရည်မရှိတော့ဘဲ နောက်ပြန်လဲကျကာသတိလစ်မေ့မောသွားလေတော့သည်။

“တရားခံအာသာဝတီရွှေစားကို . . . လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ပါဦးလေယော်။ ကျွန်တရားခံဆယ်ယောက်ကိုဖမ်းဆီးဖို့တတော့ . . .”

ဆရာကြီးသည်စံထောက်ကြီးဦးလေယော်အားလှမ်းပြောလိုက်ရင်း ရွာလူကြီးခေါင်ဂျန်အားအဓိဓာယ်ပါပါဖြင့်လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ . . .

“ကျုပ်ဘက်က ကတိတည်ရပါစေမယ်လို့ ခတ်သျှောင်တစောင်း။ သူတို့ကိုဖမ်းဆီးပြီး . . . ကျုပ်ကိုယ်တိုင် . . . ဝံ့ရှေ့မှောက်အရောက်ပို့ပေးပါမယ် . . .”

ဟု ရွာလူကြီးခေါင်ဂျန်က အကြောင်းပြန်ပြောကြားလိုက်လေတော့သတည်း။

ဤတွင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်

www.burmeseclassic.com